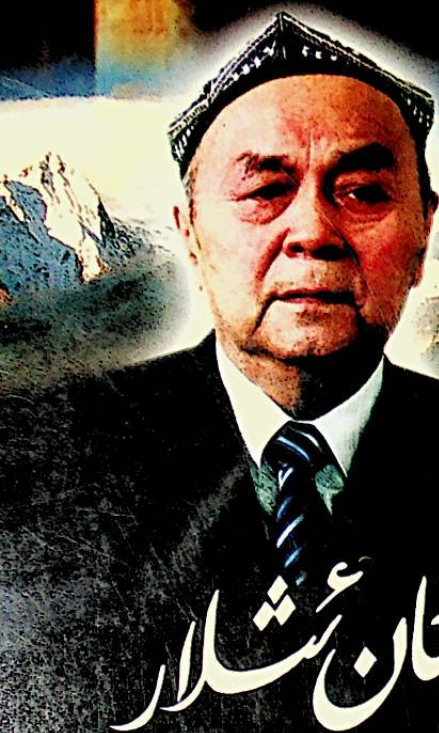

سەيىدۇللا سەيىدۇللايوف

مەن شاھىت بولغان ئىشلار

شىنجاڭ ياشلار ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئابلىز قېيۇم
مەسئۇل كوررېكتورى: ئابلىز ئابباس
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: غالىب شاھ

مەن شاھىت بولغان ئىشلىرىم
ئاپتورى: سەيدۇللا سەيپۇللايىۋ
ئابدۇلئەزىز ئىسمايىل
نەشرگە تەييارلىغۇچىلار: مەريەم شېرىپ خۇشتار

*

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى غالىبىيەت يولى 100 - قورۇ، پ: 830001)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

ئۆلچىمى: 1168×850م، 32 كەسەم، باسما تاۋىقى: 8.5

2005 - يىل 6 - ئاي 1 - نەشرى

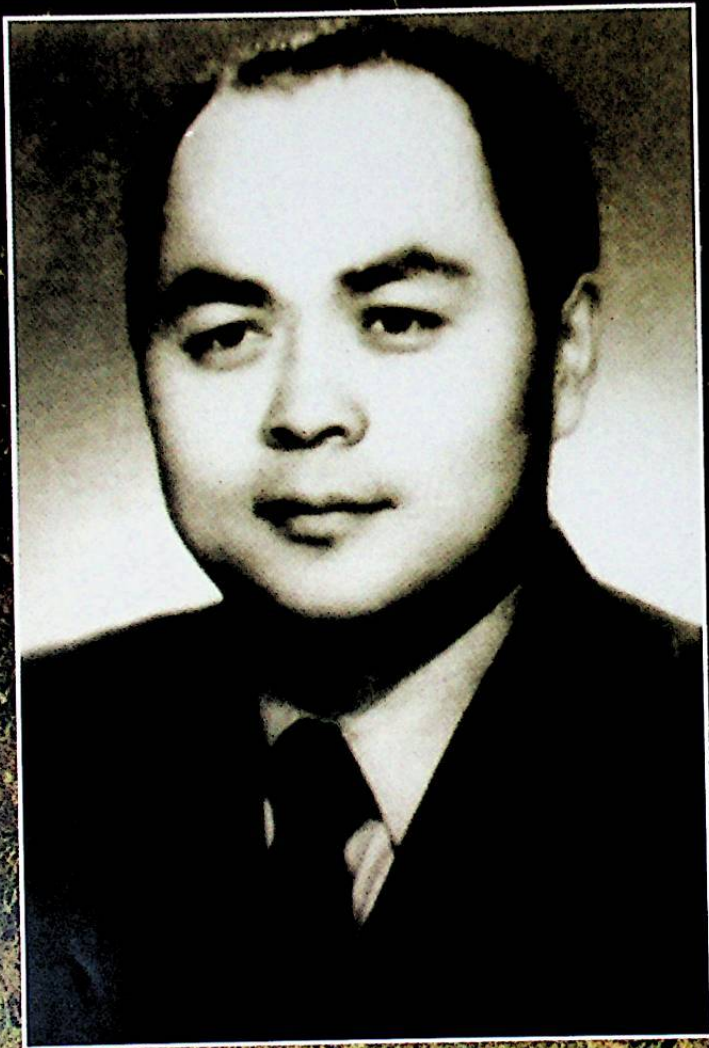
2005 - يىل 6 - ئاي 1 - بېسىلىشى

ISBN7 - 5371 - 4818 - X

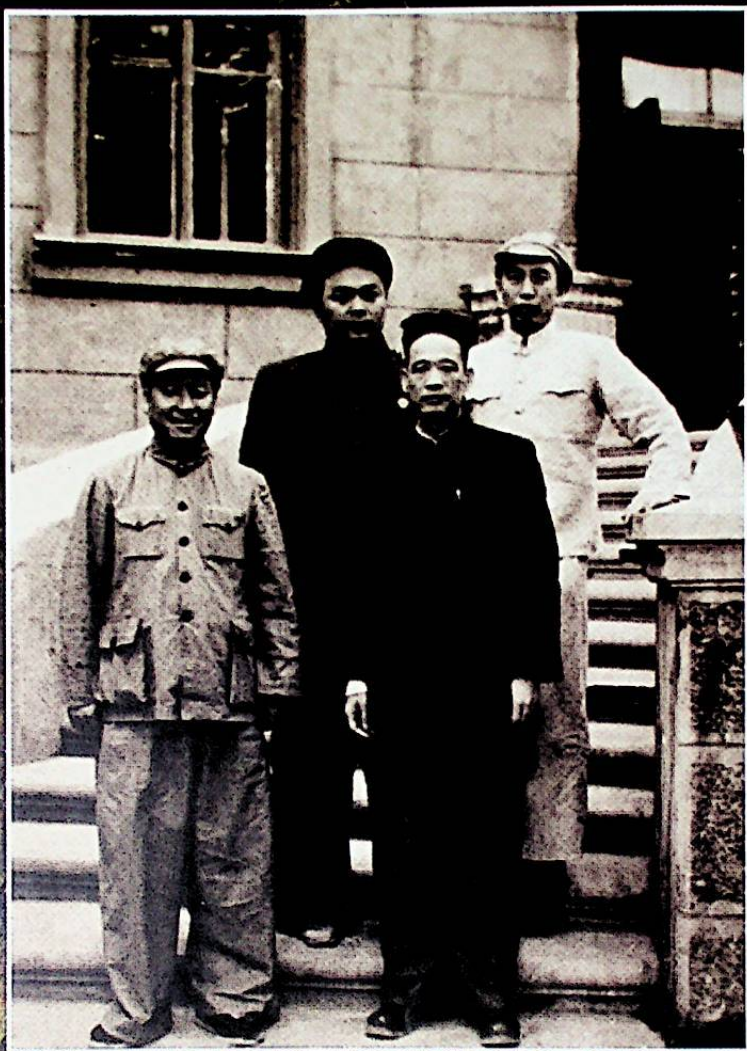
سانى: 1-4000

باھاسى: 14.00 يۈەن

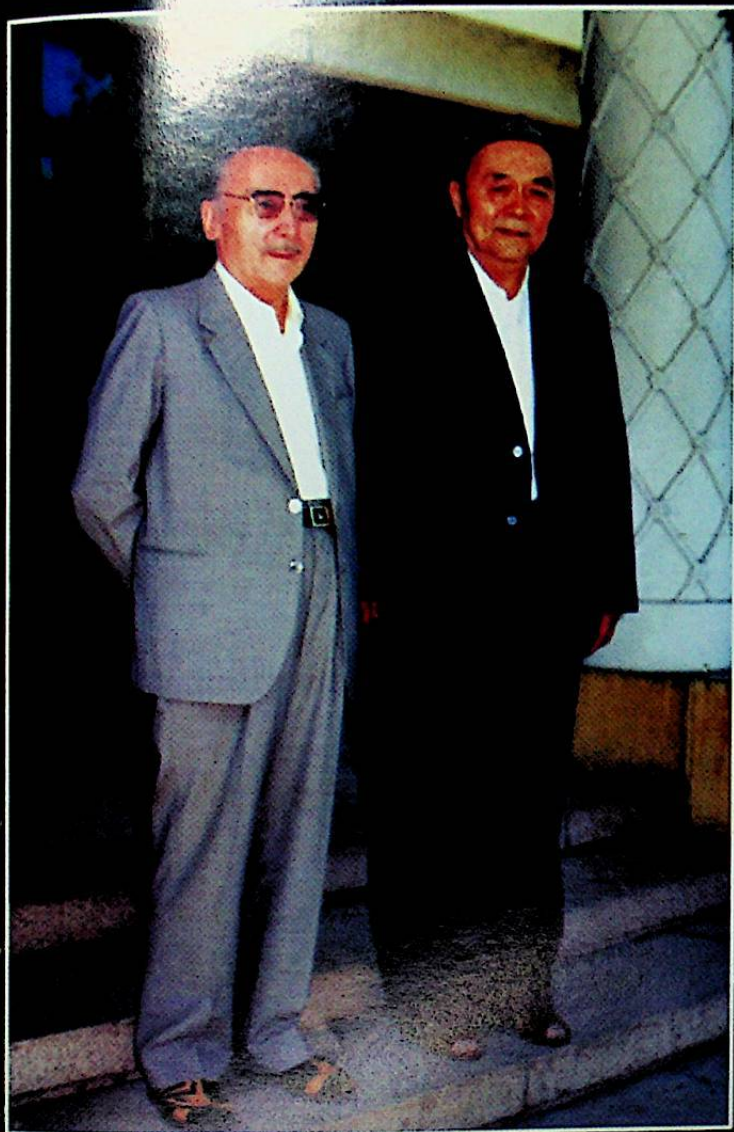
بېسىلىشتا، تۈزلەشتە خاتالىق بولسا نەشرىياتىمىزغا ئەۋەتىڭ، تېگىشىپ بېرىمىز

سید ذوالا سید لایون

بۇرۇنقى سەيپۇللا سەيپۇللايىنىڭ ئۇنىۋېرسىتېتتىكى چىن
قاناتلىق رەھبەرلىرى بىلەن بىللە

پولداش سەیدۇللا سەپىزلايىق سەيىدىن ئازىزى بىلەن بىللە

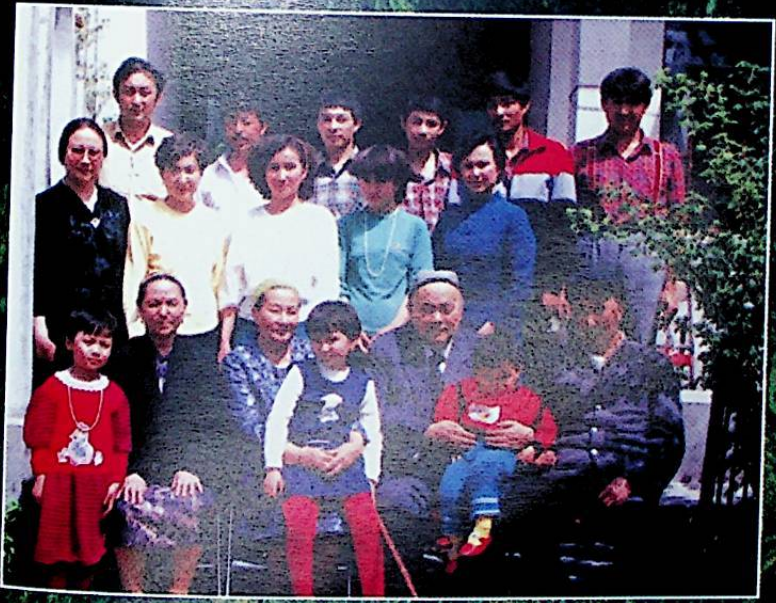
بىرلەش سەينۇللا سەينۇللايېرىن ۋەك كېنىتاز، تۇمۇر داۋات، ئىسمائىل ئادىمان ،
 سۆڭ خەلىپە قاتارلىق رەھبەرلەر بىلەن بىللە

بىرلەش سەينۇللا سەينۇللايېرىن ۋە ئايالى خالىتىم مەستۇر تاسىم بىلەن بىللە

يولداش سەيدۇللا سەيپۇللايېۋى بىلەن بىللە

يولداش سەيدۇللا سەيپۇللايېۋى ئائىلە تەۋەلىكەت ۋە ئىززەت - قۇرۇقلۇقى بىلەن بىللە

بېغىشلىما

قەدىردان دوستۇم ۋە ئىنقىلابىي سەپىدىشىم مەرھۇم سەيدۇللا سەيپۇللايوف شىنجاڭدا ئىدىيە جەھەتتە ئەڭ بۇرۇن ئويغانغان، ماتېرىيالىستىك قاراشقا ئىگە ئىلغار ياشلارنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇ كىچىكىدىن راستچىل، مۇلايىم، ئېغىر - بېسىق، ئەمەلىيەت-چان، ئۆگىنىشكە ۋە ئۆگەنگەننى ئەمەلىيەتكە بىرلەشتۈرۈپ تەك-شۈرۈپ تەتقىق قىلىشقا ماھىر، ياخشى كادىر ئىدى. ئۇ ئۇزۇن يىللىق ئوقۇتقۇچىلىق دەۋرى ياكى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى مەزگىلىدە مائارىپ رەھبەرلىك خىزمىتى ۋە ئۈچ ۋىلايەت نەشرى ئەپكا-رى «كۈرەش» ژۇرنىلى مۇھەررىرلىك خىزمىتىدە بولسۇن، تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىشنى ئالدىنقى ئورۇنغا قويغان تەلەپچان ياش ئىدى.

ئازادلىقتىن كېيىن، ئۇ پارتىيە رەھبەرلىكىدە بىر قاتار رەھبەرلىك خىزمىتىنى ئىشلەش جەريانىدا ياراملىق رەھبەر بولۇپ يېتىلدى.

سەيدۇللا سەيپۇللايوف ئارام ئېلىشقا چىققان ۋە ئېغىر كې-سەلگە مۇپتىلا بولغان مەزگىللەردىمۇ ئۆگىنىش، تەتقىق قىلىش بىلەن شۇغۇللاندى. قولىڭىزدىكى «مەن شاھىت بولغان ئىشلار» دېگەن بۇ ماقالىلەر توپلىمى مەرھۇمنىڭ ئۆگىنىش، تەتقىق قى-لىش سەمەرىسى بولۇپ، ئۇنىڭدا شىنجاڭنىڭ 30 - ، 40 -

يىللاردا يۈزبەرگەن مۇرەككەپ سىياسىي ئىشلار، مۇرەككەپ شەخسلەر ھاياتى توغرىسىدا تەتقىقات ئۇچۇرى بېرىلگەن. بۇ كىتاب پەن تەتقىقات ئىشلىرىمىزدىكى 30 - ، 40 - يىللار تارىخىنى، بولۇپمۇ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى ۋە مۇرەككەپ شەخسلەرنى چۈشىنىشىمىزدە مۇھىم ئۇچۇر بولالايدۇ.

سىياسەت زىرى

2003. 10. 10

بۇ ماقالە پەننىيەت رايونىدا ۱۹۸۶ يىلى ۱۰ ئايدا نەشر قىلىنغان، ۱۰۰ نەسخە بار.

يولداش سەيدۇللا سەيپۇللايوف مەڭگۈ

قەلبىمىزدە

يولداش سەيدۇللا سەيپۇللايوفنىڭ «مەن شاھىت بولغان ئىشلار» دېگەن كىتابى نەشر قىلىنىش ئالدىدا تۇرۇۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ ئىنتايىن خۇشال بولدۇم. بۇ ئەسەر سەيدۇللا سەيپۇللايوفنىڭ شۇ تارىخىي دەۋردە بولۇپ ئۆتكەن ئىشلار بىزگە، كېيىنكى ئەۋلادلارغا ئەينەن قالدۇرغان قىممەتلىك مىراسى، ئەۋلادلىرىمىزنىڭ ئۆتمۈشىنى، بولۇپمۇ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى مەزگىلىدىكى ۋەقەلەرنى بىلىشى، چۈشىنىشى ئۈچۈن، جانلىق پاكىت، ئۆچمەس ئىزلار بولۇپ قالغۇسى. مەن بۇ ئەسەرنىڭ نەشر قىلىنىشىنى چىن قەلبىمدىن تەبرىكلەيمەن.

سەيدۇللا سەيپۇللايوف جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ مۇنەۋۋەر ئەزاسى، خەلقنىڭ ھۆرمەتكە سازاۋەر، خەلق سۆيەر ياخشى رەھبىرىي كادىرى ئىدى، ئۇ گەرچە ۋاپات بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئالىيچاناب خىسلىتى، كەمتەر، چىقىشقاق ئوبرازى كۆز ئالدىمىزدىن كەتمەيدۇ.

مەن سەيدۇللا سەيپۇللايوف بىلەن 20 - ئەسىرنىڭ 40 - يىللىرىدىن باشلاپ تونۇش ھەم بىرگە ئىشلەپ كەلگەن، شۇنداقلا ياخشى قوشنىلاردىن ئىدۇق. ئۇنىڭ بىلەن ئۇزاق مۇددەت بىرگە ئىشلەش جەريانىدا، ئۇنىڭ كىشىلەرگە بولغان تولۇپ تاشقان قىزغىنلىقى، خىزمەتتىكى پۇختا، ئەستايىدىللىقى، تىرىشىپ ئۆگىنىش، پارتىيە، خەلققە بولغان مەسئۇلىيەتچانلىقى، چوڭ - چوڭ ئىشلاردا مۇھەببەت - نەپىرتى ئېنىق بولۇش، ھەق - ناھەق ئىشلىرىدا بايرىقى روشەن مەيدانى مۇستەھكەم بولۇش، تەكشۈ - رۇپ تەتقىق قىلىشقا ئەھمىيەت بېرىش، پىكىر يۈرگۈزۈشكە

ماھىر بولۇشتەك ياخشى ئىستىلى ماڭا چوڭقۇر تەسىر قالدۇر-
غان.

ئۇ بىرەر ئىشقا دۇچ كەلگەندە، مەسىلىنى ھەل قىلغاندا،
ھامان پارتىيە، خەلقنىڭ مەنپەئىتىنى بىرىنچى ئورۇنغا قويىتى،
ئۆزىگە قاتتىق تەلەپ، يۇقىرى ئۆلچەم قويىتى. 1985 - يىلى
بولسا كېرەك، كېسەل بولۇپ داۋالىتىپ بىر ئاز ياخشى بولغاندىن
كېيىن، ماڭا: «دۆلىتىمىزنىڭ ئاھالىسى كۆپ، بايلىقى نىسبە-
تەن چەكلىك، بىز ھەرقانداق بىر ئىشنى قىلغاندا، دۆلەتنىڭ
ئومۇمىيىتىنى، خەلقنىڭ مەنپەئىتىنى كۆزدە تۇتۇشىمىز، بولۇپ-
مۇ مەسئۇل كادىرلار شۇنداق قىلىشىمىز، تەشكىلگە ئارتۇقچە
تەلەپ قويماسلىقىمىز لازىم، مېنىڭ بۇ پىكرىمنى مۇناسىۋەتلىك
ئورۇنلارغا يەتكۈزۈپ قويىشىڭىز» دېگەندى. مەن سەيدۇللا سەيد-
پۇللايوفنىڭ بۇ پىكرىنى پارتكوم ۋە مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلاردىكى
رەھبىرىي يولداشلارغا يەتكۈزۈپ قويغانىدىم. كېيىن سەيدۇللا
سەيدۇللايوفمۇ يۇقىرىقى پىكرىنى ئۆزى قاتناشقان ئاپتونوم رايون
ئاچقان يۇقىرى دەرىجىلىك كادىرلار يىغىنىنىڭ گۇرۇپپا يىغىنىدا
يەنە بىر قېتىم ئوتتۇرىغا قويغانىدى.

يولداش سەيدۇللا سەيدۇللايوفنىڭ ياخشى پەزىلىتى، ئالىي-
جاناب خىسلىتىگە دائىر مىساللار كۆپ. ئۇ، ئاز سانلىق مىللەت
رەھبىرىي كادىرلىرى ئارىسىدىن چىققان قابىلىيەتلىك، مۇنەۋۋەر
رەھبىرىي كادىر ئىدى. ئۇ بىزدىن ئايرىلغان بولسىمۇ، لېكىن
ئۇنىڭ ياخشى پەزىلىتى ئىشلەۋاتقان كادىرلار ئۈچۈن بىر جانلىق
ئۆلگە...

مەھمۇت ئىبراھىم

22/3
10

... ئۇنىڭ پەزىلىتىگە دائىر مىساللار كۆپ. ئۇ، ئاز سانلىق مىللەت
رەھبىرىي كادىرلىرى ئارىسىدىن چىققان قابىلىيەتلىك، مۇنەۋۋەر
رەھبىرىي كادىر ئىدى. ئۇ بىزدىن ئايرىلغان بولسىمۇ، لېكىن
ئۇنىڭ ياخشى پەزىلىتى ئىشلەۋاتقان كادىرلار ئۈچۈن بىر جانلىق
ئۆلگە...

قەشقەر، ۱۹۳۷-يىلىدا قەشقەر رايونىدا قەشقەر ئىستانسىسىغا
 ئۆزگەرتىلىشى بىلەن قەشقەر ئىستانسىسىغا قەشقەر رايونىغا
 ئۆزگەرتىلىشى بىلەن قەشقەر ئىستانسىسىغا قەشقەر رايونىغا
 ئۆزگەرتىلىشى بىلەن قەشقەر ئىستانسىسىغا قەشقەر رايونىغا
 ئۆزگەرتىلىشى بىلەن قەشقەر ئىستانسىسىغا قەشقەر رايونىغا

نەشرىياتتىن

1 - يىلى 1918 - يىلى 1 - ئاينىڭ
 4 - كۈنى تۇرپان چاتقال يېزىسىدا كەمبەغەل دېھقان ئائىلىسىدە
 تۇغۇلغان. 1937 - يىلى 8 - ئايدا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئوتتۇرا
 ئاسىيا ئۇنىۋېرسىتېتىنى پۈتتۈرۈپ ۋەتەنگە قايتىپ كەلگەندىن
 كېيىن، ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ئۈرۈمچىدىكى ئۆلكىلىك
 دارىلمۇئەللىمىن، غۇلجا شەھەرلىك 6 - ئوتتۇرا مەكتىپىدە
 ئوقۇتقۇچى بولغان. 1943 - يىلى يەنە سوۋېت ئىتتىپاقىغا
 ئوقۇشقا چىققان، 1945 - يىلى 4 - ئايدا ۋەتەنگە قايتىپ،
 غۇلجىدا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابغا قاتناشقان، ئۈچ ۋىلايەت ۋاقتى-
 لىق ھۆكۈمىتى مائارىپ نازارىتى كادىرلار بۆلۈمىنىڭ باشلىقى،
 غۇلجا شەھەرلىك مائارىپ ئىدارىسىنىڭ باشلىقى، ئۈچ ۋىلايەت
 ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى، رەئىسى،
 ئىلى ۋىلايەتلىك مائارىپ ئىدارىسىنىڭ باشلىقى، چاپچال ناھىيە-
 سىنىڭ مۇۋەققەت ھاكىمى بولغان.

شىنجاڭ تىنچ ئازاد بولغاندىن كېيىن، يولداش سەيدۇللا
 سەيپۇللايوف 1950 - يىلى 3 - ئايدا ۋاڭ جېن، ۋاڭ ئېنماۋنىڭ
 تونۇشتۇرۇشى بىلەن جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىگە كىر-
 گەن. يولداش سەيدۇللا سەيپۇللايوف ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ
 جەنۇبىي شىنجاڭ تەشۋىقات ئەترىتىنىڭ باشلىقى، جەنۇبىي شىن-
 جاڭ ھەربىي - مەمۇرىي كومىتېتىنىڭ ئەزاسى، ئاممىۋى خىزمەت
 مەت بۆلۈمىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى، ئىلى ۋىلايەتلىك پارتكومنىڭ
 مۇئاۋىن شۈجىسى، قەشقەر ۋىلايەتلىك پارتكومنىڭ ئەزاسى،

قەشقەر ۋىلايەتلىك مەمۇرىي مەھكىمىنىڭ ۋالىيسى، قوشۇمچە
 بىرلىك سەپ بۆلۈمىنىڭ باشلىقى، خەلق سوت مەھكىمىسىنىڭ
 باشلىقى بولغان، 1954 - يىلى 8 - ئايدا ئاپتونوم رايونلۇق
 پارتكوم دائىمىي كومىتېتىنىڭ ئەزاسى، تەشكىلات بۆلۈمىنىڭ
 مۇئاۋىن باشلىقى، قوشۇمچە كادىرلار نازارىتىنىڭ نازىرى، ئاپ-
 تونوم رايونلۇق خەلق تەپتىش مەھكىمىسىنىڭ باش تەپتىشى،
 1956 - يىلى 7 - ئايدا ئاپتونوم رايونلۇق پارتكوم شۇجىچۇسىد-
 نىڭ شۇجىسى بولغان. 1957 - يىلى ناتوغرا مۇئامىلە تۈپەيلىد-
 ىدىن قۇمۇل ۋىلايەتلىك مەمۇرىي مەھكىمىنىڭ مۇئاۋىن ۋالىيلىد-
 ىغا ئەۋەتىلگەن. 1979 - يىلى 8 - ئايدا نامى ئەسلىگە
 كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن، ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ئاپتونوم
 رايونلۇق سىياسىي كېڭەشنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى، پارتگۇرۇپپىسىد-
 ىنىڭ مۇئاۋىن شۇجىسى، ئاپتونوم رايونلۇق 5 - ، 6 - نۆۋەتلىك
 خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى،
 پارتگۇرۇپپىسىنىڭ مۇئاۋىن شۇجىسى، ئاپتونوم رايونلۇق 1 - ،
 5 - ، 6 - ، 7 - نۆۋەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىنىڭ ۋەكىلى،
 3 - نۆۋەتلىك ئاپتونوم رايونلۇق پارتىيە قۇرۇلتىيىنىڭ ۋەكىلى،
 1 - ، 6 - نۆۋەتلىك مەملىكەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىنىڭ ۋەكىلى،
 5 - نۆۋەتلىك مەملىكەتلىك سىياسىي كېڭەشنىڭ ئالاھىدە تەك-
 لىپ قىلىنغان ۋەكىلى بولغان. 2002 - يىلى 9 - ئاينىڭ
 4 - كۈنى ئۈرۈمچىدە ۋاپات بولغان.

يولداش سەيدۇللا سەيبۇللايوف پارتىيىمىز تەربىيىلەپ يې-
 تىشتۈرگەن مۇنەۋۋەر، ئاز سانلىق مىللەت يۇقىرى دەرىجىلىك
 كادىرى، ئۇ شىنجاڭنى قىزغىن سۆيۈپ، ھەر مىللەت خەلقىنى
 كۆڭلىگە پۈكۈپ، شىنجاڭنىڭ مۇقىملىقى ۋە تەرەققىياتىغا باش-
 تىن - ئاخىر كۆڭۈل بۆلۈپ، ھەر مىللەت خەلق ئاممىسى بىلەن
 چوڭقۇر دوستلۇق ئورناتقان، ھەر مىللەت خەلقى ئارىسىدا ناھايىد-
 ىتى يۇقىرى ئابىرۇي قازانغان، ھەر مىللەت كادىرلار ۋە ئاممىنىڭ

ھۆرمەتلىشىگە ۋە قەدىرلىشىگە سازاۋەر بولغان. يېرىم ئەسىرلىك ئىنقىلابى ھاياتىدا، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئازادلىق ئىشلىرى، دېموكراتىك ئىنقىلاب، سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇش ئىشلىرىغا، چېگرا رايونىنىڭ تىنچلىقى، ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئىتتىپاقلىقى ۋە ۋەتەننىڭ بىرلىكىنى قوغداشقا يۈرەك قېنىنى سەرپ قىلىپ گەۋدىلىك تۆھپىلەرنى قوشقان.

ئاپتونومىيە بۇ توپلامغا كىرگۈزۈلگەن ماقالىلىرى ئاپتونوم ھايات ۋاقتىدا «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى»، «شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى» قاتارلىق كىتاب - ژۇرناللاردا ئېلان قىلىنغان. بۇ ماقالىلەر يولداش سەيدۇللا سەيپۇللايوفنىڭ بىۋاسىتە كەچۈرۈمىشى ۋە كېيىنكى مەزگىللەردە تارىخى تەتقىق قىلىش ئاساسىدا، ھەقىقەتكە ھۆرمەت قىلىپ، ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىز دەش پىرىنسىپىدا چىڭ تۇرۇپ يېزىلغان بولۇپ، مەزمۇنى مول، چېتىلىش دائىرىسى كەڭ. ئۇنىڭ ئىچىدە 20 - ئەسىرنىڭ 30 - ، 40 - يىللىرىدىكى شىنجاڭنىڭ مۇرەككەپ تارىخى، بولۇپمۇ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى توغرىسىدىكى ئەسلىمىلەر بىرقەدەر كۆپرەك بولۇپ، توپلامدىكى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا دائىر يەكۈن ۋە نۇقتىئىنەزەرلەر شىنجاڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى تارىخىنى يېزىش - تەھرىرلەش كومىتېتى يېزىپ چىققان «شىنجاڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا دائىر چوڭ ئىشلار خاتىرىسى» ۋە «شىنجاڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى تارىخى» ناملىق كىتابلاردىكى يەكۈن ۋە نۇقتىئىنەزەرلەرگە ئۇيغۇن. بۇ ماقالىلەر شىنجاڭ يېقىنقى زامان تارىخىنى بولۇپمۇ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى تارىخىنى ۋە مۇرەككەپ تارىخىي شەخسلەرنى توغرا تونۇش ۋە تەتقىق قىلىشتا مۇھىم پايدىلىنىش قىممىتىگە ئىگە.

بۇ قېتىم توپلام قىلىپ نەشر قىلىشتا، ئەسلىي مەزمۇنىغا تەسىر يەتكۈزمەسلىك شەرتى ئاستىدا، تەھرىرلىك نۇقتىسىدىن ماقالىلەرنىڭ قىسمىن جايلىرىغا تۈزىتىش كىرگۈزۈلدى. مەزكۇر

مۇندەرىجە

- شانلىق سەھىپە 1
ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا دائىر بەزى مەسىلىلەر
توغرىسىدا 61
مەن شاھىت بولغان ئىشلار 73
قەيسەر جەڭچى 168
شىنجاڭ تارىخى توغرىسىدا سۆھبەت 189
«ما جۇڭيىڭنىڭ ئۆلۈمى» ناملىق ماقالىنى ئوقۇغان-
دىن كېيىن 209
ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدەش پرىنسىپىدا
چىڭ تۇرۇپ، تارىخىي ماتېرىياللار خىزمىتىنى
تېخىمۇ ياخشى ئىشلەيلى 222
«شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» خىزمىتىنى تېخىمۇ
ياخشىلاش توغرىسىدا بىرقانچە پىكىر 226

بۇ كىتابنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىش بىرلا ۋاقىتتا مەشھۇر بولدى. بۇ كىتابنىڭ
 ئىسمىنى ئۆزگەرتىش بىرلا ۋاقىتتا مەشھۇر بولدى. بۇ كىتابنىڭ
 ئىسمىنى ئۆزگەرتىش بىرلا ۋاقىتتا مەشھۇر بولدى. بۇ كىتابنىڭ
 ئىسمىنى ئۆزگەرتىش بىرلا ۋاقىتتا مەشھۇر بولدى. بۇ كىتابنىڭ
 ئىسمىنى ئۆزگەرتىش بىرلا ۋاقىتتا مەشھۇر بولدى. بۇ كىتابنىڭ

I ئىسمىنى ئۆزگەرتىش بىرلا ۋاقىتتا مەشھۇر بولدى

16 ئىسمىنى ئۆزگەرتىش بىرلا ۋاقىتتا مەشھۇر بولدى

23 ئىسمىنى ئۆزگەرتىش بىرلا ۋاقىتتا مەشھۇر بولدى

188 ئىسمىنى ئۆزگەرتىش بىرلا ۋاقىتتا مەشھۇر بولدى

189 ئىسمىنى ئۆزگەرتىش بىرلا ۋاقىتتا مەشھۇر بولدى

209 ئىسمىنى ئۆزگەرتىش بىرلا ۋاقىتتا مەشھۇر بولدى

222 ئىسمىنى ئۆزگەرتىش بىرلا ۋاقىتتا مەشھۇر بولدى

226 ئىسمىنى ئۆزگەرتىش بىرلا ۋاقىتتا مەشھۇر بولدى

كېيىن تاكى 1949 - يىلىنىڭ ئاخىرىغىچە، ئۈچ ۋىلايەت خەلقى گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى داۋاملىق كۈرەش ئېلىپ باردى.

1949 - يىلى 9 - ئايدا، شىنجاڭدا تۇرۇشلۇق گومىنداڭ ئارمىيىسى گېنېرال تاۋ سىيۈ ۋە ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت رەئىسى بۇرھان شەھىدىنىڭ باشچىلىقىدا ھەققەتكە قايتىپ، گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتىدىن ئالاقىسىنى ئۈزدى. ئۈچ ۋىلايەت خەلقى يەتتە ۋىلايەت خەلقى (ئۇ چاغدا شىنجاڭدا ئون مەمۇرىي ۋىلايەت بار ئىدى) بىلەن بىللە، شىنجاڭغا يۈرۈش قىلغان جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسىنى قارشى ئالدى.

ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى شىنجاڭ خەلقىنىڭ گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى ھەرىكىتى بولۇپ، گومىنداڭ ھاكىمىيىتىنىڭ شىنجاڭدىكى 100 مىڭ كىشىلىك ئارمىيىسىنى ئىسكەندىكىگە ئېلىپ، جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئۇرۇشىنىڭ، بولۇپمۇ غەربىي شىمالنى ئازاد قىلىش ئۇرۇشىنىڭ غەلبىسىگە، جۈملىدىن شىنجاڭنىڭ تىنچ ئازاد بولۇشىغا تۆھپە قوشتى. بۇ ئىنقىلاب نامدا «ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى» دەپ ئاتالسىمۇ، ئەمەلىيەتتە ئۈچ ۋىلايەت دائىرىسىدىن ھالقىپ، تېكەن، قەشقەر، ئاقسۇ، قاراشەھەر، ئۈرۈمچى (تۇرپان قاتارلىق ئۈچ ناھىيە)، قۇمۇل ۋىلايەت-لىرىنىڭ بىرقىسىم ناھىيىلىرىگىچە كېڭىيىپ، توققۇز ۋىلايەتنىڭ 43 ناھىيىسىدە ئىنقىلاب ئوتلىرىنى ئوخشاشمىغان دەرىجىدە يالقۇنلاپ، ئوق ئاۋازلىرى يانغۇرتقان. دېھنەك، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى ئەمەلىيەتتە پۈتۈن شىنجاڭ خەلقىنىڭ ئىنقىلابىي ھەرىكىتى ئىدى. بۇ ئىنقىلاب خەلق ئارىسىدا ئەڭ كەڭ يىلتىز تارتقان ۋە ھەر رايونلار خەلق ئاممىسىنىڭ ئەڭ قىزغىن قوللىشىغا ئېرىشكەن. شۇنداقلا بىر قەدەر تەرتىپلىك مەمۇرىي ئاپپاراتلىرى، جەڭگىۋار، مۇنتىزىم ئارمىيىسى ۋە مۇئەييەن قانۇن - تۈزۈمى بولغان خەلق دېموكراتىك ھاكىمىيىتى قۇرۇشنى مەقسەت قىلغان

مىللىي ئازادلىق ھەرىكەت بولۇپ، شىنجاڭ تارىخىدا شانلىق بىر
سەھىپە ھېسابلىنىدۇ. شىنجاڭ ئىنقىلابى 1933 - يىلى ۵ - ئايدا باشلانغان.
بۇ يىلى ۵ - ئايدا شىنجاڭ ئىنقىلابى ۵۸ -
بىرىنچى، شىنجاڭنىڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىدىن
بۇرۇنقى ئىجتىمائىي ۋەزىيىتى

ھەرقانداق بىر كونا ھاكىمىيەتنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ، يېڭى
ھاكىمىيەتنى تىكلەش يولىدا ئېلىپ بېرىلىدىغان ھەر خىل كۈ-
رەشلەرنىڭ مۇئەييەن تارىخىي ۋە ئىجتىمائىي سەۋەبلىرى بولىدۇ.
ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى ھەققىدە سۆز ئاچقاندا، شىنجاڭنىڭ تارىخىي،
ئىجتىمائىي ۋە ئىقتىسادىي ئەھۋالىنى قىسقىچە بولسىمۇ
ئەسلىمەي بولمايدۇ.

شىنخەي ئىنقىلابىدىن كېيىن 1933 - يىلىغىچە، شىنجاڭغا
ياڭ زېڭشىن (1912 - 1928 - يىللىرى) ۋە چىن شۇرېن
(1928 - 1933 - يىللىرى) ھۆكۈمرانلىق قىلغانىدى. ئۇلار
شىنجاڭغا ھۆكۈمرانلىق قىلغان يىللاردا، شىنجاڭ دۇنيا بويىچە
زۇلۇم ئەڭ ئېغىر، خەلق ئەڭ كەمبەغەل، ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەت
يەتتە ئەڭ قالاق رايونلارنىڭ بىرى ئىدى. جۈملىدىن 1930 -
يىلىدىن ئىلگىرى شىنجاڭنىڭ يېزا ئىگىلىك ئىشلەپچىقىرىش
كۈچلىرى تولمۇ قالاق بولۇپ، دېھقانلار ساپان (بوقۇسا) بىلەن
يەر ھەيدەپ، ئېتىرىقچىلىق قىلاتتى. يەرسىز ياكى يېرى ئاز كەمبە-
غەل دېھقانلار يېزا نوپۇسىنىڭ 70 پىرسەنتتىن كۆپرەكىنى تەشكىل
قىلاتتى. شىنجاڭ ئىنقىلابى (بىرىنچى قىسىم)
1934 - يىلىدىن بۇرۇن شىنجاڭدا تىلغا ئالغۇدەك ھېچقانداق
ئىنقىلابىي سائەت يوق ئىدى، خەلق پۈتۈنلەي دېگۈدەك قول ھۈنئىرىگە
تايىناتتى. ئۇ چاغلاردا، شىنجاڭ خەلقى تېلېفوننى، ھەتتا ئېلېكتر
ئېلېكتىر چىراغىنىمۇ كۆرمىگەن، ئەگەر ئۇ نەرسىلەر بار دېيىلسە،
پەقەت ياڭ زېڭشىن بىلەن چىن شۇرېننىڭ ئىشخانىسىدىلا بولۇشى

مۇمكىن. قاتناش جەھەتتىن ئالغاندا مۇنداق بىر مىسالنى ئالساق -
 لا كۇپايە: مەن 1934 - يىلى تۇرپاندىن قەشقەرگە ھارۋا بىلەن
 40 نەچچە كۈندە يېتىپ بارغانىدىم. شۇنچە ئۇزۇن يولدا ھارۋا،
 ئېشەك، ئاتتىن باشقا بىرەر ئاپتوموبىل قاتنىغانلىقىنى
 كۆرمىگەندىم.

شىنجاڭدىكى ئەكسىيەتچىلەر خەلقىنى نادانلىقتا تۇتۇپ ئىدارە
 قىلىش سىياسىتىنى يۈرگۈزگەنلىكتىن، 30 - يىللارغىچە، ئا-
 ھالىنىڭ 90 پىرسەنتتىن ئارتۇقراقىنى تەشكىل قىلىدىغان يەر-
 لىك خەلقنىڭ بالىلىرىغا ھۆكۈمەت باشقۇرىدىغان بىرەر مەكتەپ،
 ھەتتا مىللىي تىلدا ئوقۇيدىغان بىرەر سىنىپنىمۇ ئېچىپ بەرمى-
 گەن. بەزى ناھىيە - يېزىلاردا يەرلىك مەرىپەتپەرۋەر زاتلار ئۆز
 ئىقتىسادى بىلەن بىر ياكى بىرنەچچە سىنىپلىق پەننىي مەكتەپ
 ئاچقان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ بىر قىسمى ئەكسىيەتچى كۈچلەرنىڭ
 بېسىمى بىلەن تاقىلىپ كەتكەن. يەرلىك ئاز سانلىق مىللەت
 پەرزەنتلىرى پەننىي بىلىملەرنى ئۆگىنىش ھوقۇقىدىن مەھرۇم
 بولغاچقا، پۈتۈنلەي دېگۈدەك دىنىي مەكتەپلەردە ئوقۇيتتى. پە-
 قەت ئايرىم جايلاردا ئېچىلغان خۇسۇسىي پەننىي مەكتەپلەردىلا
 ناھايىتى ئاز ساندىكى بالىلار پەننىي دەرس ئوقۇيتتى. مەسىلەن،
 تۇرپان خېلى چوڭ ناھىيىلەرنىڭ بىرى بولسىمۇ، ئۇنىڭ «نەن-
 مېن» دېگەن بازىرىدا 1930 - يىللارنىڭ ئالدى - كەينىدە
 مەرىپەتپەرۋەر لېتىپ ئەپەندى ئاچقان بىر سىنىپلىق پەننىي مەك-
 تەپ بولۇپ، ئۇنىڭدا 10 - 15 ئوقۇغۇچى ئوقۇيتتى (مەنىمۇ
 شۇ سىنىپتا ئوقۇغانىدىم). يەنە ئاستانە يېزىسىدا مەخسۇت مۇ-
 ھىتى ئاچقان بىر پەننىي مەكتەپ بارلىقىنى ئاڭلايتتۇق. خەلق
 ئىچىدە ساۋاتسىزلىق شۇ قەدەر ئومۇمىي ئەھۋال ئىدىكى، كىشى-
 لەر بىرەر پارچە سالام خەت يازدۇرماقچى بولسا، ئۆز مەھەللىسىدە
 دىن يەنە بىر مەھەللىگە بېرىپ خەت يازالايدىغان كىشىنى تېپىپ
 يازدۇرىدىغان ئەھۋاللار دائىم دېگۈدەك ئۇچرايتتى. يەرلىك خەلق

ئىچىدە خەنزۇچە بىلىدىغان كىشىلەر يوق دېيەرلىك ئىدى. ئىچىدە قىلىشىچە، شۇ چاغدا تۇرپاندا خەنزۇچە خەت يازالايدىغان ھامۇت تۇڭچى، مۇھەممەت ئابدۇل تۇڭچى (بۇ ئىككىيلەن ناھىيە يىدە تەرجىمان بولغان) ۋە روزى موللا (ئاشلىق ئامبىرىدا دەپتەر تۇتقان) دېگەن ئۈچ ئادەم بولۇپ، بۇ ئۈچەيلەن ناھىيە بويىچە داڭلىق شەخسلەردىن ھېسابلىناتتى. 30 - يىللارنىڭ بېشىدا، شىنجاڭدا كۆپلىگەن ناھىيىلەرنىڭ ئەھۋالى تۇرپاننىڭكىدەك بولۇپ قالغان ئىدى. ھېلىقى كەلگەن يىلىدا (مىلادىيە) 1931 - يىلى قۇمۇلدا ئەكسىيەتچى ھاكىمىيەتكە قارشى قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈردى. بۇنىڭ تەسىرى بىلەن 1932 - 1933 - يىللاردا شىنجاڭنىڭ 40 ناھىيىسىدە ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ قوزغىلاڭلار كۆتۈرۈلدى. قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن خەلقنىڭ مەقسىتى ئۆز ئازادلىقى ۋە ئەركىنلىكىنى قولغا كەلتۈرۈپ تۇرمۇشنى ياخشىلاشتىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى. شۇڭا قوزغىلاڭ تېز ئومۇملىشىپ، شىنجاڭنىڭ كۆپلىگەن جايلىرى قوزغىلاڭچىلارنىڭ قولىغا ئۆتتى. 1933 - يىلىغا كەلگەندە، ھىيلىگەر مىلتاتىست شېڭ شىسەي ئۈرۈمچىدە «12 - ئاپرېل» سىياسىي ئۆزگىرىشى بولۇشى بىلەن ھاكىمىيەتنى قولغا كىرگۈزۈۋالدى. شېڭ شىسەي ھاكىمىيەت بېشىغا چىققاندىن كېيىن بەزى تەرەققىيپەرۋەر سىياسەتلەرنى يۈرگۈزدى. ئۇنىڭ بەزى سىياسەتلىرىدىن خەلق دەسلەپتە رازى بولۇپ، «شىنجاڭنى قاپلىغان قارا بۇلۇتلار تارقىلىپ كېتىپ بارىدۇ» دەپ قارىغانىدى. ئەمما، ئۇزۇن ئۆتمەي شىنجاڭنىڭ ئاسمىنى يەنە قارا بۇلۇتلار قاپلاپ كەتتى، ھەتتا قارا بوران - چاقۇنلار باشلىنىپ، شىنجاڭ خەلقىنىڭ بېشىغا يەنە يېڭى بالايىئاپەتلەر يېغىشقا باشلىدى. شىنجاڭنىڭ ھاكىمىيەت تەكلىپىدىكى ئىشلارنىڭ شىنجاڭ -

نىڭ كۆپلىگەن جايلىرىدا ھەرخىل خەلق قوزغىلاڭلىرى تېخى داۋام قىلىۋاتاتتى. قۇمۇل قوزغىلىڭىنىڭ سەركەردىسى خوجىمىن-ياز ھاجى تورپان ئەتراپىغا كېلىپ شېڭ شىسەي ئۈچۈن خەۋەرلىك كۈچ بولۇپ قالدى؛ گەنسۇدىن ما جۇڭيىنىڭ چىقىپ قۇمۇل ۋە گۇچۇڭنى ئىگىلەپ ھەربىي كۈچ جەھەتتە ئۇمۇ شېڭ شىسەي ئۈچۈن خەۋەرلىك كۈچ بولۇپ قالدى؛ جىن شۈرېننىڭ ئىلىدىكى بوز يەر ئۆزلەشتۈرۈش مەھكىمىسىنىڭ باشلىقى، قوشۇمچە 8 - شى (دېۋىزىيە) نىڭ قوماندانى جاك پېييۈەن ئەسلىدە ھەربىي ئورۇن جەھەتتە شېڭ شىسەيدىن يۇقىرى تۇراتتى، ئۇنىڭ مەقسەتلىمۇ شېڭ شىسەينى يوقىتىپ پۈتۈن شىنجاڭنى ئۆز ئىلكىگە ئېلىش ئىدى. مانا بۇ ئۈچ تەرەپتىن كېلىۋاتقان تەھدىتنى تارمار قىلىشقا شېڭ شىسەينىڭ كۈچى يەتمەيتتى. لېكىن، شېڭ شىسەي ئۈچىغا چىققان ھىلىگەر بولغاچقا، مۇشۇنداق قىيىن ئەھۋالدىمۇ ئۆز دۈشمەنلىرىنى تارمار قىلىپ، شىنجاڭنىڭ ئالىي ھوقۇقىنى قولغا ئېلىشقا ئامال تاپتى. ئۇ ئۆزىنى «ماركسىزم - لېنىنىزم ئەسەرلىرىنى ئوقۇغان، سوتسىيالىزمغا خالايدىغان» كىشى قىلىپ كۆرسىتىپ، سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتىنى ئۆزىگە ئىشەندۈردى. سوۋېت ئىتتىپاقى شېڭ شىسەينى شىنجاڭنىڭ باشلىقى بولۇشقا بىردىنبىر مۇناسىپ ئادەم دەپ قاراپ، ئۇنى قوللىدى. سوۋېت ئىتتىپاقى ئەسلىدە قورال ياراغ بېرىپ، ۋە ئەسلىمەتچىلەرنى ئەۋەتىپ خوجىنىياز ھاجىنى قوللىغانىدى؛ كېيىن خوجىنىياز ھاجى بىلەن شېڭ شىسەينى ئىتتىپاقلىشىپ ئىناق ئۆتۈشكە دەۋەت قىلىپ، بۇ ئىككىسىنىڭ ئارىسىدا كېلىشىم تۈزۈلۈپ «گۇۋاھلىق» بەردى. خوجىنىياز ھاجى بۇ كېلىشىم بويىچە جەنۇبىي شىنجاڭغا يۈرۈش قىلدى. سوۋېت ئىتتىپاقى شېڭ شىسەينىڭ تەلىپى بىلەن بىر قىسىم قىزىل ئارمىيىنى شىنجاڭغا ئەۋەتىپ، ئىلى رايونىدىكى جاك پېييۈەن قىسىملىرىنى تارمار قىلدى؛ ئۈرۈمچى ئەتراپىدا ئۈرۈم-

چىنى قورشاپ تۇرغان ما جۇڭخېڭ قىسىملىرىنى بىتچىت قىلدى. ما جۇڭخېڭ قەشقەرگە قېچىپ بارغاندا ماڭمىدىغان يول تاپالماي، 100 گە يېقىن مۇھاپىزەتچىسى ۋە توپلىغان مال - دۇنياسىنى ئېلىپ ئەر كەشتام چېگرىسى ئارقىلىق سوۋېت ئىتتىپاقىغا چىقىپ كەتتى. ئۇنىڭ مۇئاۋىنى ما خۇسەن (ما جۇڭخېڭنىڭ ئاچىسىنىڭ ئېرى) ما جۇڭخېڭنىڭ قالدۇق قوراللىق كۈچلىرىنى باشلاپ، كېلىشىم بويىچە خوتەنگە بېرىپ تۇردى. شۇنىڭ بىلەن شىنجاڭدا ئۇرۇش توختاپ، تىنچلىق مەزگىلى باشلاندى. 1931 - يىلىدىن 1933 - يىلىغىچە كەڭ ئەۋج ئالغان دېھقانلار قوزغىلىڭىدا نەچچە ئون مىڭلىغان خەلق قۇربان بولغان بولسىمۇ، ھاكىمىيەت ئاخىرىدا يەنىلا شېڭ شىسەيدەك ئالدامچىلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتتى. ئۇ قولىغا كەلگەن ھوقۇقنى ساقلاپ قېلىش ۋە مۇستەھكەملەش ئۈچۈن، كەسەلەپكى بىرنەچچە يىلدا پۈتۈنلەي سوۋېت ئىتتىپاقىغا يۆلىنىپ، سوۋېت ئىتتىپاقىدىن كۆپلىگەن مەسلىھەتچىلەر ۋە مۇتەخەسسسلەرنى ئالدۇرۇپ كەلدى ھەم ئىقتىسادىي ۋە ھەربىي ياردەم ئالدى. ئۇ جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى بىلەن ئالاقە ئورنىتىپ يەنئەندىن ئەۋەتىلگەن كادىرلارنى ئورۇنلاشتۇردى. جاھانگىرلىككە قارشى ئۇيۇشما قۇرۇلدى. يەرلىك مىللەتلەردىن ئۆلكىگە مۇئاۋىن رەئىس، ۋىلايەتلىرىگە ۋالىي، كۆپلىگەن ناھىيىلەرگە ھاكىملار قويۇلدى. يەرلىك مىللەت خەلقىگە پەننىي مەكتەپلەر ئېچىپ بېرىلدى. كىچىك كۆلەمدە بولسىمۇ دوختۇرخانىلار، ئېلېكتر ئىستانسىلىرى قۇرۇلدى. ئامما ئۈچۈن ئىشلەيدىغان ئاپتوموبىل، تېلېفونلار بارلىققا كەلدى. يېزىلاردا يېڭى دېھقانچىلىق سايمانلىرى، مال دوختۇرخانىلىرى پەيدا بولدى. ئانا بۇ يېڭىلىقلارنى تۇنجى قېتىم كۆرگەن شىنجاڭ خەلقى خۇشاللىقنىڭ باشلىنىشىنى، لېكىن، قۇزاق ئۆتمەي شېڭ شىسەي ئىچكى جەھەتتىن ئۆزىگە خەۋپلىك دەپ تونۇلغان كىشىلەرنى پىلانلىق ھالدا تۈرلۈك شەكىللەر بىلەن

يالغان دېلو تۇرغۇزۇپ، تۈركۈم - تۈركۈملەپ قاماشقا باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، كەڭ كۆلەمدە ساقچىلىق، پايلاقچىلىق تۈزۈمىنى يولغا قويدى. شۇ چاغلاردا خۇددى كىشىلەر ئېيتقاندەك «ئۈچ كىشى بىر يەرگە كېلسە، ئۇنىڭ بىرى ئىشپىيون» دېگەن ھالەت شەكىللەندى.

1941 - يىلى ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى پارتلىغاندىن كېيىن، گىتلىر فاشىستلارنىڭ قىسمەن ئىلگىرىلەشلىرىنى كۆرگەن شېڭ شىسەي ۋەزىيەتنى خاتا مۆلچەرلەپ، ئۆز تەختىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، ئىلگىرى ئۆزى ئېلان قىلغان بارلىق سىياسەت ۋە پروگراممىلاردىن ۋاز كېچىپ، ئۆزىنى جياڭ جىپ - شىنىڭ قوينىغا ئېتىشىنى بىردىنبىر ياخشى چارە دەپ قاراپ، بۇ جەھەتتىكى ھەرىكەتنى جىددىيلەشتۈردى. 1942 - يىلى كۈزگە كەلگەندە، شىنجاڭدا خىزمەت قىلىۋاتقان جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ ئەزالىرىدىن 100 دىن ئارتۇق كىشىنى نەزەربەند قىلدى ۋە قولغا ئالدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى چىن تەنجىيۇ، ماۋ زېمىن، لىن جىلۇ قاتارلىق بىر قىسىم مۇنەۋۋەر كومپارتىيە ئەزالىرىنى ئۆلتۈردى. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شىنجاڭدا خىزمەت قىلىۋاتقان بارلىق مۇتەخەسسسلەرنى ئۆز دۆلىتىگە قوغلىدى، ئۇنىڭ قۇمۇلدا تۇرۇشلۇق قىزىل ئارمىيە 8 - تۈەنى (پولىكى) نىمۇ قايتۇردى. 4 مىليونغا يېقىن نوپۇسى بار شىنجاڭدا ھەر خىل باھانە - سەۋەبلەر ۋە يالغان دېلولار بىلەن 100 مىڭدىن ئارتۇق ھەرىمىلەت خەلقىنى ناھەق تۈرمىگە تاشلىدى ۋە يوقاتتى. شىنجاڭنى بۈتۈنلەي ئاق تېررورلۇق قاپلاپ كەتتى. سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن بولغان سودا مۇناسىۋىتى ئۈزۈلۈپ، خەلق ئېھتىياجلىق بولغان تاۋارلار شۇنچىلىك قىس - بىس - لۈپ كەتتىكى، مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆلۈم - يېتىم ئىشلىرىدا ئىشلىتىدىغان كېپەنلىككە ئاق خەسە تېپىشىمۇ تەس بولۇپ قالدى. بىرنەچچە يىللىق چارۋا مەھسۇلاتلىرى سېتىلماي يېسىلىپ

قېلىپ، چارۋىچىلارغا ئېغىر زىيان بولدى. بىر تاختا قارا چاپىنى 100 كىلوگرام يۇڭغا ياكى بىر قويغا ئالماشتۇرىدىغان ئەھۋال كۆرۈلدى. شېڭ شىسەينىڭ ئالدامچىلىقى، تېررورلۇقى ۋە بۇلاڭچىلىقى خەلقنى قاتتىق غەزەپلەندۈرگەنىدى. شېڭ شىسەي سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن بولغان ھەممە توختامنامىلەرنى يىرتىپ تاشلىغاندىن كېيىن، سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن دۈشمەنلىك شېپ، ئۇنىڭ ئۈرۈمچى، غۇلجا قاتارلىق جايلاردىكى كونسۇلخانا خادىملىرىنىڭ بازاردىن يېمەك - ئىچمەك ۋە باشقا تۈرمۇشقا لازىملىق نەرسىلەرنى سېتىۋېلىشىمۇ توسقۇنلۇق قىلدى. سوۋېت ئىتتىپاقى نەنجىڭ ھۆكۈمىتىگە شېڭ شىسەينىڭ شىنجاڭدا سوۋېت ئىتتىپاقىغا قارشى قىلىۋاتقان ھەرىكىتىنى چەكلەشنى، ھەتتا شېڭ شىسەينى شىنجاڭدىن قايتۇرۇپ كېتىشنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇزاقتىن بۇيان شېڭ شىسەينى تىزگىنلىيەلمەي كەلگەن نەنجىڭ ھۆكۈمىتى بۇ پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ، جىددىي ھەرىكەت قوللىنىپ، شېڭ شىسەينى ئۆز ئىلكىگە ئېلىپ، شىنجاڭدا گومىنداڭ پىرقىسىنى قۇردى، ئاندىن 1944 - يىلى كۈزدە شىنجاڭنى ئىدارە قىلىشقا شېڭ شىسەينىڭ ئورنىغا ۋۇ جۇڭشىننى ئەۋەتتى. شىنجاڭدا گومىنداڭ ھاكىمىيىتى تىكلەنگەندىن كېيىن، سىياسىي زۇلۇم ۋە ھەربىي بېسىم تېخىمۇ كۈچەيدى. خەلق ئىگىلىكى ئېغىر دەرىجىدە ۋەيران بولۇپ، خەلق تۇرمۇشى يامانلىشىپ كەتتى. ھەممە يەردە پارىخورلۇق، خىيانەتچىلىك، قىمار ۋازلىق، ئەپيۈنكەشلىك ئەۋج ئېلىپ كەتتى. ۋۇ جۇڭشىن شىنجاڭدا داۋاملىق تۈردە ئەكسىيەتچىل سىياسەت يۈرگۈزگەنلىكتىن خەلقنىڭ نارازىلىقىمۇ بارغانسېرى كۈچىيىپ كەتتى. گومىنداڭ دائىرىلىرىمۇ شىنجاڭ خەلقىنىڭ ئۆزلىرىنى قارشى ئالمايدىغانلىقىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن جايلارغا «ئېھتىياتلىق قەدەم» بىلەن سېڭىپ كىرىپ، ئۆز ھاكىمىيىتىنى مۇستەھكەملەشكە باشلىدى. بۇ يەردە مۇنداق بىر ئىشنى ئەسلىپ ئۆتسەن: ئىلى

گىمنازىيىسىدە تەشكىل قىلىنغان جاھانگىرلىككە قارشى ئۇيۇش-
 مىنىڭ مىللىي سىنىپلاردىكى گۇرۇپپىلىرى 1943 - يىلى
 5 - ئايلاردا «ھەپتىلىك ئۆگىنىش» نى داۋاملاشتۇرۇۋاتاتتى.
 بۇنى بىرەر كىشى چەكلىمىگەندى. شۇ ۋاقىتتا مەن بۇ مەكتەپتە
 ئوقۇتقۇچى ئىدىم. شۇ يىلى يازلىق تەتىل مۇناسىۋىتى بىلەن
 ئېچىلغان ئوقۇتقۇچىلار يىغىنىدا مەكتەپ مۇدىرى بارلىق ئوقۇت-
 قۇچىلارغا: «يۇقىرىنىڭ يوليورۇقى بويىچە، شەھىرىمىزدە چەت
 ئەلدە بېسىلغان كىتابلار كۈتۈپخانىسى ئېچىلماقچى، شۇڭا سىلەر
 قولۇڭلاردا بار چەت ئەلدە بېسىلغان كىتابلارنى تاپشۇرۇپ بېرىڭ-
 لار» دەپ ئوقۇتۇرۇش قىلدى. (بۇ يىغىنغا قاتناشقان ئوقۇتقۇ-
 چىلار ئىچىدە شۇ مۇتۇڭ، دېلىنلارمۇ بار ئىدى). ئەسلىدە
 ئۇلارنىڭ مەقسىتى سوۋېت ئىتتىپاقىدا بېسىلغان كىتابلارنى يى-
 غىۋېلىش ئىكەن. ئۇ چاغلاردا شىنجاڭدا دەرسلىك بېسىش شارا-
 ئىتى بولمىغاچقا، مىللىي ئوقۇتقۇچىلار سوۋېت ئىتتىپاقىدا بې-
 سىلغان كىتابلاردىن پايدىلىناتتى. ئەمدى ئۇلارغا ھېچقانداق
 دەرسلىك قالمىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، مۇشۇ كۈنلەردە گومىن-
 دىڭچىلارنىڭ بەزى ئىشلىرى، مەسىلەن، ئىلىدىكى «گومىنداڭ
 ھاۋا ئارمىيە مەكتىپى» (سوۋېت ئىتتىپاقى - جۇڭگو كېلىشىمى
 بويىچە سوۋېت ئىتتىپاقى مۇتەخەسسسلەرى ئۇچقۇچى تەربىيىلە-
 ۋاتقان مەكتەپ بولۇپ، ئەسلىدە قۇمۇلدا قۇرۇلۇپ، كېيىن ئە-
 لىغا كۆچۈرۈلگەن) ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ غۇلجىدىكى يەرلىك خەلق-
 نىڭ قىزلىرىغا قىلغان پەسكەش قىلىقلىرى خەلقنىڭ غەزىپىنى
 قوزغىماقتا ئىدى. گومىنداڭچىلار يەرلىك مىللەتلەرنىڭ قارشى-
 لىقىغا ئۇچراپلا قالماستىن، بەلكى خەنزۇ خەلقىنىڭ قارشىلىقىدا
 خىمى ئۇچرىغان مەسىلەن، غۇلجا خەنزۇ بازىرىدىكى كۈلۈبتا
 چاڭچىلە قويۇلغاندا، يەرلىك خەنزۇلار بىلەن ھاۋا ئارمىيە مەكتە-
 پىنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى ئارىسىدا مائىمرا يۈز بېرىپ ئۇچقۇچىلار
 تاياق يېگەندى. بىلىمىز بىلەن بىرلىشىپ بىرلىشىپ بىرلىشىپ

ئوسمان ئىسلام باشلىق بولغان. بۇ گۇرۇھتىن پايدىلىنىش زۆرۈر بولغاچقا، سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە تاشقى موڭغۇلىيىنىڭ خىزمەت ئىشلىشى بىلەن، ئوسمان ئىسلام سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپتىن قورال ۋە تەمىنات ئېلىش بەدىلىگە شېڭ شىسەيگە - گومىنداڭغا قارشى ئۇرۇش قىلىشقا ماسقۇل بولۇپ قوراللىق ھەرىكىتىنى داۋاملاشتۇردى. شۇ يىلى يازدا شەرقىي ئالتايدا (جېمىنەي تەرەپتە) موللا ئىسلام ئىسمائىلوف قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن بولسىمۇ، كۈچى ئاجىز بولغانلىقتىن مەغلۇپ بولغان ۋە سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپكە قېچىپ بېرىپ پاناھلانغان (1944 - يىلى يازدا قايتىپ كېلىپ پارتىزانلىق قىلغان). شۇ كۈنلەردە ئىلىدا فاتىخ مۇسلىموف، قەشقەر تەرەپتە ئىسھاقبېك لەرنىڭ ھەرىكىتىمۇ ئوڭۇشلۇق بولماي قوزغىلانغان. تاشقورغان تەرەپتە ئىنقىلاب ئۇچقۇنلىرىنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە ئالتايدىكى قىسمەن جەڭلەرنىڭ داۋام قىلىشى بىلەن گومىنداڭ دىققەت - ئېتىبارىنى ئۇ تەرەپلەرگە قاراتماي تۇرالمىدى. شۇنداق مۇۋاپىق پەيتتە، يەنى 1944 - يىلى 8 - ئاينىڭ ئاخىرلىرىدا ئىلى ۋىلايىتى نىلقا ناھىيىسىنىڭ ئۇلاستاي دېگەن يېرىدە رەسمىي قوراللىق قوزغىلاڭ پارتلىدى. بۇ ھەرىكەتنى فاتىخ مۇسلىموف گۇرۇپپىسى بىلەن ئەكبەر، غېنى، لاسىيىت، ناۋان، مولداجان، ئىۋاشوتوف قاتارلىق ئەزىمەتلەر باشلىغانىدى. بۇنىڭغا فاتىخ مۇسلىموف، ئەكبەر، غېنىلار رەھبەرلىك قىلغان. فاتىخ مۇسلىموف نىڭ گۇرۇپپىسىدا غەمەت مۇسلىموف (فاتىخنىڭ ئاكىسىنىڭ ئوغلى)، رەفىق بايچۇرېن (فاتىخنىڭ ھەدىسىنىڭ ئوغلى)، قۇربان بۇرھانىدىنوف، ئوسمان ئىبراھىموف، نۇر ئوبۇلوف، ھوشۇر امامتوفلار بار ئىدى. بۇلاردىن فاتىخ نىلقا ناھىيىلىك يەرلىك ماللار شىركىتىنىڭ مۇئاۋىن دېرىكتورى، قۇربان بۇرھانىدىنوف ئۈرۈمچىدىكى ھەربىي مەكتەپنىڭ ئوقۇغۇچىسى، قالغانلىرى ئىشچىلار بۇلۇپ، ئوسمان، نۇر، ھوشۇرلار «غۇلجا ھاۋا»

ئارمىيە مەكتىپى» دىكى سوۋېت ئىتتىپاقى مۇتەخەسسسلرىنىڭ
 ھويلا ئىشچىلىرى ئىدى. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىلى ۋىلايىتىدىن
 بولۇپ، 1943 - يىلى شىنجاڭنىڭ ۋەزىيىتى جىددىيلىشىپ
 كەتكەنلىكتىن، ھەر خىل يوللار بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقىغا چى-
 قىپ پاناھلانغان. ئۇلار سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتىنىڭ قولى-
 شى بىلەن بىرنەچچە جايدا تەشكىللىنىپ، شىنجاڭغا قايتىپ كې-
 لىپ گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى كۈرەش قىلغان.
 جۈملىدىن ئىلىدىن بېرىپ قازاقىستاندا تەشكىللەنگەن فاتىخ
 مۇسلىموف باشلىق يەتتە كىشىلىك گۇرۇپپا 1944 - يىلى
 8 - ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ئالمۇتىدىن نىلقا ناھىيىسىگە قاراپ
 ئاتلانغان. ئۇلارنىڭ نىلقىنى تاللىۋېلىشىدىكى سەۋەب: بىرىنچى-
 دىن، جۇغراپىيىلىك ئورۇن جەھەتتىن نىلقا سوۋېت ئىتتىپاقى
 چېگرىسىدىن 210 كىلومېتىر، غۇلجا شەھىرىدىن 120 كىلومې-
 تىر كېلىدىغان شەرقىي جەنۇبتا بولۇپ، تاغ - داۋانلار ۋە چىغىز
 يوللار ئارقىلىق شىمالدا جىڭ ناھىيىسى، جەنۇبتا كۈنەس ناھى-
 يىسى ئارقىلىق شىنجاڭنىڭ باشقا يەرلىرىگە تۇتىشىدۇ؛ ئىككىنچى-
 چىدىن، نىلقىنىڭ ئۇلاستاي تاغلىرى پارتىزانلىق ئۇرۇشىغا تې-
 خىمۇ باب بولۇپ، مۇداپىئەلىنىشكە ئەپلىك. ئۇنىڭ ئەپسانىلەردە
 ئېيتىلغاندەك «بىر مەرگەن مىڭ دۈشمەننى ئۆتكۈزمەيدىغان»
 داڭلىق جىلغىسى بار؛ ئۈچىنچىدىن، فاتىخنىڭ نىلقىدا ئىجتىما-
 ئىي ئاساسى كۈچلۈك ئىدى. نىلقىدا تۇرغاندا، قوراللىق گۇرۇپپا
 ئۇلاستاي تاغلىرىدا پەيدا بولغاندىن كې-
 يىن، خەلق ئارىسىدا گومىنداڭغا قارشى قوزغىلىش توغرىسىدا
 كەڭ كۆلەملىك تەشۋىقات ئېلىپ باردى. بۇ تەشۋىقاتتا گومىنداڭ
 ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇش، خەلقنى ئازاد قىلىش ئوتتۇرىغا قو-
 يۇلدى. خەلق ئاممىسى قوزغىلاڭچىلارنى قىزغىن قوللىدى، ھەتتە
 تا نۇرغۇن كىشى غۇلجا ۋە باشقا ناھىيىدىن نىلقا ناھىيىسىگە
 بېرىپ قوزغىلاڭچىلارغا قوشۇلدى. گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى

12 - كۈندىن باشلاپ ھەرەمباغدا 78 كۈن مۇداپىئەلىنىپ ياتقان گومىنداڭ قوراللىق كۈچلىرى 1945 - يىلى 1 - ئاينىڭ 29 - كۈنى مۇھاسىرىنى بۆسۈپ قېچىشقا ئۇرۇنغاندا، خەلق قوراللىق كۈچلىرى يول ئۈستىدە دۈشمەنلەرنىڭ ئالدىنى تو- سۇپ ئۇلارنى تەلتۆكۈس تارمار قىلدى. شۇنىڭ بىلەن غۇلجا شەھىرى گومىنداڭنىڭ ئاسارىتىدىن تولۇق ئازاد قىلىندى. ھە- رەمباغ ئىشغال قىلىنغاندا 2000 دانە ھەرخىل قورال - ياراغ ۋە كىچىك تىپتىكى 54 ئايروپىلان غەنىمەت ئېلىندى. غۇلجا شەھىرى تولۇق ئازاد قىلىنغاندىن كېيىن ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت يەرلىك خىزمەتلەرنى ئىشلەش بىلەن بىللە، ئەڭ مۇھىمى ھەربىي ئورۇنلاشتۇرۇشنى تەشكىللەپ، بارلىق پارتىزان ئەترەتلىرىنى مۇنتىزىم ئارمىيىگە ئايلاندۇرۇپ، قوراللىق كۈرەشنى تېخىمۇ كېڭەيتىشكە كىرىشتى. مۇنتىزىم ئارمىيە قۇرۇلۇپ ئاز ۋاقىت تەرتىپكە سېلىنغاندىن كېيىن، بىر قىسىم كۈچنى شىمالىي سەپ ۋە ئوتتۇرا سەپكە ئاتلاندى. تارباغاتايغا بارغان مۇنتىزىم قى- سىم يەرلىك پارتىزانلار بىلەن بىرلىكتە جەڭ قىلىپ، 7 - ئاينىڭ 29 - كۈنى دۆربىلجىننى ئازاد قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىر قىسىم قورال - ياراغنى ۋە ئالتايدىن ئۈرۈمچىگە كېلىۋاتقان 30 نەچچە ئاپتوموبىلنى قولغا چۈشۈردى. ئۈچ كۈندىن كېيىن چۆچەك ئازاد قىلىندى. گومىنداڭنىڭ تارباغاتايدىكى ھەربىي - مەمۇرىي ئەمەلدارلىرى چۆچەكتىكى سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلخا- نىسى بىلەن ئالاقە باغلاپ، قوراللارنى چېگرىدا تاپشۇرۇش شەرتى بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقىغا ئۆتۈپ كەتتى. چۆچەك ئازاد بولغاندىن كېيىن مۇنتىزىم قىسىم تارباغاتايدىكى قوراللىق قوزغىلاڭچىلار بىلەن بىرلىكتە ئالتايغا يۈرۈش قىلدى. ئۇلار ئالتايغا بارغاندىن كېيىن بۇ يەردە جەڭ قىلىۋاتقان دەلىلقان ۋە ئوسمان ئىسلام قىسىملىرى بىلەن بىرلىشىپ، 1945 - يىلى 9 - ئاينىڭ 8 - كۈنى ئالتاينى ئازاد قىلدى. ئالتايدا گومىنداڭنىڭ ۋالىيسى

ۋە بىر گېنېرالى باشلىق جەمئىي 1600 ئادەم تەسلىم بولدى. مۇنتىزىم ئارمىيىنىڭ ئوتتۇرا سەپكە يۈرۈش قىلغان قىسمى جىڭ، شىخو ئەتراپلىرىدا گومىنداڭ قىسىملىرىغا ھۇجۇم قىلىپ، 10 نەچچە مىڭ دۈشمەننى مەغلۇپ قىلىپ، 9 - ئاينىڭ 5 - كۈنى جىڭنى، 8 - كۈنى شىخونى ئازاد قىلدى. ئۇلار داۋاملىق ئىلگىرىلەپ، 1945 - يىلى 9 - ئاينىڭ 16 - كۈنى ماناس دەرياسى بويىغىچە كەلدى. ئۈرۈمچىگە پەقەت 140 كىلو-مېتىر يول قالغانىدى. مۇنتىزىم ئارمىيە شىمالىي سەپ ۋە ئوتتۇرا سەپلەرگە ھۇجۇم باشلىغاندىن كېيىن، مىللىي ئارمىيە باش شتابى قاراشەھەر، توقسۇن تەرەپلەرگىمۇ پارتىزان ئەترەتلىرىنى ئەۋەتىپ، كىچىك كۆلەمدىكى ئۇرۇشلارنى قىلدى. مۇنتىزىم ئارمىيىنىڭ جەنۇبىي سەپكە يۈرۈش قىلغان پارتىزان ئەترەتلىرى خەلقنىڭ قوللىشى بىلەن 1945 - يىلى 8 - ئاينىڭ 17 - كۈنىدە باي ناھىيىسىنى، 9 - ئاينىڭ 6 - كۈنىدە ئاقسۇ كونا شەھەر ناھىيىسىنى ئىشغال قىلدى ۋە ئاقسۇ شەھىرىدىكى گومىنداڭ قىسىملىرى بىلەن جەڭ قىلدى.

گومىنداڭغا قارشى قوراللىق كۈرەشنىڭ يەنە بىر مۇھىم نۇقتىسى جەنۇبىي شىنجاڭدىكى تاشقورغان ناھىيىسى ئىدى. 1943 - يىلى يازدا تاشقورغان تەرەپتە قوراللىق ھەرىكەتلەر بولدى؛ 1945 - يىلىغا كەلگەندە، پارتىزانلىق ھەرىكەتلەر كۈچىيىپ، 8 - ئاينىڭ 15 - كۈنى تاشقورغان ئازاد قىلىندى. 1945 - يىلىنىڭ ئاخىرلىرىدا قىزىلتاغ لىنىيىسى تاكتىكا يۈزىسىدىن تىنچلىق بىتىمىنىڭ غەلبىسىنى قولغا كەلتۈرۈش مەقسىتىدە يەكەن تەرەپلەردە ھۇجۇمنى توختاتتى. پارتىزانلار قاغىلىق، پوسكاملارنى ئىشغال قىلىپ، 1946 - يىلى 1 - ئاينىڭ 27 - كۈنى يەكەنگە ھۇجۇم قىلغان بولسىمۇ، مەغلۇبىيەتكە ئۇچراپ چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن پارتىزانلار قايتىدىن تەشكىللىنىپ قىزىلتاغ لىنىيىسى ۋە ئويتاغ لىنىيىسىگە ئايرىلىپ (قىزىلتاغ لىنىيىسى يېڭىسار ئارقىلىق

يەكەن تەرەپكە، ئويتاغ لىنىيىسى قەشقەر تەرەپكە مەسئۇل بولۇپ) ھۇجۇمغا تەييارلاندى. شۇ كۈنلەردە ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى بىلەن گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئوتتۇرىسىدا تىنچلىق سۆھبىتىنى باشلاش ۋە تىنچلىق بىتىمى ئىمزالاش مۇناسىۋىتى بىلەن بارلىق ئۇرۇش ھەرىكەتلىرى توختىتىلدى ۋە پارتىزان ھەرىكەتلىرى تارقىتىۋېتىلدى. - 2401 - ھەپتە بىتلىك ھەمكارلىق

يۇقىرىدا ئېيتىلغان بىرنەچچە سەپتىكى جەڭلەر بىر - بىرى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، بۇنىڭدىن ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ بىرقەدەر پىلانلىق، تەشكىللىك ۋە غەلبىلىك ئېلىپ بېرىلغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئۇلاستىدا تۇنجى ئوق ئاۋا - زى 1944 - يىلى 9 - ئاينىڭ 19 - كۈنىدە ئاڭلانغان بولسا، ئىككى ئايغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە پارتىزان قىسىملىرىنىڭ ئادەم سانى 1000 غا يېقىن كۆپىيىپ غۇلجا شەھىرىنى ئازاد قىلغانلىقى، ئون ئايغا قالماي ئۈچ ۋىلايەت دائىرىسىدە 27 ناھىيە ئازاد قىلىنىپ، 30 مىڭ كىشىلىك قوراللىق قوشۇننىڭ بارلىققا كەلگەنلىكى ھەقىقەتەن بىر مۆجىزە ئىدى. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى نېمە ئۈچۈن ئۆزىدىن نەچچە ھەسسە كۈچلۈك دۈشمەننى مەغلۇپ قىلىپ زور غەلبىلەرگە ئېرىشتى؟ ئۇنىڭدا ئاساسەن مۇنداق ئامىللار مەۋجۇت:

1. شىنجاڭ خەلقىنىڭ گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە بولغان غەزىپى چىكىگە يەتكەندى. «زۇلۇمدىن غەزەپ تۇغۇلىدۇ، خور - لۇقتىن قەھرىمانلىق» دېگەندەك، شىنجاڭ خەلقى غەزەپ بىلەن قوزغىلىپ، ئىتتىپاقلىشىپ، قەھرىمانلارچە كۈرەش قىلدى. شىنجاڭ تارىخىدا كۆپ قېتىم ئازادلىق قوزغىلاڭ ھەرىكەتلىرى بولغان بولسىمۇ، ئۇلار ھېچقاچان بۇ قېتىمقىدەك كەڭ ۋە قىززە غىن قوللاشلارغا ئىگە بولمىغان دەپسەك مۇبالىغە بولمايدۇ. بۇ ھەقتە مۇنداق بىرنەچچە ئىشنى مىسال كەلتۈرۈشكە بولىدۇ. نىلقىدا بىرنەچچە كىشى قوراللىنىپ چىققاندا، مىڭلىغان خەلق

ئۆز ئاتلىرىنى مىنىپ، ئۆز كىيىم - كېچەكلىرى ۋە ئوزۇق - تۈلۈكى بىلەن قوزغىلاشچىلار سېپىگە قوشۇلغان. نېلىقىدا جەڭ بولغان كۈنلەردە، شاكىر دېگەن كىشىنىڭ كېلىنى سۇ ئالغىلى بۇلاق بېشىغا بېرىپ، ھودۇقۇپ يۈرگەن ئۈچ گومىنداڭ ئەسكىرىنى يولۇقتۇرغان، بۇ ئايال ھېچ ئىككىلەنمەستىن ئۇلارنىڭ قوراللىق ئېلىۋېلىپ، ئۇلارنى ھەيدەپ ئايرىپ پارتىزانلارغا تاپ-شۇرۇپ بەرگەن. غولجا شەھىرىدە قوزغىلاڭ بولغان كۈنلەردە مەھەللە - مەھەللىدىن مىڭلىغان كىشىلەر قولغا كالتەك، ئارا، گۈرچەك ئېلىپ قوزغىلىپ چىققان. باش ھەربىي شتاب ياشلارنى ھەربىي سەپكە چاقىرغاندا، توققۇزتارا ناھىيىسىدىكى ئەيسا ئۇستا ئۆزىنىڭ تۆت ئوغلىنى ئۆز قولى بىلەن ئارمىيە سېپىگە ئەكىرىپ بەرگەن. ئۇ چاغدىكى خەلقنىڭ قىزغىنلىقى، جەڭچىلەرنىڭ قەھرىمانلىقلىرى كىشىنى تولىمۇ ھەيران قالدۇراتتى. دېمەك، ئۈچ ۋىلايەتتە ھەر مىللەت خەلقى بىردەك ئىتتىپاقلىشىپ، ئىنقىلابنى قىزغىن قوللاپ، كۈچى بارلار كۈچى بىلەن، مېلى بارلار مېلى بىلەن ياردەم بەرگەن. مىڭلىغان كىشى ئىتتىپاقلىشىپ قەھرىمانلىق بىلەن ۋىلايەت دائىرىسىدە (گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى رايونلاردا) مىللىتى ئاۋازى ياڭراش بىلەنلا يۈزلىگەن - مىڭلىغان خەلق قولغا توقماق، ئارا، گۈرچەكلەرنى ئېلىپ پارتىزانلارغا قوشۇلۇپ، گومىنداڭغا قارشى ھەر خىل كۈرەشلەرنى ئېلىپ بېرىپ، ئىنقىلاب داۋامىدا كۆپلەپ قۇربانلارنى بەرگەن.

2. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتىنىڭ باشتىن - ئاخىر قوللاپ، ھەر جەھەتتىن ياردەم بېرىشىگە ئېرىشتى. شىنجاڭنىڭ شەرقىي شىمالى، غەربى ۋە غەربىي جەنۇبىدىكى تاشقورغان ناھىيىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان 21 ناھىيىنىڭ 2000 كىلومېتىردىن كۆپرەك چېگرىسى سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن چېگرىلىنىدۇ، شۇڭا، قانداق سەۋەب بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شىنجاڭ مەسلىھىتىدە چەتتە قاراپ تۇرمايدۇ.

خانلىقى ھەممىگە ئايان. شىنجاڭدا 1933 - 1942 - يىللىرىدا كى تارىخى ۋە زىيەتتە پىشىپ چىققان زىيالىيلار ۋە ياشلار، جۈملىدىن خەلق ئىچىدىكى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ تەسىرىنى ئالغان كىشىلەر سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ياردىمىنى قوبۇل قىلىشقا تەييار ئىدى. ئۇلار، سوۋېت ئىتتىپاقىنى ئېزىلگەن مىللەتلەر- نىڭ ئازادلىق ئىشلىرىغا ھەقىقىي ياردەم بېرىدىغان بىردىنبىر سوتسىيالىستىك دۆلەت دەپ قاراپ، ئۇنى ئۆزلىرىنىڭ ئارقا تىرىكى دەپ ھېسابلايتتى. ئەمەلىيەتتە، سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى ئۈچ ۋىلايەتنىڭ ھەربىر ئورگانلىرىغا سوۋېت ئىتتىپاقى قى مۇتەخەسسسلەرنى قويدى، ھەربىي قىسىملاردا سوۋېت ئىتتىپاقى ئارمىيىسىنىڭ نەچچە يۈزلىگەن ئوفىتسېرلىرى جەڭلەردە قوماندانلىق ئىشلىرىغا قاتناشتى. تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىشى بىلەن ئۇلار ئۆز ۋەتىنىگە قايتقان بولسىمۇ، ئۈچ ۋىلايەتنىڭ خىزمىتى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ياردىمىدىن ئايرىلىپ قالدى.

3. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى ۋە جۇڭگودىكى ئىلغار كۈچلەرنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى. جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسىنىڭ شىددەتلىك ھۇجۇمى گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنى ئۆز ۋاقتىدا شىنجاڭغا كۆپلەپ ئەسكەر يۆتكەش پۇرسىتىدىن مەھرۇم قىلدى. يۇقىرىقى ئۈچ ئامىل بولمىغان بولسا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ غەلبە قىلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

ئۈچىنچى، تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالىنىشى ۋە بۇزۇلۇشىدىكى سەۋەبلەر. تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالىنىشى ۋە بۇزۇلۇشىدىكى سەۋەبلەر. تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالىنىشى ۋە بۇزۇلۇشىدىكى سەۋەبلەر. تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالىنىشى ۋە بۇزۇلۇشىدىكى سەۋەبلەر. تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالىنىشى ۋە بۇزۇلۇشىدىكى سەۋەبلەر.

نېمە ئۈچۈن ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ بىلەن گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئوتتۇرىسىدا 11 ماددىلىق تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىدۇ؟ بۇ ئىش يالغۇز شىنجاڭدا تىنچلىق ئورنىتىشنى مەقسەت قىلىپلا قالماستىن،

تىن، بەلكى شىنجاڭنىڭ سىياسىي ئىستىقبالى بىلەن، يەنى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ تۈپ مەقسىتى بىلەن مۇناسىۋەتلىك مەسىلە ئىدى. ئەينى ۋاقىتتا بەزى كىشىلەر تىنچلىق بىتىمى ئىمزالانغاندا، لىقىغا ھەيران بولۇپ: «ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى ماناس دەرياسى بويىغا كېلىپ ئۈرۈمچىگە يېقىنلاپ قالغان، ئۇنىڭ ئۈس-تىگە جەنۇبىي شىنجاڭدىكى قوراللىق كۈرەشلەر رەسمىي كېڭەيدىگەن ئەھۋالدا نېمە ئۈچۈن گومىنداڭ بىلەن تىنچلىق بىتىمى تۈزۈلدى» دېيىشكەندى. ھەتتا ئارمىيە ئىچىدىكى ئايرىم كىشىلەر: «ماناس دەرياسى بويىغا كېلىپ قالغان ھۈجۈمنى داۋاملاشتۇرۇپ ئۈرۈمچىنى ئېلىش كېرەك» دېگەن تەلەپنى قويغاندا، ئۇلار «ھەربىي ئىنتىزامغا خىلاپلىق قىلدى» دەپ ئەيىبلەنگەندى.

تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالانغانلىقىغا قارىتا ئوخشاشمىغان قاراشلار ئەينى ۋاقىتتا مەۋجۇت بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ھازىرغىچە مەۋجۇت. بۇ ھەقتە مەن تىۋەندىكى قاراشلىرىمنى ئېيتىپ ئۆتىمەن:

1. بەزىلەر: «ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى ئۈرۈمچىگە ھۈجۈم قىلىپ غەلبە قازىنىشقا كۆزى يەتمىگەنلىكتىن ماناس دەرياسى بويىدا توختاپ تىنچلىق بىتىمى تۈزۈشكە مەجبۇر بولغان» دېگەن قاراشتا بولغان. مېنىڭچە، بۇ خىل قاراشنىڭ قىلچە ئاساسى يوق. ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى ئۈچ ۋىلايەتنى ئازاد قىلىپ ماناس دەرياسى بويىغا كەلگەندە، ماناس ناھىيىسىدىكى گومىنداڭ قوشۇنى ناھىيىنى تاشلاپ شەرق تەرەپكە چېكىنىشكە باشلىغان. ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى ماناس دەرياسىدىن ئۆتمىگەنلىكتىن گومىنداڭ قوشۇنى ماناس ناھىيە بازىرىغا قايتىپ كېلىپ قايتىدىن ئورۇنلاشقان. بۇ چاغدا گومىنداڭ قوشۇنى كۆپلىگەن ئەسكەرى كۈچىدىن ئايرىلىپ ئاجىزلاپ قالغاچقا، ئۈرۈمچىدىمۇ پۈت تىرەپ تۇرالمايدىغان ھالغا چۈشۈپ قالغانىدى.

شۇ ۋاقىتتىكى گومىنداڭنىڭ ئۈرۈمچىدە تۇرۇشلۇق 8 - ئۈرۈش رايونىنىڭ قوماندانى جۇ شاۋلياڭ نەنجىڭگە قايتا - قايتا تېلېگرامما يوللاپ: «ۋەزىيەت ئېغىر، كەلگۈسىدە قانداق بولىدۇ - خاتالىقنى مۆلچەرلەش تەس» دېگەن. ئۇ يەنە گېنېرال جالڭ جىجۇڭ ئۈرۈمچىگە ئەھۋال ئۇقۇشقىلى كەلگەندە، ئۇنىڭغا شۇ چاغدا ئۈرۈمچىنى ساقلاۋاتقان بارلىق گومىنداڭ قوشۇنىنىڭ ئا - ران ئالتە يىڭ (باتالىيون) ئىكەنلىكىنى ئېيتقان. گېنېرال جالڭ جىجۇڭ دەرھال جياڭ جىپىشىغا تېلېگرامما يوللاپ: «بۇ يەرنىڭ ئەھۋالى ئىنتايىن جىددىي... غۇلجا قوشۇنلىرىنىڭ ئىلگىرىلىشى - نى توختىتىشتىن باشقا ئامال قالمايدۇ. ئۈرۈمچىنى قوغداپ قېلىشقا ھەقىقىي كاپالەتلىك قىلىدىغان ئاساس يوق... ھازىر پەقەت دىپلوماتىيە يولى ئارقىلىقلا تىنچ يول بىلەن ھەل قىلىش ئىمكانىيىتى بار»^① دېگەن. دېمەك، بۇ چاغ دەل ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى غەلبە قىلىۋاتقان، گومىنداڭ ئۆز مەغلۇب - يىتىگە تەن بېرىۋاتقان ۋاقىت بولۇپ، ئۇ ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسىنىڭ ئاجىز كېلىپ قېلىپ بىتىم تۈزۈش يولىغا ماڭغان - لىقىدىن دېرەك بەرمەيدۇ. ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى ما - ناس دەرياسى بويىغا كېلىش ئالدىدا، گومىنداڭنىڭ جىڭ ناھىيە - سىدىكى 7000 كىشىلىك، شىخو ناھىيىسىدىكى 4000 كىشى - لىك قوشۇنىنى بىتچىت قىلىپ تاشلىغان ۋە كۆپلىگەن قورال - ياراغ غەنىمەت ئالغان. ئەنە شۇنداق ئەھۋالدا، ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ گومىنداڭنىڭ ئۈرۈمچىدىكى ئالتە يىڭ ئەسكەردى - نى قورقۇپ تىنچلىق بىتىمى تۈزۈش يولىغا ماڭغان دېيىلسە، بۇ تازىمۇ بىر كۈلكىلىك گەپ بولۇپ قالمامدۇ؟ ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى ماناس دەرياسى بويىغا يېتىپ كەلگەندە،

① جالڭ جىجۇڭنىڭ «ئۈرۈمچى سۆھبىتىدىن شىنجاڭ تىنچ ئازاد بولغانغا قەدەر» دېگەن ئەسلىمىسى، ئۇيغۇرچە نەشرى 3 - 6 - بەتلەر.

ئۈرۈمچىدىكى گومىنداڭ ئەمەلدارلىرى بالا - چاقىلىرىنى ئىچكى ئۆلكىلەرگە ماڭدۇرۇشقا، ئىقتىسادى يار بەرمىگەنلىرى نەرسە - كېرەكلىرىنى سېتىپ قېچىشقا باشلىغانىدى، ھەتتا گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئۆلكە مەركىزىنى ئىچكى جەھەتتە قۇمۇلغا يۆتكىگەن. ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى جىڭ، شىخو ناھىيىلىرىگە ھۇجۇم قىلغان كۈنلەردە، جياڭ جېشى گەرچە ئۈرۈمچىدىكى كاتتە ۋاشلىرىغا تېلېگرامما ئارقىلىق: «ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن چېكىنگەنلەرنى كىم بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ھەل قىلغۇچ جەڭدىن قاچقانلىق جىنايىتى بىلەن بىر تەرەپ قىلىپ ئېتىۋېتىڭلار! كەچۈرۈم قىلىشقا بولمايدۇ» دەپ «يوليورۇق» بەرگەن بولسىمۇ، لېكىن بۇ «يوليورۇقلار» ئاخىر قۇرۇق گەپكە ئايلىنىپ قالغانىدى. مانا شۇنداق ئەھۋالدا ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسىنىڭ ماناس دەرياسى بويىدا توختاپ قالغانلىقى ئۈرۈمچى خەلقىنى ھەيران قالدۇرغانىدى.

2. تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالىنىشىنى يالغۇز شىنجاڭدىكى يەككە - يېگانە مەسىلە دەپ قارىماي، ئۇنى شۇ چاغدىكى جۇڭگونىڭ ئىچكى ۋەزىيىتى ۋە دۇنيا ۋەزىيىتى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ قاراش كېرەك. مەسىلەن، (1) 1944 - يىللىرى شىنجاڭنىڭ بىرنەچچە يېرىدە گومىنداڭنىڭ زۇلمىغا ۋە زوراۋانلىقىغا قارشى قوراللىق كۈرەش باشلاندى. شۇ چاغدا غەربتە گىتلىب ئارمىيىسىنىڭ مەغلۇبىيىتى ئېنىق بولۇپ قالغان، شەرقتە ياپون جاھانگىرلىكىنىڭ تەقدىرى ھالاكەتكە يۈزلەنگەنىدى. ئەنە شۇنداق تارىخىي شارائىتتا، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ ئەسلىي مەقسىتى ياكى پىلانى جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئۇرۇشىغا يېقىندىن ماسلىشىپ، ئامېرىكا جاھانگىرلىكىنى ئارقا تىرەك قىلغان گومىنداڭ ئەكسىيەتچى ھاكىمىيىتىگە زەربە بېرىپ، جۇڭگو خەلقىنىڭ ئازادلىق ئۇرۇشىنىڭ غەلبىسىنى بەلدۈرۈرۈپ قولىغا كەلتۈرۈش بىلەن بىرگە، شىنجاڭ خەلقىنىمۇ ئازاد قىلىشتىن

ئىبارەت ئىدى؛ (2) 1945 - يىلى 5 - ئايدا گىتلىپەر گېرمانىيە - يىسى تارمار قىلىندى. 1945 - يىلى 8 - ئايدا ياپون جاھانگىر - لىكى شەرتسىز تەسلىم بولدى. شۇنىڭ بىلەن ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى ئاياغلاشتى. ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدا بىرقانچە ئون دۆلەت، نەچچە مىليارد خەلق ئۇرۇشقا سۆرەپ كىرىلدى. بۇ جەرياندا 60 نەچچە مىليون ئادەم چىقىم بولدى. شۇڭا، دۇنيا خەلقى تىنچلىقنى، دېموكراتىيىنى ئارزۇ قىلاتتى. (3) جۇڭ - گودىمۇ 1945 - يىلى 8 - ئاينىڭ ئاخىرىدا رەئىس ماۋزې - دۇڭ يەنئەندىن چۇڭچىڭغا بېرىپ جياڭ جىيىشى بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈپ «ئۆكتەبىر كېلىشىمى» نى ئىمزالىدى.

3. بەزىلەر: «سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شىنجاڭنى مۇستەقىل قىلىش پىلانىنى ئىشقا ئاشۇرۇشىغا خەلقئارا ۋەزىيەتنىڭ يول قويماغانلىقى شىنجاڭدا تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالىنىشىغا سە - ۋەب بولغان» دېگەن قاراشنىمۇ بولغان. بۇ قاراشتىكىلەر ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ دەسلەپكى بىر يىلغا يېقىن ۋاقىت ئىچىدە - دە مۇستەقىللىق شوئارى ئوتتۇرىغا قويۇلغان، لېكىن ئامېرىكا، سوۋېت ئىتتىپاقى، ئەنگلىيىدىن ئىبارەت ئۈچ چوڭ دۆلەت باش - لىقلىرى يالتا يىغىنىدا شىنجاڭ يەنىلا جۇڭگونىڭ بىر ئۆلكىسى بولۇپ قېلىۋېرىدىغانلىقى ھەققىدە كېلىشىم ھاسىل قىلغاندىن كېيىن، ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى مۇستەقىللىقتىن ۋاز كېچىپ گومىنداڭ ھۆكۈمىتى بىلەن تىنچلىق بىتىمى تۈزۈش يولىغا ماڭغان دېمەكچى بولىدۇ. باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئۇلار خەلقئارانىڭ موسكۋاغا بولغان بېسىمى نەتىجىسىدە موسكۋا ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنى گومىنداڭ ھۆكۈمىتى بىلەن تىنچلىق بىتىمى تۈزۈشكە مەجبۇرلىغان دېمەكچى بولىدۇ. 1945 - يىلى ئۈچ چوڭ دۆلەت باشلىقلىرى - ستالىن، روزۋېلت، چېرچىللەرنىڭ يالتا يىغىنىدا ستالىننىڭ ئوتتۇرىغا قويۇشى بىلەن شىنجاڭ، تاشقى موڭغۇلىيە قاتارلىق جۇڭگوغا مۇناسىۋەتلىك مەسىلىلەرنىڭ

مۇزاكىرە قىلىنغانلىقى، ئاخىرىدا شىنجاڭنىڭ يەنىلا جۇڭگونىڭ بىر ئۆلكىسى بولۇپ قالىدىغانلىقى ھەققىدە كېلىشىم ھاسىل قىلىنغانلىقى ئەمەلىيەت. ئەمما سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شىنجاڭ مەسىلىسى توغرىسىدىكى ئىزچىل مەيدانىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شىنجاڭنى مۇستەقىل دۆلەت (ياكى قارام دۆلەت) قىلىش نىيىتى يوق. يالتا يىغىنىدا ستالىننىڭ شىنجاڭ مەسىلىسىنى ئوتتۇرىغا چىقىرىشى شىنجاڭنى ئەمەس، بەلكى تاشقى موڭغۇلىيىنىڭ مۇستەقىللىقىنى ئېتىراپ قىلدۇرۇشنى مەقسەت قىلغان. مېنىڭچە تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالىنىشىغا خەلقئارانىڭ موسكۋاغا بېسىمى سەۋەب بولغان دېگەندىن كۆرە، ستالىننىڭ شىنجاڭنىڭ داۋاملىق تۈردە جۇڭگونىڭ بىر ئۆلكىسى بولۇپ قېلىۋېرىشىنى ئۈمىد قىلغانلىقى سەۋەب بولغان دېگەن مۇۋاپىق.

4. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى دەۋرىدىكى بەزى ئەھۋاللاردىن تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالىنىشىنىڭ سەۋەبلىرىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئۈچ ۋىلايەت دەۋرىدىكى بەزى ئەھۋاللارنى، جۈملىدىن تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالىنىشىغا مۇناسىۋەتلىك بەزى ئەھۋاللارنى چۈشىنىشتە ئالدى بىلەن مۇنداق ئىككى نۇقتىنى ئۈنۈملۈك بىلىق كېرەك: بىرىنچىدىن، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ قوللىشى ۋە ياردىمىگە تايانغان؛ ئىككىنچىدىن، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە رەھبەرلىك تەركىبىدە دىنىي زاتلار ۋە يۇقىرى تەبىقىدىكى كىشىلەر كۆپ ساننى ئىگىلىگەن بولۇپ، بۇ كىشىلەر كوممۇنىزم بىلەن چىقىشالمايتتى ۋە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ياردىمىدىن گۇمانلىناتتى. شۇنداق بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بەزى كىشىلەر سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ياردەم بېرىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئۇلار ئىنقىلاب باشلانغاندىن، غەلبە قىلىش ئۈچۈن سوۋېت ئىتتىپاقىغا يۆلەنمەي مۇمكىن ئەمەسلىكىنى بىلەتتى. رەھبەرلىك قاتلىد.

ھىندىكى ئاز ساندىكى زىيالىيلار ۋە كادىرلار ئىچىدىكى ياشلار ھەر خىل دەرىجىدە كوممۇنىزمنى ياقلىغۇچىلار ئىدى. بۇ ياشلار سو-ۋېت ئىتتىپاقىنى ئازاد قىلغۇچى ياكى ئۆزلىرىگە بىردىنبىر شاپا-ئەتچى دەپ قارايتتى. ئەلەھىدە زىيالىيلار ھىندىستاننىڭ تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالىنىشىغا مۇناسىۋەتلىك ئۈچ ۋىلايەت دەۋرىدىكى بەزى ئەھۋاللار دېگەندە تۆۋەندىكىلەرنى كۆزدە تۇتماقچىمەن: (1) ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى باشلىنىش ئالدىدا، يەنى نىلقا تاغلىرىدا تۇنجى ئوق ئېتىلىمىغان ۋاقىتلاردا، ئىنقىلاب غەلبە قىلما شىنجاڭنىڭ سىياسىي ئىستىقبالىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى ئىچكى جەھەتتە قارار قىلىنىپ بولغان دەپ قارايدىمەن. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى باشلاشتىكى مەقسەت بىلەن ئۇنىڭ نەتىجىسىنىڭ ئوخشاش بولغانلىقى بۇ مەسىلىنى تولۇق چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ؛ (2) ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى باشلانغان دەسلەپكى كۈنلەردە، يەنى نىلقا تاغلىرىدا قوراللىق جەڭلەر بولۇۋاتقان چاغ-لاردا «گومىنداڭ ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ شەرقىي تۈركىستان خەلقىنى ئازاد قىلىش...» دېگەن شوئارلار ئوتتۇرىغا قويۇلغان بولۇپ، باشقا شوئار قويۇلغان ئەمەس (ئۇ چاغلاردا «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نام جۇغراپىيىلىك نام دەپ قارالغان). (3) 1944 - يىلى 11 - ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن باشلاپ (غۇلجا شەھىرى ئازاد بولغاندىن كېيىن)، «ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى» تەشكىل قىلىندى. بۇ ئەھۋال بىر يىل داۋام قىلىپ تىنچلىق بىتىمىنىڭ تۈزۈلۈشى بىلەن ئاخىرلاشتى. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇكى، ھوقوقلۇق تەرەپ ئىدىقلاپنىڭ دەسلەپتە بەزى شوئارلارنىڭ ئوتتۇرىغا قويۇلغانلىقىغا سۈكۈت قىلىپ تۇرۇش ئارقىلىق ئۇنىڭدىن پايدىلىنىشنى مەقسەت قىلغان ھەمدە ۋاقتى كەلگەندە ئۇ شوئارلارنى قالدۇرۇۋېتىش مۇمكىن دەپ قارىغان؛ (4) ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى مەيلى قانچە-لىك زور غەلبىلەرنى قولغا كەلتۈرگەن بولسۇن، ئۇنىڭ گومىندا-

دالڭ ھۆكۈمىتى بىلەن تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىشى مۇقەررەر
 ئىدى؛ (5) 1946 - يىلى 5 - ئايدا ئۈچ ۋىلايەتتە تەشكىل
 بولغان «خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى» ئۆزىنىڭ نىزامنامە -
 پروگراممىسىغا «شىنجاڭنى مۇستەقىل قىلىش» دېگەن مەزمۇد-
 نى كىرگۈزمىگەن. بۇ پارتىيىنىڭ مەسئۇلى ئابدۇكېرىم
 ئابباسوفنىڭ 1946 - يىلى 12 - ئايدا جۇڭگو كوممۇنىستىك
 پارتىيىسىنىڭ نەنجىڭدا تۇرۇشلۇق ۋەكىلى يولداش دۇڭ بىۋۇ
 بىلەن كۆرۈشكەنلىكى ھەمدە خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسىگە جۇڭ-
 گو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىك قىلىشىنى ئىلتى-
 ماس قىلغانلىقى ھەمىگە ئايان؛ (6) ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق
 ھۆكۈمىتى بىرلەشمە ھۆكۈمەتتىن ئايرىلىپ ئۆز ئالدىغا ئىش
 كۆرۈپ تۇرغان كۈنلەردە، ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ بىلەن گومىنداڭ
 ئوتتۇرىسىدا تالاش - تارتىش ۋە تۈرلۈك زىددىيەتلەر كۆرۈلۈپ
 تۇردى. لېكىن، ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئۆزىنىڭ 11 ماددىلىق بى-
 تىمگە سادىق ئىكەنلىكىنى تولۇق ئىپادىلەش بىلەن گومىنداڭ
 تەرەپتىن بىتىمنى ئىجرا قىلىشنى تەلەپ قىلىپ كەلدى. ھەر-
 گىزمۇ ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتىنى قايتىدىن تەشكىل
 قىلىش نىيىتىدە بولمىدى. 1948 - يىلىغا كەلگەندە، «شىنجاڭ-
 داتىنچىلىق ۋە خەلقچىللىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» قۇرۇ-
 لۇپ، ھەر مىللەت خەلقىنى زىچ ئىتتىپاقلاشتۇرۇپ جۇڭگو خەلق
 ئازادلىق ئارمىيىسىنىڭ شىنجاڭغا كىرىشىنى قارشى ئېلىشقا
 تەييارلىق كۆرۈلدى.

5. تارىخىي جەھەتتىن ئالغاندىمۇ، ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن
 كېيىن، سوۋېت ئىتتىپاقى شىنجاڭنى مۇستەقىل قىلىش ياكى
 ئۆزىگە قوشۇۋېلىش نىيىتىدە بولمىغانلىقى ھەققىدە كۆپ پاكىتلار
 بار. مەسىلەن، (1) 1921 - يىلى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى بىر
 قىسىم ئۇيغۇرلار «تۈركىستان» بيۇروسى» ئارقىلىق شىنجاڭدا
 مۇستەقىل جۇمھۇرىيەت قۇرۇش ھەققىدە موسكۋادىكى سوۋېت

ئىتتىپاقى خەلق كومىسسارىياتىغا ياردەم سوراپ مۇراجىئەتنامە يازغان. موسكۋا بۇنىڭغا: «شىنجاڭدا مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش سەلبىي ئاقىۋەتكە ئېلىپ بارىدۇ...»، «جۇڭگوغا نىسبەتەن بىز- نىڭ ئومۇمىي دوستلۇق سىياسىتىمىز ۋە جۇڭگو دېموكراتىيىسىگە ئىشەنچىمىز بولغانلىقى تۈپەيلىدىن، جۇڭگو ھۆكۈمىتى بىلەن بولغان ياخشى مۇناسىۋىتىمىزنى ساقلاشقا مەجبۇرمىز» دەپ جا- ۋاب يازغان؛ (2) 1931 - يىللارنىڭ بېشىدا، سوۋېت ئىتتىپاقى قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىنى ۋە ئۇنىڭ رەھبىرى خوجىنىياز ھاجىنى قوللاپ، ئۇنىڭغا ھەر جەھەتتىن ياردەم بەرگەندى، كېيىن شېڭ شىسەينى قوللاپ، خوجىنىياز ھاجىنى شېڭ شىسەي بىلەن ئىتتىپاقلىشىشقا ئۈندىدى، شۇنىڭدەك شېڭ شىسەيگە قار- شى قوراللىق كۈچلەرنى تارمار قىلىپ، شېڭ شىسەينىڭ ھاكىم- چىيىتىنى مۇستەھكەملىۋېلىشقا ياردەم بەردى؛ (3) 1935 - يىلى 11 - ئاينىڭ 18 - كۈنى (شېڭ شىسەي ھۆكۈمىتى قۇرۇل- غاندىن كېيىنكى ۋاقىتلار) سوۋېت ئىتتىپاقى كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ 7 - قۇرۇلتىيىدا تاشقى ئىشلار مىنىستىرى مولو- توف جاكارلىغان مۇراجىئەتنامىدە: «مەن سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ جۇڭگوغا قاراتقان ھەقىقىي سىياسىتىنى تەكىتلەپ ئۆتۈشنى زۆر- رۇر دەپ قارايمەن. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ قارىشىچە، باشقا دۆ- لەتلەرنىڭ تېررىتورىيىسىنى تارتىۋېلىش بىزنىڭ تاشقى سىياسە- تىمىز بىلەن سىغىشالمايدۇ. ئۇ شىنجاڭنى ئۆز ئىچىگە ئالغان پۈتكۈل جۇڭگو تېررىتورىيىسىنىڭ بىر پۈتۈنلۈكى ۋە ئىگىلىك ھوقۇقىنى قەتئىي قوغدايدۇ» دېيىلگەن؛ (4) 1938 - يىلى 2 - ئايدا گومىنداڭ ئەمەلدارى سۇن كې ستالىن بىلەن سۆھبەت- لەشكەندە، ستالىننىڭ: «سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ تاشقى موڭغۇل- يە ياكى شىنجاڭغا نىسبەتەن زېمىن تەلىپى يوق» دېگەنلىكى، يەنە بىر قېتىملىق سۆھبەتتە: «سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شىنجاڭ مەسىلىسىدە چۇڭچىڭ بىلەن پايدا - زىيان ئوقۇنۇشى يوق»

دېگەنلىكى مەلۇم؛ (5) 1938 - يىلى شېڭ شىسەي مەخپىي ھالدا موسكۋانى زىيارەت قىلىپ ستالىن بىلەن سۆھبەتلەشكەندە، شىنجاڭنى مۇستەقىل جۇمھۇرىيەت قىلىش تەلپىنى ئوتتۇرىغا قويغان ھەمدە سوۋېت ئىتتىپاقى كوممۇنىستىك پارتىيىسىگە ئەزا بولۇپ، 185911 - نومۇرلۇق پارتىيە ئەزالىق كىنىشكىسىنى ئالغان. ئۇنىڭ ئۈستىگە، شۇ ۋاقىتلاردا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ماتورلاشقان بىر لۇي (بىرگادا) ئارمىيىسى قۇمۇلدا 8 - تۈەن نامى بىلەن تۇراتتى، ئۈرۈمچى شەھىرى تۇدۇڭخابادىمۇ سوۋېت ئىتتىپاقى قوراللىق كۈچلىرى تۇرغانلىقى مەلۇم. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شىنجاڭنى بىر تەرەپ قىلىۋېتىشى تامامەن مۇمكىن بولغان ئاشۇنداق ۋەزىيەتتەمۇ شىنجاڭنى ئىدارە قىلىش ھوقۇقىنى شېڭ شىسەيدەك سوۋېت ئىتتىپاقىغا «سادىق» دەپ تونۇلۇپ قالغان بىر شەخسكە تاپشۇرۇشنى لايىق كۆرگەن؛ (6) 1942 - يىللىرىدا شېڭ شىسەي - سوۋېت ئىتتىپاقى مۇناسىۋىتى بۇزۇلغان كۈنلەردە، سوۋېت ئىتتىپاقىدا «شەرق ھەقىقىتى» (تاشكەنتتە نەشر قىلىنغان)، «يېڭى ھايات» (ئال-مۇتىدا نەشر قىلىنغان) دېگەن مەخسۇس شىنجاڭغا قارىتىلغان ئۇيغۇرچە ژۇرناللار نەشر قىلىنغان، بۇ ژۇرناللارنىڭ ئاساسىي مەقسىتى شىنجاڭنى مۇستەقىل بولۇشقا چاقىرىش ئەمەس، بەلكى شىنجاڭ خەلقىنى ئويغىتىشقا، ئازادلىققا ئېرىشىشكە چاقىرىش-تىن ئىبارەت بولدى.

6. تىنچلىق سۆھبىتى باشلىنىشنىڭ ئالدى - كەينىدىكى بەزى ھەرىكەتلەردىن قارىغاندىمۇ سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شىنجاڭ مەسلىسىدە يەنىلا ئۆزىنىڭ مۇددىئاسى ۋە پىلانى بويىچە ئىش ئېلىپ بېرىۋاتقانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. مەسىلەن: (1) 1945 - يىلى 8 - ئاينىڭ 8 - كۈنىدە (ياپونىيە شەرتىمىز تەسلىم بولغاندا) موسكۋادا جۇڭگو - سوۋېت ئىتتىپاقى دوستلۇق شەرتنامىسى ئىمزالاندى. بۇ شەرتنامىگە قوشۇمچە

قىلىپ ئالماشتۇرۇلغان ھۆججەتتە گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئاشقى موڭغۇلىيىنىڭ مۇستەقىللىقىنى ئېتىراپ قىلدى. سوۋېت ئىتتىپاقى شىنجاڭدا يېقىندىن بۇيان يۈز بەرگەن ۋەقەلەر توغرىسىدا توختالغاندا، «شەرتنامە» نىڭ 5 - ماددىسىدا ئېيتقاندا، جۇڭگو گومىنداڭ ئىشلىرىغا ئارىلىشىش نىيىتىنىڭ يوقلۇقىنى يەنە بىر قېتىم بايان قىلدى («شىنخۇا گېزىتى» نىڭ 1945 - يىلى 8 - ئاينىڭ 27 - كۈنىدىكى سانىغا قاراڭ).
(2) گومىنداڭ ۋەكىلى جياڭ جىڭگو (جياڭ جېشىنىڭ ئوغلى) 1945 - يىلى 4 - ئايدا ئۈرۈمچىگە كەلگەندە، ئۈرۈمچىدىكى سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلى بىلەن سۆھبەتلىشىپ، شىنجاڭ مەسىلىسىنى تىنچ يول بىلەن ھەل قىلىش مۇمكىنلىكىنى بىلىپ قايىتقان. جياڭ جىڭگو يىل ئاخىرى موسكۋاغا بېرىپ قايىتىشىدا ئۈرۈمچىدە توختاپ، موسكۋانىڭ ئۈچ ۋىلايەت تەرەپى بىلەن بولغان سۆھبەتنى ئالغا سۈرۈشكە ياردەم بەرمەكچى بولغان. ئۇنىڭ ئۇقتۇرغان. ئۇ يەنە گېنېرال جياڭ جىجۇڭ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۆتكۈزگەن زىياپەتتە ئەخمەتجان قاسىمى قاتارلىق ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى بىلەن بىللە بولغان.
(3) 1945 - يىلى 9 - ئاينىڭ 13 - كۈنى، گېنېرال جياڭ جىجۇڭ شىنجاڭغا تۇنجى قېتىم كەلگەندە مەسىلىنى تىنچ يول بىلەن ھەل قىلىش كېرەكلىكىنى تونۇپ يېتىپ، ئۈرۈمچىدىكى سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلى يېۋسىيېف بىلەن كۆرۈشكەن. يېۋسىيېف: «بۇ ئىشنى (شىنجاڭ مەسىلىسىنى دېمەكچى) ئامال بار تىنچ يول بىلەن ھەل قىلىش كېرەك» دېگەن. ئۇ يەنە: «بۇ مەسىلىنى جۇڭگو ھۆكۈمىتى سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتىنىڭ ئالدىغا قويسا، ئاسان ھەم ئۈنۈملۈك بولاتتى» دېگەن. شۇ كۈنى گېنېرال جياڭ جىجۇڭ جياڭ جېشىغا تېلېگرامما يوللاپ: «بۇ يەرنىڭ ئەھۋالى ئىنتايىن جىددىي، ھازىر پەقەت دىپلوماتىيە ئارقىلىق تىنچ يول بىلەن ھەل قىلىش ئىمكانىيىتىلا بار، بۇنداق

بولمىغاندا، ئۈرۈمچى قولىدىن كېتىپ قالسا ۋەزىيەت پۈتۈنلەي يامانلىشىپ كېتىدۇ... شىنجاڭ ۋەزىيىتىنى تىنچ يول بىلەن ھەل قىلىش ھەمدە بۇنىڭدىن كېيىن شىنجاڭدا جۇڭگو - سوۋېت ئىتتىپاقى ھەمكارلىقىنى يولغا قويۇش توغرىسىدا، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىپ ياراشتۇرۇشنى موسكۋادىكى باش ئەلچىمىز ئارقىلىق سوراپ بېقىش ھەققىدە دەرھال تېلېگرامما يوللاشقا بولامدۇ، يوق؟» دەپ تەكلىپ بەرگەن.

(4) 1945 - يىلى 9 - ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرىدا لوندوندا جۇڭگو تاشقى ئىشلار مىنىستىرى ۋاڭ شىجىي سوۋېت ئىتتىپاقى تاشقى ئىشلار مىنىستىرى مولوتوف بىلەن كۆرۈشۈپ، غۇلجا ۋە قەسى ھەققىدە سۆز ئاچقاندا، مولوتوف: «بۇنداق ۋەقەنىڭ بولۇشى ۋاقىتلىق ھادىسە، ئۇ ئۇزۇن ئۆتمەي بېسىقىدۇ» دېگەن.

(5) گېنېرال جاڭ جىجۇڭ يەنە 9 - ئاينىڭ 16 - كۈنى جياڭ جىيېشىغا دوكلات قىلىش ئۈچۈن چۇڭچىڭغا بارغان. 9 - ئاينىڭ 17 - كۈنى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ چۇڭچىڭدىكى باش ئەلچىسى پىدۇروف جۇڭگو تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىكىگە بىر ئەسلىمە تاپشۇرغان. ئۇنىڭدا: «مۇسۇلمانلاردىن بىر مۇنچە كىشى ئۆزلىرىنى شىنجاڭ قوزغىلاڭچىلىرىنىڭ ۋەكىلى دەپ، غۇلجىدا كىي كونسۇلخانمىزغا كېلىپ، روسىيىلىكلەرنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىپ ۋاسىتىچى بولۇپ، ئۆزلىرى بىلەن جۇڭگو دائىرىلىرى ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن توقۇنۇشنى ياراشتۇرۇپ قويۇشنى ئۈمىد قىلىدىغانلىقىنى ئاستىرتىن بىلدۈردى ھەمدە قوزغىلاڭچى خەلقنىڭ ئەسلىدىنلا جۇڭگودىن ئايرىلىپ كېتىش نىيىتى يوقلۇقىنى ئىزھار قىلدى... ئەگەر جۇڭگو ھۆكۈمىتى ماقۇل بولسا، شىنجاڭدا يۈز بەرگەن توقۇنۇشنى توختىتىش، جۇڭگو ھۆكۈمىتىگە زۆرۈر بولغان ياردەملەردە بولۇش ئۈچۈن ئۆزىنىڭ غۇلجىدا

تۇرۇشلۇق كونسۇلنى تەيىنلىمەكچى»^① دېيىلگەن. يەنە شۇ كۈندە-
لەردە جياڭ جېيشى رادىئو نۇتقى سۆزلەپ، شىنجاڭ مەسلىسىدە-
نى تىنچ يول بىلەن ھەل قىلىشنى خالايدىغانلىقىنى بىلدۈرگەن.
سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ يۇقىرىقى دىپلوماتىيە ھەرىكەتلىرى يالتا
يىغىنىنىڭ ئالدى - كەينىدىكى ھەرىكەتلەر بولۇپ، ئەسلىدىكى
تۈپ مەقسەتنى ئىجرا قىلماقچى بولغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

(6) ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى 1945 - يىل
10 - ئاينىڭ 2 - كۈنىدىكى 100 - سانلىق ئەزالار يىغىنىدا،
گومىنداڭ ھۆكۈمىتى بىلەن تىنچلىق سۆھبىتى ئۆتكۈزۈشنى
مۇزاكىرە قىلىپ، ئەگەر گومىنداڭ ھۆكۈمىتى سۆھبەت ئۆتكۈ-
زۈشكە قوشۇلسا، ئۈچ ۋىلايەت خەلقىنىڭ ۋەكىلى قىلىپ رەھىمە-
جان سابىرھاجى، ئەخمەتجان قاسىمى ۋە ئوبۇلخەيرى تۆرىلەردىن
تەشكىل تاپقان ۋەكىللەر ئۆمىكى تەشكىل قىلىدىغانلىقىنى قارار
قىلغان. بۇ يۇقىرىقى پاكىتلارغا ئاساسەن، ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ بىلەن
گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئوتتۇرىسىدا تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالى-
نىشىغا مۇناسىۋەتلىك مەسلىلەرنى تۆۋەندىكى بىرنەچچە نۇقتىغا
يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ:

1. يۇقىرىقى ئەھۋاللار ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى باشلانغاندىن
تارتىپ تىنچلىق بىتىمى ئىمزالانغانغا قەدەر بولسۇن ياكى سوۋېت
ئىتتىپاقى ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن تارتىپ تاكى 1949 - يىلىنىڭ
ئاخىرىغىچە بولسۇن، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شىنجاڭ مەسلىسىدە-
دە ئىزچىل تۈردە ئۆز مۇددىئاسى ۋە پىلانى بويىچە ئىش كۆرۈپ
كەلگەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ، يەنى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ
شىنجاڭ مەسلىسىگە ئالاقىدار بارلىق ھەرىكەتلىرىنىڭ تۈپ

① جياڭ جېجۇڭنىڭ «ئۈرۈمچى سۆھبىتىدىن شىنجاڭ تىنچ ئازاد بولغانغا قەدەر» ناملىق ئەسلىسى، ئۇيغۇرچە، 7، - 8 - بەتلەر.

چىقىش نۇقتىسى شىنجاڭدا سوۋېت ئىتتىپاقىغا قارشى كۈچلەر-
نىڭ ئۈستۈنلۈكىنى ئىگىلەپ كېتىشىگە يول قويماسلىق ۋە سوۋېت
ئىتتىپاقى ئوتتۇرا ئاسىياسىغا بولىدىغان سەلبىي تەسىرىنى تو-
سۇش بىلەن ئۇ جايلارنىڭ مۇقىملىقىنى ساقلاشتىن ئىبارەت بو-
لۇپ كەلگەن.

2. بىتىم ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى باشلىنىشتىن بۇرۇنلا
ئىنقىلابنىڭ ئالدىغا قويۇلغان ۋەزىپە بىلەن مۇناسىۋەتلىك، يەنى
شىنجاڭ خەلقىنىڭ سىياسىي ئىستىقبالى پۈتۈن جۇڭگو خەلقى-
نىڭ سىياسىي ئىستىقبالى بىلەن بىردەك بولىدىغانلىقى ئىچكى
جەھەتتە مۇقىملىشىپ بولغان.

3. 1944 - يىلى 11 - ئايدا غۇلجا شەھىرى ئازاد بولغاندىن
كېيىنكى بىر يىلچە ۋاقىت ئىچىدە مۇستەقىللىق شوئارىنىڭ
ئوتتۇرىغا قويۇلغانلىقى ۋە ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى
قۇرۇلۇپ، ئۇنىڭ خىزمەتلەرگە رىياسەتچىلىك قىلغانلىقى ئەمە-
لىيەت. لېكىن بۇ يەردە يەنە مۇنداق ئەھۋاللارنى ئەسلىش لازىم:
(1) ئەينى ۋاقىتتىكى شارائىتتا شىنجاڭدا مىللىي، دىنىي مەسىد-
لىلەر مۇرەككەپ بولغاچقا، «كوممۇنىزم»، «كوممۇنىستىك
پارتىيە» ھەققىدە ئاشكارا سۆز ئېچىش ئىنقىلابىي خىزمەتلەرگە
پايدىلىق ئەمەس، يەلكى پۈتلىكاشاڭ بولىدۇ، دەپ قارالغان؛
(2) ئىنقىلابنىڭ تۈپ مەقسىتىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىدىن خەۋىرى

يوق كىشىلەر، جۈملىدىن رەھبەرلىك قاتلىمىدىكى بىر قىسىم
كىشىلەر مۇستەقىللىق توغرىسىدىكى تەشۋىقاتنى كۈچەپ ئالغا
سۈرگەن؛ (3) 40 - يىللارنىڭ باشلىرىدا شىنجاڭدا يۇقىرى
قاتلام كىشىلەرنىڭ تەسىرى كۈچلۈك بولغان. گەرچە ئىلغار
كۈچلەر بەزىبىر مۇھىم ئورۇنلارنى ئىگىلىگەن بولسىمۇ، لېكىن
ئۇلارنىڭ سانى ئاز ئىدى، بولۇپمۇ چېنىققان سىياسىي رەھبەرلەر
تېخىمۇ ئاز ئىدى. يۇقىرى قاتلام كىشىلىرى مىللىي ئازادلىق
ھەرىكىتىگە ئاكتىپ قاتناشقان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە بەزىلەر

ئىنقىلابنىڭ يۆنىلىشىدىن «گۇمانلانغان» بولسىمۇ، سۈكۈت قىلىشقا مەجبۇر بولغانىدى. تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىش ئالدىدا ئېلىخان تۆرە ھۆكۈمىتى ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ، ئەخمەتجان قا. سىمى باشچىلىقىدىكى يېڭى رەھبەرلىك بەنزىسى تىكلەنىپ، ئىنقىلابنىڭ يۆنىلىشى ئىنقىلابنىڭ تۈپ پىلانىنى ئىشقا ئاشۇرۇش يولىغا قاراپ بۇرۇلۇشقا باشلىدى. يۇقىرىقىدەك بەزىبىر مۇرەككەپ ئەھۋاللار مەۋجۇت بولۇپ تۇرغانلىقتىن، بەزى شوئارلارنىڭ ئوتتۇرىغا قويۇلۇشى كۈچلۈك دۈشمەنگە قارشى كۈرەشتە ۋاسىتە سۈپىتىدە پايدىلانماقچى بولغان دەپ قاراشقا توغرا كېلىدۇ.

4. تىنچلىق بىتىمى ئىمزالانغاندىن كېيىن، خەلق ئارىسىدا «ئىنقىلابنىڭ مەقسىتى مۇستەقىللىق ئۈچۈن ئەمەس ئىكەن» دەيدىغان تونۇش پەيدا بولۇشقا باشلىغان. شۇ كۈنلەردە يەنە خەلق ئىچىدە «تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىپ يەنە گومىنداڭنىڭ قولىغا قالساق ئۇلار بىزدىن ئوچ ئېلىشى مۇمكىن» دېگەن ئەندىشىلەر مۇ پەيدا بولغان. 1948 - يىلى «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىلىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» قۇرۇلغاندىن كېيىن، خەلق ئارىسىدا ئىنقىلابنىڭ مەقسىتى مۇستەقىللىق ئۈچۈن ئەمەسلىكىنى چۈشىنىدىغانلار كۆپىيىشكە باشلىدى.

ئاخىرىدا شۇنى ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، سوۋېت ئىتتىپاقى 1944 - يىلى 8 - ئايدىن بۇرۇن شىنجاڭنى «مۇستەقىل بولمايدۇ» دېگەن بولسا، 11 - ئايدا غۇلجىدا ئۈچ ۋىلايەت ۋاقتىلىق ھۆكۈمىتىنىڭ تەشكىل بولۇشىغا ياردەم بەرگەن، لېكىن بۇ ھۆكۈمەتنى ئېتىراپ قىلمىغان. 1945 - يىلى 6 - ئايدىن باشلاپ شىنجاڭنىڭ مۇستەقىل بولمايدىغانلىقىنى ئالغا سۈرۈپ، 9 - ئايدا تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئەمەلىيلىشىشى ئۈچۈن ئالدىرىغان سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ بۇنداق «ئۆزگىرىشچان» ياكى «سىرلىق» دىپلوماتىيىسى كىشىلەرنى گۇمانلاندۇرماي قويمايدۇ. ئەمما بىز ستالىننىڭ بىر قېتىم شىنجاڭنىڭ مۇستەقىللىقى

ھەققىدە سۆز ئاچقانلىقىغا قاراپ ئەمەس، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ
 ئىزچىل مەيدانىغا قاراپ، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شىنجاڭنى مۇس-
 تەقىل قىلىش نىيىتى بولمىغان دېيەلەيمىز. شۇنداقلا تىنچلىق
 بىتىمىنىڭ ئىمزالىنىشى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ مەقسىتىگە
 ۋە پىلانغا مۇناسىۋەتلىك دەپ ئىيتالايمىز.

تىنچلىق بىتىمى نېمە سەۋەبتىن بۇزۇلدى؟ 1945 - يىلى
 10 - ئايدىن 1946 - يىلى 6 - ئاينىڭ 6 - كۈنىگىچە، توققۇز
 ئايلىق جىددىي كۈرەش ئارقىلىق قولغا كەلتۈرۈلگەن تىنچلىق
 بىتىمى ئاساسىدىكى بىرلەشمە ھۆكۈمەت ئاران بىر يىل خىزمەت
 ئىشلىيەلدى. گومىنداڭ تەرەپ دەسلەپتە تىنچلىق بىتىمى تۈ-
 زۇش ئۈچۈن قىزغىن ھەرىكەت قىلغان بولسىمۇ، كېيىنكى كۈن-
 لەردە ئىچكىرىدىن ھەربىي كۈچلەرنى يۆتكەپ كېلىپ ئورۇنلاش-
 تۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ تىنچلىق بىتىمىگە بولغان
 پوزىتسىيىسى ئۆزگىرىپ، ھەرخىل ھىيلە - مەكرلەر بىلەن
 تىنچلىق بىتىمىگە بۇزغۇنچىلىق قىلىشقا باشلىدى. نەتىجىدە،
 ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرىنىڭ ئۈرۈمچىدە بىرلەشمە ھۆكۈمەت تەر-
 كىبىدە تۇرۇپ خىزمەت ئىشلەش ئىمكانىيىتى قالمىدى. شۇڭا
 ئۇلار غۇلجىغا قايتىپ كەتتى. گومىنداڭ تەرەپنىڭ تىنچلىق
 بىتىمىگە قارشى ئېلىپ بارغان بۇزغۇنچىلىق ھەرىكەتلىرىنى تۈ-
 ۋەندىكى ئەھۋاللاردىن ئېنىق كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ:

ئەسلىدە بىتىم بويىچە جايلاردا دەرھال ناھىيىلىك كېڭەش
 ئەزالىرى ۋە ھاكىملارنى سايلاپ چىقىش لازىم ئىدى. لېكىن
 سايلام باشلانغاندىن كېيىن گومىنداڭ تەرەپ خەلقنىڭ ئۆزلىرى
 ھىمايە قىلىدىغان كىشىلەرنى سايلىشىغا تۈرلۈك ئاماللار بىلەن
 توسقۇنلۇق قىلدى. ھەتتا گومىنداڭ ئەسكەرلىرى كۇچا، كىرىيە
 قاتارلىق ناھىيىلەرنىڭ خەلق ئاممىسى يىغىلغان سايلام مەيدانىدا
 رىدا ئوق چىقىرىپ بىرقانچە ئادەمنى يارىدار قىلدى ۋە ئۆلتۈر-
 دى. بەزى جايلاردا خەلق سايلاپ چىققان ھاكىملارنى نەزەربەند

ئاستىغا ئېلىپ، ئۇلارنىڭ خىزمەت ئىشلىشىگە يول قويمىدى. شۇنىڭ بىلەن خەلق سايلىغان ھاكىملار ۋە ئۇلارنى ھىمايە قىلغۇچىلار ئۆز ناھىيىلىرىنى تاشلاپ باشقا جايلارغا قېچىشقا مەجبۇر بولدى. جايلاردا گومىنداڭچىلار كونا ھاكىملىرىنى ساقلاپ قېلىش ياكى يېڭىدىن چىققان ئەكسىيەتچىلەرنى ھاكىم قىلىپ سايلاش ئۈچۈن نۇرغۇن ھەرىكەتلەرنى ئېلىپ باردى. سايلام ۋاقتلىرىدا گومىنداڭچىلارنىڭ يەكەن ۋىلايىتىدە ئېلىپ بارغان سايلامغا بۇزغۇنچىلىق قىلغان ھەرىكەتلىرىدىن تۆۋەندىكىلەرنى مىسال قىلىشقا بولىدۇ: سايلامنىڭ ئالدى - كەينىدە ئەكسىيەتچىلەر يەكەندە مەخسۇس كالتەكچىلەر ئەترىتى تەشكىل قىلىپ، تىنچلىق بىتىمىنى ئىجرا قىلىشنى ياكى سايلامدا دېموكراتىيىنى جارى قىلدۇرۇشنى تەلەپ قىلغانلاردىن ئابلىمىتخان (باچخانا خادىمى)، مۇھەممەتنىياز قۇربان قاتارلىق كىشىلەرنى كالتەكچىلەر ئۇرۇپ ئۆلتۈرگەن ۋە 100 دىن ئارتۇق كىشىنى ئۇرۇپ يارىدار قىلغان. ھەرقايسى ناھىيىلەردە بىتىمىنى قوغداش يۈزىسىدىن سۆزلىگەن، گومىنداڭنىڭ قىلمىشلىرىنى ئەيىبلەگەن زىيا-لىيلار ۋە يۇرت چوڭلىرىنى كۆپلەپ تۈرمىگە تاشلىغان. مەسىلەن، يەكەن ناھىيىسىدە، بىر قېتىمدا مۇھەممەتئىمىن توختىنىدە ياز قاتارلىق 20 كىشى، يەنە بىر قېتىمدا ئابدۇسەمى، مۇھەممەت غوجا، ئابدۇراخمان مەخسۇم، مىرزى مەھمۇت، ئىمىن ئا-خۇن قاتارلىق 30 نەچچە كىشى تۈرمىگە تاشلانغان. قاغىلىق ناھىيىسىدە قۇددۇس غوجا، مامۇت ساۋۇت قاتارلىق 20 نەچچە كىشى تۈرمىگە تاشلانغان. مەكىت ناھىيىسىدە مۇيىدىن نىياز (ھاكىم)، قادىر خەلىپە (ناھىيىلىك كېڭەشنىڭ مۇدىرى)، ھەسەن بارا، ئابدۇقادىر تاھىر قاتارلىق 30 نەچچە كىشى تۈرمىگە تاشلانغان. پوسكامدا ئابدۇللا ئاقچى (باچخانا خادىمى)، مۇھەممەت زۇنۇن قاتارلىق 20 نەچچە كىشى تۈرمىگە تاشلانغان. يەكەن ۋىلايىتىدىكى گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى خەلقنى ئۇرۇپ،

قاماپ، باستۇرۇپ، ئۆزلىرى تەييارلىغان ئەكسىيەتچىلەرنى، جا-
 سۇسلارنى، كالتەكچىلەر باشلىقلىرىنى ناھىيىلەرگە ھاكىم، كې-
 ئەش ئەزاسى، ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى قىلىپ ئورۇنلاش-
 تۇرغان. سايلامغا بۇزغۇنچىلىق قىلىپ، ئىلغار زىيالىيلارنى قاماش،
 ئۇرۇش، ئۆلتۈرۈشلەر جەنۇبىي شىنجاڭدىكى كۆپلىگەن ناھىيى-
 لەردە يۈز بەردى. بەزى جايلاردا خەلق ئۆزى سۆيگەن كىشىلەرنى
 ھاكىم قىلىپ سايلاشنى تەلەپ قىلسا، ئەكسىيەتچىلەر: «ئۇلار
 ئۇيغۇرلارنى ھاكىم قىلىپ، خەنزۇلارنى ئىدارىلەردىن قوغلاپ
 چىقارماقچى» دەپ ئىغۋا تارقىتىپ، مىللىي زىددىيەت ئۇرۇقلى-
 رىنى چاچماقچى بولدى. ئاقسۇ ناھىيىسى بىلەن ئاۋات ناھىيىسى-
 دە يۈز بەرگەن مۇنۇ كۆلكىلىك ئىشلارنىمۇ ئېيتىپ ئۆتەي:
 ئاقسۇنىڭ ھاكىمى ياك، مۇئاۋىنى چۇلار ئۆزلىرىنى ھاكىملىققا
 سايلىتىش ئۈچۈن بىرقاتار ھەرىكەتلەرنى ئېلىپ باردى. ئاخىرد-
 دا: «سايلام كۈنى بىزنىڭ ئىسمىمىزنى ئۇنتۇپ قالماڭلار» دەپ
 ئىسىملىرىنى ئۇيغۇرچە يېزىپ، شاپىگرافتا بىرنەچچە مىڭنى بې-
 سىپ خەلققە تارقىتىدۇ. ئاقسۇ ناھىيىسى ساقچى ئىدارىسىنىڭ
 باشلىقى ئاۋات ناھىيىسىگە بېرىپ: «كونا ھاكىم ما دېگەن ياخشى
 ئادەم، ئۇنى ھاكىم قىلىپ سايلاڭلار، مېنى مۇئاۋىن ھاكىم
 قىلىپ سايلاڭلار» دەپ بىرقاتار ھەرىكەتلەرنى ئېلىپ بارغان.
 مۇشۇ قېتىمقى سايلام مۇناسىۋىتى بىلەن غۇلجىدىكى «ئىنقىلابىي
 شەرقىي تۈركىستان» گېزىتىنىڭ 1946 - يىلى 9 -
 ئاينىڭ 16 - كۈنىدىكى ساندا ئېلان قىلغان ماقالىسىدە:
 «...ئۈرۈمچىدە كۆتۈرۈۋالغىنى خەلقچىللىق بايرىقى، چار سال-
 ئىغىنى دېموكراتىك سىياسەت، ئەمما جايلاردا سايلاپ چىقىلغىنى
 بىر قىسىم ئەكسىيەتچى فېئودال پومېشچىكلار ۋە ئاخۇنلار؛ ئۇلار
 خەلقنىڭ پەختىنى كۆزلىمەيدۇ. ئەزگۈچى سىنىپلار جاللاتلىق
 قىلىچىنى مەڭگۈ تاشلىمايدۇ. بىز سايلامغا قارشى تۇرمايمىز،

ئەكسىچە تېخىمۇ قىزغىن ئاۋاز قوشىمىز، بىراق، بىز ئۆزىمىز ھىمايە قىلىدىغان كىشىلەرنى سايلامىز» دېيىلگەندى. گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ بىتىمگە بۇزغۇنچىلىق قىلغانلىقىنىڭ يەنە بىر مۇھىم پاكىتى شۇكى، بىتىم بويىچە بولغاندا، قوراللىرىنى تاشلاپ يۇرتىغا قايتقان پارتىزانلارنى سۈرۈشتە قىلماسلىق، ئۇلارنىڭ جىسمانىي ئەركىنلىكى ۋە ھاياتىنىڭ بىخەتەرلىكىگە كاپالەتلىك قىلىش لازىم ئىدى. ئەمما گومىنداڭچىلار بىتىم بويىچە قوراللىرىنى تاشلاپ يۇرتىغا قايتقان نۇرغۇن پارتىزانلارنى قىرغىن قىلىۋەتتى ياكى تۇتۇپ يوقىتىۋەتتى. مەسىلەن، 1946 - يىلى 6 - ئايدا تاشقورغان پارتىزانلىرى قوراللىرىنى تاشلاپ، يۇرتىغا قايتىپ كېتىۋاتقاندا، گومىنداڭ ئايروپىلانلىرى ئۇلارنى پىلىموت بىلەن ئوققا تۇتۇپ ۋە بومبا تاشلاپ قىرغىن قىلغان. يېڭىسارنىڭ قىزىل يېزىسىدىن پارتىزانلار ئەرتىگە قاتنىشىپ مەسئۇل خىزمەت ئىشلەپ، بىتىم بويىچە يۇرتىغا قايتقان ھەسەن ھاجى، ساۋۇت قارى، تۇرسۇن ئاخۇنلارنى تۇتۇپ مەخپىي يوقىتىۋەتكەن. يەكەن تەرەپتە پارتىزانلار تەركەمبىدە مەسئۇل خىزمەت ئىشلەپ، بىتىم بويىچە يۇرتىغا قايتقان ھاشىم خۇيجان، تۇردى قارى، راشىدىن ئەلەم ۋە ئىسھاقجان قاتارلىق 20 نەچچە كىشىنى قولغا ئالغان. قاغىلىق ناھىيىسىنىڭ چۆپتاغ قىشلاقىدىنلا بىتىمگە ئاساسەن يۇرتىغا قايتقان پارتىزانلاردىن ھەسەن بەگ، مېھمان ئاخۇن، تۇراخۇن قاتارلىق بىر تۈركۈم كىشىلەرنى تۇرمىگە تاشلىغان، ۋە ئۇلارنىڭ بىر قىسمىنى ۋەھشىيلەرچە ئۆلتۈرگەن. جۈملىدىن، گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى ئىلىدىن ئاقسۇغا چۈشكەندە، ۋەتەنپەرۋەر شائىر لۇتپۇللا مۇتەللىپ، مۇنىرىدىن خوجا قاتارلىق 20 نەچچە ئىلغار ياشنى ئۆلتۈرۈپ سېپىل تۇۋىگە كۆمۈۋەتكەن. مانا مۇشۇنداق تىنچلىق بىتىمىنىڭ سىياھى قۇرۇمى تۇرۇپلا، سايلام جەريانىدىكى مەسىلىلەر ۋە قورال تاشلاپ يۇرتىغا

قايتقان پارتىزانلارغا يۈرگۈزگەن تېررورلۇق ھەرىكەتلىرى گو-
 مىنداڭ تەرەپنىڭ تىنچلىق بىتىمىگە قىلغان بۇزغۇنچىلىقلىرىغا
 يېتەرلىك پاكىت بولالايدۇ. يۇقىرىقىلاردىن باشقا، گو مىنداڭ
 تەرەپنىڭ تىنچلىق بىتىمىنى بۇزغانلىقى ھەققىدە يەنە تۆۋەندىكى
 بىرنەچچە پاكىتنى قىسقىچە ئېيتىپ ئۆتمەكچىمەن: (1) بىتىمگە
 ئاساسەن گو مىنداڭ تەرەپ ئۈچ ۋىلايەت تەرەپكە بېرىشكە تېگىش-
 لىك ھەربىي ۋە مەمۇرىي خىراجەتلەرنى تولۇق ۋاقتىدا بەرمىدى؛
 (2) بىتىم ئاساسىدا جەنۇبىي شىنجاڭدا يەرلىك خەلقتىن تەش-
 كىل قىلىنماقچى بولغان ئىككى ئامانلىق ساقلاش تۈەنى تەشكىل
 قىلىنىدى؛ (3) ئۈچ ۋىلايەتكە كۆپلەپ ئىشپىيون ئەۋەتتى (شۇ
 چاغدا ئەۋەتىلگەن ئىشپىيون 100 نەچچە كىشى بولۇپ، ئۇ-
 لارنىڭ كۆپ قىسمى ئۆزىنى مەلۇم قىلغان)؛ (4) 1947 -
 يىلىغا كەلگەندە، ئالتايدا ئوسماننى قۇتۇرتىپ ئۇنىڭغا قورال ۋە
 باشقا ماددىي بۇيۇملارنى بېرىپ، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا قارشى
 قوراللىق ئاغدۇرۇمچىلىق ھەرىكەتلىرىنى ئېلىپ بارغۇزۇپ،
 كۆپلەپ پاراكەندىچىلىك سالىدى. ساۋەننىڭ ھاكىمى قالىبەگكە
 قورال بېرىپ، ئۇنى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا قارشى ئىسيان
 كۆتۈرگۈزدى. ئۇلار مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن گو مىنداڭ تەرەپكە
 قېچىپ بېرىۋالدى؛ (5) بىرمۇنچە جايلاردا بىتىمنى قوغداش
 ھەققىدە سۆزلىگەن ياشلارنى قولغا ئالدى ۋە ئۆلتۈردى. مەسى-
 لەن، يەكەندە ئەنۋەر يۈسۈپ (مائارىپ ئىدارىسىنىڭ مۇپەتتىشى)
 ۋە ئىمىن ئىسلام (ئىلغار زىيالىي) لارنى تىرىك كۆمگەن، بولۇپ-
 مۇ گو مىنداڭ ھەربىيلىرى يەرلىك ئىشلارغا چات كېرىۋېلىپ،
 قورال كۈچى بىلەن زورلۇق - زومبۇلۇق قىلدى؛ (6) ئۈرۈم-
 چىدە ئىشپىيونلار بىلەن ھەربىيلەر ئارىلاشقان مەخسۇس ئۈچ
 ۋىلايەتكە قارشى نامايىش ئۇيۇشتۇرۇپ، «25 - فېۋرال» قانلىق
 ۋەقەسىنى پەيدا قىلدى؛ (7) 1947 - يىلى 5 - ئايدا 1 -
 قېتىملىق ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنىنىڭ ئېچىلىشىغا توسقۇنلۇق

قىلدى ۋە ئۆلكە رەئىسلىكىگە مەسئۇدنى تەيىنلىدى. بۇنىڭ بىلەن ئۈچ ۋىلايەت كېڭەش ۋەكىللىرى ۋە يەتتە ۋىلايەتنىڭ بىر قىسىم ۋەكىللىرى نارازىلىق بىلدۈرۈپ غولجىغا قايتىپ كەتتى. گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى مۇشۇنداق بۇزغۇنچىلىقلارنى قىلغان تۇرۇقلۇق، يەنە ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنى: «ئالاھىدە بولۇۋال-دىڭلار»، «مۇستەقىللىق ئۈچۈن كۈرەش قىلىشتىن يانمىدىڭ-لار» دەپ تەكرار - تەكرار «ئەيىبلەپ» كەلدى. خەلق ئاممىسى يەتتە ۋىلايەت دائىرىسىدە بىتىمنىڭ ئىجرا قىلىنمىغانلىقىغا نارازىلىق بىلدۈرسە ياكى گومىنداڭ دائىرىلىرىنىڭ قىلمىشلىرىغا پىكىر بەرسە، گومىنداڭ دائىرىلىرى بۇنىمۇ «ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ قوزغاۋاتىدۇ»، «شەرقىي تۈركىستان قۇرماقچى»، «خەنزۇلارغا قارشى تۇرۇۋاتىدۇ» دەپ ئىغۋا تارقاتتى. ئەمەلىيەتتە، گومىنداڭ تەرەپ تىنچلىق سۆھبىتى باشلىنىش بىلەنلا ئۈچ ۋىلايەتنىڭ مۇستەقىللىق دەۋاسى قىلمىغانلىقىنى ئىقرار قىلغانىدى. مەسىلەن، 1945 - يىلى 12 - ئايدا، ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى بىلەن گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئوتتۇرىسىدا سۆھبەت باشلانغاندا، گومىنداڭ تەرەپ ئەسلىدە ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنى مۇستەقىللىق تەلەپ قىلىشنى مەقسەت قىلىپ كەلگەن، دەپ قارىغان بولسىمۇ، سۆھبەت جەريانىدا ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ۋەكىللىرىنىڭ مەقسىتى ئۈچۈن داق ئەمەسلىكىنى چۈشەنگەنلىكىنى ئىقرار قىلغان. گېنېرال جاك جىجۇڭ ئۆزىنىڭ ئەسلىمىسىدە بۇ ھەقتە: «مۇستەقىللىق دېگەن نېمە؟ دەپ سورىغاندا، ئۇلار (ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى) بۇ: — ئۆز جايىنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، ھەربىي قاتارلىق ئىشلىرىنى خەلق ئۆزى باشقۇرسۇن؛ دىپلوماتىيە، قاتناش، پۇل مۇئامىلە تۈزۈمى قاتارلىقلارنى مەركەز باشقۇرسۇن، دېدى... مەن شۇنىڭدىلا ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنىڭ تەلەپ قىلىدىغىنى مىللىي مۇستەقىللىق ئەمەس، بەلكى مىللىي ئاپتونومىيە ئىكەنلىكىنى چۈشەندىم» دېگەن. بۇنىڭدىن باشقا 1946 - يىلىنىڭ

ئاخىرى، شىنجاڭدىن نەنجىڭگە مىللىي قۇرۇلتايغا قاتنىشىشقا بارغان شىنجاڭ ۋەكىللىرى قۇرۇلتايغا سۇنغان ئون ماددىلىق تەكلىپنىڭ سەككىزىنى چوڭ يىغىن قوبۇل قىلغان. شىنجاڭ ۋەكىللىرى ئىچىدە ئەخمەتجان قاسىمى، ئابدۇكېرىم ئابباسوف قاتارلىق بىرقانچە كىشىمۇ بار ئىدى. ئۇ تەلەپلەردە شىنجاڭدا ئاپتونومىيە تۈزۈمىنى يولغا قويۇش ھەققىدە سۆزلىنىپ، مۇستەقىللىق توغرىسىدا ھېچقانداق سۆز بولمىغان، چاڭ جىجۇڭ ئەپەندى بۇ ئەھۋاللاردىن تولۇق خەۋەردار ئىدى. بۇ ھەقتە شىنجاڭدا گومىنداڭ تەرەپ يەنە، تىنچلىق پىتىمىنىڭ بۇزۇلۇشىغا ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنىڭ 1947 - يىلى 7 - ئايدا تۇرپان، پىچان، توقسۇندا قوزغىلاڭ تەشكىللىگەنلىكى سەۋەبى بولدى، دەپ ئىغۋا تېرىپ، ئۇنى ئالاھىدە مەسىلە قىلىپ كۆتۈرۈپ چىقتى. ئەمەلىيەتتە، تۇرپان قاتارلىق ئۈچ ناھىيە خەلقىنىڭ قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشىگە گومىنداڭ ھاكىمىيىتىنىڭ زۇلۇمى ۋە ئىغۋا گەرىپىلىكى سەۋەب بولغان. شۇڭا ئۈچ ناھىيە خەلقىنىڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى ئاكتىپ قوللىغانلىقى ھېچقانداق ئەجەبلىنەرلىك ئىش ئەمەس ئىدى. ئۇلار گومىنداڭ ھەربىيلىرىدىن مەخپىي ھالدا نەچچە ئون مىڭلىق ۋە تاپانچا سېتىۋالغانلىقى، ئۇنىڭدىن باشقا يەرلىك ئۇستىلارغا بىرنەچچە قارا مىڭلىق ياستىپ قوغدىرىش ئارزۇسىدا بولغانلىقى مەلۇم. گومىنداڭ تەرەپ ئۈچ ناھىيە خەلقىدە قورال بارلىقىنى بىلگەندىن كېيىن ئەندىشىگە چۈشۈپ، بىزەر باھانە تېپىپ قالايمىقانچىلىق چىقىرىش ئارقىلىق خەلقنى باستۇرۇپ، ئۇلارنىڭ قولىدىكى قورالنى تارتىۋالماقچى بولغان. شۇ كۈنلەردە، ئاستانا يېزىسىنىڭ تۆتسوقما دېگەن يېرىدىكى تېرىلغۇ يەرلەرنىڭ ئەسلىي ئىگىلىرى شېڭ شىسەي دەۋرىدە مۇسا دىرە قىلىنىپ سېتىۋېتىلگەن يەرلەرنى بەلگىلىمە بويىچە قايتۇرۇۋېلىشقا بارغاندا، يەرنى سېتىۋالغانلار گومىنداڭ ھەربىيلىرى بەرگەن قوراللارنى كۆتۈرۈپ چىقىپ قارشىلىق قىلغان. ئۇلارغا

قارشى لۈكچۈن - ياغخىيلىق ياشلار ئىمىن شياغجائىنىڭ باشچىسى
 لىقىدا قوراللىنىپ بېرىپ، ئۇلارنىڭ قوراللىرىنى تارتىۋالغان.
 شۇنىڭ بىلەن گومىنداڭ دائىرىلىرى ئادەم تۇتۇش، قاماش،
 نازارەت قىلىش ھەرىكىتىنى جىددىيەلەشتۈرگەن، بۇنىڭ بىلەن
 خەلق ئامالسىز قوزغالغان. ھەتتا تۇرپان ھاكىمى ئابدۇراخمان
 مۇھىتىغا سۇيىقەست قىلماقچى بولغاندا، ئۇ شەھەردىن قېچىپ
 چىققان. دېمەك، «ئۈچ ناھىيە خەلقىنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ
 قوزغىلاڭ قىلدۇردى» دېگەن سۆزنىڭ ھېچقانداق ئاساسى يوق.
 ئۇنىڭ ئۈستىگە، شۇ چاغلاردا بۇ ئۈچ ناھىيە خەلقىنى قوراللىق
 قوزغىلىشقا تەشەببۇس قىلىش ئۇلارنى ئۆلۈمگە تۈتۈپ بەرگەنلىك
 بولاتتى. بۇ قوزغىلاڭغا باشلامچىلىق قىلغان ياكى ئەھۋالنى بىلەن-
 دىغان ئىمىن شياغجائى، ئەخمەتنىياز داۋۇت، ھەمدۇل ھېۋىپ
 (پىچاندىن)، باۋۇدۇن يۈسۈپ، رەجەپ توختى (تۇرپاندىن)،
 تۇرسۇن ئابدۇرېھىم، شېرىپ پەتتار (توقسۇندىن) قاتارلىق كى-
 شىلەردىن ھازىرمۇ كۆپى ھايات. ئۇلار ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنىڭ
 قوزغىلىشقا تەشەببۇس قىلمىغانلىقى، ئەكسىچە «قوزغىلىشقا
 بولمايدۇ، بىتتىمىنى ئىجرا قىلىش لازىم» دەپ قوزغىلاڭنى توسۇ-
 غانلىقىنى ئېيتىشىدۇ. شۇ چاغدا تۇرپان قوزغىلىشىنىڭ رەھبەر-
 ى بولغان ئابدۇراخمان مۇھىتىمۇ ھايات ۋاقتىدا شۇ ئەھۋالنى
 ماڭا بىرنەچچە قېتىم ئېيتقان. ھامىيە قىلغاندا، ئىمىن شياغجائى
 گومىنداڭ تەرەپ ئۈچ ۋىلايەت تەرەپتىن قاتتىق گۇمانلانغاندا-
 لىقى ئۈچۈن قالايمىقان «ئەيىبلەش» كە ئۇرۇنغان. بۇ ھەقتە
 تۆۋەندىكى بىر مىسالنى ئېيتساق ئارتۇقچە بولماس: قوزغىلاڭ
 كۆتۈرۈلگەن كۈنلەردە، تۇرپان شەھىرىدىكى نەنمېن (جەنۇبىي
 دەرۋازا) ساقچىخانىسىنىڭ باشلىقى ئابدۇجېلىل سوجاڭ (ئۈچ-
 تۇرپانلىق يىگىت) ئۆز قول ئاستىدىكى بىرنەچچە ساقچىنى باش-
 لاپ چىقىپ قوزغىلاڭغا قاتناشقان ۋە باتۇرلارچە جەڭ قىلغان.
 لېكىن، بەختكە قارشى توقسۇن ناھىيىسىدىكى بىر جەڭدە دۈش-

مەنگە ئەسرگە چۈشۈپ قالغان. بۇ يىگىت تولمۇ سېرىق ۋە كۆزى كۆك بولغاچقا، گومىنداڭچىلار دەرھال بېشىنى كېسىپ توقسۇن بازىرىغا ئېسىپ قويغان ھەمدە «بۇ كىشى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئەۋەتكەن رۇس» دەپ بىلجىرىلغان. دەپ بىلجىرىلغان. ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى نېمە ئۈچۈن غۇلجىغا قايتىپ كەتتى؟ دېگەن مەسىلىگە جاۋاب بېرىش ئۈچۈن تۆۋەندىكى ئەھۋالنى مۇئەييەنلەشتۈرۈش لازىم: 1947 - يىلى 2 - ئايدا ئەخمەتجان قاسىمى نەنجىڭدىن قايتىپ كېلىپ، ئۆلكىلىك ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسى كۈلۈبىدا ئۆتكۈزۈلگەن چوڭ يىغىندا سۆز قىلىپ مۇنداق دېگەندى: «مەن نەنجىڭدىن قايتىپ كەلگەن كۈننىڭ ئەتىسى ئاپتومات ئاسقان بىر يىگىت بىر پارچە خەتنى ماڭا بېرىپ، ئۈچ كۈن ئىچىدە جاۋاب بېرىشىمنى ئېيتىپ قويۇپ كەتتى، شۇ كۈنى مېنىڭ دەرۋازام ئالدىدا 30 - 40 ئاتلىق قوراللىق ئادەم ئۇياق - بۇياققا ئۆتۈپ تۇردى. ئارىدىن ئىككى كۈن ئۆتكەندە X X خانىم (مەن سېنى ئۆلتۈرمەن، دەپ خەت يېزىپتۇ. ھەقىقەتەن مېنى ئۆلتۈرۈش ناھايىتى ئاسان ئىش، چۈنكى ئۈرۈمچىدە مېنى مۇھاپىزەت قىلىدىغان خەلقنىڭ باشقا شەخسى بىرمۇ مۇھاپىزەتچىم يوق، مېنى ئۆلتۈرمەن دېگەن كىشى پۈتۈن ئۆزۈمچى خەلقىگە مەلۇم بولسىمۇ، لېكىن ساقچىلىرىمىزنىڭ ئۆزىڭدىن مۇتلەق خەۋىرى يوق. مەن دەرھال مېنى ئۆلتۈرمەكچى بولغانلارنى چاقىرىپ، مېنى ئۆلتۈرگەن بىلەن ھېچقانداق پايدا چىقمايدىغانلىقىنى ۋە مېنى ئۆلتۈرۈشنىڭ ھېچقانداق ئاساسى يوق ئىكەنلىكىنى ئېيتتىم». ئەخمەتجان قاسىمىنىڭ بۇ سۆزىدىنمۇ تۇرپان قوزغىلىڭىدىن بەش ئاي بۇرۇنلا ئۈرۈمچىدە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ تۈرلۈك ئىغۋاگەرچىلىكى چېكىدىن ئېشىپ، ئۈرۈمچى ۋەزىيىتى جىددىيلىشىپ كەتكەنلىكىنى، ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرىنىڭ ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت تەركىبىدە تۇرۇپ خىزمەت ئىشلىشىگە ئىمكانىيەتنىڭ قالمىغانلىقىنى كۆرۈۋال-

غىلى بولىدۇ. ۱۹۴۵-يىلى ئۇلارغا تەشەببۇس قىلىپ، ئۇلارنىڭ تەشەببۇسى بىلەن بىرلىكتە، ئۈچ ۋىلايەت تەرەپتە بىتتىمگە خىلاپ بىرەر ئىش بولىدىمۇ، يوق دېگەندە، ئۈچ ۋىلايەت تەرەپتىمۇ بەزىبىر ئەھۋاللار كۆرۈلدى، ئەمما ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىرى ئۇنداق ئەھۋاللارغا قارىتا ئېنىق پوزىتسىيە بىلدۈرگەن ۋە ئۇنى ۋاقتىدا بىر تەرەپ قىلىشنى ئوتتۇرىغا قويغان. مەسىلەن، دۆربىلجىندە ئالتايغا سايلام ئۆتكۈزۈشكە ماڭغان سايلام گۇرۇپپىسىنىڭ باشلىقى تۈركمەستانى ۋە تارباغاتايدا 1945 - يىلى 7 - ئايدا چۆچەكتىن سوۋېت ئىتتىپاقىغا قېچىپ كېتىپ، بىتتىم تۈزۈلگەندىن كېيىن چۆچەك ئارقىلىق ئۈرۈمچىگە كېتىۋاتقان گومىنداڭنىڭ ئوفىستېر ۋە ساقچىلىرىدىن بىرنەچچە كىشىنى خەلق ئۈر - ئۈر قىلىپ ئۆلتۈرۈپ قويغان. ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ بۇ ئىشنىڭ خاتا بولغانلىقىنى ئۆز ۋاقتىدا ئىقرار قىلغان ۋە بۇنى دەرھال تەكشۈرۈپ بىر تەرەپ قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرگەن. تۈركىستاننىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىكى ھەققىدە ئەخمەتجان قاسىمى 1947 - يىلى 2 - ئايدا مەدەنىيەت كۈلۈبىدا سۆزلەپ مۇنداق دېگەن: «دۆربىلجىندە تۈركىستان ئۆلتۈرۈلدى دېگەن خەۋەرنى ئاڭلىدىم. ماڭا كەلگەن خەۋەرنىڭ مەزمۇنىدىن قارىغاندا تۈركىستان ئەپەندى دۆربىلجىن كىنوخانىسى ئالدىدا كىتاب تارقاتقان ۋاقتىدا بىر قىسىم ئامما ئۇ كىتابنى تارقاتقۇزمايمىز، دەپ ئۇنى توسۇپتۇ - دە، شۇنىڭ بىلەن ئارىدىن جېدەل چىقىپ، خەلق تۈركىستاننى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويۇپتۇ. قانداقلىكى بولمىسۇن بىز تۈركىستاننىڭ ئۆلتۈرۈلۈشىگە قارشىمىز. ئايرىم كىشىلەرنى ئۆلتۈرۈش قاتىللىق يولى بولۇپ، ئۇ ھەرگىز بىزنىڭ يولىمىز ئەمەس. ھېلىغۇ تۈركىستان ئىكەن، بەلكى ئۇنىڭدىن باشقا بىزنىڭ ئەشەددىي دۈشمىنىمىز بولغان تەقدىردىمۇ ئۇنى ئۆلتۈرۈشكە قەتئىي قارشىمىز. ئايرىم كىشىلەرنى ئۆلتۈرۈش بىلەن تۈزۈمنى ئۆزگەرتكىلى بولمايدىغانلىقىنى بىز ناھايىتى ياخشى بىلىمىز». دېمەك، بۇ مەسىلىدە ئۈچ ۋىلا-

زۇلۇمغا ۋە ئېكسپلاناتاتسىيىسىگە چىدىيالماي، مىللىي ئازادلىق ۋە دېموكراتىيىنى قولغا كەلتۈرۈش مەقسىتىدە، 1944 - يىلى 8 - ئايدا گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى قوزغىغان قوراللىق كۈرەش. بىر قىسىم خەنزۇ خەلقىمۇ بۇ كۈرەشكە قاتناشقان ۋە ئۇنى قوللىغان. بۇ شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى بىر يىلغا يېقىن قان كېچىپ جەڭ قىلىش ئارقىلىق ئىلى، تارباغاتاي ۋە ئالتايدىن ئىبارەت ئۈچ ۋىلايەت ۋە ئۈنچۇق قاراشلىق 27 ناھىيە تەۋەسىدىكى گومىنداڭ ھاكىمىيىتىنى ئۈزۈل - كېسىل بىتچىت قىلىپ، ئۆزىنىڭ ھاكىمىيىتىنى ئورناتقان، شۇنداقلا پۈتۈن جۇڭگو خەلقىنىڭ ئازادلىق ھەرىكىتىگە ماسلاشقان ھالدا ئېلىپ بارغان ئىنقىلابىي ھەرىكەت. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ بىر نىيەت - بىر مەقسەت - تەئەبۇلداشتەك ئىتتىپاقلىشىپ، ئالدىنقىلارنىڭ ئىزىنى كېيىد - كىلەر بېسىپ، مۇرىنى مۇرىگە تىرەپ جەڭ قىلىشى ۋە نەچچە مىڭلىغان ھەر مىللەت ياشلىرىنىڭ باتۇرلۇق قۇربان بېرىشى نەتىجىسىدە ئۈچ ۋىلايەتتىكى 700 مىڭدىن ئارتۇق نوپۇسقا ئىگە زېمىندا غەلبىگە ئېرىشكەن، شۇنداقلا شىنجاڭنىڭ باشقا يەتتە ۋىلايىتىدىمۇ ناھايىتى زور تەسىر پەيدا قىلغان. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ تەقدىرى جۇڭگو خەلقىنىڭ ئازادلىق ئۇرۇشىنىڭ تەقدىرى بىلەن، ھەتتا پۈتۈن دۇنيا خەلقىنىڭ فاشىزمغا قارشى ئۇرۇشىنىڭ تەقدىرى بىلەن چەمبەرچاس باغلانغان.

ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ تارىخىي ئەھمىيىتىنى تۆۋەندىكى ئۈچ نۇقتىغا يىغىنچاقلاپ كۆرسىتىش مۇمكىن:

1. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى قوراللىق كۈرەش ئارقىلىق گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ ئۈچ ۋىلايەتتىكى ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ، ھەر مىللەت خەلقىنى گومىنداڭ ھاكىمىيىتىنىڭ مىللىي زۇلۇمى ۋە ئېكسپلاناتاتسىيىسىدىن ئازاد قىلدى. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى غەلبىگە ئېرىشىپ، ۋاقىتلىق ھۆ-

كۈمەت قۇرۇلغاندىن كېيىن، بىر تەرەپتىن قوراللىق كۈرەشنى ئېلىپ بارسا، يەنە بىر تەرەپتىن دېھقانلارغا يار - يۆلەك بولۇپ، ئىشلەپچىقىرىشنى تېزدىن ئەسلىگە كەلتۈردى، خەلق ئىگىلىكىنى راۋاجلاندۇردى، مەدەنىيەت - مائارىپ ۋە سەھىيە ئىشلىرىنى تەرەققىي قىلدۇردى، شۇنداقلا باشقا تۈرلۈك خىزمەتلەرنى ئىلگىرى سۈردى. ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي جەھەتلەردىمۇ نۇرغۇن ئۈنۈملۈك خىزمەتلەرنى ئىشلەپ، ھەر مىللەت خەلقىنىڭ قىزغىن قوللىشىغا ۋە ھىمايىسىگە ئېرىشتى. ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى ئۆز خىتابنامىسىدە «مىللىي باراۋەرلىكنى ئىشقا ئاشۇرۇش»، «خەلق مائارىپىنى يۈكسەلدۈرۈش»، «سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن دوست ئۆتۈش»، «ھۆكۈمەت ئىشلىرىدا دېموكراتىك سىياسىنى گەۋدىلەندۈرۈش»، «ئارمىيە خەلقىگە مەنسۇپ بولۇش» دېگەنگە ئوخشاش پرىنسىپلارنى ناھايىتى ئېنىق بەلگىلىدى. ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت 1945 - يىلى 1 - ئاينىڭ 5 - كۈنى ئېلان قىلغان خىتابنامىسىدىمۇ «بانكا، پوچتا - تېلېگراف، ئورمان ۋە بارلىق يەر ئاستى بايلىقلىرى دۆلەت ئىگىدارچىلىقىدا بولىدۇ» دەپ ئېنىق ئوتتۇرىغا قويدى. ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت يەنە دېھقانلارنىڭ باج سېلىقىنى يېنىكلىتىشنى قارار قىلدى، كەمبەغەل دېھقانلارغا ئۇلاغ ۋە ئۇرۇقلۇق ياردەم قىلدى ۋە ئۆسۈمىسىز قەرز بەردى. يالغۇز ئىلى ۋىلايىتىدىلا يېرى ئاز ياكى يەرسىز دېھقانلارغا 100 مىڭ مودىن كۆپرەك يەر تەقسىم قىلىپ بەردى. شىنجاڭ تارىخىدا تۇنجى قېتىم يېزا ئىگىلىك بانكىسى تەسىس قىلىنىپ، دېھقانلارنى جازانخورلارنىڭ ئېكىسپلاتاتسىيىسىدىن قۇتۇلدۇردى. ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتىنىڭ ھەربىي چىقىمى شۇنچە كۆپ بولسىمۇ، مالىيە كىرىمىنىڭ ئۈچتىن بىر قىسمىنى يەنىلا مائارىپ ئىشلىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشقا ئاجراتتى. شىنجاڭ تارىخىدا تۇنجى قېتىم دۆلەت شتاتىدىكى سەنئەت ئۆمىكى تەشكىل قىلدى. يۇقۇملۇق كېسەلنىڭ ئالدىنى ئېلىش ۋە بەزىبىر

داۋالاش ئىشلىرىنى ھەقسىز ئېلىپ باردى، ۋە ھاكازالار. بۇنداق ئىشلارنى ئەينى چاغدا پەقەت ئۈچ ۋىلايەتكە ئوخشاش يېڭى دېموكراتىك سىياسىنى يولغا قويۇشقا كىرىشكەن ئالاھىدە رايونلار دىلا ئېلىپ بارغىلى بولىدۇ.

2. ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى گومىنداڭنىڭ ئۈچ ۋىلايەت دائىرىسىدىكى ئەسكىرىي كۈچىنى ئۈزۈل - كېسىل تارمار قىلىش بىلەن 100 مىڭ كىشىلىك گومىنداڭ قوشۇنىنى ئىسكەنجىگە ئېلىپ، جۇڭگو خەلقىنىڭ ئازادلىق ئۇرۇشىنىڭ، بولۇپمۇ غەربىي شىمالدىكى ئازادلىق ئۇرۇشىنىڭ غەلبىسىگە، شىنجاڭنى تىنچ يول بىلەن ئازاد قىلىشقا زور تۆھپە قوشتى.

3. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى شىنجاڭنىڭ سوتسىيالىستىك ئىنقىلاب ۋە قۇرۇلۇشى ئۈچۈن نۇرغۇنلىغان ھەر مىللەت مۇنەۋۋەر كادىرلىرىنى يېتىشتۈرۈپ بەردى. ئۇلار جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسىنىڭ شىنجاڭغا كىرىشىنى قارشى ئېلىش، باندىت تازىلاش، يېڭى ھاكىمىيەت قۇرۇش، ئىجارە ھەققىنى كېمەيتىپ زومىگەرلەرگە قارشى تۇرۇش، يەر ئىسلاھاتى ئېلىپ بېرىش، ئامېرىكا جاھانگىرلىكىگە قارشى تۇرۇپ چاۋشيەنگە ياردەم بېرىش، سوتسىيالىستىك ئۆزگەرتىش ئېلىپ بېرىش قاتارلىق بىر قاتار ھەرىكەتلەردە ۋە سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇشنىڭ ھەرقايسى سەپلىرىدە ئاكتىپ ئىشلەپ، ئۆزىنىڭ رولىنى تولۇق جارى قىلدۇرۇپ، شىنجاڭنىڭ سوتسىيالىستىك ئىنقىلاب ۋە قۇرۇلۇشى ئۈچۈن تۆھپە قوشتى.

ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ ئەھمىيىتىگە بولغان تونۇشنى ئۆستۈرۈپ، ئىنقىلاب جەريانىدىكى بەزى مەسىلىلەرگە توغراقا-رىشىمىز لازىم. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ رەھبىرى يولداش ئەخمەتجان قاسىمى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ خاراكتېرى ئۈستىدە توختالغاندا: «ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى يالغۇز مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتى بولۇپلا قالماي، بەلكى ئۆز نۆۋىتىدە يەنە دېموكراتىك

سىياسىيىنى قولغا كەلتۈرۈش ھەرىكىتى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا مىللىي ئازادلىق كۈرىشىنىڭ تىغ ئۈچىنى خەلق دېموكراتىد- يىسىنىڭ دۈشمەنلىرىگە، يەنى جاھىل گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىد- رىگە ۋە ئۇلارنىڭ خوجايىنى بولغان جاھانگىرلارغا قارىتىش لازىم»، «ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ مەقسىتى - ئازادلىق، باراۋەرلىك، تىنچلىق ۋە دېموكراتىيىنى قولغا كەلتۈرۈش» دەپ كۆپ قېتىم تەكىتلىدى.

1946 - يىلى 12 - ئايدا، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىد- سىنىڭ ۋەكىلى دۇڭ بىۋۇ نەنجىڭدە ئابدۇكېرىم ئابباسوفنى قوبۇل قىلغان چاغدىمۇ شىنجاڭدىكى ئىلغار تەشكىلاتلارنى بىر- لەشتۈرۈش لازىملىقىنى تەكىتلىگەندىن كېيىن: «شىنجاڭ نۇر- غۇن ئاز سانلىق مىللەت خەلقى توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان جاي، ئۇ يەردە دىنىي ئېتىقاد كۈچلۈك، شۇڭا ئۇ يەردە كوممۇنىزم بايرىقىنى بەك بالدۇر كۆتۈرۈپ چىقىش مۇۋاپىق ئەمەس، يەنە كېلىپ ھازىرقى باسقۇچتىكى ئىنقىلاب يەنىلا دېموكراتىك ئىنقىد- لاپ...» دەپ ئېنىق يوليورۇق بەرگەندى. جۇڭگو كوممۇنىس- تىك پارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ مەقسىتى، ۋەزىپىسى ۋە ئۇنىڭ قولغا كەلتۈرگەن نەتىجىلىرىگە ئاساسەن ئۇنى قوللىغان ۋە تەلەپكە بىنائەن رادىست پېڭ گوئەننى شىنجاڭغا ئەۋەتكەن. 1949 - يىلى 8 - ئايدا يولداش دېڭ لىچۈننى ئالاقىچىلىككە تەيىنلەپ غۇلجىغا ئەۋەتكەن. يولداش دېڭ لىچۈن غۇلجىدا «لىچۈن راتسىيىسى» نى قۇرۇپ، ئۈچ ۋىلايەتتە- كى ئەھۋاللارنى پارتىيە مەركىزىي كومىتېتىغا دوكلات قىلىپ، پارتىيە مەركىزىي كومىتېتىنىڭ يوليورۇقلىرىنى ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىرىگە يەتكۈزۈپ تۇرغان. رەئىس ماۋزېدۇڭ 1949 - يىلى 8 - ئاينىڭ 18 - كۈنى غۇلجا ئالاھىدە رايون ھۆكۈمىتىنىڭ رەھبىرى يولداش ئەخمەتجان قاسىمغا يازغان خېتىدە: «سىلەر- نىڭ كۆپ يىللاردىن بۇيان داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن كۈرىشىڭلار

پۈتۈن جۇڭگو خەلقىنىڭ يېڭى دېموكراتىك ئىنقىلابىنىڭ بىر قىسمى، غەربىي شىمالدىكى خەلق ئازادلىق ئۇرۇشىنىڭ غەلىبەلىك تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ، شىنجاڭ ئۈزۈنغا قالماي پۈتۈنلەي ئازاد بولىدۇ، سىلەرنىڭ كۈرىشىڭلارمۇ ئاخىرى مۇۋەپپەقىيەت قازىنىدۇ» دەپ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا يۇقىرى باھا بېرىپ، ئۇنىڭ خاراكتېرى توغرىسىدا ئىنتايىن توغرا يەكۈن چىقارغان. پارتىيە مەركىزىي كومىتېتى ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىرىگە تېلېگرامما ئەۋەتىپ، مەملىكەتلىك سىياسىي كېڭەشنىڭ 1-يىغىنىغا قاتنىشىش ئۈچۈن شىنجاڭ خەلقىگە ۋاكالەتەن ئىلىدىن بىر ۋەكىللەر ئۆمىكى ئەۋەتىشنى ئۇقتۇرغان. ئەخمەتجان قاسىمى باشلىق ۋەكىللەر ئۆمىكى ئايروپىلان ھادىسىسىگە ئۇچراپ قازا قىلغاندىن كېيىن، رەئىس ماۋ زېدۇڭ پارتىيە مەركىزىي كومىتېتىغا ۋاكالەتەن تەزىيە تېلېگراممىسى ئەۋەتىپ، ئەخمەتجان قاسىمى قاتارلىق بەش يولداشنىڭ ۋاپاتىغا چوڭقۇر تەزىيە بىلدۈرگەن ھەمدە قايتىدىن يەنە بىر ۋەكىللەر ئۆمىكى ئەۋەتىشنى ئۇقتۇرغان. شۇنىڭ بىلەن يولداش سەيپىدىن ئەزىزى باشچىلىقىدىكى شىنجاڭ ۋەكىللەر ئۆمىكى مەملىكەتلىك سىياسىي كېڭەشنىڭ 1-يىغىنىغا قاتنىشىپ، جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇشقا ئالاقىدار بولغان دۆلەتنىڭ چوڭ - چوڭ ئىشلىرىنى مۇزاكىرە قىلىشقا قاتناشقان. جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغاندىن كېيىنكى 40 نەچچە يىلدىن بۇيان، ئاپتونوم رايون - لۇق پارتكومنىڭ بىرقانچە نۆۋەتلىك شۇجىلىرىمۇ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى خاتىرىلەش مۇناسىۋىتى بىلەن ئۆتكۈزۈلگەن يىغىنلاردا نۇتۇق سۆزلەپ، رەئىس ماۋ زېدۇڭنىڭ يۇقىرىقى يەكۈنىنى دەۋر قىلغان ئاساستا، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ تارىخىي تۆھپەلىرىنى تەكرار مۇئەييەنلەشتۈرۈپ، ئۇنىڭغا ناھايىتى يۇقىرى باھالارنى بېرىپ كەلدى. ئىنقىلابىي ئىشلىرىمۇ ناھايىتى مۇھىم ئەمما شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، بەزى كىشىلەر

ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى توغرىسىدا بەزىبىر پىتنە - ئىغۋالارنى تارقىتىپ، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ خاراكتېرىنى قەستەن بۇر-مىلاپ، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا زەھەر خەندىلىك بىلەن ھۇجۇم قىلدى ھەمدە شۇ ئارقىلىق رەئىس ماۋ زېدۇڭخىننىڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى توغرىسىدا چىقارغان توغرا يەكۈنىنى ئاغدۇرۇۋېتىش خام خىيالىدا بولدى. مەسىلەن، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى جەريانىدا ئەسەرگە چۈشۈپ قېلىپ ياكى بولمىسا ئىنقىلابتا زىيان تارتىپ ئۈرۈمچىگە قېچىپ كېلىۋالغان بەزى كىشىلەر 1950 - يىللاردا نىڭ باشلىرىدا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى قانداقتۇر: «مىللىي قىرغىنچىلىق قىلدى»، «خەنزۇلارنى قىرىپ تۈگەتتى» دېسە، يەنە بەزىلەر «ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى خەنزۇلارغا قارشى ئىنقىلاب» دېيىشكەن. «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» جەريانىدىكى قالايمىقانچىلىق مەزگىللەردە، «تۆت كىشىلىك گۇرۇھ» ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى ئىنكار قىلغانلىقتىن، بەزى ئادەملەر يۇقىرىقىدەك پىتنە - ئىغۋا سۆزلەرنى قايتىدىن كۆتۈرۈپ چىقىپ، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا قاتناشقان كادىرلارغا بېسىم ئىشلەتتى. ئەمدى ئۈچ ۋىلايەتتىكى مىللىي مەسىلىگە دائىر يۇقىرىقىدەك مۇبالىغە ۋە پىتنە - ئىغۋالارغا رەددىيە بېرىش ئۈچۈن تۆۋەندىكى ئەھۋاللارنى كۆرسىتىپ ئۆتۈش زۆرۈر. ئالدى بىلەن شۇنى كۆرسىتىپ ئۆتۈش لازىمكى، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇپ، گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە ۋە ئۇنىڭ ئارقا تىرىكى بولغان ئامېرىكا جاھاندىگەرلىكىگە قارشى ئېلىپ بېرىلغان قوراللىق كۈرەش بولۇپ، ئۇ ھەرگىزمۇ بىرەر مىللەتكە قارشى ئېلىپ بېرىلغان ئىنقىلاب ياكى قوراللىق كۈرەش ئەمەس. ئەگەر ئۇ بىرەر مىللەتكە قارشى تۇرۇشنى مەقسەت قىلغان بولسا، ئۇنى قانداقمۇ ئىنقىلاب دېگىلى بولسۇن؟!

ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ باشتىلا ئۆزىنىڭ خىتابنامىسىدە: «ھەم-

جە مىللەت ھوقۇقتا باراۋەر» دېگەن شوئارنى ئېنىق ئوتتۇرىغا قويغان. ئۈچ ۋىلايەتنىڭ ھاكىمىيەت ئورگانلىرىدا ۋە ئۇنىڭ ھەرقايسى خىزمەت ئاپپاراتلىرىدا ھەر مىللەت كادىرلىرى ھەر خىل ۋەزىپىلەرنى ئۆتىگەن. مەسىلەن، خۇيزۇلاردىن كېرەم ھا- جى، مەنسۇر لومىيوف، مۇھەممەت ھاجى قاتارلىقلار تۈەنجاڭ، بانكا باشلىقى، ئېلېكتر ئىستانسىسىنىڭ باشلىقى قاتارلىق ۋەزى- پىلەرنى ئۆتىگەن؛ ئاز ساندىكى خۇيزۇ ئاھالىسى ياشايدىغان چىلپەڭزە، سۈيۈڭ (ھازىرقى قورغاس) ناھىيىلىرىنىڭ ھاكىم- لىرى ئارىسىدىمۇ خۇيزۇلار بار ئىدى؛ شىبە ياشلىرىدىن شۇ مۇتۇڭ، دېلىن، گىرو قاتارلىقلار مەسئۇل خىزمەتلەرنى ئىشلى- گەن، شۇ مۇتۇڭ شۇ چاغدىكى ئەڭ مۇھىم ئورۇن - مىللىي ئارمىيىنىڭ رازۋېدكا بۆلۈم باشلىقى بولغان. بۇنىڭدىن باشقا يەنە ھەرقايسى مىللەت ياشلىرىدىن ئەسكەر قوبۇل قىلغان ھەمدە ئۇلاردىن بەزىلىرىنى ئۆز مىللىتىنى ئاساس قىلىپ ئايرىم قىسىم قىلىپ تەشكىللەپ، ئۇنىڭغا شۇ مىللەتتىن كوماندىرلارنى تەيىن- لىگەن. مەسىلەن، مىللىي ئارمىيە تەركىبىدە خۇيزۇ تۈەنى، موڭغۇل تۈەنى، شىبە ئاتلىق ئەسكەرلەر لىەنى (ئىسكادرونى) قاتارلىقلار تەشكىل قىلىنغان بولۇپ، ئۇلار گومىنداڭغا قارشى باتۇرلارچە جەڭ قىلغان. شىنجاڭ تارىخىدا ئاز سانلىق مىللەتلەر ھېچقاچان شۇ چاغدىكىدەك زىچ ئىتتىپاقلىشىپ، مۇرىنى مۇرىگە تىرەپ جەڭ قىلىپ، ئەكسىيەتچى ھاكىمىيەتكە قارشى قوراللىق كۈرەش قىلىپ باققان ئەمەس. قاناتبېك (قازاق)، ليۇ بىندې (خۇيزۇ)، ھاشىم قاتارلىقلار ئۇ مىللەت ياكى بۇ مىللەت بولغانلىقى ئۈچۈنلا ئەمەس، بەلكى گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى- نىڭ غالىپسى بولغانلىقى ئۈچۈنلا ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئۇلارغا ئۆلۈم جازاسى بەرگەن. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ دەسلەپىدە نىلقا تەرەپتە پارتىزانلىق ھەرىكەتلىرى بولۇۋاتقان چاغلاردا پارتى- زانلار خەنزۇ پۇقرالارنى قوغداپ قالغان ۋە ئۇلارغا قۇتقۇزۇش

بۇيۇملىرى تارقىتىپ بەرگەن؛ ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ خەنزۇ پۇقرالارنىڭ ھوقۇق - مەنپەئىتىنى قوغداش ئۈچۈن يەنە بەزىبىر ئۈنۈملۈك تەدبىرلەرنىمۇ قوللانغان. مەسىلەن، غۇلجا شەھىرى ئىشغال قىلىنغاندىن كېيىن ھەربىي شتاب شەھەردە بۇلاڭ - تالاڭ قىلماسلىق، بولۇپمۇ خەنزۇلار ۋە ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلمايدىغان باشقا مىللەتلەرنىڭ مال - مۈلكىگە تەگمەسلىك، ئۇلارنى بوزەك قىلماسلىق ھەققىدە بۇيرۇق چىقارغان. يەنە شۇ مەزگىلدە، ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت قوراللىق بۇلاڭچىلىق قىلغانلارنى قاتتىق جازالاش ھەققىدە قارار چىقىرىپ، بىرنەچچە كىشىگە ئۆلۈم جازاسى بەرگەن. ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت ئەزالىرىنىڭ 1945 - يىلىنىڭ بېشىدىكى 24 - سانلىق يىغىنىدا چىقىرىلغان قاراردا: «ھازىر بەزى قانۇنسىز ئۇنسۇرلار پۈتكۈل خەلقىمىز قوراللاندىرۇلغان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ئاھالىلەرنىڭ ئۆيىدە - رىگە باستۇرۇپ كىرىپ، بۇلاڭچىلىق، زورلۇق - زومبۇلۇق قىلىپ ئىنقىلابىي تەرتىپكە بۇزغۇنچىلىق قىلماقتا. مۇنداق ئەبە - لەخلەرگە قىلچە رەھىم قىلماي، ئۇلارغا قارشى قەتئىي كۈرەش قىلىپ، ئىنقىلابىي تەرتىپنى مۇستەھكەملەش لازىم. شۇنىڭ ئۈچۈن: (1) بۇلاڭچىلىق، باسقۇنچىلىق قىلغان جىنايەتچىلەر قاتتىق جازالىنىپ، ئۇلارغا ئۆلۈم جازاسى بېرىلىدۇ؛ (2) ئا - زادلىق ئىنقىلابىمىزدىن كېيىن خالىغانچە قورال ئىشلىتىپ، خالىغانچە يامان ئىشلارنى قىلغان ئوسمان تۇڭگان ۋە قۇتلۇقلارغا ئۆلۈم جازاسى بېرىلسۇن» دېيىلگەن. ئادەم ئۆلتۈرگەنلەرگە ئۆ - لۈم جازاسى بېرىلگەنلىكى ھەققىدە سۆزلەپ ئولتۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق. بۇلاڭچىلىق، باسقۇنچىلىق قىلغانلارغا ئەھۋالنى پەرق - لەندۈرمەي بىردەك ئۆلۈم جازاسى بېرىلگەنلىكىنى ئېغىر جازا بەرگەنلىك دەپ قاراش كېرەك. ئەمەلىيەتتە، ئۆلۈم جازاسى بېرىلگەنلەر بۇلارلا ئەمەس. 1944 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا سۈيدۈڭ ئېلىنغاندا، خەنزۇ پۇقرالارنى ئۆلتۈرگەن لاتىفقا ئۆلۈم جازاسى

بېرىلگەن؛ سۈيدۈك ئازاد بولغاندىن كېيىن، بۇلاڭچىلىق قىلغان ئىسمائىل، مۇقانلارغا ئۆلۈم جازاسى بېرىلگەن؛ چۆچەك ئازاد بولغاندىن كېيىن بۇلاڭچىلىق قىلىپ ئادەم ئۆلتۈرگەن مۇقاش قاتارلىق ئۈچ جەڭچىگە ئۆلۈم جازاسى بېرىلىپ، ئامما ئالدىدا ئىجرا قىلىنغان؛ شىخو ئېلىنغاندا، بىر خەنزۇ ئايالغا باسقۇنچىلىق قىلغان پەيچاڭ (ۋىزۋوت كوماندىرى) مۇقتارغىمۇ ئۆلۈم جازاسى بېرىلگەن. مۇنداق مىساللاردىن يەنە بىرنەچچىنى كۆرسەتەن مۇمكىن. 1945 - يىلى سۈيدۈك ناھىيىسىنىڭ ھاكىمى يۇقىرىغا دوكلات يېزىپ، «لوسىگۇڭ يېزىسىدا تۇرۇۋاتقان ياكى قېچىپ كېتىپ قاپتىن كەلگەن 50 نەچچە ئۆيلۈك خەنزۇ پۇقرا - نىڭ چارۋا ۋە مال - مۈلكىنى مۇسادىرە قىلىشقا بولمايدۇ، بارلىق مال - مۈلۈكىنى ئۆز ئىگىسىگە بىخەتەر قايتۇرۇشقا كاپالەتلىك قىلىش كېرەك» دەپ يوليورۇق بەرگەنلىكىنى مەلۇم قىلغان. ئالتاي ۋالىي مەھكىمىسى 1945 - يىلى 11 - ئايدا خەنزۇ پۇقرالارنىڭ ھوقۇق - مەنپەئىتىنى قوغداش توغرىسىدا ئالتە ماددىلىق بەلگىلىمە چىقارغان؛ 1946 - يىلى 3 - ئايدا دېھقانلارغا يەر تەقسىم قىلغاندا، خەنزۇ پۇقرالارغا ئوخشاشلا يەر تەقسىم قىلىپ بېرىش توغرىسىدا ئۇقتۇرۇش چىقارغان. شۇنىڭدەك، باشقا مەكتەپلەرگە ئوخشاش خەنزۇ مەكتەپىمۇ ئەسلىگە كەلتۈرگەن؛ باشقا گېزىتلەر قاتارىدا خەنزۇچە گېزىت چىقارغان؛ خەنزۇلار جەمئىيىتىنى تەسىس قىلغان. بۇ مىساللار ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ قانداقتۇر «باشقا مىللەتكە قارشى ئىنقىلاب» ئەمەسلىكىنى، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە، يەنى غۇلجا شەھىرىدە ئۇرۇش بولۇۋاتقان كۈنلەردە ئىنقىلاب سېپىگە كىرىۋالغان ئاز ساندىكى يامان نىيەتلىك كىشىلەر بەزى يامان ئىشلارنى قىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتىنىڭ بۇ مەسىلىلەرگە جىددىي قاراپ، ئۇنىڭغا ئۆز ۋاقتىدا مۇناسىپ تەدبىرلەرنى قوللىنىپ، ئۇنداق يامان ئەھ-

ۋاللارنىڭ داۋاملىق يۈز بېرىشىنىڭ ئالدىنى ئالغانلىقىنى، بۇنىڭغا ئوخشاش ئايرىم ئەھۋاللارنىڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ توپ سىياسىي يۆنىلىشىگە ۋە خاراكتېرىگە داغ تەڭكۈزەلمەيدۇ. خانلىقنى تولۇق چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى «خەنزۇلارنى ئۆلتۈردى، قىردى» دېگەن مەسىلە ئۈستىدە ئازراق توختىلىپ ئۆتەي.

ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى خۇددى يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكىنىمىدەك، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ مىللىي زۇلۇمىغا ۋە ئېكسپىلاتاتسىيىسىگە تاقەت قىلىپ تۇرالماي، سەۋر قاچىسى تولىغاندا پارتلىغان بولۇپ، ئۇنىڭدىن ئىلگىرى گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ھەممىلا يەردە ھوقۇقنى ئۆزىنىڭ گۇماشتىلىرىغا تۇتقۇزۇپ، يەرلىك ئاز سانلىق مىللەت خەلقلەرگە ھېچقانداق ھوقۇق بەرمىگەنىدى. مانا مۇشۇنداق ئەھۋال بىر قىسىم ئاممىنىڭ ئېڭىدا «مىللىي زۇلۇم ۋە ئېكسپىلاتاتسىيە خەنزۇلاردىن كېلىۋاتىدۇ» دېگەن خاتا قاراشنى پەيدا قىلىپ قويغان. غۇلجا شەھىرىگە ھۇجۇم باشلانغاندىن كېيىن، پۈتۈن شەھەر خەلقى قولغا تاياق - توقماق ئېلىپ كەڭ كۆلەمدە قوزغىلىپ، پارتىزانلارنىڭ ھۇجۇمىغا يېقىندىن ماسلاشتى، گومىنداڭ ھەربىي قىسىملىرى ھەرەمباغ تەرەپكە قېچىپ بېرىپ مۇداپىئەلىنىۋالدى. بۇ چاغدا غۇلجا شەھىرىنىڭ بىر تەرىپى تىنچ بولسىمۇ يەنە بىر تەرىپىدە قاتتىق ئۇرۇش بولۇۋاتاتتى. گومىنداڭ قىسىملىرى «قوغدىنىش ئەترىتى قۇرۇش» باھانىسى بىلەن بازار ئىچىدىكى خەنزۇ پۇقرالارغا قورال تارقىتىپ بەرگەن بولغاچقا، شەھەر خەلقى ھۇجۇمغا ئاتلانغاندا، گومىنداڭ قوراللاندۇرغان ئاشۇ خەنزۇ پۇقرالار ئىچىدىكى بەزى كىشىلەر ئايرىم جايلاردا خەلققە قارىتىپ ئوق چىقىرىپ ئادەم ئاتقان. بۇنىڭدىن باشقا يەنە غۇلجا شەھەرلىك باش ساقچى ئىدارىسى ئىشغال قىلىندىغاندىن كېيىن، گومىنداڭ ساقچىلىرى ۋەھشىيلەرچە ئۆلتۈرۈپ

رۇپ، ھاجەتخانغا ياكى سېپىل تۇۋىگە كۆمۈۋەتكەن 238 نەپەر ھەر مىللەت خەلقىنىڭ جەستى تېپىلغان. بۇنى كۆرگەن ئاممىنىڭ غەزىپى تېخىمۇ كۈچەيگەن. بۇ ئەھۋاللار بىر نەزەرىدىن، بىر قىسىم ئاز سانلىق مىللەت ئاممىسىنىڭ «بىزنىڭ دۈشمىنىمىز زادى كىم؟» دېگەن مەسىلىدىكى مۇجىمەل، ھەتتا خاتا تونۇشنى مەلۇم دەرىجىدە كۈچەيتىۋەتكەن بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن، بەزى يامان نىيەتلىك كىشىلەرنىڭ يامان ئىشلارنى قىلىشىغا باھانە تېپىپ بەرگەن. بەزى كىشىلەر مۇشۇنداق مۇرەككەپ ئەھۋال ئاستىدا يۈز بەرگەن يامان ئىشلارنى كۆپتۈرۈپ كىشىلەر-نى قايىمۇقتۇرۇشقا ئۇرۇنغان. قانداق ئەھۋالنىڭ بولۇشىدىن قەتئىيەنەزەر، پۇقرالارنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشى خاتا. ئەينى ۋاقىتتىمۇ كۆپلىگەن كىشىلەر بۇ مەسىلىگە ئەپسۇسلانغان. ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىرىمۇ بۇ خاتالىقلارنى تونۇپ يېتىپ ئۆزلىرىنى تەكشۈرۈپ ئۆتكەن.

ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ گومىنداڭنىڭ بىر ۋالىيسىنى، بىر گېنېرالنى ۋە تۈەنجاڭ، لىيەنجاڭ دەرىجىلىك بىرقانچە يۈز ئۆلۈم-فوتىپىرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان جەمئىي 6400 نەپەر ئەسەرنى گومىنداڭ تەرەپكە قايتۇرۇپ بەرگەن. ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنىڭ كۆپلىگەن ھەربىي ئەسەرلىرىنى ئىنسانپەرۋەرلىك يۈزىسىدىن گومىنداڭ تەرەپكە ئۆتكۈزۈپ بەرگەنلىكىنىڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى قارىلايدىغان ئىنقىلابىغا ناھايىتى ئوبدان جاۋاب بولالايدۇ. بۇ يەردە مەن «ئۈرۈمچى كەچلىك گېزىتى» نىڭ 1993 - يىلى 1 - ئاينىڭ 1 - كۈنى سانغا بېسىلغان يولداش سەيپىدىن ئەزىزىنىڭ «رەئىس ماۋ زېدۇڭ بىلەن بىللە بولغان كۈنلەردە» ناملىق ئەسلىمىسىدە تىلغا ئالغان مۇنداق بىر ئىشنى كىتابخانلارنىڭ ئېسىگە سېلىپ قويۇشنى لايىق كۆردۈم: «ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى ۋاقتىدا ئىلىدىن ئۈرۈمچىگە قېچىپ كېلىۋالغان بەزى گومىنداڭ ئەمەلدارلىرى، پومبىشچىك ۋە باي سودىگەرلەر

ئازادلىقتىن كېيىن جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ سابىق شىنجاڭ بىۋروسىغا بېسىپ كىرىپ، سەيپىدىندىن ھېساب ئالماقچى بولغاندا، گېنېرال ۋاڭ جېن ئوتتۇرىغا چىقىپ ئۇلارنى ھەيدىۋەتكەن. كېيىن رەئىس ماۋ زېدۇڭ بۇنى ئاڭلاپ سەيپىدىن-گە: «ۋاڭ جېن توغرا قىلىپتۇ، مەسىلە ئۇنداق ئاسان ھەل بولۇپ كەتمەيدۇ. مۇنىڭدىن كېيىن يەنە ئوتتۇرىغا چىقىشى مۇمكىن. ئەگەر ئۇلار يەنە ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى خەنزۇلارنى ئۆلەتۈردى، دەپ سىز بىلەن ھېسابلاشماقچى بولسا، سىز باشقىنى دېمەي زور زۇڭتاي شىنجاڭدا ئۆلتۈرگەن ئۇيغۇرلارنىڭ سانىنى ئۇلارنىڭ ئالدىغا تاشلاپ قويۇڭ، ئۇلار ئۆزلىرى ھېسابلىۋال. سۇن» دېگەن. كېيىنكى يىللاردا بۇ مەسىلىنىڭ يەنە ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدە تەكرار ئوتتۇرىغا چىققانلىقى، خۇددى رەئىس ماۋ زېدۇڭ ئېيتقاندەك، مەسىلىنىڭ ئۇنداق ئاسان ھەل بولۇپ كەتمەيدىغانلىقىنى كۆرسەتتى. دېمەك، ئۇرۇشنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدىكى بەزىبىر قالايمىقانچىلىقتىن پايدىلىنىپ، بۇلاڭچىلىق، زوراۋانلىق، لۈكچەكلىك قىلىدىغانلار ۋە باشقا جىنايەت ھەرىكەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلاردىن پۈتۈنلەي خالىي بولۇش تەس، ئاز ساندىكى يامان غەرەزلىك ئادەملەرنىڭ يامان ئىشلىرى شۇ چاغدىكى ئايرىم ئەھۋال بولۇپ، ئۇنى ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتىنىڭ مىللىي سىياسىتىدىن پەرقلەندۈرۈش زۆرۈر. ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى بۇ خىل ئەھۋاللاردىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن ئۇنداق ئىشلارنى توسۇش ۋە ئۇنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن نۇرغۇن ئۈنۈملۈك خىزمەتلەرنى ئىشلىگەنلىكىنى ئەستىن چىقىرىپ قويماسلىقىمىز لازىم. بىز تارىخىي ۋەقەلەرگە باھا بېرىشتە ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدەش پىرىنسىپىدا چىڭ تۇرۇپ، مەسىلىلەرنى تارىخىي ماتېرىياللىق نۇقتىئىنەزىرى بىلەن كۆزىتىشىمىز، ئۈچ ۋىلا-

يەت ئىنقىلابغا باھا بېرىشتىمۇ ئۇنىڭ مۇھىم يۆنىلىشىگە، ماھىيىتىگە، ئاساسىي ئېقىمىغا ۋە ئۇنىڭ تارىخىي رولىغا، جۈملىدىن ئۇنىڭ ئەڭ ئاخىرقى نەتىجىسىگە قارىشىمىز لازىم. ھەرقانداق بىر ئىنقىلاب تارىخىي تەرەققىياتنىڭ يۆنىلىشىگە ۋە خەلقنىڭ مەنپەئىتىگە ئۇيغۇن بولسا توغرا بولغان بولىدۇ، ئۇ چوقۇم خەلقنىڭ ھىمايىسىگە ۋە قوللىشىغا ئېرىشىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ ئەكسىچە بولسا خاتا بولغان بولىدۇ، ئەكسىلىتىنقىلاب بولىدۇ ھەمدە ئۇ چوقۇم خەلقنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچرايدۇ. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى دەل تارىخىي تەرەققىياتنىڭ يۆنىلىشىگە ۋە خەلقنىڭ مەنپەئىتىگە ئۇيغۇن بولغاچقا، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ھىمايىسىگە ۋە زور كۈچ بىلەن قوللىشىغا ئېرىشكەن. كوممۇنىستلار ھەرقاچان، ھەرقانداق جايدا ھەرقانداق ئىشنى قىلماقچى بولىدىكەنمىز، خۇددى يولداش دېڭ شياۋپىڭنىڭ ئېيتىشى قىندەك، ئالدى بىلەن ئۇنى كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ خالايدىغان، خالىمايدىغانلىقىغا، قوللايدىغان، قوللىمايدىغانلىقىغا قارىشىمىز لازىم. شۇنداقلا بىرەر مەسىلىگە باھا بېرىشتە، مۇ، خەلق مەنپەئىتىگە پايدىلىقمۇ، يوق، خەلق قوللامدۇ، يوق؟ دېگەن ئاساستا باھا بېرىش لازىم. ئەنئەنىۋىي ئىنقىلابنىڭ مەنپەئىتى، يەنە شۇنىمۇ ئېيتىش كېرەككى، ھەرقانداق بىر كۈرەش، ھەرقانداق بىر ئىنقىلابىي ھەرىكەت غەلبىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئۆزى مۇۋاپىق دەپ بىلگەن قوشنا دۆلەتلەرنىڭ ياردىمىنى قوبۇل قىلماي تۇرالمايدۇ. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىمۇ بۇنىڭ سىرى-تىنىدا ئەمەس. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى 500 مىليون نوپۇس (شۇ ۋاقىتتا) قاتارىغا جۇڭگونىڭ چەت بىر چېگرا رايونىدا ئېلىپ بېرىلغان قوراللىق كۈرەش بولغاچقا، ئۇ ئۈچ ۋىلايەتكە قوشنا بولغان سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ھەر جەھەتتىن قوللىشى ۋە ياردىمىگە ئېرىشكەن. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ سوتسىيالىستىك

سوۋېت ئىتتىپاقىغا تايىنىپ ئېلىپ بېرىلغانلىقى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ خاراكتېرىنى بەلگىلەشتىمۇ ئاساسىي ئامىل بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئەمما، بۇنىڭلىق بىلەن ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى «سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ قىلغان ئىشى» دېيىشكە بولمايدۇ. ئىنقىلابنى ئېكسپورت قىلىشقا مۇمكىن بولمىغاندەك، ئۇنى ئىمپورت قىلىشقا مۇمكىن ئەمەس. پەقەت ئېزىلگەن خەلق، خورلانغان مىللەتلەر ئىنقىلابقا تەشنا بولىدۇ. تاشقى ئامىل پەقەت ئىچكى ئامىل ئارقىلىقلا رول ئوينىيالايدۇ. خەلق قوراللىق ئىنقىلاب قىلىشنى خالىمىسا، ئۇلارنىڭ قولغا قورال تۇتقۇزۇپ ئىنقىلاب قىلىشقا مەجبۇرلىغان ھالەتتىمۇ ئۇنداق ئىنقىلاب غەلبە قىلىپ قازىنالمىدۇ. باشقا دۆلەتنىڭ ياردىمى ھەرقانچە چوڭ بولغان تەقدىردىمۇ، تۈپ مەسىلە يەنىلا خەلقنىڭ ئىنقىلاب قىلىشنى خالايدۇ - خالىمىسىلىقىدا.

يىغىپ ئېيتقاندا، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى جەمئىيەت تەرەققىي قىلىمىغان، فېئوداللىق ئىقتىساد ئاساس قىلىنغان، مۇتلەق كۆپ ساندىكى خەلق ئاممىسى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان، مىللىي زۇلۇم ۋە ئېكسپىلاتاتسىيە ئىنتايىن ئېغىر بولغان شىنجاڭغا ئوخشاش بىر رايوندا، شۇنداقلا بىرەر سىياسىي پارتىيىنىڭ بىنۋاستە رەھبەرلىكى بولمىغان ئەھۋالدا ئېلىپ بېرىلغان مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتى بولۇش بىلەن بىرگە، خۇددى رەئىس ماۋ زېدۇڭ ئېيتقاندا، جۇڭگو دېموكراتىك ئىنقىلابىنىڭ بىر قىسمى. شۇڭا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ مەڭگۈ پەخىرلىنىشىگە ئەرزىيدىغان شانلىق ۋە شەرەپلىك تارىخىي سەھىپە بولۇپ قالدۇ.

بىز ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ مۇساپىسى ۋە تارىخىي تۆھپىلىرىنى ئەسلىگىنىمىزدە، يولداش دېڭىز شياۋپىڭنىڭ جۇڭگوچە سوتسىيالىزم قۇرۇش نەزەرىيىسى ۋە پارتىيىنىڭ ئاساسىي

لۇشىيەندە چىڭ تۇرۇپ، باش شۇجى جياڭ زېمىن يادرولۇقىدىكى پارتىيە مەركىزىي كومىتېتىنىڭ ئەتراپىغا زىچ ئۇيۇشۇپ، ئاپتو- نوم رايونلۇق پارتكومنىڭ توغرا رەھبەرلىكىدە پارتىيىنىڭ تۈر- لۈك فاڭجېن، سىياسەتلىرىنى، جۈملىدىن مىللىي سىياسەتنى، شۇنداقلا «جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتىنىڭ مىللىي تېررىتورىيە- لىك ئاپتونومىيە قانۇنى» نى ئومۇميۈزلۈك، ئەستايىدىل ۋە ئىز- چىل ئىجرا قىلىپ، باراۋەرلىك، ئىتتىپاقلىق، ھەمكارلىق ئاسا- سىدىكى يېڭىچە سوتسىيالىستىك مىللەتلەر مۇناسىۋىتىنى ئۈز- لۈكسىز مۇستەھكەملەپ ۋە راۋاجلاندۇرۇپ، ھەرقايسى مىللەت- لەرنىڭ ئورتاق گۈللىنىشىنى ھەقىقىي ئىشقا ئاشۇرۇپ، ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ ئىسلاھات، ئېچىۋېتىش ئىشلىرى ۋە سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىدا تېخىمۇ زور غەلىبىلەرنى قولغا كەلتۈرۈشىمىز لازىم. مەن ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا قاتناش- قانلىقىم ئۈچۈن، كۆرگەن ۋە بىلگەن ئەھۋاللارغا ئاساسەن ئۆز- زۈمىنىڭ بەزى قاراشلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويدۇم. مۇۋاپىق بولمى- غان ياكى تولۇق بولمىغان يەرلىرى بولسا، يولداشلارنىڭ تۈزىد- تىپ ياكى تولۇقلاپ قويۇشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

1996 - يىلى 7 - ئاينىڭ 31 - كۈنى

(«شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 41 - سانىدىن ئېلىندى)

ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا دائىر بەزى مەسىلىلەر توغرىسىدا

(يولداش سەيدۇللا سەيپۇللايوف بىلەن بولغان سۆھبەت خاتىرىسى ①)

«ئازادلىق تەشكىلاتى» ھەققىدە تەپسىلىي نەزەرىيە

غۇلجىدىكى «ئازادلىق تەشكىلاتى» 1944 - يىلى 4 - ئايدا غۇلجا شەھىرىدە قۇرۇلغان. بۇ تەشكىلات تۆۋەندىكى 12 كىشىدىن تەشكىللەنگەن: رېئىلخان تۆرە (رەئىس)، مۇھەممەتجان مەخسۇم، رەھىمجان سابىرھاجىيوف، جانى يولداشوف، ئابدۇرەھىم ئۇپ مەخسۇم، سالىجانباي، ئابدۇكېرىم ئابباسوف، قاسىمجان قەمبىرى، زۇنۇن تېيىپوف، مۇھىددىن ئەخمىدى، ئۆمەر جان پىرمۇھەممەت، نۇردۇنبەگ. بۇلاردىن باشقا بۇ تەشكىلاتنىڭ تۆۋەندە ئەزالىرى يوق ئىدى. «ئازادلىق تەشكىلاتى» شەھەر خەلقىنى گومىنداڭغا قارشى قوزغاشنى مەقسەت قىلغان. «ئازادلىق تەشكىلاتى» ۋە «ئازادلىق جەمئىيىتى» دېگەندەك ناملاردا ئالتاي، قەشقەر، تاشقورغانلاردىمۇ بىرنەچچە تەشكىلات قۇرۇلغان. گومىنداڭغا قارشى مەخپىي ھەرىكەتلەر 1943 - يىلى يازدا بىرنەچچە جايدا باشلانغان بولسىمۇ، لېكىن مەغلۇپ بولغان. پەقەت ئىلىدا 1944 - يىلى كۈزدە قوزغالغان قوزغىلاڭ غەلبە قىلغانلىقى

① بۇ ماقالە «شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى» ژۇرنىلىنىڭ مۇھەررىرى ئابلىز ئورخۇن ئەپەندىنىڭ ئاپتور بىلەن ئۆتكۈزگەن سۆھبەت خاتىرىسىگە ئاساسەن يېزىلغان.

ئۈچۈن، خەلق بۇ ئىنقىلابنى «ئىلى ئىنقىلابى» دەپ ئاتىغان. بۇ ئىنقىلاب ئۈچ ۋىلايەت دائىرىسىدە تولۇق غەلبە قىلغانلىقى ۋە گومىنداڭ تەرەپ بىلەن تىنچلىق بىتىمى ئىمزالانغانلىقى ئۈچۈن، «ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى» دەپ ئاتالغان. بۇ ئىنقىلاب شىنجاڭدىكى توققۇز ۋىلايەت، 42 ناھىيىدە تۈرلۈك دەرىجىدە ئىنقىلاب ئوتىنى تۇتاشتۇرغان. شۇڭا، ئەمەلىيەتتە، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى پۈتۈن شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتى بولۇپ، رەئىس ماۋ زېدۇڭ ئېيتقاندەك، «جۇڭگو يېڭى دېموكراتىك ئىنقىلابىنىڭ بىر قىسمى».

غۇلجا شەھىرىنىڭ ئازاد قىلىنىشى

1944 - يىلى 8 - ئايدا، نىلقا ناھىيىسىنىڭ ئۇلاستاي تاغلىرىدا پەيدا بولغان قوراللىق گۇرۇپپىنىڭ كېڭىيىشى، بولۇپ-مۇ چارۋىچىلارنىڭ قىزغىن قوللىشى بىلەن ئىككى ئايدىن ئارتۇق ۋاقىت ئىچىدە چوڭ بىر پارتىزانلار ئەترىتى تەشكىل بولدى. بۇلار 11 - ئاينىڭ 6 - كۈنى غۇلجا شەھىرىگە ھۇجۇم قىلدى. نىلقا پارتىزانلىرىنىڭ ھەرىكىتى باشلىنىش ئالدى - كەينىدە غۇلجا شەھىرىدىن بىرمۇنچە كىشىلەر سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ قور-غاس چېگرىسىغا قېچىپ بارغان. بۇلارنىڭ بىر قىسمى مەقسەت-لىك قېچىپ بارغانلار بولسا، بىر قىسمى گومىنداڭنىڭ قولىغا چۈشۈپ قېلىشتىن قورقۇپ قېچىپ بارغانلار ئىدى. بۇلار ئابدۇ-كېرىم ئابباسوف، ئالبېكساندروف (يەرلىك رۇس) لارنىڭ قومانداڭلىقىدا بىر گۇرۇپپا تەشكىل قىلغان، بۇلارمۇ 11 - ئاينىڭ 7 - كۈنىدە غۇلجا شەھىرىگە ھۇجۇم قىلدى. شەھەر خەلقى «ئازادلىق تەشكىلاتى» نىڭ تەشۋىقاتى، بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ ھەرىكەتلىنىشى بىلەن پارتىزانلارغا ئاۋاز قوشۇپ كەڭ تۈردە قوزغالدى.

ئۈچ ۋىلايەت دەۋرىدىكى دىنىي مەسىلە

ئىلىدا قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلۈشتىن بۇرۇن ئېلىخان تۆرىنىڭ دىنىي ۋەز - نەسىھەتلىرى كۈچەيگەن. ئېلىخان تۆرە ھاكىمىيەت تۇتقان كۈنلەردە دىنىي ئىبارىلەر بىلەن خەلقنى سەپەرۋەز قىلىشقا، دىنىي تەشۋىقاتنى كۈچەيتىشكە تىرىشقان. ئۈچ ۋىلايەت دەۋرىدە «كىنو» - تىياتىرلاردا ئەر - ئاياللار ئايرىم ئولتۇرۇشى لازىم»، «ئاياللار يۈزىنى يېپىشى لازىم» دېگەن گەپ - سۆزلەر مۇتارقالغان. بىراق 1940 - يىللاردىن بۇرۇنمۇ ئىلىدا يۈزىنى ياپمايدىغان ئاياللار خېلى بار بولغاچقا، ئۇنى چەكلەش قىيىن، ئەلۋەتتە. دىنىي نازارەت قۇرۇلغاندىن كېيىن، ناھىيىلەردە شۆبە بۆلۈملىرى قۇرۇلغان. ئاخۇنلار نىكاھ، مىراس ئىشلىرىنى باش قۇرغان. بۇنداق ئىش ئىنقىلابتىن ئىلگىرى مەۋجۇت بولسىمۇ، لېكىن ئىنقىلاب مەزگىلىدە بەزى يەرلەردە كۈچىيىپ قالغانىدى. بىراق سوت مەھكىمىسى قانۇن بويىچە ئۆز ئىشىغا مەسئۇل بولۇپ ئىشلەۋەرگەن. ئىلىدا قۇرۇلغاندىن كېيىن، ھەربىيلەر ئىچىدە تۈەندە ئاخۇن، لىيەندە ئىمام تەيىنلەنگەن. ئۇلار ئۇرۇشتا قۇربان بولغانلارنىڭ نامىزىنى چۈشۈرۈش، تىنچ ۋاقىتلاردا ناماز ئۆتىگۈچىلەرگە ئىمامەتچىلىك قىلىش ئىشلىرىغا مەسئۇل ئىدى. كوماندا بىرلار بىر مەزگىل سوۋېت ئىتتىپاقى كىشىلىرى، كېيىن زىيا - لىيلاردىن بولغاچقا، دىنىي پائالىيەتلەرگە قاتنىشىشىدا ئىختىيارلىق ئاساس ئىدى. شۇ چاغدىكى دىنىي تەشۋىقات ئېلىخان تۆرىنىڭ شەخسىي ئىمتىيازى ۋە خاھىشى بويىچە ئېلىپ بېرىلاتتى. باشقا دىندارلار ھەرقانچە سۆزلىنىمۇ، ئېلىخان تۆرىدەك سۆزلىيەلمەيتتى ھەمدە سۆزلىرى ھۆكۈمەتنىڭ ئورگان گېزىتلىرىدە بېرىلەتتى.

سولمايتتى. ئېلىخان تۆرە ۋە باشقا دىنىي ساھەدىكىلەر دىنىي ئېتىقادنى كۈچەيتىشكە ۋە كېڭەيتىشكە ھەرقانچە ئىنتىلىسىمۇ، لېكىن ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلمايدىغان كۆپ مىللەتلەرنىڭ، ئىلغار كۈچلەرنىڭ نارازىلىقىنى قوزغاشقا بولمايتتى.

ئۈچ ۋىلايەتتە پانتۇركىزم ھەرىكىتى بولغانمۇ؟

بەزى ماقالىلەردە، ئۈچ ۋىلايەتتە پانتۇركىزمچىلار پائالىيەت ئېلىپ بارغان، $\times \times$ يىلى پانتۇركىزمچىلارنىڭ ھەرىكىتى كۈچەيگەن، ئېلىخان تۆرە پانتۇركىست ئىدى، دېگەندەك سۆزلەر يېزىلغان. مېنىڭ بىلىشىمچە، ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى پانتۇركىزمغا ۋە پانتۇركىستلارغا ئىزچىل قارشى تۇرۇپ كەلگەن، ھەتتا گۇمانلىق كىشىلەر نازارەت قىلىنغان. 1947 - يىلى مەسئۇد غۇلجىغا تۇغقان يوقلاش ئۈچۈن بېرىپ، يېقىنلىرىغا غۇلجىدا بىر ئىلمىي جەمئىيەت قۇرۇش تەكلىپىنى بەرگەنلىكى ئۈچۈن، بۇ «پانتۇركىزم ھەرىكىتىنى باشلىماقچى بولغانلىق» دەپ قارىلىپ دەرھال چەكلەندى ۋە مەسئۇدقا قارشى مەخپىي تەشۋىق ۋارىقى تارقىتىلىپ، مەسئۇد غۇلجىدىن قوغلاندى.

1948 - يىلى ماناس دەرياسى بويىدىكى مىللىي ئارمىيە ئىچىدىن ساۋۇت ئابدۇراخمان قاتارلىق ئون نەچچە كىشى ۋە غۇلجىدىن ئىككى - ئۈچ كىشى پانتۇركىزىملىق تەشكىلات قۇرغان، دەپ قارىلىپ قولغا ئېلىندى. شۇ چاغدا ئۇلار قويۇپ بېرىلگەن بولسىمۇ، لېكىن «توۋنامە» يازدۇرۇپ گېزىتتە ئېلان قىلغان. ئوقۇشىمىزچە، ئەسلىدە، ئۇلار بەزى رۇس ياشلىرىنى دوراپ «ئاغىنە بولۇش» دېيىش بىلەن بىرنەچچە ياش بەدەنلىرىگە گۈل چېكىۋالغانىكەن. ئۇ خاتا ھالدا مەجبۇرلاش ئارقىسىدا «پاندۇركىزىملىق تەشكىلات» بولۇپ قالغان. بۇلارنىڭ ئارخىپى بار، تارىخچىلار ئېنىقلاپ كۆرسە بولىدۇ.

1950 - يىلى غۇلجىدا «راخمانوفنىڭ پانتۇركىزىملىق تەشكىلاتى» پاش قىلىندى، دەپ ئېلان قىلىنىپ، راخمانوف ئۈستىدىن سوت ھۆكۈم چىقارغان. ئەمەلىيەتتە، راخمانوف كاپىتان ئابدۇكېرىم (شەھەر كومىنىستىنىڭ كومىسسارى) نى ئۆلتۈرگەن قاتلى ئىدى. ئۇنىڭغا سوت مەھكىمىسىنىڭ ھۆكۈم چىقىرىپ جازالىشى باشقا گەپ. لېكىن ئۇنى «پانتۇركىزىملىق تەشكىلات» قۇرغان دېيىشكە پاكىت يوق.

1952 - يىلى غۇلجىدا رەھىمجان سابىر ھاجىيوف قاتارلىق بىر مۇنچە كىشىلەر «پانتۇركىست»، «ئەكسلىئىنقىلابچى» دېيىپ، لىپ، ساقچى ئورۇنلىرى تەرىپىدىن قولغان ئېلىنغان. چۆچەك تىمۇ مەمتىياز قارىغا ئوخشاش كىشىلەر «پانتۇركىست» دەپ قارىلىپ قولغا ئېلىنغان. لېكىن بۇ ئىشلار ئۆز ۋاقتىدىلا خاتا دېلو دەپ ئاقلانپ، ھەممىسىنىڭ نامى ئەسلىگە كەلتۈرۈلگەن.

مېنىڭ بىلىشىمچە، 1933 - ، 1936 - يىللاردا قەشقەردە تۈركىيىدە ئوقۇپ كەلگەن بەش - ئالتە كىشى بولۇپ، بۇلاردىن قەشقەردىكى نوبېشى باشلانغۇچ مەكتەپتە يۈسۈپ ئەپەندى، سىنبو مەكتەپتە ئابدۇرېھىم ھاجى، ئاتۇشتا مەمتىلى ئەپەندى قاتارلىقلار تۇنجى قېتىم ئېچىلغان پەننىي باشلانغۇچ مەكتەپلەردە مۇدىر ۋە ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان. 1936 - يىلى جەنۇبىي شىنجاڭ ۋە قەسىدىن كېيىن، شېڭ شىسەي ھۆكۈمىتى ئۇلارنى يوقاتتى.

1930 - يىللارنىڭ ئالدى - كەينىدە سوۋېت ئىتتىپاقىدىن شىنجاڭغا قېچىپ كەلگەن خەلقلەر ئىچىدىن ئاز سانلىق كىشىلەر شېڭ شىسەي دەۋرىدە «پانتۇركىست»، «پانىئىسلامىست» ھېسابلىنىپ قولغا ئېلىندى ۋە يوقىتىلدى ھەمدە شۇ كۈنلەردە پانتۇركىزىمغا قارشى تەشۋىقاتلار قانات يايدۇرۇلدى. بۇنداق بولۇشىدىكى سەۋەب ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن، ئوتتۇرا ئاسىيادا سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتىگە قارشى قوراللىق ئىسيان كۆتۈرۈلگەندە، چەت ئەلدىكى بىر قىسىم سوۋېت ئىتتىپاقىغا قارشى

كۈچلەرمۇ ئۇلارغا قورال - ياراغ ۋە ئادەم كۈچى ياردەم قىلغان ھەتتا تۈركىيىلىك ئەنۋەر پاشا دېگەن كىشى كېلىپ ئىسيانچىلارغا قوماندانلىق قىلغان. شۇڭا سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى قوراللىق ئىسيانچىلارنى مەغلۇپ قىلىش بىلەن ئۇلارغا قوشۇلغان ۋە ھېسداشلىق قىلغانلارنى «خەلق دۈشمەنلىرى» («ئەكسىئىنقىلابچىلار») دەپ قاتتىق باستۇرغان. شۇ ۋەجىدىن 1930 - يىللاردا شىنجاڭدا ئىشلىگەن سوۋېت ئىتتىپاقى ساقچى خادىملىرى شىنجاڭدىمۇ پادىتۈركىست، پائىئىسلامىستلارنى «دۈشمەن» ھېسابلاپ قاتتىق باستۇرغان. ئۈچ ۋىلايەت دائىرىسىدىمۇ ھەممە ساھەلەردە سوۋېت ئىتتىپاقى مۇتەخەسسسلرى بولغانلىقى ئۈچۈن، پائىتۈركىزم، پادىئىسلامىزمغا قارشى كۈرەش ئېلىپ بېرىش تەبىئىي ئىدى.

خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسىگە مۇناسىۋەتلىك بەزى ئەھۋاللار

1946 - يىلى بىتىم ئىمزالىنىش ئالدىدا غۇلجىدا ئابدۇكېرىم ئابباسوفنىڭ تەشەببۇسى بىلەن گومىنداڭغا قارشى تۇرۇش مەقسىتىدە مەخپىي تەشكىلات «خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى» (خ ئى پ) قۇرۇلغان. ئۇنىڭ ئەزالىرى، ئاساسەن ئۈچ ۋىلايەتتە خىزمەت قىلىۋاتقان ياشلار، زىيالىيلار ئىدى. كېيىنكى كۈنلەردە ئۈرۈمچى، تۇرپان، قەشقەر، خوتەنلەردىمۇ گۇرۇپپىلار قۇرۇلغان. بۇ يەردە مۇنداق بىر ئەھۋالنى ئېيتماقچىمەن: پارتىيە قۇرۇلغانلىق ئىشنى غۇلجىدىكى سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلىغا خەۋەر قىلىپ قويۇش مۇۋاپىق كۆرۈلۈپ، بۇ ئىشنى ئابدۇكېرىم ئابباسوف ئۈستىگە ئالغانىدى. ئارىدىن بىرنەچچە كۈن ئۆتۈپ، ئابدۇكېرىم ئابباسوف ماڭا: «مەن ئېيتقىچە كونسۇلخانا بىلىپ

بوپتۇ، بۇنى كىم خەۋەر قىلغاندۇر؟» دېدى. ئېنىق بىر يەرگە كېلەلمىدۇق. بىرنەچچە ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن، ئابدۇكېرىم ئابباسوف يەنە شۇ ھەقتە سۆز ئېچىپ «كونسۇلخانا خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسىنىڭ قۇرۇلغانلىقىنى موسكۋا ئارقىلىق ئۇققان بولسا كېرەك. ئارىمىزدىن XX قورغاس چېگرىسىغا خەۋەر بەرگەن، موسكۋا بۇ ئىشتىن ئالدىن خەۋەر تېپىپ، غۇلجىدىكى كونسۇلخانىسىدىن ئۇقۇشقاندا، ئۇلار بۇ ئىشتىن خەۋەرسىز بولغاچقا، پارتىيە قۇرۇلغان ئىش يوق، دەپ جاۋاب بېرىپ، موسكۋانىڭ تەنقىدىگە ئۇچرىغان. شۇڭا كونسۇلخانىنىڭ بىزگە بولغان مۇئامىلىسى قوپال بولغان» دېدى. بىر مەزگىلدىن كېيىن ئابدۇكېرىم ئابباسوف قاتارلىق كىشىلەر ئۈرۈمچىگە خىزمەتكە كەتكەچكە، پارتىيىنىڭ ئىش ئورنىمۇ ئۈرۈمچىدە بولغان. يولداش سەيپىدىن ئەزىزىنىڭ ئېيتىشىچە، شۇ كۈنلەردە ئۈرۈمچىدە موسكۋادىن كەلگەن بىر مەسئۇل كىشى بىلەن خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى ھەققىدە سۆزلەشكەندە، ئۇ كىشى ھېچقانداق باشقىچە پىكىردە بولمىغان.

1947 - يىلى بىتىم بۇزۇلغاندىن كېيىن، ئۈرۈمچىدىن غۇلجىغا بارغان بىر تۈركۈم ئىلغار زىيالىيلار بۇ پارتىيىگە قوبۇل قىلىندى. شۇ كۈنلەردە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ غۇلجىدىكى مۇئاۋىن كونسۇلى، XX گە «خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسىگە كىردىڭمۇ... بۇ ئەكسىيەتچى تەشكىلات» دېگەنكەن. بۇ گەپ 1957 - يىلىدىكى يەرلىك مىللەتچىلىككە قارشى كۈرەش ۋاقتىدا چوڭ يىغىندا ئوتتۇرىغا قويۇلغان (ئۆز ۋاقتىدا ئۇ گەپكە ھېچكىم ئىشەنمىگەن). بۇ يەردە ئىككى نۇقتىغا دىققەت قىلىش كېرەك: بىرى، موسكۋا راستىنلا خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسىنى «ئەكسىيەتچى تەشكىلات» دەپ قارىغان بولسا، پارتىيە قۇرۇلغان چاغدىلا توزۇپ كېتەتتى، ھەتتا تەشكىل قىلغۇچىلارمۇ قاتتىق جازالانىپ كېتىشى مۇمكىن ئىدى. يەنە بىرى، 1948 - يىلى

يازدا موسكۋادىن بىر كىشى كېلىپ پارتىيىدىن ئىككى ۋەكىلنى كۆرسىتىپ بېرىشنى تەكلىپ قىلدى. ئۇلار خەلق ئىنقىلابى پارتىيىسىنى يېڭىدىن قۇرۇلىدىغان «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىللىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» غا قوشۇۋېتىشنى تەكلىپ قىلدى، بۇ مەسىلىدە بىر قىسىم يولداشلاردا ئوخشاشمىغان پىكىر بولسىمۇ، موسكۋانىڭ تەكلىپى بولغاچقا، ئۇ تەكلىپنى قوشۇلغان. «ئۇمۇمىي ئىشلىتىش ۋە يولداشلىق» نىڭ ئىشلىتىشىدا، ئۇمۇمىي ئىشلىتىش ۋە يولداشلىق تەشكىلاتى

ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى 1945 - يىلى 11 - ئايدا قۇرۇلغان. 1946 - يىلى خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى ئىچكى جەھەتتە پارتىيىنىڭ ياشلار بۆلۈمى بولۇپ پائالىيەت ئېلىپ بارغان. 1948 - يىلى «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىللىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» قۇرۇلغاندا، «ئىتتىپاق» نىڭ ياشلار بۆلۈمى قىلىپ ئۆزگەرتىلگەن.

ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ ئاساسلىق ۋەزىپىسى ياشلارنى تەشكىللەپ ۋە تەربىيەلەپ، گومىنداڭغا قارشى كۈرەشنىڭ غەلبىسىنى قولغا كەلتۈرۈش ۋە غەلبە مېۋىسىنى قوغداشتىن ئىبارەت ئىدى. ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى مەركىزىي كومىتېتىنىڭ ئۈچ ۋىلايەت دائىرىسىدىكى بارلىق ۋىلايەت، ناھىيە ۋە مەكتەپ، كان - كارخانا، ھەربىي قىسىملاردا ھەر دەرىجىلىك تەشكىلىي ئاپپاراتلىرى بار بولۇپ، ئومۇمىي ئەزاسى 14 مىڭ ئەتراپىدا ئىدى. نىزامنامىسىنىڭ كونكرېت مەزمۇنلىرى ئېسىمدە يوق. لېكىن تەشكىلاتنىڭ مەسئۇللىرى ئىلغار ئىدىيىدىكى ياشلار بولغاچقا، نىزامنامىگىمۇ ئۆز ئىدىيىسىنى سىڭدۈرگەن، ھەتتا نىزامنامىسىدە «مۇتەئەسسىپ كۈچلەرگە قارشى كۈرەش قىلىش» تەشكىلاتىنىڭ ئۆز ۋەزىپىسى دەپ يېزىلغان. ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى يەنە خىزمەت نىشانىنى بېكىتكەندە، «خەلقنىڭ پارلاق

ئىستىقبالى ئۈچۈن كۈرەش قىلىش» ، «ئىلمىي ئاساستا كۈرەش ئېلىپ بېرىش» ، «دۇنياۋى خەلقچىل كۈچلەرنىڭ ياردىمىگە تايىدىنش» دېگەندەك سۆزلەرنى يازغان. نىزامنامىگە «ماركسىزم - لېنىنىزم» ، «سوتسىيالىزم» دېگەندەك ئىبارىلەرنى يېزىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. چۈنكى سوتسىيالىزم شوئارىنى ئوچۇق تەشۋىق قىلىش شۇ شارائىتتا «سول» چىللىق دەپ قارىلىپ، خەلق ئاممىسىنى گومىنداڭغا قارشى كەڭ تۈردە قوزغاشقا پايدىلىق ئەمەس، دەپ ھېسابلانغان. نىزامنامىدىكى بەزى مەزمۇنلارغا يۈقىرى تەبىقىدىكىلەرنىڭ قوشۇلماسلىقى ئېنىق بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار ئۇنىڭغا ئوچۇق قارشىلىق بىلدۈرەلمەيتتى.

ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى ئەزالىرى ھەپتىلىك ئۆگىنىش، تۇرمۇش يىغىنلىرىغا قاتنىشاتتى. قەرەللىك ھالدا يىغىن ئۆتكۈزۈپ، ۋەزىيەت توغرىسىدا دوكلات بېرىلەتتى. ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ يەنە ئورگان ژۇرنىلى بولغان «كۈرەش» ژۇرنىلى (ئايلىق) نەشر قىلىنىپ تۇراتتى، ژۇرنال تىنچلىق بىتىمىنى قوغداش ۋە ئۇنى ئىجرا قىلىش جەھەتتە تەشۋىقات ئېلىپ بېرىپ، ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتىنىڭ خىزمەتلىرىگە يېقىندىن ماسلاشتى. بىرلەشمە ھۆكۈمەت سايلام ئېلىپ بارغاندا ۋە گومىنداڭ ئوسمان، قالىبىكلەر بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، ئۈچ ۋىلايەتكە ھۇجۇم قوزغىغاندا، ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى ئۆز رولىنى جارى قىلدۇردى. بولۇپمۇ تارباغاتاي ئىندىقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى تەشكىلاتى تەشكىلاتى ئەزالىرىدىن 600 ياشنى تەشكىللەپ ئوسمان بىلەن گومىنداڭنىڭ ھۇجۇمىغا قارشى ئۇرۇشقا سەپەرۋەر قىلغان.

تۇرپان قوزغىلىڭىنىڭ ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ بىلەن مۇناسىۋىتى بولغانمۇ؟

تۇرپان قوزغىلىڭىنىڭ ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ بىلەن مۇناسىۋىتى بولغانمۇ؟

تۇرپان قوزغىلىڭىنىڭ ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ بىلەن مۇناسىۋىتى بولغانمۇ؟

غىغان، تۇرپانغا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى كادىرلىرى ئەۋەتىلگەن، دېگەندەك سۆزلەر يېزىلغان. تۇرپان خەلقىنىڭ قوزغىلىشىغا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ تەسىر كۆر- سەتكەنلىكى ئېنىق. ئەمما قوزغىلاڭنىڭ ئاساسىي سەۋەبى گومىن- داڭنىڭ تۇرپان خەلقىگە سالغان زۇلۇمىدىن بولغان. سۇڭ شىيەن ئەپەندىنىڭ ئەسلىمىسىدە، ھەتتا «ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئەۋەتكەن پالانى - پۈكۈنلەر ئەسىرگە چۈشتى» دەپ يېزىلغان. ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنىڭ تۇرپان خەلقىگە قوزغىلىش بۇيرۇقى قىل- خانلىق ۋە ئادەم ئەۋەتكەنلىك مەسىلىسى مەۋجۇت ئەمەس. تۇرپان قاتارلىق ئۈچ ناھىيە خەلقىنىڭ ھەرىكىتى ئىنقىلابىي ھەرىكەت. ئەمما ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ھازىرغىچە ئۆزىنىڭ قوزغىلاڭ بىلەن مۇناسىۋىتى بارلىقىنى ئىنكار قىلىپ كەلدى. ئەمەلىيەتتە، ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىرى بىتىمگە خىلاپ ھەرقانداق ھەرىكەتلەرنى تو- سۇغان. شۇڭا تۇرپان ھاكىمى ئابدۇراخمان مۇھىتى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنىڭ تەلىپىگە ئاساسەن، «قوزغىلاڭ قىلىمىز» دېگۈچىلەر- نىڭ بىرنەچچە قېتىملىق ھەرىكەتلىرىنى توسۇپ قالغان. جۈملىدە- دىن غېنى، مۇسا (قاقۋاش) قاتارلىق ئون نەچچە كىشى قوراللىد- نىپ تۇرپان تاغلىرىغا كېلىپ، «بىز ئۈرۈمچىدىن ئىنقىلاب قىلىشقا كەلدۇق، بىزنى ئەخمەتجان ئەپەندى ئەۋەتتى» دەپ داۋ- رالڭ سالغاندا، ھاكىم ئابدۇراخمان مۇھىتى بىر بەن ساقچى ئەۋەتىپ، ئۇلارنى توسۇغان، لېكىن ئارىدا توقۇنۇش يۈز بېرىپ، غېنى، مۇسا قاتارلىق تۆت كىشىگە ئوق تېگىپ ئۆلگەن. گومىن- داڭ تەرەپ ئەھۋالنى بىلمىگەن ئاممىنى قايىمۇقتۇرۇپ، مۇشۇ ئىشنى باھانە قىلىپ، خەلقنى «ئىنقىلابىي ياشلارنى ئۆلتۈر- گەن قاتىللارنى يوقىتىلى!» دەپ جەسەتنى كۆتۈرۈپ نامايىش قىلىشقا قۇترىتىپ، ئىلغار كۈچلەرگە زەربە بېرىشكە ئۇرۇنغان. بەزىلەرنىڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى ئەزالىرىدە- نى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشكە ئەۋەتتى، دېگەن سۆزلىرىنىڭ ھېچقاندا-

داق ئاساسى يوق. تۇرپان قوزغىلىڭىغا قاتنىشىمىز، دەپ ئۈرۈم-
چىدىن بارغان ياشلار ئىچىدە ئۆزلىرىنى ئۈرۈمچىدىكى دېموكرا-
تىك ياشلار تەشكىلاتىنىڭ ئەزاسى دەپ بارغانلاردىن بولۇشى مۇم-
كىن. بۇ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى ئەمەس،
شۇنداقلا ئۇلارنى دېموكراتىك ياشلار تەشكىلاتى ئەۋەتكەن بولماس-
تىن، بەلكى ئۆز ئالدىغا قىزىپ كېتىش بىلەن بارغان ياشلار
بولۇشى مۇمكىن.

ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى يولغا قويغان مىل-
لىي سىياسەتلەر

(1) ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى قۇرۇلغاندىن كې-
يىن، ھەممە مىللەت ھوقۇقتا باراۋەر بولۇش سىياسىتىنى ئېلان
قىلغان.

ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى تەركىبىگە ھەر مىللەتتىن
بولغان ياشلار ئەسكەرلىككە قوبۇل قىلىنىپ، مىللەت تەۋەلىكى
بويىچە ئايرىم - ئايرىم ھالدا موڭغۇل تۈەنى، خۇيزۇ تۈەنى ۋە
شىبە ئاتلىق ئەسكەرلەر لىيەنى تەشكىل قىلىنغان ۋە شۇ مىللەت-
نىڭ ئۆزىدىن كوماندىرلار قويۇلغانىدى.

بەزى شەھەرلەر قولغا ئېلىنغان كۈنلىرى ئىنتىزامغا خىلاپ
ھالدا قەستەن خەنزۇلارنى ئۆلتۈرگەن، بۇلغان لۈكچەك ئۈز-
سۇرلارغا ئۆلۈم جازاسى بېرىش قارار قىلىنغان. ئەمەلىيەتتىمۇ،
غۇلجا، سۈيۈڭ، چۆچەك، شىخولاردا بىرنەچچە جەڭچىگە ئۆز
ۋاقتىدا ئۆلۈم جازاسى بېرىلگەن. خەنزۇلار نورمال تۇرمۇش
كاپالىتىگە ئىگە قىلىنغان. خەنزۇ مەكتەپلىرى ئېچىلىپ، ئۇلار-
نىڭ قانۇنلۇق پۇقرا سۈپىتىدە ئۆز مىللىي تىل - يېزىقىدا
تەلىم - تەربىيە ئېلىش ئىشلىرى يولغا قويۇلغان، خەنزۇچە
گېزىت چىقىرىلغان. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى قانداقتۇر بىرەر
مىللەتكە قارشى ئېلىپ بېرىلغان ئىنقىلاب بولماستىن، بەلكى

گومىنداڭ ئەكسىيەتچى ھۆكۈمىتىگە ۋە ئۇنىڭ ئارقا تىرىكى بولغان ئامېرىكا جاھانگىرلىكىگە قارشى تەڭلىك، باراۋەرلىك ئازادلىق ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان ئىنقىلاب، (2) ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت يەنە ئەينى دەۋردىكى تۈرلۈك ئىقتىسادىي قىيىنچىلىقلارغا قارىماي، موڭغۇل بالىلىرى ئۈچۈر غۇلجا ۋە چۆچەك شەھەرلىرىدە ھۆكۈمەت ھېسابىغا ياتاقلىق مەكتەپ ئاچقان.

ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئەمگەكچى خەلقنىڭ سېلىقىنى يەڭگىلەشتۈرۈش ۋە خەلق تۇرمۇشىنى ياخشىلاش ئۈچۈن، 391 - نومۇرلۇق ھۆكۈمەت قارارىنى ئېلان قىلىپ، باجنى 50 پىرسەنت كېمەيتىش، باج تۆلەشكە قۇربىتى يەتمىگەن دېھقان - چارۋىچىلارنىڭ سېلىقىنى كۆتۈرۈۋېتىشنى بەلگىلىگەن. ئۇرۇشتىن كېيىن، ئىشلەپچىقىرىشنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش، يېزا ئىگىلىكىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ئۈچۈن، ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت دېھقانلارغا دېھقانچىلىق قورال - سايمانلىرى، ئات - كالا ۋە ئۇرۇق تارقىتىپ بەرگەن.

يېزا ئىگىلىك بانكىسى قۇرۇپ (بۇ شىنجاڭ تارىخىدا تۇنجى قېتىم ئېچىلغان بانكا بولسا كېرەك)، بانكا ئارقىلىق دېھقانلارغا قەرز پۇل تارقىتىپ، ئۇلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىشىغا يار - يۆلەك بولغان، جازانخورلارغا زەربە بەرگەن. يېتىم بالىلار يىغىۋېلىنىپ، ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت تەرىپىدىن تەمىنلەنگەن، ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت يەنە ئىگە - چاقىسىز بوۋاي - مومايلار ۋە نامراتلارغا مەلۇم مىقداردا قۇتقۇزۇش بۇيۇملىرى تارقىتىپ بېرىپ، ئۆزىنىڭ ئىنسانپەرۋەرلىك روھىنى جارى قىلدۇرغان.

(«شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى» ژۇرنىلى 1994 - يىلى 4 - ساندىن ئېلىندى)

مەن شاھىت بولغان ئىشلار
 (ئەسلىمە)

شېك شىسەي 1942 - يىلى يۈزىدىكى نىقابىنى ئېلىپ تاشلاپ، گومىنداڭنىڭ قوينىغا ئۆزىنى ئاتقاندىن كېيىن، 1943 - يىلىنىڭ بېشىدا ئۈرۈمچىدە گومىنداڭنىڭ ئۆلكىلىك پىرقىسى تەسىس قىلىندى، شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا، جۈملىدىن ئىلىدىنمۇ ۋىلايەتلىك پىرقە تەشكىل قىلىندى، كۈچلەردە ئالتە بۈيۈك سىياسەتكە دائىر شوئارلارمۇ كۆرۈنمەس بولۇپ قالدى. بۇرۇن كوچا تاملرىغا يېزىلغان «سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن بولغان دوستلۇقىمىزنى كۈچەيتەيلى»، «جاھانگىرلىككە قارشى تۇرايلى» دېگەن شوئارلار ئوچۇق - ئاشكارا كۆرۈنمەس بولۇپ قالدى. ئەسلىدە «ئىلى گېزىتى» چەت ئەل خەۋەرلىرىنى «تاس س» خەۋەرلىرىدىن ئېلىپ بېرەتتى. 1942 - يىلىنىڭ ئاخىرىدىن باشلاپ ئۇ خەۋەرلەرمۇ كۆرۈنمەس بولدى. ئەينى ۋاقىتتا گومىنداڭ ئۆز تەشۋىقاتىنى باشلىغان ۋە بىر قىسىم ھەرىكەتلىرىنى جىددىيلەشتۈرگەن بولسىمۇ، بەزى ئەھۋاللاردىن قانداق بولغاندا، 1943 - يىلى گومىنداڭ يەنىلا ئېھتىياتچان بولۇش تكتىكىسىنى يۈرگۈزۈپ، ئاستا قەدەم بىلەن سىڭىپ كىردى دېيىشكە بولىدۇ. چۈنكى 1935 - 1942 - يىللىرىدىكى تەشۋىق، تەلىم - تەربىيە ئارقىلىق خەلق ئىچىدە، بولۇپمۇ ياشلار

ئارىسىدا گومىنداڭغا نىسبەتەن دۈشمەنلىك كۆز قارىشى پەيدا بولغان؛ گومىنداڭ ئەمەلدارلىرىغا ۋە ئۇنىڭ ھەربىيلىرىگە نىسبەتەن مۇئامىلىدە يىرىك بولغان. گومىنداڭنىڭ سىڭىپ كىرىشىنىڭ ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئېلىپ بېرىلغانلىقىنى تۆۋەندىكى مەسىلەلەر ئارقىلىق كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. مەسىلەن، 1943 يىلىنىڭ بېشىدا گومىنداڭ پىرقىسى ئىلىدا تەشكىل قىلىنغان بولسىمۇ، ھېچقانداق داغدۇغىسى بولمىدى. گومىنداڭغا ئەز بولغۇچىلارمۇ ئانچە كۆپ بولمىدى. ئىلى گىمنازىيىسىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى كالىڭ ×× ئۈرۈمچىگە بېرىپ گومىنداڭ پىرقىسىنىڭ سىياسىي كۈرسىدا ئوقۇپ قايتقاندىن كېيىن مەكتەپ مۇدىرى بولدى. كالىڭ مۇدىر بولغاندىن كېيىن، گومىنداڭنىڭ سىياسىتىنى كۈچەپ تەشۋىق قىلالىدى. 1943 - يىلى 7 - ئايدا مەكتەپنىڭ يىللىق خۇلاسى يىغىنىنى ئېچىش ئۈچۈن (سەيلى قىلىشمۇ شۇنىڭ ئىچىدە) ياقۇپ دوكار بېغىغا چىققاندا، خۇلاسى دوكلاتىنىڭ ئاخىرىدا «چەت ئەللەردە نەشر قىلىنغان كىتاب - ژۇرناللارنى يىغىپ، شەھەردە بىر كۈتۈپخانا ئاچماقچى، قولىمۇ لۇڭلاردا شۇنداق كىتابلار بولسا، بەرسەڭلار» دېدى. ئەگەر ئۇنداق كىتابلار يىغىۋېلىنسا، مىللىي ئوقۇتقۇچىلارنىڭ قولىدا دەرسلىك قالمايتتى. 1943 - يىلى ئەتىيازدا گىمنازىيىدىكى خەنزۇ ئوقۇغۇچىلارغا ئىلى ھاۋا ئارمىيە مەكتىپىدىن ئادەم كېلىپ، خەنزۇچە ئۆگىتىشنى باشلىغان، مەكتەپ ئاشخانا زالىدا ھەپتىدە بىر قېتىم دەرس ئۆتكەندى. بۇ ھاۋا ئارمىيە مەكتىپى بىۋاسىتە چۈڭچىڭغا قاراشلىق مەكتەپ بولۇپ، مەكتەپنىڭ ۋەزىپىسى ئۈچۈنچى يېتىشتۈرۈش ئىدى. مەكتەپتە سوۋېت ئىتتىپاقى مۇتەخەسسسلەرى دەرس ئۆتەتتى. گىمنازىيىگە كېلىپ خەنزۇچە خەت ئۆگىتىش ئۇلارنىڭ تۇنجى نۆۋەت يەرلىك بىلەن ئالاقە قىلىشى ئىدى. 1943 - 1944 - يىلى مەكتەپتە...

ئىلى گىمنازىيىسى ئوقۇغۇچىلىرى ئىچىدىمۇ جاھانگىرلىك...

كە قارشى ئويۇشما ئەزالىرى بار بولۇپ، ئۇلار گۇرۇپپىلار بويىچە ھەپتىدە بىر قېتىم يىغىن ئېچىپ ئۆگىنىش قىلاتتى (مەنمۇ بىر ئەزاسى ئىدىم). 1943 - يىلى 4 - ئاينىڭ ئاخىرى بىر قېتىملىق يىغىندا مەلۇم بىر ئوقۇغۇچى ئەزا «خەنزۇ ئوقۇغۇچىلار جاھانگىرلىككە قارشى ئويۇشما يىغىنى ئاچمايدىغان بولپتۇ، بىز قانداق قىلىمىز؟» دەپ پىكىر قويغاندا، «يۇقىرىدىن ئۆگىنىشنى توختىتىش ھەققىدە ئۇقتۇرۇش يوق، شۇڭا ئۆگىنىشنى داۋاملاشتۇرۇۋېرىمىز» دېيىلگەنىدى. ئەمما، ھەممە سىنىپلاردىكى جاھانگىرلىككە قارشى ئويۇشما يىغىنلىرى توختاپ قالغاچقا، بىزنىڭ گۇرۇپپىنىڭ يىغىنلىرىمۇ تېز ئارىدىلا توختاپ قالدى. 1943 - يىلى يازلىق تەتىل كۈنلىرىدە، گومىنداڭ ۋىلايەت بويىچە ھۆكۈمەت باشقۇرۇشىدىكى مەكتەپلەرنىڭ بارلىق ئوقۇغۇچىلىرىنى يىغىپ، تۇنجى قېتىم كۇرس ئېچىپ سەنمىنجۇيى (ئۈچ مەسلىك) نى سىياسىي دەرسلىك قىلىپ سۆزلىدى. 1943 - يىلى گومىنداڭغا ئەزا بولغانلار ئانچە كۆپ ئەمەس ئىدى، مەسىلەن، شۇ كۈنلەردە ئىلىدىكى مىللىي ئىشچى - خىزمەتچىلەر، زىيالىيلاردىن گومىنداڭغا ئەزا بولغۇچىلارنىڭ بارلىقىنى ئاڭلىمىغانىدىم. ئۇ چاغلاردا ئىلىدىكى مىللىي ئىشچى - خىزمەتچىلەر ئاساسەن ئوقۇتقۇچىلار بولۇپ، ئىدارە - ئورگانلار ئاز، ئۇلارنىڭ شتاتىمۇ ئاز بولغاچقا، ئىدارە - جەمئىيەتلەردە خىزمەت قىلىدىغان مىللىي كادىرلارمۇ ئىنتايىن ئاز ئىدى. 1940 - يىلىنىڭ باشلىرىدا ۋىلايەتلىك مائارىپ ئىدارىسى شتاتىدا يەتتە كىشى بولۇپ، بىر نەپىرى مىللىي تەپتىش خادىمى ئىدى. مالىيە - باج ئىدارىسىدە 42 كىشى بولۇپ، ئۇنىڭ ئۈچ نەپىرى مىللىي تەپتىش خادىمى ئىدى. ۋىلايەتلىك ساقچى ئىدارەسىدە تۆت نەپەر مىللىي خىزمەتچى خادىم بار ئىدى. ئۇ يىللىرى ئىلىدا خۇيزۇلاردىن باشقا، خەنزۇ تىلىنى بىلىدىغان بىرەر مىللىي كادىرنى تېپىشمۇ تەس ئىدى. پەقەت ئىلى ۋالىي مەھكىمە.

سەدە داۋۇت موللا ئىسىملىك بىر ياشانغان كىشى تەرجىمان نامى بىلەن خىزمەت قىلاتتى، يىلدا بىرەر - يېرىم قېتىم چوڭ يىغىن ئېچىلغاندا شۇ كىشى تەرجىمانلىق قىلاتتى. داۋۇت موللا كىچىك چىغدا شۆتاك (خەنزۇچە مەكتەپ) دا ئوقۇغان بولغاچقا، خەنزۇ چىنى بىلىسىمۇ، ئۇيغۇرچە تىلنى دېگەندەك ياخشى بىلىمەيتتى. مىللىيلار خەنزۇچە بىلىمگە ئىلتىس، ئىدارە - جەمئىيەتلەرنىڭ ئىچكى ئەھۋالىدىن بىخەۋەر ئىدى. ئۇلارنىڭ بىلىدىغىنى ئاساسەن «ئىلى گېزىتى» (كىچىك فورماتلىق گېزىت) دە بېسىلغان خەۋەرلەر بىلەنلا چەكلىنەتتى. ئىلى مەكتەپلەر ۋە مىللىي زىيالىيلار توپلانغان جاي بولغاچقا، گومىنداڭ مەكتەپلەرگە ئالاھىدە دىققەت قىلغانىدى. شۇ چاغدا ئاڭلىشىمچە، 1943 - يىلى 6 - ئايدا ۋىلايەتلىك ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسى خادىملىرىدىن ئىككى كىشى گومىنداڭغا ئەزا بولغان، ئۆزلىرىنى ماركسىزم - لېنىنىزمچى دەپ ماختىنىپ يۈرگەنلەردىن ئايرىم كىشىلەر گومىنداڭ كېلىشى بىلەنلا گومىنداڭغا سادىق بولۇپ قالغان. شۇ كۈنلەردە مۇنداق بىر ئادەمنىڭ بولغانلىقى ئېسىمدە: $\times \times$ ئىسىملىك بىر ئوقۇتقۇچى بولۇپ، ئۇ ئۆزىنى «نەزەرىيىچى» ھېسابلاپ، ھەدىسلا ماركسىزم - لېنىنىزمىدىن سۆز ئاچاتتى. 1943 - يىلى 3 - ئايلاردا ئىككى - ئۈچ ئوقۇتقۇچى سىرتتا ئولتۇرساق، ئۇ يېنىمىزغا كېلىپ ئولتۇرۇپلا ئۆزىچىلا سەنمىنچۈيىنى ماختاپ: «ھازىر بەزىلەر يەنە ماركسىزم - لېنىنىزمىنى ماختاپ، سەنمىنچۈيىغا قارشى تۇرۇۋاتىدۇ، مۇنداق جاھىللارنىڭ كالىسىنى ئېلىش كېرەك» دېدى. مەن گەپ تۈگىمەي تۇرۇپلا ئورنۇمدىن تۇرۇپ كېتىپ قالدىم. ئۆزىنى خېلى سەۋىيىلىك ماركسىزمچى ھېسابلايدىغان بۇ ئادەمنىڭ بىردىنلا 180 گرادۇس بۇرۇلغانلىقىغا ھەيران قالدۇق. ئۇ، ياش ۋاقتلىرىمىز بولغاچقا، بىزنىڭ سوتسىيالىزمغا قىزغىنلىقىمىز بولسىمۇ، سوتسىيالىزمغا بولغان

چۈشەنچىمىز تولىمۇ ئاددىي ۋە يۈزە بولغان، ماركسىزم - لېنىن-
 نىزم ھەققىدىكى سەۋىيىمىزمۇ بىرنەچچە نەزەرىيە فورمۇلىلىرىد-
 نى يادلىۋېلىشتىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى. ئۇ چاغدا «سەنمىد-
 جۇيى» نىڭ ئۇيغۇرچىسى تېخى نەشر قىلىنمىغان بولغاچقا، سەن-
 مىنجۇيىنى مىللىيلاردىن ھېچكىم تېخى ئوقۇپ باقمىغانىدى، بۇ
 ئادەمنىڭ بىرنەچچە ئاي ئىلگىرىلا ماركسىزمىنى ماختاپ ئەمدى-
 لىكتە گومىنداڭ كېلىشى بىلەنلا سەنمىنجۇيىنى كۆككە كۆتۈرۈ-
 شى «زامانغا ماسلىشىپ، ئۆز غېمىنى يېيىش» بولسا كېرەك،
 بۇ ئادەم ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى دەۋرىدە خىزمەتكە قاتناشماي
 تىجارەتچى بولۇۋاپتۇ. ياشلار، زىيالىيلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك
 خىزمەت قىلىۋاتسا، بۇ ئادەم نېمە ئۈچۈن تىجارەتچى بولۇۋالدى؟
 ئۈچ ۋىلايەتتە گومىنداڭغا سادىق بولۇۋالغان، ھەتتا جاسۇسلۇق
 قىلغانلاردىن، ئۆز قىلمىشىغا توۋا قىلغانلار كەڭچىلىككە ئېرىد-
 شىپ، يەنە خىزمەتكە قاتناشقانلار كۆپ ئىدى، ئۇ كىشى چەتكە
 قېقىلغان ياكى ئۆزىنى چەتكە ئالغانمۇ؟ بۇنىڭ سەۋەبىنى بىلىمىد-
 ىم.

1943 - يىلى 6 - ، 7 - ئايلاردا، ئىلىدا ۋەزىيەت جىددىي-
 لىشىپ، گومىنداڭ ساقچى - ئىشپىيونلىرى كۆپەيدى، ساق-
 چىلار سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىرىغا بولغان نازارەتنى كۈچەيت-
 تى، گومىنداڭ دائىرىلىرى سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلخانىسىد-
 ىكىنىڭ ئەتراپىدا مەخپىي ساقچىلارنى كۆپەيتتى. ئوقۇتقۇچىلاردىن
 ۋە جەمئىيەتتىكى ھەر مىللەت ياشلىرىدىن سوۋېت ئىتتىپاقى
 پۇقرالىقىغا يېزىلىپ قولىغا پاسپورت ئالغانلارنىڭ بىر قىسمى
 سوۋېت ئىتتىپاقىغا كەتتى. 6 - مەكتەپ (تائالىيە) تىنلا مەخ-
 مۇت قۇتلۇق، ئېلى ئەكبەر، ئەيسەندىن، زۆھرە قاتار-
 لىق ئالتە - يەتتە كىشى سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىقىغا ئۆتۈپ
 قولىغا پاسپورت ئالغانىدى. گومىنداڭچىلار مەندىن گۇمانلىنىپ
 «سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقراسى بولغان» دەپ تەكشۈرۈش ئېلىپ
 باردى، «خەلقئارا كىتاب ماگىزىنى» ئەتراپىدىمۇ گومىنداڭ ساق-

چىلىرى كۆپەيدى. «خەلقئارا كىتاب ماگىزىنى» سوۋېت ئىتتىپاقى پاقى تەرەپ ئاچقان ماگىزىن بولۇپ، ئۇنىڭدا سوۋېت ئىتتىپاقى نەشر قىلىنغان ئۇيغۇرچە كىتابلار سېتىلاتتى، ئەدەبىي ئەسەرلەر دىن باشقا، «ۋاك پ (ب) تارىخى»، لېنىننىڭ «بالىلارچە (سول) چىللىق كېسلى»، ئېنگېلسنىڭ «ئائىلە، دۆلەت ۋە خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىكنىڭ كېلىپ چىقىشى» دېگەندەك ماركسىزم كلاسسىك ئەسەرلىرى ۋە باشقا سىياسىي كىتابلار بار ئىدى. بۇ كىتاب ماگىزىنغا ئارىلاپ كىرىپ تۇرغانلىقىم ئۈچۈن گومىنداڭ ساقچىلىرىنى گۇمانغا سېلىپ قويغان بولسام كېرەك (بۇ كىتاب ماگىزىنى شېڭ شىسەي دەۋرىدە ئۈرۈمچى، ئالتاي، تارباغاتاي، قەشقەر قاتارلىق سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلخانىلىرى بار شەھەرلەردە ئېچىلىپ، ئازادلىقتىن كېيىنمۇ بىر مەزگىل داۋاملاشقان). گومىنداڭ ساقچىلىرى كونسۇلخانا ئەتراپىدا كۆپىنچە بىلەن بىللە كونسۇلخانا خادىملىرى سىرتقا چىقسا مەخپىي پايلاقچىلىق قىلىدىغان، ھەتتا ماشىنىغا ئولتۇرۇپ سىرتقا چىقسا، ساقچىلار ماشىنىنىڭ كەينىدىن ئاتلىق قوغلايدىغان بولدى، ئەمما ماشىنىغا يېتىشەلمەي ئېزىپ قالاتتى، نەتىجىدە خەلقنىڭ كۈلكىسىگە قالاتتى. گومىنداڭ ساقچىلىرى سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلخانىسى خادىملىرىنىڭ كۈندىلىك يېمەكلىكى ئۈچۈن بازاردىن ئۇن، گۆش، كۆكتات سېتىۋېلىشىنىمۇ، ھەتتا تىجارەتچىلەرنىڭ ئۇلارغا نەرسە - كېرەك سېتىپ بېرىشىنىمۇ چەكلەيدىغان ئەھۋاللار كۆرۈلدى. 1943 - يىلى 5 - ، 6 - ئايلاردا گومىنداڭ ساقچىلىرى نېمە ئۈچۈن جىددىيلىشىپ كېتىدۇ؟ دەل شۇ مەزگىللەردە، شېڭ شىسەي دەۋرىدىكى سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن بولغان كېلىشىم بويىچە، كۆپلىگەن سوۋېت ئىتتىپاقى مۇتەخەسسسللىرى يەرلىك ئورۇنلاردا خىزمەت قىلغاندىن باشقا، مائىتە نېفىتلىكىدە، تۇدۇڭخابا زاۋۇتىدا خىزمەت قىلغان، شۇنداقلا قۇمۇلدا «8 - تۈەن» نامىدا بىر لۇي سوۋېت ئىتتىپاقى ئارمىيىسى تۇرغان (8 - تۈەننى كېلىشىم بويىچە ياپون باسقۇندۇرغان).

چىلىرىغا قارشى ئۇرۇشقا خەلقئازادىن كەلگەن ياردەمنىڭ ئۆز جايىغا بىخەتەر يەتكۈزۈلۈشىنى قوغداشقا كەلگەن، دەپ ئاڭلىغاندەك (دۇق).

شېك شىسەي - سوۋېت ئىتتىپاقى مۇناسىۋىتى بۇزۇلغاندىن كېيىن، سوۋېت ئىتتىپاقلىقلار ئۆز دۆلىتىگە قايتقان. شېك شىسەينىڭ سوۋېت ئىتتىپاقىدىن يۈز ئۆرۈپ، سوۋېت ئىتتىپاقىغا قارشى چىقىشى سوۋېت ئىتتىپاقىنى قاتتىق رەنجىتمەي قويدى. سوۋېت ئىتتىپاقلىقلار قايتىش ئالدىدا، بىر قىسىم مۈلۈكلەرنى سېتىۋەتكەن، بىر قىسىمنى يۆتكەپ كەتكەن، بەزى ئەسلىھەلىرىنى بۇزۇۋەتكەن. قۇمۇلدىكى 8 - تۈەننىڭ بىر قىسمى قۇمۇلدىن تاشقى موڭغۇلىيە ئارقىلىق، بىر قىسمى ئۈرۈمچى - غۇلجا ئارقىلىق قايتقان. شۇ مەزگىلدە (1943 - يىلى 5 - ، 6 - ئايلاردا)، ئىلى، قەشقەر، ئالتايلىرىدا گومىنداڭغا قارشى ھەرىكەتلەر پەيدا بولغان، بۇ ئەھۋالنىڭ گومىنداڭنى جىددىيلەشتۈرۈپ قويۇشى تەبىئىي ئىدى. شۇڭا، گومىنداڭ ھۆكۈمىتى دەسلەپكى چاغلاردا ئېھتىياتچانلىق بىلەن ھەرىكەت قىلغاندەك كۆرۈنسىمۇ، ئۇلارنىڭ ئىچكى جەھەتتە جىددىي ھەرىكەت قىلىشى تەبىئىي. 1943 - يىلىنىڭ ئاخىرى ۋە 1944 - يىلىنىڭ باشلىرى گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ زۇلۇم - سېلىقلىرى كۈچىدىن يىشىكە باشلىدى، پارىخورلۇق، بۇلاڭ - تالاڭ، ئىمدارلەردە قىمار ئويناش كۆپەيدى.

گومىنداڭنىڭ تەشۋىقاتىدا خەنزۇلار بىلەن شىنجاڭدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەر «خۇاڭدى ئەۋلادى»، «ئۇرۇقداشلار» دېيىلگەن. ئىلى ھاۋا ئارمىيە مەكتىپىدىكى ئوقۇغۇچىلار يەرلىك مىللەت قىزلىرىنىڭ كەينىگە كىرىۋېلىپ ئاممىنىڭ نارازىلىقىنى قوزغىغان، ھەتتا بىر قېتىم بىرنەچچە ياش بىرلىشىپ بىر گومىنداڭ ئوفىتسىرى (لىيەنجاڭ) نى ئۇرۇپ، تاپانچىسىنى تارتىۋالغان. ئىلىدىكى بىر قىسىم ئىشەنچلىك كىشىلەر بىلەن بىرلىشىپ ھۆكۈمەتنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچرىدى.

ئىككىنچى، سوۋېت ئىتتىپاقىدا

1943 - يىلى 6 - ئايلاردا ئىلىدىكى گومىنداڭ ساقچىلىرى، نىڭ ھەرىكىتى جىددىيلەشكەن بولسىمۇ، بەزى ياشلار يەنى سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىقىغا يېزىلىۋالغان، بەزىلىرى پۇقرالىققا يېزىلماي تۇرۇپلا چېگرىدىن قېچىپ چىقىپ كەتكەنلىكى توغرىلىق خەۋەرلەر تارقىلىپ تۇراتتى. سوۋېت ئىتتىپاقىغا كېتىۋاتقان ياشلارنىڭ ھەممىسىنى سىياسىي سەۋەبتىن بولدى، دېگىلى بولمايدۇ، بەزى ياشلار، مەسىلەن، رۇس ياشلىرى ۋە تەنگى قايتىش ئارزۇسىدا كەتكەن.

1943 - يىلى 6 - ئايلاردا مەنمۇ ۋەزىيەتكە قاراپ سوۋېت ئىتتىپاقىغا بېرىش نىيىتىگە كەلدىم. سوۋېت ئىتتىپاقىغا رەسمىيەت ئۆتەپ مېڭىش مۇمكىن بولمىغانلىقتىن، چېگرىدىن قېچىپ ئۆتۈشكە توغرا كەلدى. چېگرىدىن قېچىپ ئۆتۈشكە ئەڭ قولايلىق جاي چاپچال ناھىيىسىنىڭ خونۇقاي مازار يېزىسى ئىدى، مەھەللىنىڭ چېگرىغا ئەڭ يېقىن ئارىلىقى نەچچە ئون مېتىرلا بولسىمۇ، لېكىن چېگرىغا سىم تارتىلغان دەپ ئاڭلىغانلىقىم ئۈچۈن، ئىلى گىمنازىيىسىنىڭ تولۇق ئوتتۇرا سىنىپ ئوغۇچىسى، چاپچال خونۇقاي مازارلىق مۇھەممەت يولداش ئوغلىدىن ياردەم سورىدىم (ئۇنىڭ ئائىلىسى چېگرىغا يېقىن جايدا ئىكەنلىكىنى ئاڭلىغانىدىم). ئۇنىڭغا: «يازلىق تەتىلدە مەن سىلەر تەرەپكە بارسام، مېنىڭ چېگرىدىن ئۆتۈشۈمگە ياردەم قىلىڭ» دېيىشىمگە، ئۇ تېزلا ماقۇل بولدى، شۇنداقلا «مەنمۇ سىز بىلەن كېتىمەن» دېدى. باشقىلارنىڭ گۇمانىنى قوزغاپ قويماسلىقىم ئۈچۈن، ئالدىنلا «يازلىق تەتىلدە خونۇقاي مازىرى تەرەپكە يايلاۋغا بارىمىز» دېگەن سۆزنى تارقىتىشقا كېلىشتۈك. چۈنكى ئۇ چاغدا غۇلجىدا ياز كۈنلىرى ئىشچى - خىزمەتچىلەر ۋە ئاشەھەر ئاھالىلىرىدىن ئىمكانىيىتى بارلارنىڭ يايلاققا بېرىپ دەم ئېلىش

ئادىتى خېلى ئومۇملىشىپ قالغانىدى. يازلىق تەتىل يېتىپ كېلىشى بىلەنلا مۇھەممەت يولداش ئىككىمىز خونۇقاي مازار تەرەپ-تىن كەلگەن بىر ھارۋىنى تېپىپ يولغا چىقتۇق، شۇ كۈنى كەچقۇرۇن مۇھەممەت يولداشنىڭ چېگرا بويىدىكى ئۆيىگە يېتىپ كەلدۇق. ئىككى كۈندىن كېيىن «يايلاۋغا چىقىمىز» دېگەن سۆزنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن تاغ (يايلاۋ) قا چىقتۇق. بىز بارغان يايلاۋغا خونۇقاي مازارلىق ئابۇزەر خەلىپەم قاتارلىق بەش - ئالتە كىشىمۇ بارغانىكەن. بىر ھەپتە تۇرغاندىن كېيىن، «شەھەرگە قايتىمىز» دەپ، مۇھەممەت يولداشنىڭ ئۆيىگە قايتىپ كەلدۇق. يولغا چىقىش ئالدىدا مۇھەممەت يولداش ماڭا مەسلىھەت بېرىپ: «چېگرا بويىدىكى كونا قاراۋۇلخاندا سېتىۋالدىنىڭ ئۆيى بار (سېتىۋالدى شۇ يىلى ئىلى گىمنازىيىسىنىڭ ئۇيغۇر 6 - سىنىپ ئوقۇغۇچىسى ئىدى)، ئۇ يەر چېگرىغا ناھايىتى يېقىن، بىز شۇ يەردە چېگرىدىن ئۆتسەك ئەپلىك بولىدۇ» دېدى. شۇنىڭ بىلەن مۇھەممەت يولداش سېتىۋالدىنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنىڭغا مەسلىھەت قىلسا، سېتىۋالدىمۇ «مەنمۇ سىلەر بىلەن بىللە بارىمەن» دەپ تەلپ قىلىپ تۇرۇۋاپتۇ. شۇنداق قىلىپ چېگرىدىن ئۆتتىم. خان ئادەم ئۈچ بولدۇق. مەن چۈشتىن كېيىن سېتىۋالدىنىڭ ئۆيىگە باردىم. كېلىشىۋالغىنىمىز بويىچە، بىز خاماندا ياتماقچى بولدۇق. ئەلياتاردا سېتىۋالدى ئاتلىق بېرىپ مۇھەممەت يولداشنى چاقىرىپ كەلدى، ئۈچىمىز كېچىدە غەربكە قاراپ يولغا چىقتۇق. «گومىنداڭنىڭ چېگرا ئەسكەرلىرى ھەپتىدە ئىككى قېتىم چېگرا پارلايدىكەن» دەپ ئاڭلاپ، چارلاشقا چىنقىمايدىغان كۈننى تاللاپ ماڭغانلىقىمىز ئۈچۈن، چېگرىدىن ئامان - ئېسەن ئۆتۈپ كەتتۇق. بۇ 1943 - يىلى 8 - ئاينىڭ باشلىرى ئىدى، ئەتراپ تولمىمۇ قاراڭغۇ بولغانلىقتىن، ئەبدىرلىقلار ئارىسىدا ئېلىپ زىپ قالدۇقمۇ، ئىشقىلىپ ئىككى سائەتلەر ماڭارمىز دەپ مۇلاھىزە قىلىنغان بولسىمۇ، بەش سائەت مېڭىپ، تاڭ ئاتقاندا سوۋېت

ئىتتىپاقى چېگرا پونكىتىنىڭ يېنىغا يېتىپ باردۇق. بىزنى كۆرگەن قاراۋۇل داڭ ئۇرۇشقا باشلىۋىدى، ئالدىمىزغا تېزلا قىزىل ئارمىيىنىڭ ئەسكىرى كېلىپ: «قەيەرگە بارىسىلەر؟» دەپ سورىدى. بىز «زاستاۋ (چېگرا قاراۋۇلخانىسى) غا بارىمىز» دېدۇق. ئۇلار بىزنى زاستاۋغا ئېلىپ باردى. زاستاۋ ئورنى بىر يارلىقنىڭ تۆۋىنىدە بولۇپ، ئۇنىڭدا ئادەتتىكى بىر كونا قورۇ، بىرنەچچە ئېغىزلا ئۆي بار ئىكەن. قورۇ يېنىدا كىچىك بىر بۇلاق، ئەتراپىدا بىرنەچچە تۈپ دەرەخ بار ئىكەن. ئەسكەرلەر بىزنى كىچىك بىر ئېغىز ئۆيگە ئەكىرىپ، ئىشكىنى سىرتىدىن تاقاپ قويدى. بىرەر سائەت ئۆتەر - ئۆتمەيلا، بىر ئوفىتسېر مايكا - ئىچ كىيىم بىلەنلا بىز بار ئۆيگە كىرىپ كەلدى ھەم بىزنىڭ ئىسىملىرىمىزنى سوراپ خاتىرىلىۋالدى. بۇ ئوفىتسېر ئۆزبېك تىلىدا سۆزلەيتتى. مەن ئىسىم - فامىلىمنى ئېيتقاندا «سىز ئىلى گىمنازىيىسىنىڭ ئوقۇتقۇچىسىمۇ؟» دەپ سورىدى، مەن «ھەئە» دەپ جاۋاب بەردىم. مۇھەممەت يولداش ئىسمىنى دېۋىدى، «داداڭ ساڭا خوتۇن ئېلىپ بېرىمەن دەۋاتسا، سەن قېچىپ چىقىپسەنغۇ؟» دەپ كۈلۈپ قويدى. بۇ ئوفىتسېر ئىسىم - لىرىمىزنى خاتىرىلەپ بولۇپ، ئەسكەرلەرگە: «ئىشكىنى تاقە - جاڭلار!» دەپ بۇيرۇق قىلدى، ئاندىن بىزگە قاراپ: «ھويلىغا چىقىپ ئايلىنىپ كىرسەڭلا بولىدۇ، لېكىن يىراققا كەتمەڭلار» دېدى. ئوفىتسېر كەتكەندىن كېيىن، مەن مۇھەممەت يولداش - تىن: «ئۇنىڭ دېگىنى راستمۇ؟» دەپ سورىسام، ئۇ: «بىر قېتىم توي توغرىلۇق گەپ بولغانىدى، بىراق ئۇنى ھېچكىم بىلمەيتتى، بۇلار قانداق بىلىۋالغاندۇ؟» دېدى. بىز ئال ھەيران بولغىنىمىزدىن بىر - بىرىمىزگە قارىشىپ تۇرۇپ قالدۇق. ئەتىگەنلىك تاماقتىن كېيىن بىر ئوفىتسېر بىزنى بىر يۈك ماشى - نىسىغا سېلىپ ياركەنت (پانفىلوف) رايونىغا ئېلىپ ماڭدى. چېگرىدىن ياركەنت رايونىغا بارىدىغان تاشيول بولمىغاچقا، پۈتۈن -

لەي دېگۈدەك ھارۋا يولى (توپلاڭ يول) دا ماڭدۇق. يولنىڭ بىر قىسمى قېلىن سۆكسۆكلۈك، بىر قىسمى شورلۇق ياكى كەڭ كەتكەن دالا ئىدى. شۇ كۈنى قاراڭغۇ چۈشكەندە ياركەنتتىكى چېگرا قىسىملىرىنىڭ باش شتابىغا يېتىپ كەلدۇق. باش شتابتا بىر كېچە قوندۇق، ئەتىسى بىزنى ساقچى ئورۇنلىرىغا ئۆتكۈزۈپ بەردى.

ساقچى مەسئۇللىرى ئۈچىمىزنى ئىشخانغا ئەكىرىپ، بىزنىڭ ۋاقتىنچە كولخوزدا ئىشلەپ تۇرىدىغانلىقىمىزنى ئۇقتۇردى ھەم كەچتە رايون مەركىزىدىكى مېھمانخانا — «كولخوزچىلار ئۆيى» (رايون مېھمانخانىسى) گە بېرىپ يېتىشىمىزنى، ئەتىسى كولخوزدىن ئادەم كېلىپ بىزنى ئەكىتىدىغانلىقىنى ئېيتتى، يەنە: «ئالمۇتىدىن ئۇيغۇر تىياتىرى كەلگەنىكەن، بۈگۈن ئاخشام كونسېرت قويىدىكەن، كۆرۈشنى خالامسىلەر؟» دەپ سورىدى، بىز دەرھال «كۆرەيلى» دېدۇق. ئۇ كىشى كاتىپ ئايالغا بىزنى ئويۇنغا ئېلىپ بېرىپ ئورۇنلاشتۇرۇپ قويۇشنى تاپىلدى.

ياركەنت رايونىنىڭ مەركىزى بولغان ياركەنت شەھىرى ئادەتتىكىچە كىچىك شەھەر بولۇپ، شەھەر ئىچىدە ئىككىلا كوچا بار ئىكەن. كوچىنىڭ ئىككى تەرىپىگە بىر قەۋەتلىك قورۇق جايلار جايلاشقان بولۇپ، تۈزۈكرەك بىرەر ماگىزىنمۇ كۆرۈنمەيتتى. ياركەنت رايونى ناھايىتى كىچىك رايونلارنىڭ بىرى بولغاچقا، نوپۇسىمۇ كۆپ ئەمەس، شەھەر بويىچە ئاران 300 ئادەم سېغىدىغان بىر كۈلۈبى بار ئىكەن. قىسقىسى، ياركەنت بىر رايون (ناھىيە) مەركىزى بولسىمۇ، بىزنىڭ 90 يىللاردىكى ئوتتۇرىچە بىر يېزا مەركىزىچىلىكلا كېلەتتى. ئويۇن كۆرگۈچىلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك يەرلىك ئۇيغۇرلار بولۇپ، بىز كۈلۈبقا كىرىشىمىز بىلەنلا ھەممىسى ھەيران قالغان قىياپەتتە بىزگە قاراشتى. ئۇلار بىزنىڭ كىيىم — كېچە كىلىمىزگە قاراپلا غۇلجىدىن كەلگەنلىكىمىزنى بىلگەن ياكى ئۈچ ياشنىڭ فرونتقا

بارماي، ئارقا سەپتە يۈرگەنلىكىگە قاراپ ھەيران قالغان بولسا كېرەك. كونسېرت ئاياغلاشقاندىن كېيىن، كەچتە «كولخوزچىلار ئۆيى» گە باردۇق. بۇ مېھمانخانىمۇ بەك ئاددىي بولۇپ، ئەسلىدە بىر شەخسنىڭ تۆت ئېغىز ئۆيى بار قورۇسى ئىكەن. ھەر بىر ئۆيگە ئىككىدىن كارىۋات قويۇلغان. ئەمەلىيەتتە، بۇ قورۇ خېلى يامان ئەمەس قورۇ ھېسابلىناتتى، پۈتۈن رايون مەركىزىدە بىرەر - ئىككى قەۋەتلىك بىنامۇ كۆرۈنمەيتتى. رايونلۇق كولخوز رەئىسلىرى يىغىنى (15 - 20 كىشىلىك) ئېچىلىشىمۇ بىرەر كۈندىلا تۈگەيدىكەن، ھەرقايسى كولخوزلارنىڭ رەئىسلىرى رايون مەركىزىگە كەلگەندە، ئۆيى بارلىرى ئۆز ئۆيلىرىدە ياتسا، ئۆيى يوقلىرى تۇغقانلىرى ياكى ئەل - ئاغىنىلىرىنىڭ ئۆيىدە ياتىدە. ئىككىنچى كۈنى ئەتىگەندە دېمىتريېنىڭ كولخوزىنىڭ رەئىسى ئارۇپ ئاكا بىزنى كولخوزغا ئېلىپ باردى. دېمىتريېنىڭ كولخوزى شەھەردىن بەش - ئالتە كىلومېتىر يىراقلىقتا بولۇپ، كىچىكلا بىر كولخوز ئىكەن، پەقەت 20 نەچچە ئۆيلۈك ئەزاسى بولۇپ، بىر ئېرىق سۇ (بۇلاق سۈيى) غا تايىنىپ دېھقانچىلىق قىلىدىكەن، ئاساسەن، بۇغداي، شال تېرىيدىكەن، دېھقانچىلىقتا ئادەم بىلەن ئۇلاغقا تايىنىدىكەن، بىزنىڭ «سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ يېزىلىرى ماشىنىلىشىپ بولدى» دېگەن تەسەۋۋۇرىمىزدىن تولدۇ. جۇ يىراق ئىكەن. بىز كولخوزنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى ئىسرائىلوف ئاكاىنىڭ ئۆيىگە ئورۇنلاشتۇق، تاماقنىمۇ شۇلارنىڭكىدە يەيدىغان بولدۇق. گەرچە كولخوزنىڭ تۈزۈملىرى بولسىمۇ، بىزنى چەت ئەلدىن كەلدى دەپ ئانچە قاتتىق تەلەپ قويمىدى. بۇ كولخوز ئۇيغۇرلار توپلاشقان كولخوز بولۇپ، يۇقىرى مەھسۇلاتلىق كولخوز ھېسابلىنىدىكەن، قارىغاندا ئۇلار بىزنى تۇرمۇشتا قىيىنلىق قالمىسۇن، دەپ مۇشۇ كولخوزغا ئورۇنلاشتۇرغان بولسا كېرەك. شۇ يىلى سوۋېت ئىتتىپاقى - گېرمانىيە ئۇرۇشى باشلانغانغا ئىككى يىلدىن ئاشقانلىقى ئۈچۈن، ئادەملەر «ستالىن

ئۈچۈن» ، « ۋەتەن ئۈچۈن» دېگەن شوئار ئاستىدا ئىشلەيدىكەن .
 17 ياشتىن 45 ياشقىچە بولغان ئەرلەرنىڭ ھەممىسى ھەربىي
 چاقىرىق بىلەن تىزىمغا ئېلىنىپ ئالدىنقى سەپكە ئەۋەتىلىدىكەن .
 شۇڭا مەيلى يېزا ، مەيلى شەھەردە بولمىسۇن ياشلارنى كۆرگىلى
 بولمايتتى . ئۇرۇشنىڭ دەسلەپىدىلا يېشىغا قاراپ ھەربىي سەپكە
 چاقىرىلغانلىقتىن ، نۇرغۇن مۇتەخەسسسلەر ئالدىنقى سەپكە كې-
 تىپ قېلىپ ، ئىگىلىك ئىشلىرىدا قىيىنچىلىق يۈز بەرگەن .
 شۇنىڭدىن كېيىن ، سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى ئىختىساس
 ئىگىلىرىنى ھەربىي مەجبۇرىيەت ئۆتەشتىن قالدۇرغان ۋە ئۇلار-
 نىڭ قولىغا ئالاھىدە گۇۋاھنامە بەرگەن . كوچىدا ئاندا - مۇندا
 كۆرۈنۈپ قالدىغان بىرەر - يېرىم ياشلارمۇ ئالدىنقى سەپتە
 يارىدار بولۇپ ، سەپتىن چېكىنگەن ياكى ۋەزىپە ئۆتەشتىن قالدۇ-
 رۇلۇپ ، قولىغا گۇۋاھنامە بېرىلگەن مۇھىم كادىرلار ئىكەن .
 بىز ئىشلىگەن «دىمىترىيېف» كولخوزى ئېتىزلىرىدا ئەمگەك قى-
 لمۇۋاتقانلارنىڭ بىز ئۈچىمىزدىن باشقىلىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈ-
 دەك ئاياللار ، قېرىلار ۋە بالىلار ئىدى . ئۇ چاغلاردا ئاشلىق
 مەسىلىسىمۇ ئىنتايىن جىددىي بولۇپ ، پۈتۈن شەھەر خەلقىنىڭ
 يەيدىغان نېنىمۇ نورمىلىق ئىدى ، شەھەر خەلقى كۈنگە 400
 گرام ، ئىشچىلار 750 گرام بولسا بىلەن تەمىنلەنەتتى . باشقا
 يېمەكلىكلەر نورمىسىز بولسىمۇ ، تېپىش قىيىن ئىدى . كول-
 خوزلاردا دۆلەتكە تاپشۇرىدىغان ئاشلىق ۋەزىپىسى ئورۇندىلىپ
 بولغاندىن كېيىن ، ئېشىندى ئاشلىق كولخوزچىلارغا ئەمگىكىگە
 قاراپ تەقسىم قىلىنىپ بېرىلىدىكەن ، گەرچە شۇ يىلنىڭ كۈز
 كۈنلىرى بولسىمۇ ، كولخوز ئاياللىرىنىڭ «ئاشلىقىمىز يېتىش-
 ەي كاۋا پىشۇرۇپ يېدۇق» ياكى «ياڭيۇ پىشۇرۇپ يېدۇق»
 دېگەندەك گەپ - سۆزلىرىنى ئاڭلىغانىدىم . كولخوزلارنىڭ ئاش-
 لىق تەقسىمات ئۇسۇلى بىزدىكى «خەلق گۇڭشېسى» دەۋرىدىكى
 ئاشلىق تەقسىمات ئۇسۇلىغا ئوخشاشمايتتى ، بىزدە ئىشلەپ چىقىد-

رىلغان ھەرخىل مەھسۇلاتلار پۇلغا سۇندۇرۇلۇپ، ساپ كىرىم (ئەق پۇل) ھەربىر ئەمگەكچىنىڭ ئىش نومۇرىغا قاراپ تەقسىم قىلىناتتى، شۇنداقلا ھەربىر ئائىلىگە ياش پەرقى ۋە ئەمگەك كۈچىگە قاراپ نورمىلىق ئاشلىق تەقسىم قىلىناتتى، ئاشلىقنىڭ پۇلى شۇ ئائىلىگە تېگىشلىك كىرىمدىن تۇتۇپ قېلىناتتى. سوۋېت ۋەت ئىتتىپاقى كولخوزلىرىدا بولسا، ئىشلەپ چىقىرىلغان مەھسۇلاتلار تۈرلەر بويىچە ھەربىر كولخوزچىنىڭ ئەمگەك نومۇرىغا قاراپ تەقسىم قىلىنىدىكەن. مەسىلەن، بىر ئەمگەك كۈنىگە ئىككى كىلوگرام ئاشلىق، بىر كىلوگرام ياغ، ئىككى سوم ئەق پۇل تەقسىم قىلىنىدىكەن، ئەمگەك نومۇرى يۇقىرىلارغا ئاشلىقمۇ كۆپ تېگىدىكەن، جان سانى كۆپ ئەمما ئەمگەك كۈچى ئاجىزلاغا ئاز تېگىدىكەن، نەتىجىدە ھەربىر ئائىلىنىڭ يېمەك ئاشلىقى كاپالەتكە ئىگە بولالمايدىكەن، ئاشلىقى يېتىشمەنلەر ئامالىنى ئۆزلىرى قىلىدىكەن. «سۈۋېت ئىتتىپاقى» نىڭ قىلىشى بىر سوۋېت ئىتتىپاقى - گېرمانىيە ئۇرۇشىدا، سوۋېت ئىتتىپاقى قى خەلقى فاشىزمغا قارشى تۇرۇپ ۋەتەننى قوغداش يولىدا زور قۇربانلارنى بەرگەن. ئارقا سەپتىكى كولخوزچىلار، ئىشچىلارنىڭ ئاققۇزغان قان - تەرى، تۈلىگەن بەدىلى ناھايىتى زور بولغان. ئۇلار جاپالىق كۈرەش قىلىپ، ئالدىنقى سەپ ئۈچۈن خىزمەت قىلغان، شۇ چاغدىكى سوۋېت ئىتتىپاقى خەلقىنىڭ جاپادىن قورقمايدىغان، ئۆز ۋەتەننى قوغداش ئۈچۈن فاشىزمغا قارشى جان تىكىپ كۈرەش قىلىدىغان روھىنى كۆرگەن ھەرقانداق كىشى تەسىرلەنمەي تۇرالمايتتى. «سۈۋېت ئىتتىپاقى» نىڭ قىلىشى بىر سوۋېت ئىتتىپاقىغا قېچىپ كەلگەن بىرقانچە ياش ياركەنت رايونىدا ئىشلەپ تۇرغانىدى. 1943 - يىلى 10 - ئاينىڭ ئاخىرلىرى سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى ئۇلارنى چېگرا رايونىدىن ئىچكى رايونلارغا يۆتكىدى. شۇ قاتاردا مەنمۇ چېگرىدىن بىللە ئۆتكەن ئىككى ھەمراھىمدىن ئايرىلدىم.

ئەپسۇسكى، مەن ئۇلارغا نەگە بېرىپ، نېمە قىلىدىغانلىقىمنى
 ئېيتالمىغاننىڭ ئۈستىگە ھەتتا خوشمۇ دېيەلمىدىم. شۇ كۈنلەر
 شىنجاڭدىن تۈرلۈك يوللار بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقىغا كەلگەن بىر
 تۈركۈم ياشلار تەشكىللىنىپ، ئىلىغا قايتىپ قوزغىلاڭ قىلىشقا
 تەييارلىنىۋاتقان كۈنلەر ئىدى.

شىنجاڭدىن سوۋېت ئىتتىپاقىغا قېچىپ چىققان ياشلار گو-
 مىنداڭغا قارشى كۈرەش قىلىش ئۈچۈن، 1943 - يىلىنىڭ
 ئاخىرى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ بىرنەچچە يېرىدە گۇرۇپپا بولۇپ
 تەشكىللەنگەن، جۈملىدىن ئالمۇتىدىمۇ بىر گۇرۇپپا تەشكىل قى-
 لىنغانىدى. بۇ گۇرۇپپا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ياردىمى بىلەن
 ئۆگىنىش كۇرسىغا يىغىلدى. كۇرسانتلار ئىچىدە مىرزا ئىسم-
 لىك بىر قازاق يىگىت بولۇپ، ئۇ مېنىڭ ئىلى گىمنازىيىسىدىكى
 ئوقۇغۇچىم ئىدى. ئۇ مېنى كۆرۈپلا، «ۋاي، مۇئەللىم» دەپ
 مەن بىلەن كۆرۈشتى، شۇ كۈندىن باشلاپ، مىرزانىڭ تونۇشتۇ-
 رۇشى بىلەن كۇرسانتلارنىڭ ھەممىسى مېنى «ئەپەندىم» دەپ
 چاقىرىدىغان بولدى. بىزنىڭ كۇرستا ئون نەچچە ئادەم بار ئىدى،
 كۇرسنىڭ ئورنى ئالمۇتا شەھىرىنىڭ شىمالىدىكى «ئالماتىنكا»
 غولىنىڭ ئىچىدىكى ساناتورىيە ئىدى. بۇ ساناتورىيە ئىككى قەۋەت-
 لىك زامانىۋى قۇرۇلۇش بولسىمۇ، ئۇرۇش يىللىرى بولغانلىقى
 ئۈچۈن، بوش تۇرۇپ قالغانىكەن. بىزنىڭ نېمە ئادەم ئىكەنلىكىم-
 ىزنى باشقىلار بىلمەيتتى، ھەتتا كۇرس ئۈچۈن خىزمەت قىلى-
 دىغان ئىشچى - خىزمەتچىلەرمۇ بىزنىڭ نېمە قىلىدىغان ئادەملەر
 ئىكەنلىكىمىزنى بىلمەيتتى. بىر كۈنى بىزگە يېقىن دەم ئېلىش
 ئۆيىدە تۇرۇۋاتقان قازاقىستاننىڭ ئاتاقلىق يازغۇچىلىرىدىن مۇخ-
 تار ئەۋزوف، مۇسرېپوف، تاجىبايېف قاتارلىقلار ئايلىنىپ، بىز
 تۇرغان بىناغا كېلىپ قالدى، بىليارت تاختىسىنى كۆرۈپ، بىل-
 يارت ئوينىدى. ئۇلار ئۈچ كىشى بولغاچقا مېنىمۇ بىللە ئويناشقا
 تەكلىپ قىلدى. بىليارت ئوينىۋېتىپ مۇختار ئەۋزوف مەندىن

«سېلەر قەيەردىن كەلدىڭلار؟» دەپ سورىۋىدى، مەن دەرھال: «تاشكەنتتىن» دەپ جاۋاب بەردىم. ئۇ يەنە: «بۇ يەردە نېمە ئىش قىلىسىلەر؟» دەپ سوراپ قالدى. مەن «كۈرستا ئوقۇغىلى كەل-دۇق» دېدىم. كېيىن بۇ ئەھۋالنى باشقۇرغۇچىغا ئېيتقىنىمدا، ئۇ: «يەنە شۇنداق سورىغۇچىلار بولسا، پارتىيە مەكتىپىدە ئوقۇ-ۋاتىمىز دېسەڭلار بولىدۇ» دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ كۈرسىنى «پارتىيە مەكتىپى» دەيدىغان بولدۇق. كۈرستا ئۆزىمىزنىڭ ۋەزىپىسى ھەققىدە سۆزلەشمەيتتۇق، ئارىمىزدىكى بەزىلەر تاماق ۋاقتىدا: «يەڭلار، ئاغىنىلەر، يەڭ-لار، ئوبدانراق يەڭلار، ئەتە كىم بار، كىم يوقلۇقىنى خۇدا ئۆزى بىلىدۇ» دېيىشەتتى. ئۇرۇش مەزگىلى بولغاچقا، ئالمۇتىدا يې-مەك - ئىچمەك قىس بولسىمۇ، كۈرستا بىز ئاشلىق بىلەن نورمىسىز تەمىنلەنەتتۇق، تەمىناتىمىزمۇ يۇقىرى ئىدى. كۈرستىكى ئۆگىنىشىمىز ئانچە جىددىي ئەمەس، دەرس ئۆ-تۈشمۇ سىستېمىلىق ئەمەس ئىدى. كۈرسقا قاتناشقانلارنىڭ 90 پىرسەنتتىن كۆپرەكى باشلانغۇچ مەكتەپ سەۋىيىسىدە، ھەتتا ئارىسىدا چالا ساۋات ھەم ساۋاتسىزلارمۇ بار ئىدى، كۆپ ۋاقت-لاردا باشقۇرغۇچىمىز ئەخمەت ئاققوشقاروف كۈندە چۈشتىن ئىل-گىرى دەرس ئۆتەتتى. كېيىن شەھەردىن ئوقۇتقۇچىلار كېلىپ بىرنەچچە قېتىم دەرس ئۆتتى.

7 - ئاي مەزگىلىدە باشقۇرغۇچى ئەخمەت ئاققوشقاروف مېنى چاقىرىپ: «سېلەرنىڭ ئىلىغا قايتىشىڭلار تەستىقلاندى» دېدى ھەم مېنى ئالدىدىكى كىچىك ئورمانلىققا باشلاپ باردى. مەندىن: «سېلەر شىنجاڭغا قايتىپ بېرىپ گومىنداڭنى قوغلاپ چىقارغاندىن كېيىن قانداق قىلماقچىسىلەر؟» دەپ سوراپ قال-دى. مەن مەقسىتىمنى چۈشەنەلمەي «قايسى جەھەتتىن دەي-سىز؟» دەپ سورىۋىدىم. ئۇ: «مەسىلەن، تاشقى موڭغۇلىيىدەك مۇستەقىل بولامسىلەر ياكى جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ

رەھبەرلىكىدە بىر پراۋىنسىيە (ئۆلكە) بولۇپ قالامسىلەر؟» دېدى، مەنمۇ ئەينى چاغدىكى كۆز قارشىم بويىچىلا: «ئىنقىلاب قىلىپ سوتسىيالىستىك جەمئىيەت قۇرساق دەپ ئويلايمەن، باشقا نەرسىنى ئويلىمىدىم، چۈنكى سوتسىيالىزم بولغاندىلا خەلق ئەر-كىن، ئازاد ياشىيالايدۇ، جەمئىيەت تەرەققىياتىمۇ تېز بولىدۇ دەپ قارايمەن» دېدىم. ئۇ مېنىڭ دېگەنلىرىمنى تولۇق قۇۋۋەتلىدى. گەندىن كېيىن، «سوۋېت ئىتتىپاقى قىزىل ئارمىيىسى شەرقىي شىمالغا كىرىپ ياپونىيىنىڭ كانتون ئارمىيىسىنى تارمار قىلىدۇ... ياپون مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن بارلىق قوراللارنى جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسىگە ئۆتكۈزۈپ بېرىدۇ، ئازادلىق ئارمىيە پۈتۈن كۈچى بىلەن گومىنداڭغا ھۇجۇم قىلسا، ئۈچ - تۆت يىلغا قالماي پۈتۈن جۇڭگو خەلقى ئازاد بولىدۇ. شۇ چاغدا شىنجاڭ جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىكىدىكى بىر ئۆلكە بولۇپ قالىدۇ...» دېدى. مەنمۇ ئۇ چاغدا جۇڭگو بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقى ئىككى چوڭ كوممۇنىستىك پارتىيە دۆلىتى ئوتتۇرىسىدا قېرىنداشلارچە مۇناسىۋەت ئورنىتىلسا، سوتسىيالىزم دۇنيادا تېزىرەك ئەمەلگە ئېشىشى مۇمكىن، دېگەن قاراشتا بولغانىدىم. شۇڭلاشقا كېيىنكى كۈنلەردە ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىدىكى نىڭ مەقسىتى، پىلانى ھەققىدە گەپ - سۆز بولغاندا «نىلقىدىكى ئوق ئاۋازىنىڭ ياڭرىشىدىن بۇرۇنلا شىنجاڭنىڭ سىياسىي ئىس-تىقباالى بېكىتىلىپ بولغان» دەپ قاراپ كەلگەنىدىم.

شۇ كۈنلەردە ساناتورىيىنىڭ يېنىدىكى ساي (غول) غا قازا-قىستان ئىچكى ئىشلار قوراللىق قىسمى يازلىق لاگېرغا چىققان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ۋالىبول كوماندىسى بىزنىڭ يېنىمىزغا كېلىپ مۇسابىقە ئۆتكۈزۈشنى تەلەپ قىلدى. شۇ مۇسابىقىدە يېقىلىپ چۈشۈپ پۈتۈمنىڭ ئوشۇق قىسمى ئىشلىتىپ كېتىپ ماڭالمىي قالدىم، ئىككى - ئۈچ ئايغىچە داۋالنىشقا توغرا كەلدى. 8 - ئاينىڭ بېشىدا كۇرس باشقۇرغۇچى ماڭا «باشقىلار شىنجاڭغا

ماڭىدىغان بولدى، سەن پۈتۈك ساقايغاندىن كېيىن ماڭىدىغان بولدۇك» دېدى، شۇنىڭ بىلەن مەن گۈرۈپپامدىن ئايرىلىپ ئال-مۇتدا داۋالاندىم.

شۇ چاغدا شىنجاڭغا ماڭغانلار: (1) فاتىخ مۇسلىموف (گۈرۈپپا باشلىقى)

(2) خەمىت مۇسلىموف (فاتىخنىڭ ئاكىسىنىڭ ئوغلى)

(3) رەفىق بايچۇرىن (فاتىخنىڭ ئاچىسىنىڭ ئوغلى)

(4) قۇربان بۇرھانىدىنوف (قىلىنىپتەك پەيغەمبەر ئوغلى)

(5) ئوسمان ئىبراھىموف (ھابىب پەيغەمبەر ئوغلى)

(6) نۇر ئوبۇلوف (مۇھەممەد پەيغەمبەر ئوغلى)

(7) ھوشۇر مامىتوف (بۇ كىشىلەر غۇلجىدىن) مۇسلىموف بۇلاردىن

شىركىتىنىڭ مۇئاۋىن دىرېكتورى بولغان. قۇربان بۇرھانىدىنوف ئۈرۈمچىدىكى ھەربىي مەكتەپنىڭ ئوقۇغۇچىسى بولۇپ، مەخپىي ئىنقىلابىي ھەرىكەتكە قاتناشقانلىقتىن، گومىنداڭ تەرىپىدىن قولغا ئېلىنغان، لېكىن قېچىپ قۇتۇلۇپ، 1943 - يىلى كۈزدە سوۋېت ئىتتىپاقىغا بارغان. باشقىلىرى ياش ئىشچىلار ئىدى، بۇنىڭ ئىچىدىكى ئوسمان، نۇر، ھوشۇرلار غۇلجىدىكى گومىنداڭ ھاۋا ئارمىيە مەكتىپىدىكى سوۋېت ئىتتىپاقىلىق مۇتەخەسسسلەر ئىنىستىتۇتىدا ئوقۇغان ئىدى.

1944 - يىلى 8 - ئاينىڭ باشلىرىدا فاتىخ باشلىق بۇ يەتتە كىشى ئالمۇتىدىن نىلقا تاغلىرىغا قاراپ كەتكەندىن كېيىن، كۇرستايەنە يۈسۈپ، ۋاھاب مىرزاقاتارلىق ئالتە يەتتە كىشى قالدى. ئۇلارمۇ ئاز ۋاقىت ساقلىنغاندىن كېيىن، جاي - جايلارغا ئورۇنلاشتۇرۇلدى، مەنى يولسا قازاقىستان مائارىپ مىنىستىرى- لىكىنىڭ ئىلمىي تەتقىقات ئىنىستىتۇتىغا «ئىلمىي خادىم» قىلىپ ئورۇنلاشتۇردى. بۇنى «خىزمەتكە ئورۇنلاشتۇردى» دېگەندىن كۆرە، «ۋاقىتلىق كۈتۈپ تۇرۇش» دېگەن تۈزۈك، چۈنكى،

ئۇلاردا بىرەر ئادەمنى تۇرمۇشتا تەمىنلەشكە توغرا كەلسە، مەلۇم
 بىر ئىدارىنىڭ شتاتىغا كىرگۈزۈپ تەمىنلەش لازىم ئىكەن. مې-
 نىڭ نېمە ئادەم ئىكەنلىكىمنى ئىدارە باشلىقىدىن باشقا ھېچكىم
 بىلمەيتتى. شۇڭا مېنىڭ كۆپرەك ۋاقتىم باشلىقنىڭ رۇخسىتى
 بىلەن كىتابخانىدا كىتاب كۆرۈش ئىدى، تۇرمۇشۇمنىمۇ ئىتتىبار
 بېرىش ئاساسىدا ئورۇنلاشتۇردى. پۈتۈم سەللىمازا ساقىيىپ كې-
 تەلمىگەننىڭ ئۈستىگە بەزگەك كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپ قالغان.
 لىقىم ئۈچۈن 1944 - يىلى 9 - ئايدىن 1945 - يىلى 3 -
 ئاينىڭ ئاخىرىغىچە داۋالاندىم. 4 - ئاينىڭ بېشىدا ئالمۇتىدىن
 ۋەتەنگە قايتىپ كەلدىم.

ئۈچىنچى، ۋەتەنگە قايتقاندا

يۇقىرىدا ئېيتقىنىمدەك، ئالمۇتىدىكى كۇرس (پارتىيە مەك-
 تىپى) ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، داۋالنىپ سالامەتلىكىمۇ ئەس-
 لىگە كەلگەندىن كېيىن، ۋەتەنگە قايتىدىغان بولدۇم. ئۇرۇش
 ۋاقتى بولغاچقا، شىنجاڭ - سوۋېت ئىتتىپاقى قاتنىشى توختاپ
 كەتكەن بولۇپ، پەقەت غۇلجىدىكى كونسۇلخاننىڭ بىر يۈك
 ماشىنىسى بەلگىلىك مۇددەتتە قاتناپ تۇرىدىكەن. ماڭا شۇ ماشىنا
 بىلەن قايتىشقا توغرا كەلدى. ماشىنىدا ئالمۇتىدىن ئەتىگەن سا-
 ئەت ئالتىدە يولغا چىقىپ، كەچقۇرۇن قاراغۇ چۈشكەندە غۇلجىغا
 يېتىپ كەلدىم. چېگرا ئاتلاپ چىقىپ كەتكىنىمگە بىر يىل سەك-
 كىز ئاي بولغان بولسىمۇ، بۇ ۋاقتى ماڭا ئىنتايىن ئۇزۇن
 بىلىندى. ئانا يۇرت - ئانا ۋەتەندىن ئايرىلىپ سىرتقا يۈرگەندە
 ۋەتەننى سېغىنىش، ۋەتەنگە ئىنتىلىشنىڭ كۈچلۈك بولۇشى تەبى-
 ئىي. بىر نەچچە يىل ئەمەس، بىر نەچچە ھەپتە چەت ئەلگە بېرىپ
 قايتقاندىمۇ، ۋەتەننىڭ تۇپرىقى، ۋەتەننىڭ ھاۋاسىنىڭمۇ ئۈزگىچە
 گۈزەل، يېقىملىق بولىدىغانلىقىنى كىشىلەر ھېس قىلماي تۇرال-

ھىسا كېرەك. بۇنىڭغا كەلگەندىن كېيىن تونۇش - بىلىش، ئەل - ئاغد-
 نىلەر بىر تەرەپتىن يوقلاپ كەلسە، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇ ياكى
 بۇ ئىدارىدىكىلەر خىزمەتكە تەكلىپ قىلىپ كېلىشتى. ئۇ چاغلار-
 دا ئىشچى - خىزمەتچىلەرنىڭ خىزمەت تاللاش ھوقۇقى بار بول-
 غاچقا، ئۆز خاھىشىم بىلەن شۇ چاغدا مائارىپ نازارىتىگە نازىر
 بولغان سەيپىدىن ئەزىزنىڭ تەكلىپى بىلەن مائارىپ نازارىتىگە
 خىزمەتكە كىردىم. شۇنىڭ بىلەن ئۈچ ۋىلايەت دەۋرىدە ئاساسەن
 مائارىپ خىزمىتى ۋە ياشلار خىزمىتىنى ئىشلىدىم. ئۆزۈمۈ
 ئەسلىدە ئوقۇتقۇچى بولغانلىقىم ئۈچۈن مائارىپ ئورۇنلىرىدا
 ئىشلەشنى ئارزۇ قىلاتتىم. غۇلجىغا قايتىپ كېلىشىم بىلەنلا
 ئىنقىلاب جەريانىدا يۈز بەرگەن بەزى ئەھۋاللارنى، جۈملىدىن
 ئالمۇتىدىن كەتكەنلەردىن خەمەت مۇسلىموفنىڭ نىلقا ناھىيىلىك
 ساقچى ئىدارىسىگە قىلىنغان ھۇجۇمدا قەھرىمانلارچە قۇربان بول-
 غانلىقىنى، فاتىخ مۇسلىموفنىڭ نىلقىغا ھاكىم بولغانلىقىنى،
 باشقىلارنىڭ ھەربىي سەپتە ئىكەنلىكىنى، بايچۇرىنىڭ پولكوۋ-
 نىك، ئوسمان ئىبراھىموفنىڭ مايور بولغانلىقىنى (ئۇرۇشتا
 ئوسماننىڭ قولىغا ئوق تېگىپ بىر قولى ئاكار بولۇپ قاپتۇ)،
 نۇر ئوبۇلوفنىڭ نىلقا ناھىيىلىك ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى
 (كاپىتان) بولغانلىقىنى ئاڭلىدىم. ھوشۇر مامىتوف (كاپىتان)
 بولسا ئىچكى ئىشلار نازارىتى قوراللىق ئەترىتىنىڭ كوماندىرى
 بولۇپ ئىشلەۋېتىپتۇ. قۇربان بۇرھانىدىنوف غۇلجا شەھىرى ئازاد
 بولغاندىن كېيىن، سوۋېت ئىتتىپاقىغا قايتىپ كېتىپتۇ. نېمە
 سەۋەبتىن كەتكەنلىكىنى بىلمىدىم. نىلقا ناھىيىسىدىكى قوراللىق قوزغىلاڭنىڭ تۇنجى جەڭ
 ئوقى ئۇلاستاي يېزىسىدا روزا ھېيت كۈنى، رايەنى 1944 - يىلى
 9 - ئاينىڭ 17 - كۈنى ئېتىلغاندىن كېيىن، ئىنقىلاب ئۇچقۇن-
 لىرى تېزلا ئەتراپقا كېڭەيگەن، بۇزەك قىلىنىپ زۇلۇم تارتقان

ھەر مىللەت خەلقى قوزغىلاڭچىلارنى قوللاپ، ئۇلارغا قوشۇل-
غان. بۇنىڭ بىلەن قوزغىلاڭچىلار سېپى ئۈزلۈكسىز زورىيىپ،
قۇدرەتلىك قوشۇنغا ئايلانغان. گومىنداڭ ئەسكەرلىرىنىڭ بىر-
نەچچە قېتىملىق ھۇجۇملىرىنى تارمار قىلىپ، 11 - ئايدا
نىڭ 6 - كۈنى پارتىزانلار غۇلجا شەھىرىگە ھۇجۇم باشلىغان.
شۇ كۈنى غۇلجىنىڭ غەرب تەرىپىدىنمۇ بىر گۇرۇپپا پارتىزانلار
كەلگەن. پارتىزانلارغا ماسلىشىپ شەھەر خەلقىمۇ قولغا كالا-
تەك، ئارا، ئورغاقلارنى ئېلىپ ھۇجۇمغا ئۆتۈشكەن. 11 -
ئاينىڭ 12 - كۈنى غۇلجا شەھىرى ئاساسەن ئازاد بولغان.
قالدۇق گومىنداڭ كۈچلىرى شەھەر ئەتراپىدىكى ئايرودروم،
ھەرەمباغ گازارمىسى ۋە لياڭشياڭ بۇتخانىسى قاتارلىق جايلارغا
چېكىنىپ، ئىستىھكام قۇرغان. بۇ قالدۇق گومىنداڭ كۈچلىرى
ئۈرۈمچى تەرەپنىڭ بۇيرۇقى ھەم گومىنداڭ ئايروپىلانلىرىنىڭ
مەدەت، ياردەم بېرىشى بىلەن بىرنەچچە ۋاقىت جان تالاشقان
بولسىمۇ، ئاخىرى 1945 - يىلى 1 - ئاينىڭ 29 - كۈنى
تەلتۆكۈس تارمار قىلىنغان.

مەن غۇلجىغا قايتىپ كەلگەندە گەرچە شەھەردە ئۇرۇش
توختىغىنىغا ئىككى ئايچە بولغان بولسىمۇ، ئۇرۇش خارابىلىرى
كۆزگە چېلىقىپ تۇراتتى، بولۇپمۇ ھەرەمباغ گازارمىسىغا ھۇجۇم
قىلىش ئۇرۇشى كەسكىن ھەم ۋاقتى ئۇزۇن بولغاچقا، خارابىلەر-
دا ئوق ئىزلىرىمۇ كۆرۈنۈپ تۇراتتى، ھەتتا بۇ ئەتراپتىكى
دەل - دەرەخلەرمۇ چولاق، قاقشال بولۇپ قالغانىدى. بەزى
كىشىلەرنىڭ ئېيتىشىچە، ئوق زەربىسىدىن قۇرۇپ كەتكەن دە-
رەخلەرنى تاختاي قىلىش ئۈچۈن ھەرە سالغاندا، دەرەختىكى ئوق
باشلىرى ھەرە چېشلىرىنى كاردىن چىقارغان، دەرەخلەر ماتېرى-
يال بولۇشقا يارىماي، ئوتۇن بولۇپ قالغان. شۇنداقلا
گەرچە شەھەردە ئۇرۇش خارابىلىرى كۆرۈنۈپ تۇرسىمۇ،
ھەر مىللەت خەلق ئاممىسىنىڭ روھى كەيپىياتى ناھايىتى ئۈس-

تۈن ئىدى. چۈنكى خەلق ئۆزلىرىنىڭ غەلبىسى بىلەن خوشال. لىققا چۆمگەندى، ئۇلار ئىنقىلاب ئۈچۈن جېنىنى قۇربان قىلىشقا، مال - مۈلكىنى تەقدىم قىلىشقا تەييار ئىدى، ئىنقىلابنىڭ تولۇق غەلبە قىلىشىغا مۇتلەق ئىشىنىتتى، چۈنكى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ بۇ ئىنقىلابنى قوللاپ قۇۋۋەتلىگەنلىكىنى ئىنقىلابنىڭ غەلبە قازىنىشىدىكى مۇھىم ئامىل دەپ قارايتتى. خەلق ئىچىدە بولىدىغان ئۆزئارا سۆھبەتلەرنىڭ تېمىلىرىدىن بىرى گو-مىنداڭنىڭ چىرىكلەشكەنلىكى بولسا، يەنە بىرى ئۇرۇش سەپلىرىدىكى ھەر مىللەت پارتىزانلىرىنىڭ قەھرىمانلىق ئىش ئىزلىرى ئىدى. جۈملىدىن شەھەر خەلقى ئىچىدە «باتۇر»لار توغرىلىق قوشاقلارمۇ توقۇلغان.

گو-مىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ قىلمىشلىرىنى - ئاشكارا پارخورلۇق قىلىش، قىمار ئويناش، خەلقنىڭ مال - مۈلكىنى، ئىت - توخۇلىرىنى ئوغرىلاش قاتارلىق رەزىل ھەرىكەتلىرىنى كۆرگەن خەلق ئاممىسى ئۇلاردىن بىزار بولغانلىقىنى سۆزلەيتتى. گو-مىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى شۇنچىلىك ۋەھشىيلەشكەنكى، غۇلجىدا قوزغىلاڭ باشلىنىشىنىڭ ئالدى - كەينىدە شەھەردىكى ساقچى ئىدارىلىرى ھەر مىللەت خەلقىدىن 280 كىشى (كۆپىنچە چىسى ياشلار) نى قاماققا ئېلىپ ۋەھشىيلەرچە ئۆلتۈرگەن.

«زالىمنىڭ زۇلۇمى ئاشسا، زاۋاللىقى يېقىنلىشىدۇ» دەپ گەندەك، گو-مىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ ئىنسان قېلىپىدىن چىققان قەبىھ زورلۇق - زومبۇلۇقلىرىغا نىسبەتەن، خەلقنىڭ ئۆچمەنلىكى تېخىمۇ قوزغالغان. مىلتىق، گرانات دېگەنلەرنى ئىشلىتىشنى بىلمەيدىغان ھەر مىللەت دېھقان - چارۋىچىلىرىنىڭ پەرزەنتلىرى قىسقىغىنە ۋاقىت ئىچىدىلا بۇ قوراللارنى ئىشلىتىشنى ئىگىلىۋالغان. خەلق ئۆز پەرزەنتلىرىنى (ھەتتا يالغۇز ئوغۇل بولسىمۇ) ئەسكەرلىككە يازدۇرۇپ، ئالدىنقى سەپكە ئۇزاتقان. ھەر مىللەت پەرزەنتلىرى جەڭ مەيدانلىرىدا گو-مىنداڭ.

چىلارنىڭ پوتەيلىرىدىن ئېتىلىۋاتقان پىلىموت ئوقلىرىغا قارىد-
ماي، پىلىموتلارنى پوتەي تۆشۈكىدىن سۇغۇرۇۋېلىش، بەدىنىگە
گرانات، بومبىلارنى باغلاپ گومىنداڭنىڭ مۇستەھكەم ئىستى-
كاملىرىغا بۆسۈپ كىرىشتەك تىللاردا داستان بولغۇدەك ئاجايىپ
قەھرىمانلىقلارنى كۆرسەتكەن.

غۇلجا شەھىرى ئازاد بولغاندىن كېيىن، 1944 - يىلى
11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت تەشكىل قىلىنغان.
لىقى ئېلان قىلىندى. 1945 - يىلى 4 - ئاينىڭ 8 - كۈنى
مىللىي ئارمىيە رەسمىي تەشكىل قىلىندى. ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت-
نىڭ قۇرۇلۇشى بىلەن بەزى نازارەت - ئورگانلارمۇ تەشكىل
قىلىنىپ ئىش باشلىغان. ھۆكۈمەت تەشكىلىدە ئۈچ ۋىلايەت
ئىنقىلابىنىڭ دەسلىپىدىكى تەشكىل بولغان «ئازادلىق ئۈچۈن
كۈرەش قىلىش تەشكىلاتى (خەلق ئىچىدە) ئازادلىق جەمئىيىتى»
دەپمۇ ئاتالغان» نىڭ ئەزالىرى ئاساس قىلىنغان. «ئازادلىق
تەشكىلاتى» غۇلجا شەھىرىدە 1944 - يىلى 4 - ئايلاردا قۇرۇل-
غان مەخپىي تەشكىلات بولۇپ، ۋەزىپىسى خەلق ئاممىسىنى گو-
مىنداڭ ئەكسىيەتچى ھۆكۈمىتىگە قارشى قوزغىلىشقا سەپەرۋەر
قىلىش بولغان. «ئازادلىق تەشكىلاتى» نىڭ ئەزالىرى ئېلىخان
تۆرە (رەئىس)، مۇھەممەتجان مەخسۇم، رەھىمجان سابىرھاجىد-
يوق، ئابدۇرەئۇپ مەخسۇم، جانى يولداشوف، سالىجانباي، ئاب-
دۇكېرىم ئابباسوف، قاسىمجان قەمبىرى، مۇھىددىن ئەخمىدى،
زۇنۇن تېيىپوف، نۇردۇنبەگ، ئۆمەر جان پىرمۇھەممەت قاتارلىق
12 كىشىدىن تەركىب تاپقان. بۇلاردىن باشقا بۇ تەشكىلاتنىڭ
تۆۋەندە ئەزالىرىمۇ بولمىغان. بۇ تەشكىلاتتىن باشقا غۇلجا شەھى-
رىدە گومىنداڭغا قارشى كۈرەش قىلىۋاتقان بىر بۆلەك ياشلار
بولغان. غۇلجا شەھىرى ئازاد بولۇپ، ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت قۇرۇ-
لۇشى بىلەنلا، بۇ تەشكىلاتنىڭ ۋەزىپىسى تاماملىنىپ، ئۆز پائا-
لىيىتىنى توختاتقان.

يۇقىرىدىكىلەردىن باشقا ھۆكۈمەت ئەزالىرىدىن كېرىم ھاجى (خۇيزۇ)، بۆكە ئامبال (موڭغۇل)، چاڭ باخشى (شىبە)، غېنى، ماسكالىيوف (رۇس)، ئىچكى ئىشلار نازارىتىنىڭ مۇئاۋىن نازىرى) قاتارلىقلار بار ئىدى. ئۇ چاغدا ھەربىر مەمۇرىي ئورگاندا مەخسۇس سوۋېت ئىتتىپاقى مەسلىھەتچىلىرى بولۇپلا قالماي، بەلكى مىللىي ئارمىيىدىمۇ كۆپلەپ سوۋېت ئىتتىپاقى ئوفىتسېرلىرى ئىشلىگەن. نوۋىگوردتىكى رۇس چېركاۋىنىڭ باش پوپىمۇ موسكۋادىن ئەۋەتىلگەنىدى، ئۈچ ۋىلايەت بويىچە ئەڭ ھوقۇقلۇق سوۋېت ئىتتىپاقىلىق مەسئۇل خادىم غۇلجا شەھەر نوۋىگوردتىكى 2 - نومۇرلۇق ئۆيدە بولۇپ، بۇ ئورۇن مەخپىي ئىدى.

ئىلى ۋىلايىتى تولۇق ئازاد قىلىنىپ، ئورگان - ئاپپاراتلىرى، مىللىي ئارمىيە رەسمىي قۇرۇلغاندىن كېيىن، كۈچنى مەركەزلەشتۈرۈپ، شىمالىي يۆنىلىش (ئالتاي - تارباغاتاي)، ئوتتۇرا يۆنىلىش (جىڭ، شىخو) ۋە جەنۇبىي يۆنىلىش بويىچە يۈرۈشكە ھازىرلىق كۆرۈپ، ھۇجۇم باشلىدى. شىمالىي يۆنىلىش قىسىملىرى ناھايىتى تېزلىكتە يەرلىك پارتىزانلار بىلەن بىللە 1945 - يىلى 8 - ئاينىڭ 1 - كۈنى تارباغاتاي ۋىلايىتىنى، 9 - ئاينىڭ 6 - كۈنى ئالتاي ۋىلايىتىنى تولۇق ئازاد قىلدى.

مىللىي ئارمىيە ئىككى يۆنىلىش بويىچە ھۇجۇم باشلىغان كۈنلەردە، گومىنداڭ قوشۇنىدا ئەسكەر بولۇپ يۈرگەن مىللىيلاردىنمۇ خېلى نۇرغۇنلىرى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى قوللاپ، قوراللىق قېچىپ چىقىپ ئىنقىلابىي قوشۇنغا قوشۇلدى. مەسىلەن، 1945 - يىلى ياز پەسلىنىڭ يېتىپ كېلىشى بىلەنلا مايتاغدىن سوپاخۇن بىرلىھەن قوراللىق مىللىي ئەسكەرنى باشلاپ، گومىنداڭغا قارشى كۆپ قېتىم جەڭ قىلىپ، قاتمۇقات مۇھاسىرىنى بۆسۈپ ئۆتۈپ، ئىلىغا بارغان، دۆربىلجىن تەرەپتىن ھوشۇرۇپ ئىسلام، ئابدۇرېھىم قاتارلىق 25 كىشى قوراللىق مىللىي ئارمىيە تەرەپكە ئۆتكەن، ئالتايدا ياقۇپ (بەنجاڭ) باشلىق 53 كىشى،

ئوبۇلقاسىم قاتارلىق 15 كىشى قوراللىق ئۆتكەن، ئۇ يىللاردا يالغۇز ياكى بىرنەچچە كىشى بىرلىشىپ قوراللىرىنى كۆتۈرۈپ، ئىنقىلاب سېپىگە ئۆتكەنلەر خېلى كۆپ ئىدى. ئۇلار ئىنقىلاب سېپىگە قوشۇلغان كۈنىدىن باشلاپ تا ئاخىرغىچە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى ئالدىنقى سەپتە قەھرىمانلارچە جەڭ قىلغان. 1945 - يىلى مىللىي ئارمىيە يۇقىرىقى ئىككى يۆنىلىش بويىچە ھۇجۇم باشلاش بىلەن بىرگە، مىللىي ئارمىيە باش شتابى 4 - ئايدا كۈنەس ئارقىلىق ئۇششاقتال تەرەپكە، 8 - ئايدا توقسۇن ناھىيىسىنىڭ ئالغۇي دېگەن يېرىگە، 9 - ئايدا قاراشەھەرنىڭ چاغان ئۇسۇ تەرەپلىرىگە پارتىزانلارنى ئەۋەتىپ، تاكتىكا خاراكتېرلىك كىچىك جەڭلەرنى ئېلىپ بارغان. 8 - ئايدا تېكەس ئارقىلىق جەنۇبقا ماڭغان قىسىم تەڭرىتاغ داۋانلىرىدىن ئۆتۈپ، 8 - ئاينىڭ 17 - كۈنى باي ناھىيىسىنى، 9 - ئاينىڭ 6 - كۈنى ئاقسۇ كونا شەھەر ناھىيىسىنى ئازاد قىلغان. ئوتتۇرا يۆنىلىش قىسىملىرى گومىنداڭ قوشۇنلىرىنىڭ ئەڭ مۇستەھكەم بازىسى بولغان جىڭ ناھىيىسىنى، 9 - ئاينىڭ 9 - كۈنى شىخو ناھىيىسىنى ئازاد قىلىپ، شەرققە قاراپ يۈرۈش قىلىپ، ماناس دەرياسىغىچە يېتىپ باردى. ئۈرۈمچىدىكى گومىنداڭ ھاكىمىيەتىنى ئالاقزادە بولۇپ تەۋرىنىپ قالدى. مۇشۇنداق ئىلگىرىلەۋاتقان مەزگىلدە، مىللىي ئارمىيىنىڭ ماناس دەرياسىدىن ئۆتمەسلىكى، جەنۇبىي يۆنىلىشتىكىلەرنىڭ چېكىنىپ قاپتىپ كېلىشى ھەققىدە بۇيرۇق بېرىلگەن. ئەگەر ئۇرۇش توختىتىلمىغان، مىللىي ئارمىيە ماناس دەرياسى بويىدىن توختىماي شەرققە قاراپ ھۇجۇم قىلغان بولسا، بىر ھەپتىدە ئۈرۈمچىدىكى گومىنداڭ ھاكىمىيەتىنىڭ ئاغدۇرۇلۇپ كېتىشى مۇمكىن ئىدى. چۈنكى، بىرىنچىدىن، مىللىي ئارمىيە جىڭ، شىخولارنى ئازاد قىلىشتا گومىنداڭنىڭ 10 نەچچە مىڭ كىشىلىك قوشۇنىنى پۈتۈنلەي يوق قىلىش بىلەن بىللە نۇرغۇن قورال - ياراغقا ئىگە بولغانىدى؛

ئىككىنچىدىن، ئۈرۈمچىدە گومىنداڭنىڭ قوراللىق كۈچى ئالتە يىغلا قالغاچقا، ئۇلار ئۈرۈمچىنى تاشلاپ قېچىشقا ئاللىبۇرۇن تەييارلىق قىلىپ قويغانىدى. دەل مۇشۇ پەيتتە، ئۇرۇش توختىدى. خاندىن كېيىن ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ بىلەن گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتىنىڭ تىنچلىق سۆھبىتى ئۆتكۈزىدىغانلىق خەۋىرى تارقالدى.

مىللىي ئارمىيىنىڭ ماناس دەرياسى بويىدە توختاپ قېلىشى، تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالىنىشى تاسادىپىي ئىش ئەمەس. مىللىي ئارمىيە ئەنە شۇنداق غەلبىسىپىرى ئىلگىرىلەۋاتقان شارائىتتا، بىردىنلا ئۇرۇشنى توختىتىپ قويۇش ئادەملەرنى ھەيران قالدۇرغان. شۇنداقلا نېمە ئۈچۈن تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىدىدۇ؟ دېگەن مەسىلىگە قارىتا ئاممىنىڭ چۈشەنچىسى ئېنىق ئەمەس ئىدى.

ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرىنىڭ گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمەت ۋەكىللىرى بىلەن بولغان سۆھبىتى سەككىز ئاي داۋام قىلىپ، نۇرغۇن تالاش-تارتىشلار ئارقىلىق «11 ماددىلىق تىنچلىق بىتىمى» ئىمزالاندى، 1946 - يىلى 7 - ئاينىڭ 1 - كۈنىدە ئۈرۈمچىدە بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلدى. بۇ بىرلەشمە ھۆكۈمەت بىر يىلدىن ئارتۇق مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ تىنچلىق بىتىمىنى ئىجرا قىلىشى تىن باش تارتىپ، ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىرىگە، ئۈچ ۋىلايەت خەلقىگە تۈرلۈك چارە - ئاماللار بىلەن بېسىم ئىشلىتىشى، قوراللىق ئىغۋاگەرچىلىكلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى تۈپەيلىدىن ئاخىرى بىتىم بۇزۇلۇپ، ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى 1947 - يىلى 8 - ئايلاردا ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەتتىن ئايرىلىپ چىقىپ غۇلجىغا قايتىشقا مەجبۇر بولدى. بىتىم بۇزۇلۇشقا 1947 - يىلى 8 - ئايدىن 1949 - يىلىنىڭ ئاخىرىغىچە ئۈچ ۋىلايەت خەلقى ئۆز رەھبىرى ئەخمەتجان قاسىمىنىڭ بىۋاسىتە

كېيىنرەك ئازاد بولغانلىقى ۋە قاتناش قۇلايسىزلىقىدىن ئىلى ۋىلايىتى 11 ناھىيە، بىر شەھەر (بورتالا، جىڭ، ئارشاڭ ناھىيە - يىللىرى بۇنىڭ ئىچىدە) بىلەن چەكلىنەتتى. كېيىنكى چاغلاردا - مۇئالتاي، تارباغاتاي ۋالىي مەھكىمىلىرى يىلدا بىر - ئىككى قېتىم يىغىنغا قاتناشقان ياكى خىزمەت دوكلاتى يوللىغاندىن سىرت، ئۆز ئىشلىرىنى ئۆزلىرى باشقۇراتتى. ئىلىدىكى مائارىپ نازارىتىدە ئاساسەن تۆت بۆلۈم بولۇپ، كاتىبات بۆلۈمى (بۆ - لۈم باشلىقى مۇھەممەت مەنسۇر)، مەكتەپلەر بۆلۈمى (بۆلۈم باشلىقى ئەنۋەر خانبابا)، مالىيە بۆلۈمى (بۆلۈم باشلىقى ئىمىن موللاھاجى)، كادىرلار بۆلۈمى (بۆلۈم باشلىقى سەيپۇللايوف) لاردىن ئىبارەت ئىدى. كېيىنچە مەدەنىيەت - ئاقارتىش بۆلۈمى قۇرۇلۇپ، مۇھەممەت باقى بۆلۈم باشلىقى بولدى. ھەربىر بۆ - لۈمدە ئىككىدىن تۆتكىچە كادىر ئىشلەيتتى. كېيىن مائارىپ ئىدارىسى قىلىپ ئۆزگەرتىلگەندىمۇ شتاتتا چوڭ ئۆزگىرىش بول - دى. مەكتەپلەر بۆلۈمى قارىمىقىدا بىرنەچچە مۇپەتتىش (ئىنسىپىكتور) لا بولۇپ، شەھەر، ناھىيىلەردىكى مەكتەپلەرنى ئارىلاپ تەكشۈرەتتى.

ئۈچ ۋىلايەتتە «بىر باشلىقلىق تۈزۈمى» يولغا قويۇلغان بولۇپ، يىغىن ئاز ئېچىلاتتى. ئىدارە باشلىقى ئىشچى - خىزمەت - چىلەرنى ئىشقا قويۇش ياكى خىزمىتىدىن ئېلىپ تاشلاش ھوقۇ - قىغا ئىگە ئىدى. مەكتەپلەردىمۇ مەكتەپ مۇدىرى ئوقۇتقۇچىلارنى سەپلەش، ئىشتىن بوشتىشقا ھوقۇقلۇق ئىدى. ناھىيىلەردىكى مائارىپ بۆلۈملىرىدە ئىككى - ئۈچ نەپەر كادىر ئىشلەيتتى. ئۈچ ۋىلايەتنىڭ مائارىپ ئىشلىرىدىكى ئۆزگىچىلىكى بار دېيەرلىك ئىش شۇكى، ئاددىي بولسىمۇ، مۇپەتتىشلىك تۈزۈمى يولغا قويۇلغانىدى. ۋىلايەتتىمۇ ھەرقايسى ناھىيىلەر ئۈچۈن (ئىككى ناھىيىگە بىردىن) مەخسۇس مۇپەتتىش بەلگىلەنگەن بو - لۇپ، ئۇلار يېزا مەكتەپلىرىگىچە ئارىلاپ، ئۇلارنىڭ ئوقۇتۇش

ئىشلىرى، ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ساپاسى، مالىيە ۋە باشقا جەھەتلەر-
 دىكى ئىشلارنى تەكشۈرۈپ نازارەت قىلاتتى ۋە ئەھۋالنى يۇقىرىغا
 دوكلات قىلىپ تۇراتتى. شۇنداق دەپ ئېيتىشقا بولىدۇكى، ئۈچ
 ۋىلايەت دائىرىسى ئۇرۇش ھالىتىدە بولسىمۇ، ئىقتىسادىي جەھەت-
 تىكى قىيىنچىلىقى زور بولسىمۇ، مائارىپ ئىشلىرى ياخشى
 تۇتۇلغاچقا، مائارىپنىڭ سۈپىتىدىمۇ گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىدى-
 كى يەتتە ۋىلايەتتىن ئۈستۈن تۇراتتى. ئىلىدا 1944 - يىلى
 11 - ئايدىن كېيىن بىر مەزگىل (ئۇرۇش ھالىتى مەزگىلىدە)
 دەرس توختىغان بولسىمۇ، ئوقۇتقۇچىلار ئۈچۈن مەخسۇس تەربى-
 يىلەش كۇرسلىرى ئېچىلدى. ئىنقىلاب پارتلىغاندىن كېيىن، بۇ
 ئوقۇتقۇچىلارنىڭ خېلى كۆپ قىسمى ھەربىي سەپكە قاتنىشىپ
 قولىغا قورال ئالدى، بەزىلىرى ئىدارە - جەمئىيەتلەردە مەسئۇل
 خىزمەتلەرنى ئىشلىدى. بۇ شارائىتتا بىر تەرەپتىن يېڭىدىن
 كۇرس ئېچىپ ياش ئوقۇتقۇچىلارنى تەربىيەلەش چىڭ تۇتۇلسا،
 يەنە بىر تەرەپتىن ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت ھەربىي سەپكە كىرىۋال-
 غان، بەزى ئىدارىلەرگە ئورۇنلاشقان كونا ئوقۇتقۇچىلارنىڭ بىر
 قىسمى (شۇ ئورۇندىكى ۋەزىپىسى ئانچە مۇھىم بولمىغانلار) نى
 سۈرۈشتە قىلىپ، مائارىپ سېپىگە قايتۇرۇپ كەلدى. ۋاقىتلىق
 ھۆكۈمەتنىڭ قارارى بىلەن غۇلجىدا مەخسۇس يېتىمىلار مەكتىپى
 (دارىلئىتام) قۇرۇلۇپ، بۇ مەكتەپنىڭ پۈتۈن راسخوتىنى ھۆكۈ-
 مەت ئۆز ئۈستىگە ئالدى. بۇنىڭدىن باشقا، 1948 - يىلى ئىلى
 گىمنازىيىسى مەخسۇس بىلىم يۇرتى قىلىپ ئۆزگەرتىپ قۇرۇلدى
 ۋە غۇلجىدىكى سوۋېت ئىتتىپاقى دوختۇرخانىسىنىڭ ياردىمى
 بىلەن ئوتتۇرا دەرىجىلىك تېببىي تېخنىكوم قۇرۇلدى.
 ئىلىدىكى بىلىم يۇرتى ۋە تېببىي تېخنىكومدا 295 ئوقۇغۇ-
 چى بار ئىدى، ئىلى شۇ چاغلاردا شىنجاڭ بويىچە مائارىپ ئەڭ
 تەرەققىي قىلغان رايون ھېسابلىناتتى. ئەمدى گومىنداڭ ھۆكۈم-
 رانلىق قىلغان يەتتە ۋىلايەتكە قاراپ باقايلى، شۇ يىللىرى يەتتە

ۋىلايەتتە مائارىپ كۆپ ئارقىغا چېكىنىپ كەتكەن، ئەكسىيەتچى كۈچلەر ۋە بەزى مۇتەئەسسىپ كۈچلەرنىڭ زۈلمەتلىك سىياسىتىدىن كۆپلىگەن مەكتەپلەر تاقىلىپ كەتكەن. مەسىلەن، گومىنداڭنىڭ گېنېرالى ياك دېلياڭ (خۇيزۇ) قۇمۇلدا تۇرغان مەزگىلدە «مۇسۇلمانلارنىڭ بالىلىرى پەننى ئوقۇماي، موللىلارنىڭ قولىدا ئوقۇشى لازىم» دەپ تەرغىب قىلغانلىقتىن، مۇتەئەسسىپلەر تەرىپىدىن بىر قىسىم مەكتەپلەر بىر مەزگىل توختىتىپ قويۇلغان. جەنۇبىي شىنجاڭدا مەكتەپلەرنىڭ تاقىلىپ قېلىش ئەھۋالى تېخىمۇ ئېغىر بولغان، بالىلارنىڭ كۆپ قىسمى دىنىي مەكتەپلەردە ئوقۇشقا كىرىشىپ كەتكەن. مال باھاسىنىڭ ئۇچقان-دەك ئۆرلىشى، جايلاردىكى مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىلىرى كىرىمىنىڭ تۆۋەنلەپ كېتىشى، ھەتتا ئوقۇتقۇچىلارنىڭ مائاشىنى تارقىتالماسلىقتەك سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن، ئوقۇتقۇچىلارنىڭ تۈر-مۇش شارائىتى ئىنتايىن ناچارلاشقان. جەنۇبىي شىنجاڭدا شەھەردىكى ئوقۇتقۇچىلارنىڭ بىر ئايلىق كىرىمىگە ئاران بىر كىلوگرام گۆش سېتىۋالغىلى بولىدىغان ئەھۋاللارمۇ كېلىپ چىققان. 1949 - يىلى قۇمۇلدا بىر ئوقۇتقۇچىنىڭ ئايلىق مائاشى شۇ چاغدىكى پۇل بىرلىكىدە نەچچە مىليون يۈەن بولغان بولسىمۇ، پۇل پاخاللىقىدىن شۇ بىر ئايلىق مائاشقا ئاران بىر قاپ سەرەڭگە كەلگەن. 1943 - يىلى گومىنداڭنىڭ شىنجاڭغا كېلىشى بىلەن قالمايىنچىلىق تۈپەيلىدىن كېلىپ چىققان مال باھاسىنىڭ ئۆرلىشى، پۇلنىڭ پاخاللىشىشى چېكىگە يەتكەن، بۇ ئەھۋالدا ئەلۋەتتە مەكتەپلەر ۋەيران بولىدۇ. سىتاتىستىكىلىق مەلۇماتلارغا قارىغاندا، شىنجاڭدا 1942 - 1943 - ئوقۇش يىلىدىكى ئوقۇغۇچىلارنىڭ سانى 271 مىڭ بولغان بولسا، 1949 - يىلى 29 مىڭغا چۈشۈپ قالغان، ئوقۇتقۇچىلارنىڭ سانى 6000 دىن 2000 غا چۈشۈپ قالغان.

ئۈچ ۋىلايەتتە مائارىپتىن باشقا مەدەنىيەت ئىشلىرىغىمۇ كۆڭۈل بۆلۈنگەنىدى. شۇ چاغدا شەھەردە تۆت كىنوخانا بار ئىدى، شېڭ شىسەي دەۋرىدىن تارتىپلا كىنو خانىلارنى سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلخانلىرى ھەقلىق تەمىنلەيتتى. ئۈچ ۋىلايەتتە داۋاملىق سوۋېت ئىتتىپاقى فىلىملىرى قويۇلۇپ تۇراتتى. 1944 - يىلى غۇلجىدىكى بىر كىنوخانا ئامبىرىدا سوۋېت ئىتتىپاقى فىلىمىدىن ئۈچى ساقلىنىپ قالغانىكەن، 1947 - يىلىغا كەلگەندە سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلخانسى تەلەپ قىلىپ قايتۇرۇۋېلىپ ئەكەتكەن. ئۈچ ۋىلايەتتە كىنو ئىشلىرىدىن باشقا، تىياتىر سەنئىتىمۇ يولغا قويۇلغان، ئىلىدا ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسى قارمىقىدا بىر تىياتىر ئۆمىكى بولۇپ، 1946 - يىلى بۇ تىياتىر ئۆمىكى ھۆكۈمەت شىتاتىغا كىرگۈزۈلگەن ھەمدە 40 شىتاتلىق بولغان. بۇ ئۆمەك شىنجاڭ تارىخىدىكى ھۆكۈمەت شىتاتىدا تەشكىللەنگەن تۈۋەن جى ئۆمەك بولۇپ قالدى. بۇرۇن سەنئەتچىلەر ئۇيۇشمىسى قارىمىقىدا كەچتە كۈلۈپقا يىغىلىپ مەشغۇلات قىلسا، كۈندۈزى ئۆزىنىڭ شەخسىي تىرىكچىلىكىنى قىلاتتى، ھۆكۈمەت شىتاتىغا ئۆتۈۋەتكەندىن كېيىن تۇرمۇشتا خاتىرجەم بولدى.

ئىلى رايونىنىڭ سەنئەت ئىشلىرىدا ئۆزگىچە ئالاھىدىلىك بولۇپ، ناخشا - مۇزىكا ئىشلىرى خېلى تەرەققىي قىلغانىدى، سازەندە، خەلق سەنئەتكارلىرى خېلى كۆپ ئىدى. داڭلىق مۇزىكا ئىكەن ھەم مۇقامچى روزى تەمبۇر ئىكەن شۇلارنىڭ ۋەكىلى. 1946 - يىلى ياز ئايلىرىدا يازغۇچى زۇنۇن قادىرى بىلەن مۇزىكا ئىكەن زىكرى ئەلپاتتا ئىككىسى مېنى ئىزدەپ كېلىپ، روزى تەمبۇرنىڭ ئاغرىپ قالغانلىقىنى خەۋەر قىلدى ھەمدە مائارىپ ئىدارىسىنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتە ئۇنىڭغا ياردەم بېرىش تەكلىپىنى ئوتتۇرىغا قويدى، ئۇلارنىڭ تەكلىپى بويىچە روزى تەمبۇرنىڭ قىيىنچىلىقى ھەل قىلىپ بېرىلدى. ئۇلار يەنە: «روزى تەمبۇر ياشىنىپ قالدى. غۇلجىدا ئۇيغۇر 12 مۇقامىنى بىلىدىغانلاردىن

مۇشۇ كىشىلا قالدى. ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ قالساق، تولىمۇ ئەپ،
 مۇسلىمانلىق ئىش بولىدۇ. شۇڭا ئۇنىڭدىن پايدىلىنىپ 12
 مۇقامنى ئېلىپ قالساق» دېگەن تەكلىپنى بەردى. بۇمۇ ياخشى
 تەكلىپ بولغاچقا مۇزاكىرىلىشىپ، سەنئەت ئۆمىكى ئىچىدە مۇ-
 زىكا كۇرسى ئېچىپ، ياش مۇزىكانتلارنى تەربىيەلەشنى ئۇيۇش-
 تۇردۇق، شۇنداقلا روزى تەمبۇرنى ئوقۇتقۇچىلىققا تەكلىپ قىل-
 دۇق. ئۆگىتىش ھەققى ئۈچۈن ئۇنىڭغا مائارىپ ئىدارىسىدىن
 قوشۇمچە ھەق بېرىلدى. مۇشۇ باشلانغان سەنئەت كۇرسى
 ئاندا - مۇندا ئۈزۈلۈپ قالسىمۇ، ئازادلىقتىن كېيىن 50 -
 يىللارغىچە داۋاملاشتى، كۇرسنىڭ نەتىجىسى ئۈنۈملۈك بولدى.
 ئازادلىقتىن كېيىن كۆزگە كۆرۈنگەن مەرھۇم ئابلىزخان مامۇت،
 ھۈسەنجان جامى، غىياسىدىن بارات، ئابلاجان قاتارلىق ئاتاقلىق
 ئۇيغۇر مۇزىكانتلىرىمىز ئەنە شۇ كۇرستا تەربىيەلەنگەن، ئىلى
 مۇقاملىرىنى ئىجادىي راۋاجلاندۇرۇلغان ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇل-
 غان، بولۇپمۇ 12 مۇقامنىڭ داستان قىسمى ئىلىدا ئالاھىدە
 ئېيتىلغاچقا، ھازىرمۇ شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ئولتۇ-
 رۇش، مەشرەپلەردە ئېيتىلىپ كېلىۋاتىدۇ، شۇ كۇرستا روزى
 تەمبۇر 12 مۇقامنىڭ يەتتىسىنى ئۆگىتىپ چىققانىدى.
 ئۈچ ۋىلايەت ئومۇمەن ئۇرۇش ھالىتىدە تۇرغاچقا، ئىقتىساد-
 ىي قىيىنچىلىق، كادىر يېتىشمەسلىك ئەھۋاللىرى، ۋاقىتنىڭ
 قىسقىلىقى قاتارلىق ئەمەلىي سەۋەبلەر مەۋجۇت بولسىمۇ، ئۇنىڭ
 مەدەنىيەت مائارىپ ئىشلىرىدا مەلۇم تەرەققىيات بولغان.
 بەشىنچى، ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىدا
 1945 - يىلى 11 - ئاينىڭ 15 - كۈنىدە غۇلجىدا ئىنقىلاب-
 چىل ياشلار تەشكىلاتى قۇرۇلدى، 1948 - يىلى 8 - ئايدا
 «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقپىلىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى»

قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى «ئىتتىپاق» تەركىبىگە قوشۇلۇپ، «ئىتتىپاق» نىڭ ياشلار بۆلۈمى بولغان. بۇ ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ مەركىزىي كومىتېتى ھەيئەت رىياسەتچىلىرى (پىرىزدېنتۇملىرى) تۆۋەندىكى كىشىلەردىن تەركىب تاپقاندى: ئابدۇكېرىم ئابباسوف (رەئىس)، سەيپىدىن ئەزىزى، ئابدۇللا زاكىروف، ئەنۋەر خانىبابا، مەمتىمىن ئىمىد-نوف، بۇقارا تىشقانبايېقى (قازاق) ۋە سەيدۇللا سەيپۇللايوف (مۇئاۋىن رەئىس).
 1946 - يىلى 6 - ئايدا تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىپ، بىرلەشمە ھۆكۈمەت تەشكىل قىلىنىش ئالدىدا، بىرنەچچە يولداش ئۈرۈمچىگە يۆتكىلىدىغان بولۇپ قالغاچقا، قايتا سايلام ئېلىپ بېرىلىپ، سەيدۇللا سەيپۇللايوف ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ رەئىسلىكىگە، قۇسەيىن سىيايېقى (قازاق) مۇئاۋىن رەئىسلىككە سايلاندى ۋە ئەسئەت ئىسھاقوف (ئاتار)، ياقۇبېك داتقايوف (ئۆزبېك)، دېلىن (شېبە)، نۇر جامال ھاشىروۋا قاتارلىقلار ھەيئەت رىياسەتتىگە تولۇقلىنىپ سايلاندى. ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ تۆۋەندە ئىككى ۋىلايەتلىك (ئالتاي، تارباغاتاي) كومىتېتى ۋە بىر ھەربىي كومىتېتى بار ئىدى. تەشكىلاتىنىڭ ئىلى ۋىلايىتىدىكى ئىشلىرىنى مەركىزىي كومىتېتى بىنۋاسەتە باشقۇراتتى. ئۈچ ۋىلايەت دائىرىسىدىكى 27 ناھىيە (يۇلتۇز بىر ناھىيە) دە ناھىيىلىك كومىتېتلىرى بولۇپ، ئومۇمىي ئەزا-سى 14 مىڭدىن ئاشاتتى. تارباغاتاي ۋىلايەتلىك ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ رەئىسلىكىنى ئابلىمىت ھاجىيوف، ئالتاي ۋىلايەتلىك ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ رەئىسلىكىنى قالى ئاباكوف (كېيىن پاتقان سۇگۇربايوف)، مىللىي ئارمىيە ياشلار كومىتېتى رەئىسلىكىنى توختى ئىبراھىم (كېيىن زاھىر ساۋدا-نوف) لار ئۈستىگە ئالغاندى. ئاساسىي قاتلام خىزمەتلىرىنى ئىشلەش ئۈچۈن ھەرقايسى ئىدارە - جەمئىيەت، مەكتەپ ۋە

يېزىلاردا ئاساسىي قاتلام تەشكىلاتلىرى تەسىس قىلىنغانىدى . ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ ئاساسلىق ۋەزىپىسى ئىدى . قىلابچىل ياشلارنى تەشكىللەش ، تەربىيەلەش ئارقىلىق ئىنقىلاب مېخانىزىمىنى قوغداش ۋە ئاممىۋى تەشۋىقات ئىشلىرىنى ئىشلەش ئىدى . بۇ ياشلار تەشكىلاتىنىڭ رەھبەرلىكىدە «كۈرەش» ناملىق ژۇرنال مۇنەشر قىلىناتتى . تارباغاتاي ، ئالتاي ۋىلايەتلىرىدىمۇ «ياشلار» گېزىتى ۋە ژۇرناللىرى نەشر قىلىنغانىدى . ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ قۇرۇلغان ۋاقتى گومىنداڭ بىلەن بىتتىم تۈزۈشىنىڭ ئالدىدا بولۇپ ، ئۇ سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەنىدى . شۇ چاغدىكى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئۇ تەشكىلاتنى قوللاپ - قۇۋۋەتلىگەنلىكى : سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپىنىڭ تىنچلىق بىتتىمى چوقۇم ئىمزالىنىدۇ دەپ قاراپ ، ئۈچ ۋىلايەت ياشلىرىنى تەشكىلاتقا ئۇيۇشتۇرۇپ ، تەربىيەلەپ ، تىنچلىق بىتتىمىنى قوغداشنى كۆزدە تۇتقانلىقى سەۋەب بولغان .

ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى ئەينى يىللاردا ئۈچ ۋىلايەتنىڭ ئىلغار زىيالىيلىرى باشچىلىقىدىكى تەشكىلات بولۇپ ، ئۇنىڭ ئەزالىرىنىڭ ئارىسىدا شېڭ شىسەينىڭ دەۋرىدە تەربىيەلەنگەن ، سوتسىيالىزمغا مايىل ياشلار كۆپ ئىدى . شۇڭا تەشكىلاتنىڭ مەقسەت - مۇددىئاسى ئۆز نىزامنامىسىدە ئەينى چاغدا ئوچۇق دېيىشكە بولمايدىغان بەزى يېپىق سۆزلەر بىلەن ئىپادىلەنگەنىدى : مىسالغا ئالاھىدە ، نىزامنامىدە مۇنداق سۆزلەر بار ئىدى : «ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى شەرقىي تۈركىستان تۇپرىقىدا ياشىغۇ . چى ئومۇمىي ياشلارنى ئۇيۇشتۇرۇپ ، ئۇلارنى ئىزچىل خەلقچىل يولدا تەربىيەلەپ ، شۇ تەشكىلاتنىڭ پارلاق ئىستىقبالى ئۈچۈن ۋە تەرەققىياتى ئۈچۈن ئالغا ئىلگىرىلەش ئاساسىدا كۈرەش ئېلىپ بېرىشىنى نىشان قىلىدۇ» (نىزامنامىنىڭ 2 - ماددىسىدا) ، «ئالدىنقى خەلقچىل سەپتە مۇستەقىل ھەرىكەت قىلىدۇ» (نىزامنامىسىدا)

نامىنىڭ 3 - ماددىسىدا)، «ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى ئۆزىنىڭ مەقسىتىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشتا، ئازادلىق سۆيگۈچى خەلقىمىزنىڭ خەلقچىل ھەرىكىتىنى ئاساس قىلىپ، ئەزالىرىنىڭ بىرلىك كۈچى ۋە قەتئىي ئىرادىسىگە، دۇنياۋى خەلقچىللىق تەرەپدارلىرىنىڭ ھەمكارلىقىغا تايىنىدۇ» (نزامنامىنىڭ 4 - ماددىسىدا) دەپ يېزىلغان. بۇنىڭدىن باشقا ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ ۋەزىپىسى ۋەزىيەتنى كۆزدە تۇتقان ھالدا «مۇتەئەسسىپ كۈچلەرگە قارشى كۈرەش قىلىدۇ» دەپ يېزىلغان، «خەلقچىللىق ئۈچۈن»، «ئىلمىي ئاساستا كۈرەش قىلىش»، «دۇنياۋى خەلقچىللىق تەرەپدارلىرى» دېگەندەك سۆزلەردە «سوتسىيالىزم»، «ماركىسىزم» - لېنىنىزم»، «كوممۇنىزم ھەرىكىتى» دېگەن مەنىلەر بار ئىدى.

ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ ئەزالىرى ئاساسىي قاتلامدا ھەپتىلىك ئۆگىنىش قىلاتتى، ئۆگىنىش تېمىلىرى، ئۆگىنىش ماتېرىياللىرى كۆرسىتىلىپ بېرىلەتتى. ئارىلاپ چوڭ يىغىن ئېچىلىپ ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى ئەزالىرىغا ۋەزىيەتتىن لېكسىيە سۆزلىنەتتى. ئۆگىنىش ماتېرىياللىرى ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى نەشر قىلغان «كۈرەش» ژۇرنىلى بىلەن ئۈچ ۋىلايەت دائىرىسىدە چىقىدىغان گېزىتلەردىن ئېلىناتتى. «كۈرەش» ژۇرنىلى ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى مەركەزىي كومىتېتىنىڭ نەشر ئەپكارى بولۇپ، سىياسىي ھەم ئەدەبىي خاراكتېرلىك ژۇرنال ئىدى. بۇ ژۇرنال ئەسلىدە ئايلىق ژۇرنال بولۇپ، ئىقتىساد يېتىشمەسلىك سەۋەبىدىن قوش ئايلىق سان كۆپرەك چىقىرىلغان. 1946 - يىلىدىن 1948 - يىلىغىچە بولغان ئۈچ يىل ئارىلىقىدا جەمئىي 49 سان نەشر قىلىنغان. گېزىت - ژۇرنالنىڭ تەھرىرلىك قوشۇنىنىڭ نەشرىياتچىلىقتىكى تەجرىبىسى يوق دېيەرلىك ئىدى، مەتبەئە ئەسلىھەلىرى بولسا گومىنداڭدىن قالغان، بەكمۇ كوناغراپ كەتكەن ئەسلىھەلەر

بولۇپ، مىخ ھەرپلىرى كونا، ھەرپ قۇيۇش ماتېرىياللىرىنى تېپىش قىيىن بولغانلىقى ئۈچۈن ژۇرنالنىڭ بېسىلىش سۈپىتىمۇ ناچار ئىدى. ژۇرنالنىڭ ھەر بىر سانى 40 بەت ئەتراپىدا نەشر قىلىنىپ، ئەينى ۋاقىتتا ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى ئەزالىرىنىڭ ئۆگىنىشىگە مۇۋاپىق دەپ ھېسابلانغان ماقالە، خەۋەرلەر ۋە مۇھىم تەشۋىقاتلار ئاساس قىلىنىپ بېسىلاتتى، بىر قىسىم شېئىرلار، ھېكايىلەر (سوۋېت ئىتتىپاقىدا يېزىلغان ھېكايىلەر - مۇبار)، شۇنداقلا سوۋېت ئىتتىپاقىدا چىقىرىلغان بىر قىسىم ئۆزبېكچە، رۇسچە ماتېرىياللاردىن ئېلىنغان تەرجىمىلەرمۇ بېسىلاتتى. مەسىلەن، رۇسچە «يېڭى دەۋر» ژۇرنىلىدىن ئېلىنغان «جۇڭگودا سىياسىي ئەھۋال» (ژۇرنالنىڭ 4 - سانغا بېسىلغان)، «جۇڭگو خەلقىنىڭ ھەربىي ئوتۇقلىرى» (1948 - يىلى 1 - سانغا بېسىلغان)، «ئاتوم ئېنېرگىيىسىنى تىنچلىق ئۈچۈن ئىشلىتىشكە نېمە توسقۇنلۇق قىلىۋاتىدۇ» قاتارلىق ماقالىلەر ئايرىم - ئايرىم ھالدا ژۇرنىلىمىزنىڭ 1947 - يىللىق 1 - سانغا ۋە 1948 - يىللىق 1 - سانغا تەرجىمە قىلىنىپ بېسىلغان. «قىزىل ئۆزبېكىستان» گېزىتىنىڭ ماقالىلىرىدىن «تارىخىي ساختىلاشتۇرغۇچىلار»، «ئىنفورماتسىيە بىيۇروسىنىڭ يۈگوسلاۋىيە كوممۇنىستلار پارتىيىسىنىڭ ئەھۋالى توغرىسىدا چىقارغان قارارى» قاتارلىق ماقالىلەر ژۇرنىلىمىزنىڭ 1948 - يىللىق 7 -، 8 - سانلىرىدا تەرجىمە قىلىنىپ ئېلان قىلىنغان. تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىپ ئۈرۈمچى - غۇلجا يولى ئېچىلىپ، بېرىش - كېلىش باشلانغاندىن كېيىن ئۈرۈمچىدىن بەزى خەنزۇچە ماتېرىياللارنىمۇ تېپىپ، تەرجىمە قىلىپ «كۈرەش» ژۇرنىلىغا باسقان. مەسىلەن، «جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيەسى خىتابنامىسى» (1947 - يىللىق 10 -، 11 - سانلاردا)، «بۇرۇلۇش نۇقتىسى يېقىنلاشتى» (1947 - يىللىق 6 -، 7 - سانلاردا، ئاپتورى: جاك مىن)، «ۋاقىت ئەھۋالىنى»

ياخشى تونۇپ چىقىش بىلەن ئالغا» (1947 - يىللىق 8 - سانلاردا، ئاپتورى: تەي رۇڭ)، «ياشلار ۋە ياشلار ھەرىكىتى» (1948 - يىللىق 1 - ساندا، ئاپتورى: ليۇ گۇاڭ) قاتارلىقلار.

ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى ئۈچ ۋىلايەت دائىرىسىدىلا بولۇپ، گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى يەتتە ۋىلايەتتە ئۇنىڭ ھېچقانداق تەشكىلى ئاپپاراتى يوق ئىدى، شۇڭلاشقا مەن گېنېرال سۇڭ شىيەن (ئەينى چاغدىكى گومىنداڭنىڭ شىنجاڭدىكى ھەربىي گارنىزونىنىڭ قوماندانى) نىڭ تۇرپان قوزغىلىڭى ھەققىدىكى ئەسلىمىسى (شۇ ئۇ ئار سىياسىي كېڭەش تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» ئۈچ خۇرچە سانى) دىكى «تۇرپان قوزغىلىڭىنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ قوزغىغان»، «ئۈچ ۋىلايەت ياشلار تەشكىلاتى كادىر ئەۋەتكەن» دېگەن سۆزلەر توغرا ئەمەس دېگەندىم. شۇ چاغلاردا ئۈچ ۋىلايەتتىن باشقا جايلاردىمۇ يەرلىكتىكى ياشلار ئۆزلىرى قۇرغان تەشكىلاتلارنىڭ بولغانلىقى، شۇنداقلا ئۈرۈمچىدىمۇ «خەلقچىل ياشلار تەشكىلاتى» قۇرۇلۇپ، بىرقانچە ئورۇندا ئۇنىڭ شۆبە تەشكىلاتلىرى بولغانلىقى مەلۇم. بەزى جايلاردا «خەلقچىل ياشلار تەشكىلاتى» دەپ ئاتالغان بولسا، بەزى جايلاردا «ياشلار تەشكىلاتى» دەپلا ئاتالغان. بۇ ياشلار تەشكىلاتلىرى گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى جايلاردا مەخپىي ھەرىكەتلەرنى ئېلىپ بارغانلىقتىن، گومىنداڭ ئۇلارنى «ئۈچ ۋىلايەت پەرەسەلەر» دېگەن نام بىلەن تۇتقۇن قىلغان ۋە قاتلىق باستۇرغان. بىتتىم ئىمزالانغاندىن كېيىن، ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى مەركىزىي كومىتېتى نامىدىن ئۆل-كىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت رەئىسى جاڭ جىجۇڭ ئەپەندىگە بىر پارچە خەت يېزىپ، ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنى يەتتە ۋىلايەتتىمۇ قۇرۇشنى تەلەپ قىلغاندۇق، لېكىن بۇ تەلەپىمىز رەت قىلىشقا ئۇچرىدى. بىز شۇ چاغدا بۇ تەلەپنىڭ گومىنداڭ تەرەپ-

تىن رەت قىلىنىدىغانلىقىنى ئاللىقاچان مۆلچەرلىگەندۇق، شۇنداقتىمۇ 11 ماددىلىق تىنچلىق بىتتىمىدە «ئۇيۇشۇش ئىرىكىدە-لىكى» ھەققىدىكى مەزمۇنمۇ بولغانلىقتىن، ئىلتىماس قىلىشنى قارار قىلغاندۇق. كېيىنكى كۈنلەردە بۇ ئىش ئېسىمگە كەلسە، شۇ چاغدا يېڭى ۋەزىيەتتىكى ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ ۋەزىپىسىنىڭ نېمىلىكى، مەقسىتىنىڭ نېمىلىكىنى ئوتتۇرىغا قويمايلا، يەنى تەشكىلاتىمىزنىڭ نىزامنامىسى ھەققىدە سۆز قىلمايلا ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنى كېڭەيتىشنى تەلەپ قىلغاندەكلىمىمىزنىڭ مۇۋاپىق بولمىغانلىقىنى ھېس قىلدىم. يەرلىك مەلەت ياشلىرىنىڭ ئۆز ئالدىغا تەشكىلات بولۇپ ئۇيۇشۇپ، خىزمەت ئىشلىشى تۇنجى قېتىملىق ئىش بولغاچقا تەجرىبىسىز ئىدى. شىنجاڭدا 1935 - يىلىدىن 1943 - يىللارغىچە جاھانگىرلىككە قارشى ئۇيۇشما بولغان، بىر قىسىم ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى ئەزالىرى بۇرۇن جاھانگىرلىككە قارشى ئۇيۇشمىغا ئەزا بولغاندا كۆرگەنلىرى ئاساسىدىلا ياشلار خىزمىتىنى ئېلىپ بارغان دېيىشكە بولىدۇ.

1946 - يىلى بىتتىم تۈزۈلگەن كۈنلەردە ياشلار خىزمىتىنى قانداق قىلغاندا ياخشىراق ئىشلىگىلى بولار، دېگەن ئويدا سوۋېت ئىتتىپاقى كومسوموللىرى تەشكىلاتىنىڭ خىزمەت قوللانمىلىرىنى كۆرۈپ بېقىش نىيىتىدە غۇلجىدىكى سوۋېت ئىتتىپاقى دوختۇرخانىسىنىڭ باشلىقى ھاكىم جاپپاروۋېچ (ئۇيغۇر) بىلەن كۆرۈشۈپ، سوۋېت ئىتتىپاقى كومسوموللار تەشكىلاتىنىڭ خىزمەت قوللانمىلىرىدىن تېپىپ بېرىشنى سورىغانىدىم. ئۇ كىشى ئالدى بىلەن: «ئۆز شارائىتىڭلارغا قاراپ ئىش قىلساڭلار بولىدۇ» دېگەن مەسلىھەتنى بېرىپلا، كەينىدىن مۇنداق بىر ئىشنى ئېيتىپ بەردى: «ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن موسكۋادا بىرىنچى قېتىم سوۋېت ئىتتىپاقى كومسوموللار قۇرۇلتىيى ئېچىلغاندا، ياش ئىشچى سىكوۋورتسوف (1946 - يىللاردىكى قازاقىستان

كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ بىرىنچى شۇجىسى) نى سوۋېت ئىتتىپاقى كومسوموللار مەركىزىي كومىتېتىغا بىرىنچى شۇجى قىلىپ سايلىغان، ئۇنى چوڭ يىغىندا سەھنىگە سۆزگە تەكلىپ قىلغانىكەن، ئۇ سەھنىگە چىقىپ سۆزلەيدىغان سۆز تاپالماي، بىردىنلا «ياشسۇن پرولېتارىيات!»، دەپ بىر شوئار توۋلاپلا سەھنىدىن چۈشۈپ كەتكەنىكەن» دەپ كېلىپ: «سىلەرنىڭ ئەھ- ۋالىڭلار ئۇنىڭدىن ياخشىغۇ» دېدى. ئېھتىمال ھاكىم جاپپاروۋېچ بۇ سۆزنى ئىلھاملاندۇرۇش ئۈچۈن دېگەن بولسا كېرەك، لېكىن ھازىر شۇ نەزگىللەردە سەۋىيىمىزنىڭ تۆۋەنلىكى، تەجرىبىمىز- نىڭ يېتەرسىزلىكى ۋە تولىمۇ سادەلىقىمىزنى چوڭقۇر ھېس قىلىمەن.

ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى كېيىن، يەنى بىتىم ئىمزالانداندا خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىكىدە خىزمەت ئېلىپ بېرىشنى قارار قىلغان، 1948 - يىلى 8 - ئايدا ئەخمەتجان قاسىمى رەھبەرلىكىدىكى «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىللىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» تەسىس قىلىنغاندا «ئىتتىپاق» نىڭ ياشلار بۆلۈمى قىلىپ قوشۇۋېتىلدى.

ئۈچ ۋىلايەتتە قۇرۇلغان «ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى» شۇ دەۋر، شۇ شارائىتتا ياشلارنى ئۇيۇشتۇرۇش، تەربىيەلەش، ئالدىنقى سەپكە سەپەرۋەر قىلىش، ئىنقىلاب مېۋىلىرىنى قوغداش قاتارلىق ئىشلاردا ئۆز تارىخىي ۋەزىپىسىنى ئورۇنداش ئۈچۈن كۈرەش قىلغان.

ئالتىنچى، ئىلىدا سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىقىغا يېزىلىش بىلەن بىرلىكتە، كېيىنكى رەھبەرلىكىدە، شىنجاڭ سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن 3000 كىلومېتىر چېگرا بىرداش بولغانلىقى ۋە چېگرا رايونلارنىڭ ئىككى تەرىپىدە ئوخشاش

شاش مىللەتلەر ياشىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇزۇن تارىختىن بۇيان ئىككى ئارىدىكى خەلقنىڭ بېرىش - كېلىشى قويۇق بولغان، ھەتتا 18 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىكى شىنجاڭدىكى خوجىلار توپىلىشى مەزگىلىدە نەچچە يۈز مىڭلىغان جەنۇبىي شىنجاڭ خەلقى ھازىرقى ئۆزبېكىستانغا بېرىپ ئولتۇراقلىشىپ قالغانلىقى مەلۇم. 1871 - يىلى كېلىشىم بويىچە چار روسىيە ھۆكۈمىتى ئىلىدىن چېكىنگەندە، 40 نەچچە مىڭ ئۇيغۇر ئىلىدىن يەتتەسۇغا بېرىپ ئولتۇراقلاشقان (خەلق شۇ مەزگىلنى «كۆچ - كۆچ يىللىرى» دەپ ئاتايدۇ). ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن ئىلگىرى ۋە كېيىنمۇ جەنۇبىي شىنجاڭدىن نۇرغۇن ئەمگەكچى خەلق ياز كۈندىلىرى ئوتتۇرا ئاسىياغا بېرىپ، مەدىكارچىلىق قىلىپ ئاز - تولا پۇل تېپىپ، قىشتا يۇرتىغا قايتىپ تۇرغان، بەزىلىرى ئۇدا بىرنەچچە يىل ئىشلىگەن، ئايرىملىرى دائىملىق ئولتۇراقلىشىپ قالغان. ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن ھەر خىل سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن، بىر تۈركۈم ئۇيغۇر، قازاق، ئۆزبېك قاتارلىقلار 1930 - يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە شىنجاڭغا قېچىپ كەلگەن. 1920 - يىللارنىڭ ئاخىرىدا مەغلۇپ بولغان چار پادىشاھىنىڭ ئەسكەرلىرى، ئاننىكوف، دوتوف، پاكىچ قاتارلىق ئاتامانلار باشلىغان بىر قىسىم قوراللىق ئەسكەر ۋە بىر قىسىم رۇس پۇقرالىرى بولۇپ 20 مىڭغا يېقىن كىشى ئىلى، بورتالا، چۆچەك چېگرىسى ئارقىلىق شىنجاڭغا قېچىپ كىرگەن. سوۋېت ئىتتىپاقى قىزىق تەلىپى بويىچە ياكى زېڭشىن قوراللىق ھەم قورالسىز قاچاقلاردىن بىر قىسىمنى يۇرتىغا قايتۇرغان بولسىمۇ، رۇسلارنىڭ بىر قىسمى يەنىلا شىنجاڭدا ئولتۇراقلىشىپ قالغان. 1930 - يىللارنىڭ باشلىرىدا شىنجاڭدا جىن شۇرېن ئەنە شۇ رۇسلاردىن ياللىۋېلىپ قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىنى باستۇرۇشتا پايدىلانغان، شۇنداقلا ئەنە شۇ رۇس ئەسكەرلىرى ھۇجۇم قىلىپ جىن شۇرېننى جياڭجۇن يامۇلىدىن قوغلاپ چىقارغان.

1940 - يىللارنىڭ باشلىرىدا، غولجا، چۆچەك، ئۈرۈمچى، قەشقەر قاتارلىق جايلاردا ئاز ساندا سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقراسى بولغان. 1946 - يىلى ئۈچ ۋىلايەت بىلەن گومىنداڭ ئوتتۇرىسىدىكى تىنچلىق سۆھبىتى ئاخىرلىشىپ، بىتىم ئىمزالىنىش ئالدىدا تۇرغان مەزگىلدە سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلخانىسى سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقراسى قوبۇل قىلىدىغانلىقى ھەققىدە كۈچىغا ئېلان چاپلىغان. سوۋېت ئىتتىپاقى ئالىي سوۋېتىنىڭ مۇشۇ ئۇقتۇرۇشى 1946 - يىلى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ غولجىدىكى كونسۇلخانىسى دەروازىسى ئالدىغا چاپلانغان ۋە باشقا شەكىللەر ئارقىلىق تەشۋىق قىلىنغان. ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن سوۋېت ئىتتىپاقىدىن پاقىدىن قېچىپ كەلگەن رۇس، تاتار، ئۆزبېك، قازاق، ئۇيغۇرلار ئەينى چاغدا ئىلى، تارباغاتاي ۋىلايەتلىرىدە باشقا جايلارغا قارىغاندا كۆپرەك ئىدى. ئاشۇ ئۇقتۇرۇش چىققاندىن كېيىن ئامما ئىچىدە سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىقىغا يېزىلىش ئېلىپ بېرىلدى ۋە پاسپورت تارقىتىلدى. كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان شۇكى، شۇ چاغدىكى غولجا ناھىيىسىنىڭ ھاكىمى تېپىپ ئاخۇن (تېپىپ شەنگەن) نىڭ سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلخانىسىدىكى پاسپورت تارقىتىش ئىشىغا ئاكتىپ قاتنىشىپ، ئۆزى مەسئۇل بولۇپ، خۇر جۇن - خۇر جۇندا پاسپورت ئېلىپ چىقىپ، غولجا ناھىيىسىنىڭ يېزىلىرىدا پاسپورت تارقاتقانلىقى ھەققىدە خەۋەر مۇتارقالغانىدى. سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىقىغا تىزىملاپ پاسپورت تارقىتىش ئىشى مىللىي ئارمىيە ئىچىدىنمۇ ئېلىپ بېرىلغان، سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلخانىسى خادىملىرى ئالدىنقى سەپ ھېسابلانغان يەنى ئىسخەي ئورمانلىقىدا چېدىر تىكىپ، جەڭچىلەرنى پۇقرالىققا تىزىملاپ پاسپورت تارقىتىش ئىشىنى ئېلىپ بارغان. پۇقرالىققا يېزىلىپ، پاسپورت ئالغانلار ئادەتتىكى خەلق ئاممىسى ۋە جەڭچىلەر بولۇپلا قالماي، بەلكى ئۈچ ۋىلايەتتىكى مەسئۇل كادىرلار،

ئوڧتىسىر ۋە كوماندىرلار ئىچىدىمۇ ئاز ئەمەس ئىدى، پۇقرالىققا قانداق ئادەملەر يېزىلىۋاتىدۇ؟ يەرلىكلەر سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىقىغا يېزىلسا قانداق بىر تەرەپ قىلىنىدۇ؟ بۇ ئىشتا ساقچى تەرەپنىڭ ئالاقىسى بارمۇ؟ بۇلار ھەققىدە ھېچ نەرسە مەلۇم ئەمەس ئىدى. قىسقىسى، يەرلىك ئورگانلار بۇنداق مەسىلىلەرنى قانداق بىر تەرەپ قىلىشنى بىلمەيتتى (بىلىدىغانلار بار دېگەندىمۇ پىكىر قىلىش مۇمكىن ئەمەس). پۇقرالىققا يېزىلىپ، پاسپورت ئېلىدۇ ۋالغان ياشلار پەخىرلىنەتتى.

1962 - يىلى ئىلى - چۆچەك ۋەقەسى يۈز بەرگەندە، سوۋېت ئىتتىپاقىغا قېچىپ كەتكەنلەر، شۇ چاغدا ھۆكۈمەت تەرىپىدىن ئېلان قىلىنغان ستاتىستىكىدا جەمئىي 120 مىڭ نەپەر بولۇپ، ئۇنىڭ ئىچىدىكى 60 مىڭ سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىقىغا يېزىلىۋالغان يەرلىك كىشىلەر ئىكەن. ئازادلىقتىن كېيىن، 1955 - يىلىدىن باشلاپ، بوز يەر ئېچىپ ئولتۇراقلىشىشقا چاقىرىق قىلىنىش بىلەن، سوۋېت ئىتتىپاقىغا كەتكەنلەرنىڭ سانىمۇ ئاز ئەمەس. بىر ئائىلىدە بىر كىشىدە پاسپورت بولسا، ئۇنىڭغا بەش - ئون ئادەم چېتىلىپ مېڭىش ئەھۋاللىرى ئومۇمىي يۈزلۈك دېگۈدەك يۈز بەردى.

كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ ئۇنچىلىك دەرىجىدە سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىقىغا يېزىلىپ، سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقراسى بولۇشنى خالىشىغا، شۇ چاغدىكى سوۋېت ئىتتىپاقى سوتسىيالىستىك تۈزۈمىنىڭ ئەۋزەللىكى، سوۋېت ئىتتىپاقى خەلقىنىڭ گېرمان فاشىزمى ئۈستىدىن قازانغان غەلبىسى، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ھەرقايسى جەھەتلەردىكى تەرەققىياتى ھەققىدىكى تەشۋىقاتلارنىڭ تەسىرى، ياشلاردىكى سوتسىيالىزمغا بولغان مايىللىق قاتارلىقلار سەۋەب بولغان بولسا، يەنە بىرى، ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمەتى بىلەن گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتى ئوتتۇرىسىدىكى «تىنچلىق بىتىمى» دىن ئەندىشە قىلىش سەۋەب بولغان.

سۈۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىقىغا يېزىلغان كۆپلىگەن ئۈچ ۋە لاياھت كادىرلىرى، ھەتتا بىر قىسىم ناھىيىدىن يۇقىرى دەرىجىلىك مەمۇرىي، ھەربىي مەسئۇل كادىرلار ئومۇمىي ۋەزىيەت ئېھتىياجى بىلەن 50 - يىللاردىن كېيىنمۇ شىنجاڭدا دۆلەت كادىرى بولۇپ خىزمەت قىلدى، ھەتتا جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىگە ئەزا بولدى. 1955 - يىلىدىن كېيىن دۆلەت تەۋەلىكى ئايرىلىشقا باشلىغاندا، بىر قىسىم كادىرلار سۈۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىقى پاسپورتىنى قايتۇردى، بەزىلىرى سۈۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىقىنى ساقلاپ قېلىپ، سۈۋېت ئىتتىپاقىغا كۆچۈپ كەتتى. 1962 - يىلى ئىلى - چۆچەك ۋەقەسى يۈز بەرگەندىن كېيىن، شىنجاڭدىكى سۈۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك سۈۋېت ئىتتىپاقىغا كەتتى، كەتمەي قالغان بىر قىسىملىرى سۈۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىقى پاسپورتىنى قايتۇرۇپ، جۇڭگو پۇقرالىقىغا ئۆتتى.

يەتتىنچى، خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى بىلەن 1946 - يىلى ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى بىلەن گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتى ئوتتۇرىسىدىكى تىنچلىق بىتتىمى ئىمزالىنىش ئالدىدا، غۇلجىدا مەخپىي تەشكىلات - خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى قۇرۇلدى. بۇ پارتىيىنىڭ تەشەببۇسچىسى ئابدۇكېرىم ئابباسوف (رەئىسى)، سەيپىدىن ئەزىزى، ئەسكەت ئىسھاقوف، مەھمۇت ئىمىن ئىمىنوف، ئەنۋەر خانىبابا، ئابدۇللا زاكىروف ۋە مەن سەيدۇللا سەيپۇللايوفتىن تەركىب تاپقاندى. كېيىنكى يىللاردا ھەيئەت رىياسىتى ئەزالىقىغا ئابدۇرېھىم ئەيسا، لى تەييۇ (خەنزۇ)، داشىچاپ (موڭغۇل) لار قوشۇلدى. بۇ پارتىيىنىڭ ئالدىغا قويۇلغان ۋەزىپە بىتتىم ئىمزالىنىپ

ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، گومىنداڭ ئىدارە قىلمۇۋاتقان يەتتە ۋىلايەتتە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى ھەرىكەت ئېلىپ بېرىش ئىدى. بىتتىم ئىمزالىنىپ بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئابدۇكېرىم ئابباسوف، سەيپىدىن ئەزىزى، ئەنۋەر خانباбалار خىزمەت مۇناسىۋىتى بىلەن ئۈرۈمچىگە يۆتكەلدى. ئۇلار ئۈرۈمچىگە بارغاندىن كېيىن، تۇرپان، قەشقەر، خوتەنلەردە بۇ پارتىيىنىڭ تارماق تەشكىلاتلىرىنى قۇرۇپ، بىتتىمنى قوغداش يۈزىسىدىن بەزى ھەرىكەتلەرنى ئېلىپ بارغان. بۇ پارتىيە 1947 - يىلىنىڭ باشلىرى ئۈرۈمچىدىكى ئىلغار خەنزۇ ياشلىرى تەشكىللىگەن «كۈرەش» تەشكىلاتى (مەخپىي تەشكىلات) بىلەن بىرلىشىپ خەلقچىل ئىنقىلابىي پارتىيە بولغان.

1946 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتى نەنجىڭدا مىللىي قۇرۇلتاي چاقىردى. قۇرۇلتاي ۋەكىللىرى ئىچىدە ئەخمەتجان قاسىمى، ئابدۇكېرىم ئابباسوف قاتارلىق ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى بولغانلىقتىن، ئابدۇكېرىم ئابباسوف قۇرۇلتايدىكى پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ نەنجىڭدا تۇرۇشلۇق ئىش باشقۇرۇش ئورنىنىڭ مەسئۇلى دۇڭ بىۋۇ بىلەن مەخپىي كۆرۈشۈپ، خەلق ئىنقىلابىي پارتىيەسىنىڭ ئەھۋالىنى دوكلات قىلىش بىلەن بىللە جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ رەھبەرلىك قىلىشىنى ئىلتىماس قىلغان، دۇڭ بىۋۇ ج ك پ مەركىزىي كومىتېتىنىڭ يوليورۇقى بويىچە ئابدۇكېرىم ئابباسوفقا مەسلىھەت بەرگەن ھەمدە كېيىنكى ئالاقىنى كۈچەيتىش ئۈچۈن رادىيوت پېڭ گونەن (ۋاڭ × ×) نى ئابدۇكېرىم ئابباسوفقا قوشۇپ شىنجاڭغا ئەۋەتكەن. پېڭ گونەننىڭ ئۈرۈمچىدە تۇرۇشى قىيىن بولغاچقا، 1947 - يىلىنىڭ بېشىدا غۇلجىغا بېرىپ ئىشقا كىرىشكەن. پېڭ گونەن ئېخىسكا جەھەتتىكى سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن مەركەز بىلەن ئالاقە ئورنىتىلمىغان بولسىمۇ، لېكىن شىنخۇا ئاگېنتلىقىنىڭ كۈندىلىك خەۋەر-

لىرىنى قوبۇل قىلىپ، ئىلى گېزىتىنى تەمىنلەپ تۇرغان، خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى 1948 - يىلى 8 - ئايدا كەلگەندە ئۆز پائالىيىتىنى پۈتۈنلەي توختىتىپ، يېڭىدىن تەشكىل قىلىنغان «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىللىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» تەركىبىگە قوشۇلۇپ كەتتى. خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى ھەققىدە سەيپىدىن ئەزىزى «ئۆمۈر داستانى» نىڭ 2 - قىسمىدا توختىلىپ ئۆتكەن، مەن شۇ چاغدا بولۇپ ئۆتكەن بەزى ئىشلار ئۈستىدە بىلىدىغانلىرىمنى قوشۇمچە قىلىپ ئۆتمەكچى.

خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسىنىڭ نىزامنامىسىنى ماقۇللاش يىغىنى 1946 - يىلى 5 - ئايدا، يەنى تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىش ئالدىدا ئېلىپ بېرىلغان. ھەيگەت ئەزالىرى يىغىن ئېچىش ئۈچۈن «باغ سەيلىسى قىلىش» نامى بىلەن جېلىليۇزىدىكى نادەم ھاجىنىڭ بېغىغا چىقتۇق، بۇ باغدىكى يىغىندا نىزامنامە ماددىمۇ ماددا ئوقۇلۇپ، مۇزاكىرە قىلىنىپ ماقۇللاندى. نىزامنامىنى تەستىقلاشتا ھېچقانداق تالاش - تارتىش بولمىدى، شۇنداقتىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈشكە تېگىشلىك مۇنداق ئىش بار:

1. نىزامنامىدە شىنجاڭنىڭ كەلگۈسى ئىستىقبالى ھەققىدە «پۈتۈن شىنجاڭ ئازاد بولغاندىن كېيىن، ئومۇمىي خەلقنىڭ تەلىپى بويىچە بىر تەرەپ قىلىنىدۇ» دەپ يېزىلغان، بۇ ماددا ئوقۇپ ئۆتۈلگەندىن كېيىن، ئابدۇكېرىم ئابباسوف: «شىنجاڭ مۇستەقىللىقنى يازمىدۇق، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىكىدە بولىدۇ، دەپمۇ يازمىدۇق، بۇ مەسىلە خەلق تەلىپى بويىچە بىر تەرەپ قىلىنىدۇ، دەپ يېزىلدى» دەپ ئىزاھلاپ ئۆتتى. بۇنىڭغا قارىتا ھېچكىممۇ باشقىچە پىكىردە بولمىدى. يىغىن قاتناشچىلىرى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى غەلبە قىلغاندىمۇ شىنجاڭ جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىكىدە بولىدۇ، دەيدىغان قاراشتا دەپ بىلەتتى. يەنە بىر تەرەپتىن، تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىمزالانغانلىقى، بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلغاندا

لىقىنىڭ ئۆزىمۇ ئۈچ ۋىلايەتتىكى مۇستەقىللىق شوئارىنىڭ ئە-
مەلدىن قالدىغانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى، مۇنداق چۈشەنچە بىر
قىسىم كىشىلەر، بولۇپمۇ ئىچكى ئەھۋالدىن خەۋەردار كىشىلەر
ئۈچۈن چۈشىنىشلىك ئىدى.

2. خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسىگە ئەخمەتجان قاسىمنىڭ
قاتنىشى لازىمۇ، يوق؟ دېگەن مەسىلىدە، كۆپچىلىك ئەخمەت-
جان قاسىمى ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى
بولغانلىقى ئۈچۈن، خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسىگە كىرمىگىنى
ياخشى، ئەمما پارتىيىنىڭ ئىش - پائالىيەتلىرىدىن خەۋەردار
بولۇشى كېرەك، دەپ ھېسابلىدى. بۇ مەسىلىدە ئابدۇكېرىم
ئابباسوف ئەخمەتجان قاسىمى بىلەن ئايرىم سۆزلىشىشنى ئۈستىگە
ئالدى.

3. ئەينى شارائىتتىكى بۇ پارتىيىمىز مەخپىي پارتىيە بول-
سىمۇ، لېكىن سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئىلىدا تۇرۇشلۇق كونسۇل-
خانىسىنى ئەھۋالدىن خەۋەردار قىلىپ قويۇش زۆرۈر ئىدى،
شۇڭا كونسۇلخانا بىلەن كۆرۈشۈشنى ئابدۇكېرىم ئابباسوف ئۈست-
تىگە ئالدى.

«پارتىيە نىزامنامىسى» نى ماقۇللاش يىغىنىدىن كېيىن،
مەلۇم بىر كۈنى ئابدۇكېرىم ئابباسوف ماڭا: «مەن كونسۇلخانغا
بېرىپ، خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسىنىڭ تەشكىل قىلىنغانلىقىنى
كونسۇلغا مەلۇم قىلىشتىن بۇرۇنلا ئۇلار بۇ ئىشتىن خەۋەر
تېپىپ بوپتىكەن، ماڭا بەك قوپال مۇئامىلە قىلدى، بۇ ئىشنى
ئۇلارغا كىم يەتكۈزگەندۇ؟» دېدى. مەن بىلمەيدىغانلىقىمنى
ئېيتتىم ھەم ئۆزۈممۇ كىمدىن گۇمان قىلىشنى ئۇقماي قالدىم.
ئارىدىن بىر - ئىككى ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن، ئابدۇكېرىم
ئابباسوف بۇ مەسىلە ئۈستىدە يەنە سۆز ئېچىپ: «خەلق ئىنقىلاب-
بىي پارتىيىسى ھەققىدىكى ئىشنى ئا. ئا. ئىنىسى ئارقىلىق
چېگرىدىن (ئۇنىڭ ئىنىسى چېگرىغا مال ئۆتكۈزۈپ سودا قىلات-

تى) رازۇبىدكا ئورۇنلىرىغا خەۋەر بەرگەن، شۇنىڭدىن كېيىن موسكۋا بۇ ئىشنى غۇلجىدىكى كونسۇلخانىدىن سۈرۈشتۈرگەندە، كونسۇلخانا بۇ ئىشتىن خەۋەرسىز بولغاچقا: «ئۇنداق ئىش يوق، دەپ جاۋاب بەرگەنلىكتىن، موسكۋا كونسۇلخانىنى قاتتىق تەنقىد قىلغان، شۇڭا ئۇلار ماڭا ئاچچىقلىنىپ، قوپاللىق قىلغان بولسا كېرەك» دەيدى. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ توغرىدا باشقا گەپ - سۆز بولمىدى.

1947 - يىلى بىتىم بۇزۇلۇپ، ئۈرۈمچىدىن بىر تۈركۈم زىيالىي ياشلار غۇلجىغا كەلدى، بۇ ياشلارنىڭ بىر قىسمى خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسىگە ئەزالىققا قوبۇل قىلىندى. غۇلجىدىكى سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلخانىسىنىڭ مۇئاۋىن كونسۇلى ۋارالد-يېفى «خ ئى پ» گە ئەزا بولغان XXX دىن «سەن خ ئى پ» گە ئەزا بولدىڭمۇ؟» دەپ سورىغاندا، ئۇ: «ھەئە، ئەزا بولدۇم» دەپ جاۋاب بەرگەندە، مۇئاۋىن كونسۇل: «ئۇ ئەكسەت يەتچىل تەشكىلات» دېگەن. بۇ گەپنى ئەينى ۋاقىتتا ئاڭلاپ غەلىتە گەپقۇ، دەپ ھەيران قالغاندىم. بۇ گەپتىن «خ ئى پ» نىڭ باشقا ئەزالىرىنىڭمۇ ھەيران قېلىشى تەبىئىي ئىدى.

1958 - يىلى ئۈرۈمچىدە «يەرلىك مىللەتچىلىككە قارشى تۇرۇش ھەرىكىتى» ئېلىپ بېرىلىۋاتقاندا، چوڭ يىغىندا XXX غۇلجىدىكى مۇئاۋىن كونسۇلنىڭ «خ ئى پ» ئەكسىيەتچىل تەشكىلات» دېگەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدى.

(1) ئەگەر سوۋېت ئىتتىپاقى «خ ئى پ» نى ئەكسىيەتچىل تەشكىلات دەپ تونۇسا، شۇ چاغدىكى ۋەزىيەتتە «خ ئى پ» نىڭ بىر كۈن مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىمۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

(2) ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت مەۋجۇت كۈنلەردە، «خ ئى پ» ئۈرۈمچىدە بەزى پائالىيەتلەرنى ئېلىپ باردى.

1980 - يىللارنىڭ ئاخىرىدا بىر قېتىم بۇ ھەقتە سۆز بولغاندا، سەيپىدىن ئەزىزى ماڭا ئەينى چاغدا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شۇنداق

جاڭدىكى كونسۇلخانسىنىڭ خىزمەتلىرىنى تەكشۈرۈش ئۈچۈن موسكۋادىن كەلگەن XXX بىلەن ئابدۇكېرىم ئابباسوف ئىككىسى كۆرۈشكەن چاغدا، «خ ئى پ» ھەققىدە سۆز بولغاندا، ئۇ ئادەمنىڭ «خ ئى پ» توغرىلىق باشقا ھېچقانداق غەيرىي پىكىر قىلمىغانلىقىنى، «خ ئى پ» نىڭ مەخپىيەتلىكىنى ساقلاشنى ئىپتىتاقلىقىنى سۆزلەپ بەرگەندى.

(3) 1948 - يىلى «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىللىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» تەسىس قىلىنىش ئالدىدا، غۇلجىغا موسكۋادىن ۋاسىلىيېف ئىسىملىك بىرى كەلگەندى، ئۇ ئادەم: «خ ئى پ» ئىككى ۋەكىل كۆرسەتسە، سۆزلەشكە» دېگەن تەكلىپنى قويدى. «خ ئى پ» نىڭ ھەيئەت ئەزالىرى ئابدۇكېرىم ئابباسوف بىلەن سەيپىدىن ئەزىزىنى سۆھبەت ۋەكىللىكىگە كۆرسەتتى. سۆھبەتتە موسكۋا ۋەكىلى «خ ئى پ» نى قۇرۇلماقچى بولغان «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىللىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» بىلەن بىرلەشتۈرۈۋېتىش تەكلىپىنى بەردى، «خ ئى پ» مۇ بۇ تەكلىپكە قوشۇلۇپ پائالىيىتىنى توختاتتى. «خ ئى پ» ئەكسىيەتچىل تەشكىلات بولغان بولسا، موسكۋا ۋەكىلى ھەرگىز ئۇنىڭ بىلەن سۆھبەت قىلمىغان بولاتتى.

يۇقىرىدىكى مەسىلە توغرىسىدا يەنە شۇنى ئەسكەرتىشكە توغرا كېلىدۇكى، بىرى، گەرچە سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلخانسى 1946 - يىلى «خ ئى پ» يېڭى قۇرۇلغاندا ئۇنىڭغا قارىتا گۇمانلىق قاراشتا بولغان بولسىمۇ، كېيىنكى يىللاردا «خ ئى پ» نىڭ ئەمەلىي ھەرىكىتىنى بىلمەي قالارمۇ؟ ئالاھىلى، ئابدۇكېرىم ئابباسوف ئۈرۈمچىدىكى مەزگىلدە، ئۈرۈمچىدىكى خەنزۇ ياشلارنىڭ ئىلغار تەشكىلاتى بىلەن «خ ئى پ» نى بىرلەشتۈردى، شۇنداقلا تۇرپان، قەشقەرلەردىمۇ «خ ئى پ» نىڭ تارماقلىرى قۇرۇلدى. يەنە بىرى، ئابدۇكېرىم ئابباسوف 1946 - يىلى نەنجىڭگە گومىنداڭنىڭ مىللىي قۇرۇلتىيىغا قاتنىشىش ئۈچۈن

بارغاندا جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ نەنجىڭدا تۇرۇشلۇق ۋەكىلى دۇڭ بىۋۇ بىلەن مەخپىي كۆرۈشۈپ، رادىست پىك گوەتنى بىللە ئەكەلدى. بۇ ئەھۋاللارنى سوۋېت ئىتتىپاقى كوند سۇلىنىڭ بىلمەسلىكى مۇمكىن ئەمەس. «3 نەنجىڭ»

پىك گوئەن 1947 - يىللىرىنىڭ باشلىرى غۇلجىغا ئورۇد- لىشىپ، شىنخۇا ئاگېنتلىقىنىڭ خەۋەرلىرىنى قوبۇل قىلىپ، «ئىلى گېزىتى» نى خەۋەر بىلەن تەمىنلىدى. بۇ ئىشتىنمۇ سو- ۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلخانىسىنىڭ خەۋىرى يوقمۇ؟ تىنچلىق بى- تىشى بۇزۇلغاندىن كېيىن، غۇلجىدا ئابدۇكېرىم ئابباسوفنىڭ تەكلىپى بىلەن ساي بويىدىكى نىساخان ئاچىنىڭ قورۇشىنى ئىجا- رىگە ئېلىپ، بىر ئېغىزنى «خ ئى پ» نىڭ ئىشخانىسى قىلدۇق، يەنە بىر ئېغىز ئۆي پىك گوئەننىڭ ياتقى قىلىندى. بۇ چاغدا بىزىلەر كېلىپ مەندىن (مەنمۇ شۇ ھويلىدا ئولتۇرغانىدىم) «ئۇ نېمە قىلىدىغان ئادەم؟ نەدىن كەلدى؟» دەپ پىك گوئەننى سۇ- رۇشتە قىلغانىدى. خەلق ئاممىسى شۇنچىلىك بىلگەن ئىشلارنى كىچىككىنە غۇلجا شەھىرىدىكى سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلخانى- سىنىڭ بىلمەي قېلىشى ئەقىلگە سىغمايدۇ. شۇنداق تۇرۇق- لۇق مۇئاۋىن كونسۇل 1948 - يىلىنىڭ باشلىرىدا يەنە نېمە ئۈچۈن «خ ئى پ» گە نىسبەتەن ناتوغرا پوزىتسىيىدە بولىدۇ؟ مېنىڭچە، بىر قاتار ئەھۋاللاردىن قارىغاندا، كونسۇلخانا ئۆزىنىڭ 1946 - يىلىدىكى خاتا مۆلچەرىدىن قايتقان بولسىمۇ، ئۆزلىرىدىن بىسوراق قۇرۇلۇپ قالغان تەشكىلاتقا بولغان ئاچچىقى قايتىمىغان بولۇشى مۇمكىن. «ئىلى گېزىتى» نىڭ «3 نەنجىڭ»

1948 - يىلى 8 - ئايدا، غۇلجىدا «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىللىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» قۇرۇلغاندا، «گىت- تىپاق» نىڭ مەركىزىي تەشكىلىي ھەيئىتىگە ئابدۇكېرىم ئاببا- سوفنىڭ كىرمەي قېلىش مەسىلىسىدە شۇ چاغدا ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنمۇ يولداشلار ئىچىدە بەزى گەپ - سۆزلەر بولۇپ تۇردى.

بۇ «ئىتتىپاق» شۇ چاغدىكى بىرلىك شەپ خاراكتېرىدىكى ئاممەت-
ۋى تەشكىلات ئىدى. ئۇنىڭغا ھەر مىللەت، ھەر ساھە ۋە ھەر
خىل تەبىقىدىكى كىشىلەر قاتناشقان، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى «ئىتتى-
تىپاق» مەركىزىي تەشكىلىي ھەيئىتىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى بول-
غان، ئابدۇكېرىم ئابباسوف «ئىتتىپاق» تەشكىلىي ھەيئەت ئىدى-
چىگە كىرگۈزۈلمىگەن. بۇ مەسىلە ئەينى چاغدا بىر قىسىم
كىشىلەرنى ھەيران قالدۇرغان. بۇ يەردىكى تۈپ مەسىلە يەنىلا
سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ غۇلجىدا تۇرۇشلۇق كونسۇلخانىسى «خ ئى
پ» نىڭ تىنچلىق بىتىمىگە قارشى ئەمەسلىكىنى، «مۇستەقىل-
چى، رادىكاللار تەشكىلاتى» ئەمەسلىكىنى بىلگەن بولسىمۇ، ئاچ-
چىقىدىن يانماي، ئابدۇكېرىم ئابباسوفنى «ئۆز بېشىمچىلىق
قىلدى» دەپ قاراپ، «تىزگىننى تارتىپ» قويماقچى بولغان.
ئابدۇكېرىم ئابباسوف «ئىتتىپاق» نىڭ تەشكىلىي ھەيئەت
ئەزاسى بولمىغان بولسىمۇ، «ئىتتىپاق» نىڭ ئاخبارات ئىشلىرىغا
مەسئۇل ئىدى.

ئابدۇكېرىم ئابباسوف 1948 - يىلى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ
غۇلجىدىكى باش مەسلىھەتچىسىگە بىر پارچە خەت يازغان. بۇ
خەتنى ئۇنىڭ ئىنىسى خەمىت ئابباسوف ساقلىغانىكەن (خەمىت
يېقىنقى يىللاردا ۋاپات بولغان). 1990 - يىللىرى بۇ خەتنى
خەمىت ئابباسوف ئۈرۈمچىدىكى ئىنىسى ئابدۇسالام ئابباسوفقا
بەرگەن، ئابدۇسالام خەتنى سەيپىدىن ئەزىزىگە ئەۋەتىپ بەرگەن
(بۇ خەتنىڭ كۆپەيتىلگەن نۇسخىسىدىن ئۈرۈمچىدە بارلىقىنى ئاڭ-
لىدىم). ئاڭلىشىمچە، ئابدۇكېرىم ئابباسوف خەتتىدە ئۆزىنىڭ
«ئىتتىپاق» تاپشۇرغان ۋەزىپىلەرنى تىرىشىپ ئىشلەۋاتقانلىقىنى
ئېيتىپ، ئۆزىگە بولغان مۇئامىلىنىڭ توغرا بولمايۋاتقانلىقتىن
قاتتىق رەنجىگەنلىكى ئېيىلغان. يۇقىرىقى ئەھۋاللارنى ئاڭلىغان
بەزى كىشىلەر «ئۈچ ۋىلايەتتە ھوقۇق تالىشىش كۈرىشى بولغان»

مۇ؟» دېگەن گۇماندا بولغان. ئەمەلىيەتتە رەھبەرلىك ئىچىدە
 ھوقۇق تالىشىش بولغان ئەمەس. ئەخمەتجان قاسىمنىڭ رەھبەر-
 لىكى مۇقىم بولۇپ، بىرەر كىشىنىڭ ئۇنىڭ ھوقۇقىغا خىرىس
 قىلغىنى يوق، ئۇنداق بولۇشىمۇ مۇمكىن ئەمەس. ئېلىخان تۆرە
 رەھبەرلىك قىلغان مەزگىلدەمۇ ئۇ «ھوقۇق تالىشىش» سەۋەبىد-
 ىن ئاغدۇرۇلمىغان، بەلكى ئۇنىڭ ئاغدۇرۇلۇشى تۈپتىن ئالغان-
 دا، ئىدىئولوگىيە جەھەتتىكى زىددىيەتتىن بولغان دېگەن
 مۇۋاپىق.

ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىكى ئىچىدە بەزىبىر ئۇششاق زىددىيەت-
 لەرنى يوق دېگىلى بولمايدۇ. جەمئىيىتىمىزدە گەپ تاپمىسا،
 غەيۋەت قىلمىسا يېگەن ئاش - نېنى تېنىگە سىڭمەيدىغان ئادەملەر
 بار. بەزى غەيۋەتلەر ياكى ئۇششاق زىددىيەتلەرنىڭ بولۇشى مۇ-
 قەررەر. 1948 - يىلى بىر قېتىم غۇلجىدا غېنى مەست ھالدا
 گېنېرال ئىسھاقبەگىنىڭ ئالدىنى توسۇپ قالايمىقان سۆزلىگەن
 ئەھۋال بولغان. بۇنى ھوقۇق تالىشىش دېگىلى بولمايدۇ، بۇ
 نادانلىق، مەنەنلىك، مەستلىكنىڭ نەتىجىسىدە كېلىپ چىققان
 بىر كۆرۈنۈشتىنلا ئىبارەت.

**سەككىزىنچى، ئېلىخان تۆرە ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى
 ئىشلار**

ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ دەسلەپىدە ئوتتۇرىغا چىققان ھەم
 بىر مەزگىل (1944 - يىلى 12 - ئايدىن 1946 - يىلى
 6 - ئايغىچە) رەھبەرلىك ۋەزىپىسىنى ئۆتىگەن تارىخىي شەخس
 ئېلىخان تۆرە زادى كىم؟ قانداق قىلىپ رەھبەرلىك ئورنىغا
 چىقىپ قالغان؟ بۇ ھەقتە بىلگەن - ئاڭلىغانلىرىم تۆۋەندىكىچە:

ئېلىخان تۆرە شاكىرخان تۆرە ئوغلى 1885 - يىلى ھازىرقى قىرغىزىستاننىڭ توقماق (بالاساغۇن) شەھىرىدە تۇغۇلغان. ئۇ ئەرەبىستان ۋە بۇخارا لاردا ئوقۇپ، ئەرەب، پارس، تۈركىي تىل-لىمىنى ھەم تېبابەت ئىلمىنى ئىگىلىگەن. 1929 - يىلى سوۋېت ئىتتىپاقىدىن شىنجاڭغا كېلىپ، غۇلجا شەھىرىدە ئولتۇراقلىدى. شىپ تېۋىپلىق كەسپى بىلەن شۇغۇللانغان. 1937 - يىلى شېڭ شىسەي تەرىپىدىن قولغا ئېلىنغان. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئېلىخان تۆرە شېڭ شىسەي تۈرمىسىدە تۆت يىل ياتقاندىن كېيىن، 1941 - يىلىنىڭ مەلۇم بىر كۈنى تۈرمىدىن قويۇپ بېرىلگەن.

تۈرمىدىن قويۇپ بېرىلگەندىن كېيىن، ئېلىخان تۆرە غۇلجاغا بېرىپ يەنە تېۋىپلىق قىلغان. ئۇ غۇلجىدا خېلى ئۇستا تېۋىپ سانىلىپ، خەلق ئىچىدە مەلۇم ئابىرۇيغا ئىگە بولغان. ئېلىخان تۆرە تېۋىپلا بولۇپ قالماستىن، بەلكى يۇقىرى سەۋىيىدىكى دىنىي ئۆلىما ھېسابلىنىدىكەن. شۇڭا ئۇ شېڭ شىسەي تۈرمىسىدىن چىققاندىن كېيىن، تېۋىپلىق قىلغاندىن باشقا، دىنىي پائالىيەتلەر بىلەن شۇغۇللانغان. شېڭ شىسەي ۋە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلەردىن ئۆزىنىڭ زۇلمى ھەم ئېكسپلاتاتسىيىسىگە ئۇچرىغان خەلق ئېلىخان تۆرىنىڭ ۋەزىيەت تەبىلىغىلىرىنى بېرىلىپ ئاڭلىغان. 1944 - يىلى 4 - ئايدا غۇلجىدا گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى كۈرەش باشلانغاندا «ئازادلىق تەشكىلاتى» نىڭ رەئىسى بولغان. خەلق قوزغىلىڭى غەلبە قىلىپ، 1944 - يىلى 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى غۇلجا شەھىرى ئازاد بولغاندا، ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى قۇرۇلۇپ، ئېلىخان تۆرە ئۇنىڭ رەئىسى بولغان. تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىش ئالدىدا ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى ئېلىخان تۆرىگە «مارشال» ئۇنۋانىمۇ بەرگەن. 1946 - يىلى 6 - ئايدا كەلگەندە سوۋېت ئىتتىپاقىغا ئەكىتىلگەن، 1976 - يىلى 91 - يېشىدا تاشكەنتتە

ۋاپات بولغان. 2881

ئېلىخان تۆرە سۆزگە ماھىر، ناتتىلىق قابىلىيىتى بولغاندا، لىقتىن، ئىنقىلاب باشلىنىشتىن ئىلگىرى ئۇنىڭ گومىنداڭ ھاكىمىيىتىگە قارشى ئېلىپ بارغان تەشۋىقاتلىرى گومىنداڭ ھۆكۈمىتىگە قارشى غەزەپتىن تاشالماي تۇرغان خەلق ئاممىسىنىڭ كۈچلۈك قوللىشىغا ئېرىشىپ، ئۇنىڭ ئايرۇيىنى ئۆستۈرگەن. ئېلىخان تۆرە ھەققىدە سۆز بولغاندا، ئۇنىڭ ئۆتىگەن ۋەزىپىلىرىدىن بىرى ۋە خىزمىتىنى سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپىنىڭ قوللىشىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ. ئۇنىڭ خەلق ئىچىدىكى ئايرۇيى ۋە ھۆكۈمەتتىكى ئورنىنىڭ قانچىلىك يۇقىرى بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئەينى چاغدىكى سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى ئۇنىڭغا تازا ئىشىنىپ كەتمىگەن. شۇڭا ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتىنىڭ گومىنداڭ ھۆكۈمىتى بىلەن بولغان تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىدىغان شى بىلەنلا ئۇنى سوۋېت ئىتتىپاقىغا قايتۇرۇپ كەتتى دەپ چۈشىنىۋەتتىم. ئەمما، ئۇنىڭ بارلىق ئىش - ھەرىكىتىنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپىنىڭ قوللىشى بىلەن بولغانلىقى، يۇقىرىدىكى «سوۋېت ئىتتىپاقى ئۇنىڭغا تازا ئىشىنىپ كەتمىگەن» دېگەن قارىشىمغا زىت كېلىدۇ. ئەينى چاغدا ئېلىخان تۆرە ھەققىدە مېنىڭ ئاڭلىغانلىرىم مۇنداق: ئىلىخان تۆرە ۱۹۴۵ - يىلى 3 - ئايدا سوۋېت ئىتتىپاقىدا (ئالمۇتادا) داۋالانىپ ۋەتەنگە قايتىش ئالدىدا، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئۈرۈمچىدە تۇرۇشلۇق كونسۇلخانىسىدا ئىشلەپ قايتقان بىر دىپلوماتىيە خادىمى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدىم، ئۇ كىشى ئىلىدىكى ئەھۋاللارنى سۆزلەپ، مەندىن: «ئېلىخان تۆرىنى تونۇمسىز؟» دەپ سورىدى. مەن: «غۇلجىدىكى (تۆرە مەھەللىسى) دېگەن مەھەللىدىكى بىلىمەن» لېكىن ئۇنداق ئىسمى بار ئادەمنى تونۇمايمەن» دېدىم. شۇ چاغدا ئۇ كىشى: «ئۇ دېگەن بىر شەيتان... ئەنگىلىيىنىڭ جاسۇسى» دېدى. مەن بۇ گەپكە ھەيران قالدىم.

شۇ چاغدا مەندە «ئېلىخان تۆرىگە سوۋېت ئىتتىپاقى ئىشەنمەيدە-
 كەن» دېگەن قاراش پەيدا بولدى، شۇنداقلا، ئەگەر ئۇ جاسۇس
 بولسا، نېمە ئۈچۈن ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتىگە رەئىس
 بولىدۇ؟ دېگەن سوئالمۇ پەيدا بولماي قالدى. بۇ مەسىلىدە
 ئۆزۈممۇ ئېنىق چۈشەنچىگە ئىگە ئەمەس ئىدىم. كېيىنكى كۈن-
 لەردە بۇ مەسىلىگە مۇنداق قارىغانىدىم: سوۋېت ئىتتىپاقى ئەس-
 لىدە ئېلىخان تۆرىگە ئىشەنگەن، بىراق ئېلىخان تۆرە رەئىس
 بولغاندىن كېيىن يەنىلا ئۇ ئىدىئولوگىيە جەھەتتە ئىتتىپاقلىشىش
 مۇمكىن بولمايدىغان بىر شەخس بولغاچقا، ئۇنىڭدىن ۋاقىتلىق
 پايدىلانماقچى بولغان. 1946 - يىلى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ بىلەن
 گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتى ئوتتۇرىسىدا تىنچلىق بىتتىمى
 ئىمزالانغاندا، ئېلىخان تۆرە ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت ئەزا-
 سى دەپ بېكىتىلگەن بولسىمۇ، كېلىشىم ئىمزالىنىش ئالدىدا
 سوۋېت ئىتتىپاقىغا مەخپىي ئەكىتىلگەن.

1945 - يىلى باھار ئايلىرىدا ئېلىخان تۆرىنىڭ ناھايىتى
 چوڭ ئابروۋىغا ئىگە شەخسكە ئايلانغانلىقىنى كۆردۈم. مائارىپ
 نازارىتىگە خىزمەتكە كىرىپ، بىرنەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن
 سەيپىدىن ئەزىزى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ ئېلىخان تۆرىنىڭ قە-
 شىغا بىللە بارىدىغان بولدۇق. بىز ئېلىخان تۆرىنىڭ ئىشخانىسىدا
 غا كىرىش ئۈچۈن ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت بىناسى (سابىق ۋالىي
 مەھكىمىسى) غا باردۇق. بۇ بىنا چوڭ بىر قورۇغا جايلاشقان
 بولۇپ، خېلى بالدۇر سېلىنغان رۇس پاسونىدىكى بىرقانچە كۆر-
 پۇسلۇق، بىر قەۋەتلىك، ئاستى - ئۈستى تاختايلىق، قاغالتىردا
 يېپىلغان ئىمارەتلەر ئىدى. ئېلىخان تۆرە شۇ كۆرپۇسلارنىڭ
 بىرىدىكى بىر ئېغىز ئۆيىنى ئىشخانا قىلغانىكەن. بۇ ئۆيىنىڭ
 بېزىلىشى ئىشخانىغا ئوخشاشمايتتى، تاختاي ئۈستىگە گىلەم سې-
 لىنغان بولۇپ، ئېلىخان تۆرە گىلەم ئۈستىگە سېلىنغان كۆرپىدە
 ئولتۇرۇپ، ئالدىغا يۇمىلاق شىرە قويۇۋاپتۇ، شىرەنىڭ ئۈستىگە

قويۇلغان قەغەز، قەلەم، سىياھلار شۇ شىرەنىڭ ئۈنىنىڭ ئىش
ئۈستىلى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ تۇراتتى. ئېلىخان تۆرىنىڭ بۇ
ئىشخانىسى ماڭا خۇددى قازىخاندىكى تۈيۈلۈپ كەتتى.
بىز ئىشخانىغا كىرگەندىن كېيىن قائىدە بويىچە سالام بەر-
دۇق. سەيپىدىن ئەزىزى ئېلىخان تۆرىگە مېنى قىسقىچلا تونۇش-
تۈردى. ئېلىخان تۆرە «شۇنداقمۇ؟» دېگىنىچە ماڭا كۆزەيىنىك-
نىڭ ئۈستىدىن قاراپ قويدى، ئاندىن «ياخشى، ياخشى ئىشلەي-
لى» دەپ بىرنەچچە ئېغىزلا گەپ قىلغاندىن كېيىن، بىز قايتىپ
چىقتۇق. ئېلىخان تۆرىنىڭ ماڭا يەر ئاستىدىن قاراپ قويۇشى
مېنى ئەجەبلەندۈردى. ئەينى ۋاقىتتا ئېنىق بىر نەرسە دېيەلمە-
سەممۇ، تۆرە مەھەللىسى غۇلجىدىكى «تائالىيە» مەكتىپى ئەت-
راپىدا بولغانلىقى ئۈچۈن، 1941 - يىلى مېنىڭ ئۇ مەكتەپكە
بىر مەزگىل مۇدىر بولغانلىقىمنى ۋە 1943 - يىلى سوۋېت
ئىتتىپاقىغا كەتكەنلىكىمنى ئېلىخان تۆرە بىلمەي قالمايدۇ، شۇڭا
ماڭا مىسلىق قارىغان بولسا كېرەك، دېگەن ئويغا كەلدىم.
ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە ئېلىخان
تۆرىنىڭ شۇنچە يۇقىرى مەرتىۋە - ئابروۋىغا ئىگە بولالىشى ئۇنىڭ
ئۆزىنىڭ دىنىي بىلىمى ۋە ئاتىقلىقىغا تايىنىپ، جامائەت سورۇن-
لىرى ۋە مەسچىتلەردە ئىنقىلابىي تەشۋىقاتنى دىن بىلەن باغلاپ،
قۇرئاندىن ئايەت - ھەدىسلەرنى كەلتۈرۈپ چۈشەندۈرۈپ ئاممىنى
جەلپ قىلغانلىقىدىن بولغان. ئېلىخان تۆرىنىڭ بۇ خىل تەشۋى-
قاتلىرى شۇ مەزگىلدە مۇسۇلمانلارنى قوزغىتىش، ئۇلارنى ئىدى-
قىلاپقا سەپەرۋەر قىلىشتا مەلۇم رول ئوينىماي قالمىغان. بولۇپ-
مۇ غۇلجا شەھەر ئەتراپىدىكى ھەرەمباغ، ئايرودروم ئۇرۇشلىرىدا
ئۇ: «ھۇببۇل ۋەتەن، مەنەل ئىمان» (ۋەتەننى سۆيۈش -
ئىماننىڭ جۈملىسى) «بىر جەڭچىنىڭ بىر كېچە پوستتا تۇ-
رۇشى 100 يىل قىلغان ئىبادەتكە تەڭ»، «جەڭگە قاتنىشالمى-
ساڭمۇ، ئىككى سائەت پوستتا تۇرساڭ، خۇدا ساڭا جەننەتنىڭ

ئىشكىنى ئېچىۋېتىدۇ، ئەگەر شۇنداق بولمىسا، خۇدا قازى،
 بەيغەمبەر شاپائەتچى بولۇپ تەختكە چىققاندا، سېنىڭ تۆمۈر تىر-
 نىڭ مېنىڭ ياقامدا بولسۇن!» دېگەن سۆزلەرنى قىلغان، ئېلى-
 خان تۆرە جەڭچىلەرگە، خەلق ئاممىسىغا سۆز قىلغاندا، كىچىك
 قۇرئاننى قولغا ئېلىۋېلىپ، كۆرسىتىپ تۇرۇپ: «مېنىڭ دەپ-
 گەنلىرىم ئاللاننىڭ سۆزى، سىلەر بۇنى ئەقىل قولىڭلار بىلەن
 ئاڭلاڭلار» دەپ تەكىتلەيدىكەن.

ئەينى ۋاقىتتا، شىنجاڭ نوپۇسىنىڭ 90 پىرسەنتتىن كۆپ-
 رەكىنى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان مىللەتلەر تەشكىل
 قىلاتتى. شۇڭلاشقا شىنجاڭدا ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن ياكى زېڭ-
 شىن، جىن شۈرەپنلار شۇ شىنجاڭنى ئىدارە قىلىشتا دىندىن پايدە
 لانغان. شېڭ شىسەي خەلقنى قاتتىق باشقۇرغان بولسىمۇ، دىنىي
 مەسىلىدە يەنىلا يول قويۇشقا مەجبۇر بولغان. مەسىلەن،
 ئۆشەر - زاكات، ۋەخپە يەر، ئۆي - مۈلۈك قاتارلىقلاردىن
 يىغىلىدىغان كىرىمنىڭ بىر قىسمىنى مائارىپ ئىشلىرىغا ئىشلەت-
 كەن بولسىمۇ، بىر قىسمىنى دىنىي ئىشلار راسخوتىغا قالدۇر-
 غان. مەكتەپلەردىمۇ ھەيتىدە بىرنەچچە سائەت دىنىي دەرس ئۆ-
 تۈشكە يول قويغان. مەلۇم دائىرە ئىچىدە دىنىي مەھكىمە، قازى-
 خانلارمۇ ھەق تەلەپ دەۋا ئىشلىرىنى بېجىرەتتى. 1944 - يىلى
 ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى دەۋرىدە خەلقنىڭ ئاڭ سەۋىيىسى ۋە مايىل-
 لىقىدىن ئالغاندا، دىنىي شوئارلاردىن پايدىلىنىشنى چەتكە قې-
 قىشقا بولمايتتى. ھەرقانداق جايدا، ھەرقانداق بىر دىنىي تەقۋا-
 دارنىڭ ھەرقانداق شارائىتىدا دىنىي تەشۋىق قىلىشقا تىرىشىشى
 تەبىئىي. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىدىمۇ ئايرىم دىنىي تەقۋادارلار
 دىنىي تەشۋىقاتنى كۈچەيتىشكە، دىنىي ئىمتىيازلارنى قولغا كەل-
 تۈرۈشكە ئۇرۇنۇپ باققان. مەسىلەن، ئىنقىلاب يېڭى باش-
 لانغان ۋاقىتتا، يەنى 1944 - يىلىنىڭ ئاخىرى، 1945 -
 يىلىنىڭ باشلىرىدا «ئىدارە - جەمئىيەت كادىرلىرى ناماز ئوقۇ-

سۇن»، «ئاياللار يۈزىنى يېھىپ يۈرسۇن» دېگەندەك گەپلەر ئوتتۇرىغا چىققان بولسىمۇ، ئەمەلىيەت ئۇلارنىڭ ئېيتقىنىدەك بولمىدى، چۈنكى ئايال ئىشچى - خىزمەتچىلەر، ئوقۇتقۇچىلار - نىڭ يۈزىنى چۈمبەل بىلەن يېھىۋېلىشى 1944 - يىلىدىن ئىلگىرىمۇ ئىلىمدا يوق ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ خىل تەلەپ ئايرىم شەخسلەرنىڭ پىكرى ئىدى. بەزى ئايرىم دىنىي مۇتەئەسسەپلەردە بۇ خىل ئىدىيە بولسىمۇ، ئاشكارا ئوتتۇرىغا چىقالمايتتى. 1947 - يىلى كۈزدە ئابلىمىت داموللا تۇرپانى (غۇلجىغا يېڭى بارغان) ئىسىملىك بىر موللا بىر كۈنى كوچىغا چىقىپ، قولغا دەررە ئېلىپ، يۈزى ئوچۇق بىر ئايالنى ئۇرماقچى بولۇپ قوغلىغاندا، كىشىلەرنىڭ قاتتىق نارازىلىقىنى قوزغىغان، دىنىي نازارەت بۇ موللىنى ئەيىبلەپ، بۇ خىل ھەرىكەتلەرنى قاتتىق چەكلەگەن. ئۇرۇشنىڭ دەسلەپىدە ئېلىخان تۆرە جەڭچىلەرگە سۆز قىلغاندا: «ئۆلەك شېھىت، قالساق غازى» دېگەننى تەشۋىق قىلغان، ئەمما بۇ سۆز تېزلا يوقالغان. بۇ سۆزنى ئاڭلىغان رۇسلار جەڭ مەيدانىدا ئۇيغۇر جەڭچىلىرىگە: «جەڭدە سەن ئالدىدا مېڭىشىڭ كېرەك، چۈنكى ساڭا ئۆلەڭمۇ پايدا بار، تىرىك قالساڭمۇ پايدا بار. سەن ئۆلەڭ غاز بولسەن، بىز ئۆلەك ئۆردەكمۇ بولالمايمىز» دېگەنكەن. ئون نەچچە ئەسىر بۇرۇن چىققان «غازات» شوئارىنى 20 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىكى ئىلى شارائىتىدا قانداقمۇ ئەمەلگە ئاشۇرۇش مۇمكىن بولسۇن. ئەينى چاغدا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا ياردەم بېرىۋاتقان سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپىنىڭمۇ ئۇنداق شوئارلارغا يول قويماسلىقى تەبىئىي. مەن بۇ يەردە بىر قانچە ئىنقىلابىي تەلەپنى كۆرسىتىپتەن. گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ ئەينى يىللاردا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى قارلاپ، ئۈچ ۋىلايەت تەرەپدارلىرىنى ھەدەپ «قىم - زىل پاجاقلار»، «دىننى يوقىتىدىغانلار» دەپ تىللاش بىلەن ئالتايدا ئوسمان ئىسلامىنى، ساۋەندە قالىجىكىنى قۇتارتىپ، ئۈچ

ۋىلايەتكە قارشى قوراللىق ئىسيان كۆتۈرگۈزۈپ، خەلقنى بىر-
 مۇنچە خانىۋەيران قىلغانلىقى ھەممىگە ئايان. ئەينى چاغدا تېخىمۇ
 كۆپ ئاممىنى قولغا كەلتۈرۈپ، ئىچكى - تاشقى دۈشمەنلەرنى
 يېڭىپ غەلبىگە ئېرىشىش ئۈچۈن بەزى دىنىي تەشۋىقاتلارنىڭ
 ئوتتۇرىغا چىققانلىقىنى چۈشىنىشكە بولىدۇ. شۇ دەۋردە ئېلىخان
 تۆرە ئۈستىدە بەزى گەپ - سۆزلەرمۇ تارقالغان. مەسىلەن: «
 (1) بەزىلەر: «ئېلىخان تۆرە گومىنداڭغا قارشى ئىنقىلاب
 قىلىش ھەققىدە قىزغىن تەشۋىقات ئېلىپ بېرىۋاتقان كۈنلەردە،
 ئۇ: «بىز ئىنقىلاب قىلغان بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى
 بەربىر بىزگە ھوقۇق بەرمەيدۇ، دەپ ئارشاك ناھىيىسىگە بېرىد-
 ۋالغان، غۇلجىدىكى سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلخانىسى ئارشاكقا
 مەخسۇس ئادەم ئەۋەتىپ: «ئازاد بولغاندا ھاكىمىيەتنى ئۆزۈڭلار
 تۇتىسىلەر، دېگەندىن كېيىن، غۇلجىغا قايتىپ كېلىپ، خىزمەت-
 ىنى داۋاملاشتۇرغان» دېيىشىدۇ. ھەتتا بەزى گەپ - سۆزلەرگە
 قارىغاندا، غۇلجا ئازاد بولغاندىن كېيىن، «ئازادلىق تەشكىلاتى»
 ئەزالىرىنىڭ ھۆكۈمەت تەركىبىگە كىرىشى سوۋېت ئىتتىپاقى
 كونسۇلخانىسىنىڭ ئارشاكدا ئېلىخان تۆرىگە بەرگەن كاپالىتى
 ئىكەنمىش. بۇنىڭ ئەكسىچە يەنە بىر خىل سۆزمۇ تارقالغان.
 بەزىلەر ئېلىخان تۆرە تەشۋىقاتىنى جىددىي ئېلىپ بېرىۋاتقان كۈن-
 لەردە، گومىنداڭ تەرەپنىڭ تىنىش (ئاختۇرۇش - تۇتۇش)
 ئىشلىرى كۈچەيگەنلىكتىن، ئېلىخان تۆرە چۆچۈپ كېتىپ جىم-
 جىملا ئارشاك ناھىيىسىگە قېچىپ بېرىۋالغان، غۇلجىدىكى سو-
 ۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلخانىسى ئادەم ئەۋەتىپ، بىر مۇنچە خىزمەت-
 لەرنى ئىشلىگەندىن كېيىن، غۇلجىغا قايتىپ كېلىپ خىزمەت-
 ىنى داۋاملاشتۇرغان، دېيىشىدۇ. مەسىلەن: «
 (2) ئېلىخان تۆرە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئىلىدا پۇقرا
 قوبۇل قىلىشىغا نارازىلىق بىلدۈرگەن، دېگەن گەپ - سۆزلەرمۇ
 تارقالغان. 1946 - يىلىنىڭ باشلىرىدا، سوۋېت ئىتتىپاقى

ئالىي سوۋېتىنىڭ ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن چەت ئەللەرگە قېچىپ كەتكەن سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىرىنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىقىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ھەققىدىكى ئۇقتۇرۇشى ئېلان قىلىنىش بىلەن، ئىلى، تارباغاتاي قاتارلىق جايلاردا ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن قېچىپ كەلگەنلەردىن باشقا، يەرلىك پۇقرا-لاردىن بىر تۈركۈم كىشىلەر مۇ سوۋېت ئىتتىپاقى پۇقرالىقى پاسپورتى ئالغان، ئەتىياز پەسلىدە ئىلى دەرياسىدا ئاسپىرتىن بېلىقى پەيدا بولغان، بېلىقچىلار ئىلى دەرياسىدىن ھەربىرى ئون نەچچە كىلوگرام كېلىدىغان بېلىقلارنى تۇتۇپ، بازاردا سېتىشقا باشلىغان. نەتىجىدە بازاردا بېلىق ئەرزان بولۇپ كەتكەن، بۇ ھەقتە سۆز بولغاندا سوۋېت ئىتتىپاقى كونسۇلى: «بۇ بېلىقلار سوۋېت ئىتتىپاقىدا (بالقاش كۆلىدە) بېقىلغان بېلىقلار ئىدى، بۇ يىل ئەتىيازدا ئىلى دەرياسىغا قويۇلغان سىم توسۇق ئۈزۈلۈپ كەتكەچكە، بۇ بېلىقلار يۇقىرى ئۆرلەپ، سوۋېت ئىتتىپاقىدىن بۇ تەرەپكە ئۆتۈپ قالغان بېلىقلار» دەپتۇ، ئېلىخان تۆرە بۇ گەپنى ئاڭلاپ: «قېچىپ ئۆتۈۋالغان بۇ بېلىقلارنىمۇ پۇقرالىققا ئۆتكۈ-زۈۋالسىڭىز بولغۇدەك» دەپ چاقچاق قىلىپ، نارازىلىقىنى بىلدۈرگەن، دېيىشىدۇ: «بۇ ھەقتە ئىلى دەرياسىدا بېلىقچىلارنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىدىن بۇرۇن چېگرىنىڭ بىرقانچە جايلىرىدا غەيرىي رەسمىي سودا پونكىتلىرى تەسىس قىلغان، بۇ پونكىتلارغا ئېلىپ بېرىلغان مال چارۋىلارغا تاۋار ئالماشتۇرۇپ بېرىلەتتى. شۇنىڭ بىلەن چېگرىدىكى ئەتكەسچىلىك سودىسى (كانتۇراباند) باشلانغان، ھەتتا بەزى ئات-كالا ئوغرىلىرى ئوغرىلىغان ماللارنى چېگرىغا ئېلىپ بېرىپ تاۋارغا ئالماشتۇرۇپ، ئوغرىلىق ئىزلىرىنى يوقاتقان. بۇ خىل ئەھۋال موڭغۇلكۈرە ناھىيىسىنىڭ سۈمبە دېگەن چېگرا سودا پونكىتىدا سېزىلگەندىن كېيىن، ئېلىخان تۆرە قازاقىستان ھۆكۈمىتىگە خەت يېزىپ، بۇنداق بولمىغۇر ئىشنىڭ

تەكرارلانماسلىقىنى تەلەپ قىلغان... (4) 1945 - يىلىنىڭ باشلىرى بولسا كېرەك، ئېلىخان تۆرە گەنسۇ ئۆلكىسىدىكى ما بۇفاڭغا خەت يېزىپ ئۇنىڭدىن ياردەم تەلەپ قىلىپتۇ، دېگەن گەپلەرمۇ تارقالغان (بۇ ئېلىخان تۆرىنىڭ ئىشى بولماستىن، كوللېكتىپ رەھبەرلىكنىڭ ماقۇللۇقى بىلەن مەقسەتلىك يېزىلغان خەت). ئەينى ۋاقىتتا، گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ما بۇفاڭنىڭ ئاتلىق قىسمىدىن 75 - جۈن (كورپۇس) نى شىنجاڭغا ئەكەلىپ، ئۈچ ۋىلايەت تەرەپكە قارشى تۇرۇشتا ئۇلاردىن پايدىلانماقچى بولغان. ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ما بۇفاڭنىڭ تەقۋادار مۇسۇلمانلىقىدىن پايدىلىنىپ، ما بۇفاڭغا سالام خەت يېزىپ، ئۇنىڭ شىنجاڭغا ئەسكەر ئەۋەتمەسلىكىنى قولغا كەلتۈرۈشنى ئۈمىد قىلغان.

(5) ئېلىخان تۆرە تىنچلىق بىتىمىگە رازىمۇ؟ 1946 - يىلى ياز پەسلى كىرىشى بىلەن (5 - ، 6 - ئايلاردا) ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتى بىلەن تىنچلىق بىتىم ماددىلىرى ئۈستىدە ئاساسەن كېلىشىپ بولغانىدى. ئاڭلىدىم شىمىزچە، تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىش ئالدىدا، ئېلىخان تۆرە ئۆز يېقىنلىرىدىن بىرنەچچىسىگە ئۆزىنىڭ تىنچلىق بىتىمىگە قارشى ئىكەنلىكىنى، مۇستەقىللىق ئۈچۈن داۋاملىق كۈرەش قىلىش لازىملىقىنى سۆزلەپ، ھوشيار بولۇشنى ئېيتقانمىش. ئېلىخان تۆرىنىڭ بۇ نارازىلىق سۆزلىرىنى مەلۇم بىر ئاخباراتچى باش ساقچى ئىدارىسىگە مەلۇم قىلغان. ئەھۋالدىن تولۇق خەۋەر-دار كىشىنىڭ ئېيتىشىچە، ئېلىخان تۆرىنىڭ سۆز - ھەرىكىتى ھەقىقەتتىكى مەلۇمات باش ساقچى ئىدارىسىنىڭ رازۇبىدكا بۆلۈم باشلىقى قاسىم قىسمەتنىڭ خىزمەت ئۈستىلىنىڭ تارتىمىدا ساقلانغان، بىر كۈنى يېرىم كېچىدە باش ساقچى ئىدارىسىنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقىلىق مەسلىھەتچىسى ئېلى ئەبەندى قاسىم قىسمەتنىڭ ئىشخانىسىنى مەخپىي تەكشۈرۈشكە ئالاھىدە ئادەم ئەۋەتتى.

تىپ (ئىشخانا ۋە تارتمىنىڭ ئاچقۇچىنى ئېلى ئەپەندى ئۆزى بەرگەن)، مەلۇماتنىڭ كوپىيىسىنى ئېلىۋالغان. ئېلىخان تۆرە ھەققىدىكى بۇ ئاخباراتنىڭ كېلىش مەنبەسى قانداق؟ ئاخباراتنى مەخپىي تەكشۈرۈش، كۆچۈرۈۋېلىشنىڭ نېمە زۆرۈرىيىتى بار؟ بۇ سىرنى پەقەت سوۋېت ئىتتىپاقلىق مەسلىھەتچى ئېلى ئەپەندىلا بىلىشى مۇمكىن. ئېلىخان تۆرىنىڭ تىنچلىق بىتىمىگە قارشى چىقىشى تامامەن مۇمكىن، چۈنكى ئۇ، 1944 - يىلىدىن تارتىپ مۇستەقىللىق ئۈچۈن كۈرەش قىلغان. شۇنداقلا ئۇ گومىنداڭ ھاكىمىيىتىگە قارشى تۇرۇشتا گەرچە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ يار-دىمىنى قوبۇل قىلىسىمۇ، ئىدىئولوگىيە جەھەتتىن كوممۇنىزمغا قارشى شەخس ئىكەنلىكى شۈبھىسىز.

ئېلىخان تۆرە ھەققىدە ئاڭلىغان يۇقىرىدىكى بەزى گەپلەرگە ئاساسەن، مەندە «ئېلىخان تۆرىگە سوۋېت ئىتتىپاقى ئىشەنمەيدۇ» دېگەن كۆز قاراش شەكىللەنگەن. مېنىڭ بۇ قارىشىمنى تۆۋەندىكى ئىككى مەسىلە يەنىمۇ كۈچەيتتى. بىرى، سېپىت ھۆججەتنىڭ كىملىكى مەسىلىسى، يەنە بىرى، ئېلىخان تۆرىنىڭ ئاغدۇرۇلۇش مەسىلىسى.

1. سېپىت ھۆججەت كىم؟

1946 - يىلى باھاردا، ئېلىخان تۆرىنىڭ يېنىدا سېپىت ھۆججەت ئىسىملىك بىر ئادەم پەيدا بولۇپ قالدى، ئۇ ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت قورۇسىدا تۇراتتى. ئۇ ئېلىخان تۆرە بىلەن ئەركىن كۆرۈشۈش شارائىتىغا ئىگە ئىدى. ئاڭلىشىمىزچە، شۇ كۈنلەردە موڭغۇلكۈرەدىكى كۆۋرۈك يېنىدا ئۇچىسىغا گىمناستۇر كا، پۈتەنغا يېپيېڭى خۇرۇم ئۆتۈك كىيگەن بىر كىشى پەيدا بولغان، ئۇ «مەن بۇخارا ئەمرىنىڭ شاھزادىسى بولمەن، ئىلگىرى ئافغانىستاندا تۇراتتىم، ئىسمىم سېپىت ھۆججەت، مەن غولجىدا شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغانلىقىنى ئاڭلاپ، بۇ يەردە خىزمەت قىلاي دېگەن نىيەتتە جەنۇبىي شىنجاڭغا كېلىپ، ئاندىن

مۇزداۋان ئارقىلىق مىڭ بىر جاپادا ئىلىغا قېچىپ كەلدىم» دەپتۇ. سىرتتىكى كىشىلەر بۇ ئادەمنىڭ ئىسمىنى بىلمىسىمۇ، «بىر ئافغان كەپتۇ» دېيىشەتتى. سېيىت ھۆججەتنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىدىن قارىغاندا، ئۇ مەخسۇس تەربىيەلەنگەن ئادەم بولۇپ، سىياسىي، ھەربىي ۋە تېخنىكا ئىشلىرىغا ماھىر، بىرنەچچە خىل تىلنى بىلىدىغان، بولۇپمۇ ئەرەب، پارس تىللىرىنى ياخشى بىلىدىغانلىقى مەلۇم. ئۇ ئېلىخان تۆرە بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىنلا، ئېلىخان تۆرىنىڭ قولىدا قۇرئان تۈتۈپ ئۆرە تۇرغان رەسىمنى تەخمىنەن ئېگىزلىكى بىر يېرىم مېتىر، كەڭلىكى 80 سانتىمېتىرچە قىلىپ ماي بويىقتا سىزىپ چىققان ھەم ئۇنى ئېلىخان تۆرىگە تەقدىم قىلغان. دەل شۇ كۈنلەردە ئېلىخان تۆرىنىڭ رادىئو قوبۇللىغۇچى بۇزۇلۇپ، رېمونتچى تاپالماي تۇرغاندا، ئۇنى تېزلا ياساپ بەرگەن، ئاپتوموبىللارنى رېمونت قىلىپ، ماشىنىلارنى قورۇ ئىچىدە ھەيدەپ ئۆزىنىڭ تېخنىكا ماھارىتىنى نامايان قىلغان. ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت قورۇسىدىكى ھەربىيلەرگە، جۈملىدىن ئېلىخان تۆرىنىڭ مۇھاپىزەتچىلىرىگە ھەربىي قورال-يارىم ئىشلىتىشنى ئۆگەتكەن ۋە ئۇلارنى ھەربىي مەشىق قىلدۇرغان. دېمەك، سېيىت ھۆججەت ئۈستى رەسىم، يۇقىرى ماھارەتلىك تېخنىكا، شوپۇر ھەم تەربىيە كۆرگەن يۇقىرى دەرىجىلىك كەسپىي ھەربىي ئىدى.

ئىككى ئايچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، ئېلىخان تۆرە ئۆز-ئارا تەسۋىپىدىكى بىر قېتىملىق جۈمە نامىزىدىن كېيىن، خەلق قە «سېيىت ھۆججەت جاھانگىرلارنىڭ ئىشپىيۈنى ئىكەن» دەپ سۆزلىگەن، شۇ ئارىدا ساقچى ئورۇنلىرى سېيىت ھۆججەتنى تۈتۈپ كەتكەن، بىرنەچچە كۈندىن كېيىنلا ئۇنى سوۋېت ئىتتىپاقىغا ئاچىقىپ كەتكەنلىكى مەلۇم بولغان. بىراق كۆپ كىشىلەر بۇ ئەھۋاللاردىن خەۋەرسىز ئىدى. تېخى كېيىنكى يىللاردا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا قاتناشقان بەزى كادىرلار ئۈچ ۋىلايەتتىكى

بەزى مەسىلىلەرنى ، جۈملىدىن سېپىت ھۆججەتنىڭ زادى قانداق ئادەم ئىكەنلىكىنى مەندىن سورىغانىدى .

سېپىت ھۆججەت زادى قانداق ئادەم ؟ دېگەن سوئالغا شۇ چاغدىكى ئىلى باش ساقچى ئىدارىسىنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقلىق مەسلىھەتچىسى (پولكوۋنىك دەرىجىلىك) ك گ ب ئوفىتسېرى ئېلى ئەپەندى ئېنىق جاۋاب بېرەلىشى مۇمكىن .

ئەينى چاغدىمۇ سوۋېت ئىتتىپاقى ئېلىخان تۆرىگە ئىشەنمەيتتى ، شۇڭا ئۇلار كۆزىتىش ئۈچۈن سېپىت ھۆججەتنى مەخسۇس ئەۋەتكەن ، سېپىت ھۆججەت تاپشۇرۇلغان ۋەزىپىنى ئۆتەپ بولغاندىن كېيىن ئەكىتىلگەن ، دەپ قارايدىغانلار بولغان . مەن سېپىت ھۆججەتنىڭ بۇخارا ئەمرىنىڭ شاھزادىسى ئىكەنلىكىگە ، جەنۇبىي شىنجاڭدىن قېچىپ كەلگەنلىكىگە ئىشەنمىگەن . چۈنكى ئۇ چاغلاردا ئادەم ئەمەس ئۇچار قۇشمۇ ئۆتەلمەيدىغان مۇزداۋاندىن ئۆتۈش ، يەنە كېلىپ پىيادە ئۆتۈش ئەسلا مۇمكىن ئەمەس ئىدى ، جەنۇبىي شىنجاڭدىن شۇنچە ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ ، تاغ ئاتلاپ قېچىپ كەلگەن ئادەم موڭغۇلكۈرەگە يېڭى خۇرۇم ئۆتۈك ، يېڭى كىيىملەر بىلەن كېلەلمەدۇ ؟ ئافغاندىن كەلگەن «شاھزادە» ئۈچ ۋىلايەت دائىرىسىگە كىرىشى بىلەنلا توپتوغرا تۈرمىگە كىرىشى كېرەك ئىدى . ئەمما سېپىت ھۆججەت ئۇدۇل ئېلىخان تۆرىنىڭ بىقىنىغا ئورۇنلىشىپ ، ھۆرمەتكە سازاۋەر مېھمان سۈپىتىدە كۈتۈلگەن . مانا مۇشۇنداق ئەھۋاللارغا قاراپ سېپىت ھۆججەتنىڭ قانداق ئادەم ئىكەنلىكىنى ھەممە ئادەم پەرەز قىلالسا كېرەك ، شۇنداقلا بۇنداق ئورۇنلاشتۇرۇشتىن غەلىتىلىك ھېس قىلماي قالمىسا كېرەك .

2 . ئېلىخان تۆرىنىڭ ئاغدۇرۇلۇشى

1946 - يىلى ئۈرۈمچىدە تىنچلىق سۆھبىتى ئاخىرلىشىپ 11 ماددىلىق تىنچلىق بىتتىمى ئىمزالىنىش ئالدىدىكى كۈنلەر ئىدى ، غېنىنىڭ مېنى «كېلىپ كەتسۇن» دەپ ئېيتىپ بېرىشى

بىلەن، مەن ئىشتىن چۈشۈپ غېنى باتۇرنىڭ ئۆيىگە باردىم، ئۇ يەردە تۇرسۇن تاھىر (باش ساقچى ئىدارىسىنىڭ كادىرى)، مەھمۇت پارماش، رەپىق بايجۇرىن، ھوشۇر باتۇر، ھاشىر ۋاھىدى (بۇلارنىڭ ھەممىسى ھەربىي)، ئەلەم ئەختەم قاتارلىق ئون نەچچە ئادەم بار ئىكەن. ھە دېگەندە غېنى باتۇر ئېلىخان تۆرە ھەققىدە شىكايەت قىلىشقا باشلىدى، ئېنىقراق قىلغاندا تىللاشقا باشلىدى، ئاخىرىدا «كىم ئۇ تۆرىنى باشلىق قىلىپ سايلاپتۇ، مەن ھازىرلا بېرىپ ئۇنى ئالدىمغا سېلىپ قامچىلاپ تۇرۇپ، ئىدارىسىدىن ھەيدەپ چىقىرىمەن» دېدى. بىرنەچچە يىل دەرىھال ئۇنى قوللىدى. ساقچى ئەترەت كوماندىرى ھوشۇر باتۇر غېنىغا: «سەن بارمىغىن، بۇيرۇق قىلساڭ 200 ئەسكىرىمنى باشلاپ بېرىپ، ھازىر ئۇنى تۇتۇپ كېلىمەن» دېدى. بۇ گەپلەرنى تۇيۇق-سىزلا ئاڭلىغانلىقىم ئۈچۈن ھەيران بولۇپ جىم ئولتۇردۇم. غېنى ئۆزى ئېيتقاندەك قالايمىقانچىلىق چىقىرىشى مۇمكىن ئىدى. شۇ ئارىدا غېنى: «ئەپەندىم، گەپ قىلمايسەنغۇ؟ بىر نەرسە دەپ باققىنە!» دېدى. مەن شۇ ئانلا جاۋاب بېرىپ: «ئېلىخان تۆرىنى ئورنىدىن قالدۇرۇشقا قوشۇلمەن، ئەمما ھازىر دېگەن ئۇسۇلۇڭلار ياخشى ئەمەس» دېدىم. غېنى باتۇر: «ئەمىسە قانداق قىلساق بولىدۇ؟ بىرنەمە دەپ باققىنە» دەپ تۇرۇۋالدى. بىر ئاز جىمجىتلىقتىن كېيىن: «ئىسىمىز خەت يېزىپ ئۇنى ئىستېپا بېرىشكە زورلاش لازىم» دېگەن يەرگە كەلدۇق. بەزىلەر: «ئۇ ئىستېپا بېرەرمۇ؟» دېيىشتى. ئاخىرىدا «ئاۋۋال خەت يېزىپ كۆرەيلى»، ئىستېپا بېرىشكە ئۈنمىسا، يەنە ئويلىنىپ كۆرمەيمىزمۇ» دېيىشتۇق. غېنى باتۇر دەرىھال ئورنىدىن تۇرۇپ قامچىسىنى ئالدى. دە، «20 مىنۇتتىن كېيىن كېلىمەن»، دەرۋازىدىن چىقىشقا رۇخسەت يوق» دەپلا ئالا ئېتىغا مىنىپ، مۇھاپىزەتچىسى قۇربان شاڭخونى ئەگەشتۈرۈپ، ئاتنى چاپتۇرغىنىچە قورۇدىن چىقىپ كەتتى. مەن ئويلىنىپ: «بۇ

كش غېنى باتۇرغا تاپشۇرۇلغان ۋەزىپە؛ ئوتتۇرىغا چۈشكەن پە-
 كىر غېنىگە ئالاھىدە تۈيۈلدى بولغاي، شۇڭا ئۇ ھازىر يوليورۇق
 سورىغىلى كەتتى» دەپ قارىدىم. غېنى باتۇر دېگەندەك 20 مە-
 نۇتلاردىن كېيىن ئېتىنى چاپتۇرغىنىمچە قورۇغا كىرىپ كەلدى،
 ئات قارا تەرگە چۆمگەندى. ئۇ ئاتتىن چۈشۈپلا: «ھەممىڭ-
 لار ئۆيگە كىرىڭلار!» دېدى. ھەممەيلەن ئۆيگە كىرىپ ئولتۇر-
 غاندىن كېيىن، غېنى بىزگە مۇنداق دېدى: «بۇ ئىشنى بايا
 دېيىشكىنىمىزدەك قىلىمىز، XXX، خەتنى سەن يېزىپ چى-
 قىپ، ئەتە ئەتىگەندە ماڭا يەتكۈزۈپ بەر» دېدى. XXX «خەتنى
 باشقا بىرى يازسۇن» دېسە، غېنى ئۇنىمىدى. ئەلەمگە قا-
 راپ: «ئەلەم، سەن گېزىتخانىدا ئىشلەيسەنغۇ؟ ئۇنى - بۇنى
 يازسەنغۇ؟ سەن XXX كە ياردەملەشكىن» دېدى. كېيىنكى
 ئەھۋالنىڭ مۇنداق بولغانلىقى مەلۇم: كەچتە ئەلەم ئەختەم X
 XX نى ئىزدەپ كەلگەن، XXX ئۇنى بىرەر ئولتۇرۇشقا
 بېرىپ قايتىپ كېلەلمەي قالغان بولسا كېرەك دەپ ئويلاپ،
 خەتنى ئۆزى يالغۇز يېزىپ چىققان. خەتتە ئالدى بىلەن ئېلىخان
 تۆرىنىڭ خىزمەتلىرى ئاز - تولا مەدھىيىلىنىپ، ئاخىرىدا خەلق
 ئىچىدە نارازىلىقنىڭ كۆپلۈكى، شۇڭا ئېلىخان تۆرىنىڭ تېزىدىن
 خىزمىتىدىن ئىستېپا بېرىشى كېرەكلىكى، ئىستېپا بەرمىسە،
 قانلىق ۋەقە كېلىپ چىقىدىغانلىقى، قانچە تېز ئىستېپا بەرسە
 شۇنچە ياخشى بولىدىغانلىقى يېزىلغان. ئەتىسى سەھەردە بۇ خەت
 غېنىنىڭ ئۆيىگە يەتكۈزۈپ بېرىلگەن. ئەھمەد ئېتىنى
 بۇ خەتنى شۇ ۋاقىتتىلا ھاشىر ۋاھىدى ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت-
 تىكى ھەربىي پوچتىخانىغا ئېلىپ بېرىپ، پوچتىخانىدا ئۆزىگە
 كەلگەن خەت بار - يوقلۇقىنى ئاڭتۇرۇپ كۆرگەن بولۇپ، شۇ
 كۈنلۈك خەتلەرنىڭ ئارىسىغا قوشۇپ قويغان، خەت شۇ كۈنلا
 ئېلىخان تۆرىنىڭ قولىغا تەگكەن. ئەھمەد ئېتىنى
 ئېلىخان تۆرە خەتنى ئوقۇپ كۆرگەندىن كېيىن، ئۆز پېقىند-

لىرىدىن بىرقانچىسىگە كۆرسەتكەن. ئۇلار بۇ خەتنى كۆرۈپ: «بۇ خەلقنىڭ ئىشى ئەمەس، ئايرىم بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ ئىشى» دېيىشكەن بولسىمۇ، لېكىن ئېلىخان تۆرە شەھەر كومىنى-
 داتورغا ئۇقتۇرۇش قىلىپ، چۈشتىن كېيىن كوچىلارغا ئاتلىق چارلىغۇچىلارنى چىقارغان. مەن چارلاپ يۈرگەن ئەسكەرلەرنى كۆردۈم. ئەتىسىدىن باشلاپ «ئېلىخان تۆرە ئارىشاڭغا كې-
 تىپتۇ»، «ئېلىخان تۆرە يوقىلىپ كېتىپتۇ» دېگەن پاراڭلار تارقىلىشقا باشلىدى. ئېلىخان تۆرىنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقىغا ئە-
 كېتىلگەنلىكىنى خەلق تېزلا بىلىپ كەتتى. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، ئېلىخان تۆرە ئىشتىن چۈشۈپ، نام-
 سىز خەتنى كۆرۈپ، سوۋېت ئىتتىپاقىلىق مەسئۇل خا-
 دىمغا (2- نومۇرلۇق ئۆيدىكى) كۆرسەتكەندە، ئۇ خادىم ئۇنى ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ، شوپۇرى بىلەن مۇھاپىزەتچىسىنى قايتۇ-
 رۇۋەتكەن. تۇن يېرىمىدا قورغاس چېگرىسىدىن بىر كىچىك ماشىنا كېلىپ ئۇنى سوۋېت ئىتتىپاقىغا ئەكەتكەن. كېيىنكى كۈنلەردە ئۇقۇشمىزچە، شۇ چاغدا ئېلىخان تۆرىنىڭ يېقىنلىرى بۇ مەسىلىنى خېلى غۇلغۇلا قىلىشقانكەن. ئېلىخان تۆرە ئەكە-
 تىلگەندىن كېيىن، ئېلىخان تۆرە ئاغدۇرۇلۇشتىن بىرقانچە كۈن ئىلگىرى ھاكىمبەگ غوجا غۇلجىدىن توققۇزتارا ناھىيىسىگە كەت-
 كەن. ئېلىخان تۆرىنىڭ ئاغدۇرۇلۇشى، ھاكىمبەگ غوجىنىڭ توققۇزتاراغا كېتىشى، قايتىپ كېلىپلا ۋالىي بولۇشى، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئالدىن پىلانلانغان ئىشلار بولۇشى مۇمكىن. كېيىنكى ۋاقىتلاردا بۇ ئىش ئېسىمگە كەلسە، ئۆزۈمچە كۈلۈپ قويمەن. ئىلىخان تۆرىنىڭ ئاغدۇرۇلۇشى 1991- يىلى سوۋېت ئىتتىپاقى پارچىلىنىپ كەتكەندىن كېيىن، ئېلىخان تۆرە ھەققىدە ئاڭلىغانلىرىم: (1) ئېلىخان تۆرە ئەسلىدە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئادىمى بولۇپ، ئۇ 1929- يىلى شىنجاڭغا كەلگەن، شىنجاڭغا كېلىش-

تىن بۇرۇن قىرغىزىستاننىڭ ئىسسىقكۆل بويىدىكى قاراقول شەھىرىدە ياشىغان. مىللىتى ئۆزبېك، ئاكىسى ئالمىخان تۆرە ئۆزبېكىستان «ك گ ب» سىدا مۇھىم ئەمەلدار بولغان. يەنە «رەئىس» (2) بەزىلەر ئېلىخان تۆرە 1929 - يىللاردا سوۋېت ئىتتىپاقىدىن قېچىپ كەلگەن دەپسە، يەنە بەزىلەر ئۇنى سوۋېت ئىتتىپاقىدا جىنايەت ئۆتكۈزۈپ، قولغا ئېلىنغاندا تۈرمىدىن قېچىپ، شىنجاڭغا كەلگەن دەيدۇ. ئۇنىڭ شىنجاڭغا قانداق كەلگەنلىكى ئېنىق ئەمەس. شىنجاڭدا ئۇنىڭ ئىسمىنىڭ ئىشلىتىلىشى ۋە ئىشلىتىلىشى.

(3) ئېلىخان تۆرە غۇلجىدا ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت رەئىسى بولغان كۈنلەردە، تاشكەنتكە ئادەم ئەۋەتىپ ئالاقە باغلىغانىكەن دېگەن گەپلەرمۇ بار. ئىشلىتىلىشى شىنجاڭدا ئىشلىتىلىشى.

(4) ئېلىخان تۆرە سوۋېت ئىتتىپاقىغا ئەكىتىلگەندىن كېيىن، تاشكەنتتە مەلۇم ۋاقىت تۇتۇپ تۇرۇلغاندىن كېيىن، يەنە دىنىي خىزمەتلەرنى ئىشلىگەن دېيىشىدۇ. ئېلىخان تۆرە ۋاپات بولغاندا، زور داغدۇغا بىلەن دەپنە قىلىنغان، دېگەندەك گەپلەرمۇ بار. ئىشلىتىلىشى ئىشلىتىلىشى ۋە ئىشلىتىلىشى.

يۇقىرىدا ئېيتىلغان ئەھۋاللارغا قارىغاندا ئېلىخان تۆرە زادى كىم؟ دېگەن مەسىلىگە ئېنىق جاۋاب بېرىش تەس. شۇنداقسىمۇ، مۇنداق قىياس قىلىشقا بولىدۇ دەپ قارىغاندىم: ئىشلىتىلىشى ئىشلىتىلىشى.

(1) ئېلىخان تۆرە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئادىمى، ئۇنداق بولمىغاندا، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ دەسلەپىدە مەخپىي تەشكىلاتنىڭ رەئىسى ۋە ۋاقىتلىق ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسى بولالمايدۇ. ئىشلىتىلىشى.

(2) خەلق گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىدىن چاق تويۇپ، زۇلۇمغا چىدىماي تۇرغان چاغدا، ئېلىخان تۆرەنىڭ مىللىي ۋە دىنىي شوئارلارنى ئوتتۇرىغا قويۇشى ۋە بىر يېرىم يىل رەھبەرلىك ئورنىدا تۇرۇشى ئۇنىڭ ئابروىنى ئۆستۈرگەن. ئىشلىتىلىشى.

(3) مېنىڭچە، سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى ئېلىخان تۆرەگە دەسلەپىدە ئىشەنگەن، شۇنداقلا گۇمانلانغان، كېيىن ئىشەنگەن.

مىگەن ھەمدە شىنجاڭ رايونىدا رەھبەرلىك قىلىش سالاھىيىتى
 يوق دەپ قارىغانلىقتىن، تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىش بىلەنلا،
 سوۋېت ئىتتىپاقىغا قايتۇرۇپ كەتكەن. ئىلى رايونىغا بېرىلگەن
 ئورۇنغا ئورۇنلاشتۇرۇلغان. ۱۹۳۲ - يىلى ئىلى رايونىغا
 تۇرۇشلۇق بىرىنچى، جاڭ جىجۇڭ ۋە مەسئۇدلارنىڭ غۇلجىدا
 ئورۇنلاشتۇرۇلغان. ۱۹۳۲ - يىلى ئىلى رايونىغا
 تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىنىپ يول ئېچىلغاندىن كېيىن،
 ئۈرۈمچىدىن غۇلجىغا نۇرغۇن تىجارەتچىلەر باردى. گومىنداڭ
 ئەمەلدارلىرىدىن گېنېرال جاڭ جىجۇڭ، مەسئۇد سەبرى قاتار-
 لىقلارمۇ غۇلجىغا باردى. جاڭ جىجۇڭ ئەپەندى غۇلجىغا كەلگەندە
 ئەخمەتجان قاسىمى باشلىق ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئۇنى ياخشى
 كۈتۈۋالدى. ۱۹۴۶ - يىلى كۈزدە، مەسئۇد سەبرى تۇغقان يوقلاش،
 يۇرتىنى كۆرۈش نامى بىلەن غۇلجىغا بارغان. بۇ ئادەم ئەسلى
 غۇلجىلىق بولۇپ، ۱۹۳۲ - يىلى غۇلجىدىن تۈركىيىگە كەتكەن.
 كېيىنكى يىللاردا قايتىپ كېلىپ نەنجىڭدا گومىنداڭ ھۆكۈمىتىدە
 نىڭ ئەمەلدارى بولغان. ئۇ غۇلجىغا تۇغقان يوقلاش نامى بىلەن
 كەلگەچكە، يەرلىك ئورۇنلارنىڭ ئانچە كارى بولمىغانىدى. يەنە
 بىر تەرەپتىن، خەلق ئىچىدە بۇ ئادەمنى گومىنداڭ ئەمەلدارى،
 پانتۈركىست دەپ تونۇغاچقا، كىشىلەر ئانچە يېقىنلىشىپ كەتمە-
 دى. مەسئۇد سەبرى ئەينى چاغدا گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ شىن-
 جاڭ ئۆلكىسىدىكى باش تەپتىش ئەمەلدارى بولۇپ، تىنچلىق
 بىتىمى ئىمزالىنىپ بىرىنچى قېتىم غۇلجىغا كەلگەن ئەمەلدار
 بولغاچقا، ئىنىقلاپچىل ياشلار تەشكىلاتىدا خىزمەت قىلغانلىقىم
 ئۈچۈن مەن مۇنداق بىر ئىشقا ئارىلاشقانىدىم: مەسئۇد سەبرىنى
 بىر قېتىم ياشلارغا دوكلات قىلىپ بېرىشكە تەكلىپ قىلىپ، مەن
 بىلەن ئەسئەت ئىسماقوف (شۇ چاغدىكى ئىلى ۋالىي مەھكىمىسىدە)

نىڭ باش كاتىپى) ئىككىمىز مەسئۇدنىڭ ئۆيىگە باردۇق. ئىنقىد-
لابچىل ياشلار تەشكىلاتى نامىدىن ئۇ كىشىنىڭ بىر قېتىم نۇتۇق
سۆزلەپ بېرىشىنى ئىلتىماس قىلىۋېتدۇق، ئۇ دەرھاللا ماقۇل
بولدى. نۇتۇق «ئۇيغۇر - قازاق - قىرغىز كۈلۈبى» دا سۆزلەندى.
يىغىنغا ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى ئەزالىرىدىن 400
دىن ئارتۇق كىشى قاتناشتى. مەسئۇد سەبىرى ئىككى سائەتكە
يېقىن سۆز قىلدى. ئۇنىڭ سۆزى ئاساسەن مائارىپنىڭ مۇھىملىقى،
قىيىملىقى، مائارىپقا ئەھمىيەت بېرىش ھەققىدىكى سۆزلەر ئىدى. شۇ
ئارىدا كۈلۈبقا قارىغۇچى قالايمىقان ئادەملەرنىڭ كۈلۈبقا كىرىشى،
نى تۈسۈش ئۈچۈن ئىشىككە قۇلۇپ سېلىپ قويۇپتۇ، يىغىن
ئاياغلاشقاندىن كېيىن قۇلۇپنى كۆرۈپ ھەيران قالدۇق... ئەمما
ئىشىككە قارىغۇچى تېزلا كېلىپ ئىشىكنى ئېچىپ بەردى. قالاي-
مىقانچىلىقمۇ كۆرۈلمىدى. بىرنەچچە كۈندىن كېيىن تۇيۇقسىزلا
ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى ئەزالىرى ئارىسىدا مەسئۇد سەبىرى
غۇلجىدا بىر ئىلمىي جەمئىيەت قۇرماقچى بولۇپتۇ، دېگەندەك
مىش - مىش گەپلەر ئاڭلاندى. بۇ ئىش مەقسەتلىك ھالدا پانتۇر-
كىزىملىق تەشكىلات قۇرۇشقا ھەرىكەت قىلغانلىق دەپ ھېسابلاندى
(يېقىنقى يىللاردا شۇ مەزگىلدە مەسئۇد سەبىرى دىنىي نازارەتتە
يىغىن ئاچقاندا ئىلمىي جەمئىيەت تەشكىل قىلىنىپ، ئۇنىڭ
باشلىقلىقىغا داموللا رازى سايلانغانلىقىنى ئاڭلىدىم). بۇ ئىلمىي
جەمئىيەت تەشكىل قىلىنغانلىقىنى سىرتقا ئېلان قىلىشقىمۇ ئۇل-
گۈرمەي تۇرۇپ، ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان. چۈنكى شۇ چاغدا
(1946 - يىلى كۈزدە) بۇ ئىشنى تۈسۈش ئۈچۈن، ئىنقىلابچىل
ياشلار تەشكىلاتى ئەزالىرىدىن بىرنەچچە كىشى مەسئۇدقا قارشى
تەشۋىقات ۋەزىقى تەييارلاپ، شاپىگرافتا بىرنەچچە نۇسخا بېسىپ
كېچىدە شەھەردىكى نوۋىگورد قاتارلىق نۇقتىلىق ئورۇنلارغا چاپ-
لىغان. تەشۋىقات ۋەزىقىسىدە «مەسئۇد، غۇلجىدىن تېز يوقال،
بولمىسا ئاقمۇتەتكە ئۆزۈڭ مەسئۇل» دېگەندەك سۆزلەر بار ئىدى.

شۇنىڭ بىلەن مەسئۇد سەبىرمۇ تېزلا غۇلجىدىن يوقالدى. شۇ قېتىم ئەزالىرىمىز كوچىدا تەشۋىقات ۋەزىقى چاپلاۋاتقاندا ساقچىلار ئەزا ھاكىم جاپپار (80 - يىللارنىڭ ئاخىرلىرىدىكى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ مۇدىرى) نى تۇتۇۋالغان، ئەتىسى ئەھۋال ئېنىقلانغاندىن كېيىن قويۇپ بەرگەن. دېمەك، مەسئۇد ئەپەندىنى بىر قېتىم «ھۆرمەت» قىلىپ ياشلارغا دوكلات بېرىشكە تەكلىپ قىلىپ، ئارقىدىنلا ئۇنى غۇلجىدىن قوغلاپ چىقارغان. **ئونىنچى، ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنىدا**

11 ماددىلىق بىتىمدا: «... ئۈچ ئاي ئىچىدە ناھىيىلەردە سايلام ئۆتكۈزۈپ، ناھىيىلىك كېڭەش ئەزالىرىنى، ناھىيە ھاكىملىرىنى سايلاش، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىرى ھەمدە ۋالىيلارنى سايلاش؛ ئۇلارنى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت تەستىقلاش لازىم دېگەن بەلگىلىمىلەر بولغان. كېلىشىمدە يەنە، ناھىيىلەر سايلانغان ئۆلكىلىك كېڭەش ھەيئىتى خەلقنىڭ ئارزۇ-ئىسمىنى ئاساس قىلغان ھالدا، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت خىزمىتىنى تەكشۈرىدۇ ۋە ئۇنىڭغا ياردەملىشىدۇ دەپ يېزىلغان. **گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئۆلكە بويىچە بىتىم ئاساسىدا ئېلىپ بېرىلغان بۇ سايلامغا تۈزلۈك بۇزغۇنچىلىق ھەرىكەتلىرىنى ئېلىپ بارغان بولسىمۇ، ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىرى يەنىلا سايلام چىقىلدى. ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىقىغا سايلانغان كىشىلەر ئوقتۇرۇش بويىچە 1947 - يىلى 5 - ئايدا ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنى ئېچىش ئۈچۈن ئۈرۈمچىگە توپلاندى. مەنمۇ غولجا ناھىيىسىنىڭ كېڭەش ئەزاسى بولۇپ سايلانغاچقا، ئۈرۈمچىگە يىغىنغا كەلدىم. ھەرقايسى ۋىلايەتلەردىن كەلگەن ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىرى تۇرىدىغان ئورۇن ئالدىن ئورۇنلاشتۇرۇلغانىدى. ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرىنى قىزىل سەغەن (ھازىرقى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى)**

تېتى ئورنىدا) گە ئورۇنلاشتۇرغان بولۇپ، يىغىن ئورنىمۇ شۇ يەردە ئىدى. خوتەن، ئاقسۇ، قاراشەھەر ۋىلايەتلىرىنىڭ ۋەكىللىرى شەھەر ئىچىدىكى باشقا جايلارغا ئورۇنلاشتۇرۇلغان. ئۇقۇ-شىمىزچە، يەتتە ۋىلايەتنىڭ ۋەكىللىرىنى، بولۇپمۇ جەنۇبىي شىنجاڭ ۋەكىللىرىنى ئۈچ ۋىلايەتنىڭ تەسىرىدىن ساقلاپ قېلىش مەقسىتىدە ئايرىم جايلارغا ئورۇنلاشتۇرغانىكەن. گەرچە يىغىن ۋەكىللىرىنىڭ تۇرىدىغان ئورنى باشقا - باشقا جايلاردا بولسىمۇ، باشقا ۋىلايەت ۋەكىللىرى ئامال تېپىپ ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇلارغا ھېسداشلىق قىلاتتى. يەتتە ۋىلايەت ۋەكىللىرىنىڭ بەزىلىرى ئۆزلىرىنىڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى قوللايدىغانلىقى، لېكىن ئۆزلىرىنىڭ ئامالسىز ئىكەنلىكىنى ئېيىتىشتى. ئايرىم ۋەكىللەر گومىنداڭ تەرەپتىن ئورۇنلاشتۇرۇلغان شەھەر ئىچىدىكى ياتاقلارغا بارماي، قىزىل بىناغا ئورۇنلاشقاندەك بولدى. ئۇ چاغدىكى ئۈرۈمچى شەھىرى كىچىك شەھەر بولغاچقا، پۈتۈن شەھەردە 40 - 50 كىشىلىك ياتاق بار بىرەر مېھمانخانا يوق ئىدى. شۇڭا ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنى قىزىل بىناغا ئورۇنلاشتۇرۇلغان بولۇشى مۇمكىن. ۋاقىتلىق تاختاي كارىۋات قوبۇلغان سىنىپلار ياتاق ئورنىدا ئىشلىتىلگەن، مەكتەپنىڭ يىغىن زالى چوڭ يىغىن زالى قىلىپ تەييارلانغانىدى.

گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئۆز ئىشپىيونلىرىنى يىغىننىڭ تەييارلىق خىزمەتچىسى، كۈتكۈچى قىلىپ ئورۇنلاشتۇرغان؛ ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرىنىڭ ياتاقلىرىغا، ئورۇن - كۆرپىلىرىنىڭ ئاستىغا ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى ھەرخىل، ھەر رەڭدىكى تەشۋىقات ۋە رەقلىرىنى تاشلاپ قوياتتى؛ يەتتە ۋىلايەت ۋەكىللىرى ئىچىدىكى بەزىلەرگە مۇكاپات پۇللىرىنى بېرىش، مەنسەپ ۋەدە قىلىش ئىشلىرىنى ئېلىپ باردى. مەسىلەن، كورلا ۋەكىلى ئوسمان ياقۇپ بىر كۈنى مېنىڭ قېشىمغا كېلىپ، بىر باغلام پۇلنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ: «تۇرمۇشۇڭغا ئىشلەتكىن دەپ ماڭا بۇ پۇلنى بەردى،

ئۇقۇشسام باشقا ۋەكىللەرگە پۇل تارقىتىپتۇ، يالغۇز ماڭا پۇل بەرگەنلىكىگە قارىغاندا، مېنى سېتىۋالماقچى بولسا كېرەك» دېگەندى. بىر نەپەر بۈگۈر ۋەكىلى (دىنىي زات) گە ئۈچ ۋىلايەتكە ئېغىپ كەتمەي، گومىنداڭ تەرەپنىڭ گېپىنى ئاڭلىسا، يىغىندىن كېيىن بۈگۈر ناھىيىسىگە ھاكىم قىلىدىغانلىقىنى ئېيتىشقا. لېكىن ئۇ كىشى نارازى بولغانلىقتىن، شۇ ھامان يۇرتىغا قايتۇرۇۋېتىلگەنلىكىنىمۇ ئاڭلىغاندۇق. گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنىنىڭ ئېچىلىشىغا ھەر خىل ئۇسۇللار بىلەن توسقۇنلۇق قىلغانلىقتىن، يىغىن ئېچىش مۇمكىن بولماي قالدى. دەل ئەكسىچە گومىنداڭ تەرەپ يىغىننىڭ ئېچىلماي قېلىشىغا ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنى جاۋابكار قىلماقچى بولدى. ئېسىمدە قېلىشىچە، شۇ چاغدا يىغىنغا مۇناسىۋەتلىك بەزى تالاش - تارتىشلار بولغان، گومىنداڭ تەرەپ ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىرى يىغىنغا قاتنىشىش ئۈچۈن كەلگەن بىر نەچچە ئاز سانلىق مىللەت كېڭەش ئەزالىرىنىڭ سالاھىيىتىنى ئېتىراپ قىلمايدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويغان. مەسىلەن، ئۈچ ۋىلايەتتىن كەلگەن شىبە، داغۇر، خۇيزۇ ئۈچ مىللەتتىن بولغان ئۈچ نەپەر ۋەكىلنى ئېتىراپ قىلغىلى ئۈنمىدى، ئۇلار: «سايلام بەلگىلىمىسىدە: ئۇ مىللەتلەرنىڭ ۋەكىللىرىنى شۇ مىللەتنىڭ مەركىزىي مەدەنىيەت ئۇيۇشمىلىرى كۆرسىتىپ بېرىدۇ دېيىلگەن، بۇ ئۈچ ۋەكىل ئۈرۈمچىدىكى مەركىزىي ئۇيۇشمىلار تەرىپىدىن كۆرسىتىلگەن ئەمەس» دەپ تۇرۇۋالدى. بىز: «شىبە، داغۇر مىللەتلىرىنىڭ 99.5 پىرسەنتى ئىلى ۋە تارباغاتايدا ئولتۇراقلاشقان، شۇڭا بۇ ئىككى ۋەكىل چوقۇم ئىلى - تارباغاتاي رايونىدىن بولۇشى كېرەك؛ ئىلىدا 30 مىڭدەك خۇيزۇ بار، شۇڭا ئۆلكە بويىچە تۆت خۇيزۇ ۋەكىللىنىڭ بىرى ئىلىدىن بولۇشى لازىم، ئۆز خەلقى بىلەن ئالاقىسى بولمىغان، بىلىمگەن، تونۇمىغان، ئۈرۈمچىدە ئولتۇراقلاشقان كىشىلەر ئۇ مىللەتكە ۋەكىل بولسا بولماي.

دۇ، ئىخەلق ئۆزلىرى ئىشەنگەن كىشىلىرىنى ۋەكىل قىلىشى لازىم» دېدۇق. بۇ 50 مىڭدىن ئارتۇق نوپۇسى بار ناھىيىلەر-دىن ئىككى ۋەكىل سايلىنىدىغان بولغاچقا، ئىلىدا بىر ناھىيە، قەشقەردە ئىككى ناھىيە نوپۇسقا قاراپ بىردىن كېڭەش ئەزاسىنى ئارتۇق سايلىغان، گومىنداڭ تەرەپ بۇنىمۇ ئېتىراپ قىلمىغان. ۋەكىللەر مەسلىسىدە گومىنداڭ تەرەپ يەنە «ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى ئىچىدە ھەربىي، مەمۇرىي ئەمەلدارلار بار ئىكەن، بۇ سايلام قوللانمىسىغا توغرا كەلمەيدۇ» دېدى. ئەمەلىيەتتە ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى ئىچىدىكى ھەربىيلەر سايلامدىن بۇرۇن ھەر-بىي خىزمەت قىلغانلار ئىدى. ئۈچ ۋىلايەتتە ئۇرۇش يىللىرىدا ھەربىي خىزمەت قىلمىغانلار ئاز ئىدى. بىز: نېمە ئۈچۈن سايلام مەزگىلىدە ئۇرۇمچىدىن ئەۋەتىلگەن سايلام ھەيئىتى مەسئۇلى مەمۇرىي خادىملارنى سايلاشقا بولمايدىغانلىقىنى ئېيتمايدۇ؟ ساي-لانغان ئەزالارنىڭ ئانكىتىنى ئۆز ۋاقتىدا ئۇرۇمچىگە ئەكەتكەن تۇرۇقلۇق، نېمە ئۈچۈن نەچچە ئايغىچە ئۆزلىرىنىڭ سايلانغۇچىلار ھەققىدىكى پىكىرىنى بىزگە ئۇقتۇرمايدۇ؟ دېدۇق.

رەسمىيەتلىرىنى تولىق بولمىغان (ئالماشقان) ئاقسۇ ۋەكىلىنىڭ رەسمىيەتلىرىنى ئىككى كۈن ئىچىدە تولۇقلىيالايدىكەنۇ، رەسمىيەتلىرىنى تولىق بولمىغان قەشقەر ۋەكىلىنىڭ رەسمىيەتلىرىنى نېمە ئۈچۈن ۋاقتىدا سۈرۈشتە قىلىنمايدۇ؟ قەشقەرنىڭ تېلېگرافى ئاپپا-راتلىرى بۇزۇلۇپ قالغانمۇ - يە؟ بۇ يەردە قەشقەر ۋەكىللىرىنى چەتكە قېقىش بولۇۋاتقانلىقى ئېنىق ئىدى.

ۋەكىللىك سالاھىيىتى ھەققىدىكى بۇ تالاش-تارتىشلار دەسلەپكى تالاش - تارتىشلار ئىدى. يىغىن جەريانىدىكى تۈپ زىددىيەت گومىنداڭ تەرەپتىن ئۆلكە رەئىسى قىلىپ مەسئۇدنىڭ بېكىتىلگەنلىكى بولدى. بۇنىڭغا ئۈچ ۋىلايەتنىڭ يول قويۇشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. مۇشۇنداق تالاش - تارتىش داۋام قىلىۋات-

قان كۈنلەردە خەلق ئىشلىرى نازىرى ۋاڭ × × (جالالىدىن ھاجى) ئۆمەك باشلىقلىرى يىغىنى چاقىردى (مەن ئىلى ۋىلايەت-لىك ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ باشلىقى بولغاچقا، يىغىنغا قاتناشقاندىم). شۇ كۈنى چوڭ يىغىن باشلىنىدىكەن دېگەن مەش - مەش گەپلەرمۇ بولغانىدى، لېكىن رەسمىي ئۇقتۇرۇش قىلىنغىنىنى ئۇقىمىدۇق. ئەمما شەھەر ئىچىگە چۈشكەن خوتەن، يەكەن، ئاقسۇ ۋەكىللىرى چوڭ يىغىنغا قاتناشماقچى بولۇپ كېلىشكەنكەن، ئۇلار چوڭ يىغىن زالىغا كىرىپ كېتىشتى. مەن ئۆمەك باشلىقى-لىرى يىغىنغا كىردىم. بۇ يىغىندا نازىر ۋاڭ × × چوڭ يىغىن ھەققىدىكى بەزى چۈشەندۈرۈشلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇپ بولغاندىن كېيىن، يىغىن جەريانىدا تۆۋەندىكى تۆت مەسىلە ئۈستىدە پىكىر بېرىشكە بولمايدىغانلىقىنى ئۇقتۇردى:

(1) شىنجاڭدىكى دۆلەت ئارمىيىسىنىڭ سانى ۋە ئورنى ھەققىدە (مەقسىتى - گومىنداڭ ئارمىيىسىنىڭ جىنايىتى قىلىنىشىنى سۆزلەشنى چەكلەش).

(2) ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت رەھبەرلىرىنىڭ ئۆزگەرگەنلىكى ھەققىدە (مەقسىتى - مەسئۇدنىڭ رەئىس بولغانلىقىغا قارشى تۇرۇشنى چەكلەش).

(3) مەركىزىي ھۆكۈمەت بىلەن شىنجاڭنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدە (مەقسىتى - ئۈچ ۋىلايەتنى ھوقۇق دەۋاسى قىلماڭلار، دېمەكچى).

(4) بىتىم ۋە سىياسىي پروگراممىغا خىلاپلىق قىلماسلىق ھەققىدە (مەقسىتى - ئۆزىنى بىتىمگە سادىق كۆرسىتىپ، باشقىلارنىڭ بۇ ھەقتە پىكىر قىلىشىنى توسماقچى).

ۋەكىللەرنىڭ پىكىر بېرىشىنى چەكلەشتەك بۇنداق شەرتلەرگە شۇ يىغىندىلا نارازىلىق بىلدۈردۈم ھەم: «ئەگەر بۇنداق شەرتلەر ئوتتۇرىغا قويۇلىدىكەن، مەسىلە ھەل بولمىغۇچە چوڭ يىغىنغا كىرمەيمىز» دەپ ئۇ يىغىندىن چىقىپ كەتتىم. گومىندا-

داڭنىڭ «ئۈچ ۋىلايەت كېڭەش ئەزالىرى چوڭ يىغىنغا كەلمەي، يىغىننىڭ ئېچىلىشىغا توسقۇنلۇق قىلدى» دېگەن بوھتانى چاپلىشى ئېنىق ئىدى. شۇڭا مەن ئۇدۇل چوڭ يىغىن زالىغا كىرىپ، چوڭ يىغىنغا مۇناسىۋەتلىك بەزى مەسىلىلەر تېخى ھەل بولمىغانلىقتىن، باشقا ۋەكىللەر (ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى) نىڭ يىغىنغا كىرمەيدىغانلىقىدىن ئۇلارنى خەۋەردار قىلىپ قويۇپ چىقىپ كەتتىم.

شۇ كۈنلەر گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتى تۇيۇقسىزلا مەسئۇد سەبىرنىڭ ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەتكە رەئىس بولغانلىقىنى ئېلان قىلغان كۈنلەر ئىدى. گېنېرال جاك جىجۇڭ (غەربىي شىمال مەمۇرىي ھەيئىتىنىڭ مۇدىرى، قوشۇمچە شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ رەئىسى) مەسئۇدنىڭ رەئىس بولۇشىنى ھېچكىم بىلەن مەسلىھەت قىلمايلا، ئۆزى بېكىتىپ، نەنجىڭغا مەلۇم قىلىپ تەستىقلاشقان. مەسئۇد سەبىرنى بۇنداق تۇيۇقسىز رەئىس قىلىشقا ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئارازى بولدى. مەسئۇد سەبىر قاتارلىق ئۈچ ئەپەندى (مەسئۇد، مۇھەممەتئىمىن، ئەيسا) 1946 - يىلى بىتتىم ئىمزالىنىش ئالدىدا نەنجىڭدىن شىنجاڭغا كەلگەن بولۇپ، گومىنداڭ تەرەپ بۇ ئۈچىنىڭ ئۇيغۇر مىللىتىدىن ئىكەنلىكىدىن پايدىلىنىپ، ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى كۈرەشتە ئۇلاردىن پايدىلانماقچى بولغان، گومىنداڭنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمەلدارى مەسئۇدنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ «كوممۇنىزمغا قارشى ئاتاقلىق پانتۇركىست» دەپ قارىغاچقا، ئۇنىڭ رەئىس بولۇشىغا قارشى چىققان. شۇنىڭدىن كېيىن، قەشقەر، تورپان، ئىلى قاتارلىق جايلاردا مەسئۇدنىڭ رەئىس بولغانلىقىغا قارشى نامايىشچىلار بولغان.

بىر قىسىم ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىرى مەسئۇدنى ئۆلكە رەئىسى قىلماسلىقىنى تەلەپ قىلىپ جاك جىجۇڭ ئەپەندىگە خەت يازغاندا، ئۇ بۇنى رەت قىلدى، شۇنىڭ بىلەن 68 ۋەكىل ئىمزا

قويۇپ جالك جىجۇلك ئەپەندىگە ئوچۇق خەت يېزىپ، يەنە بىر قېتىم مەسئۇدنى ئۆلكە رەئىسى قىلماسلىقنى تەلەپ قىلدى. جالك جىجۇلك ئەپەندىنىڭ ۋەكىللەرگە يازغان جاۋاب خېتىنىڭ نۇقتىلىق مەزمۇنى بىلەن ۋەكىللەرنىڭ قايتا يازغان خېتىنىڭ نۇقتىلىق ئىدىيىسى تۆۋەندىكىدەك:

(1) جالك جىجۇلك ئەپەندى جاۋاب خېتىدە: «ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت تەركىبىنىڭ ئۆزگىرىشى تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىجرا قىلىنىشىغا تەسىر يەتكۈزمەيدۇ» دېگەن. ۋەكىللەر: مەسئۇدنىڭ رەئىسلىكى ئېلان قىلىنىشى بىلەن جەمئىيەتتە غۇلغۇلا پەيدا بولىدى؛ ھەر مىللەت خەلقىنىڭ تىنچلىق بىتىمىگە، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتكە بولغان ئىشەنچى تەۋرىنىپ قالدى، نارازىلىق نامايىشلىرى بولۇۋاتىدۇ... يۇقىرى ئابىرۋىلۇق، ھەربىي ھوقۇقلۇق جالك جىجۇلك ئەپەندى رەئىس بولغان كۈنلەردە جەنۇبىي شىنجاڭدا ھەربىيلىرىنىڭ بىتىمىگە قارشى ھەرىكەتلىرى بولغانلىقىنى ھەممىمىز كۆرگەن، ئەھۋال شۇنداق ئىكەن، ھېچقانداق ھەربىي ھوقۇق يوق كىشى رەئىس بولسا، تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىجرا قىلىنىشىغا كىم كاپالەتلىك قىلالايدۇ؟ دېگەن مەزمۇندا رەددىيە بەرگەن.

(2) جالك جىجۇلك ئەپەندى جاۋابىدا: «مەركەزنىڭ

قارار - پەرمانىنى ئۆزگەرتىشنى تەلەپ قىلىش پەقەت مۇمكىن بولمايدىغان ئىش» دېگەن. ۋەكىللەر بۇ نۇقتىغا قارىتا: خەلقچىل ھۆكۈمەت ئېلان قىلغان پەرمان ئەمەلىي ئەھۋالغا مۇۋاپىق كەلمەسە، پۇقرالارنىڭ پەرمانىنى ئۆزگەرتىشنى تەلەپ قىلىپ، ھۆكۈمەتكە ئىلتىماس سۈنۈش ھوقۇقى بولىدۇ... ھۆكۈمەت خەلقىنىڭ توغرا تەلپىنى قوبۇل قىلمىسا، ئۇ دۆلەت خەلقچىل دۆلەت بولالمايدۇ... جۇڭخۇا مىنگو زۇڭلىسىنىڭ تەلىماتى بويىچە، دۆلەتنى ئىدارە قىلغۇچى ھۆكۈمەت ئەمەسمۇ؟... ھۆكۈمەت خەلقىنىڭ پىكىرىنى قوبۇل قىلمىسا، نېمىشقا خەلق ۋەكىل سايلىتىدۇ؟ خەلق ۋەكىللىرىنى يىغىنغا چاقىرىشنىڭ نېمە ئەھمىيىتى

بار؟ دەپ يازغان. (3) جاڭ جىجۇڭ ئەپەندىنىڭ جاۋابىنىڭ ئۈچىنچى نۇقتىدا: «مەسئۇدنىڭ رەئىس بولۇشى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ سىياسىي ھوقۇقىغا ئەھمىيەت بېرىش ئاساسىدا كۆرۈلگەن مۇۋاپىق چارە» دېيىلگەن. ۋەكىللەر بولسا: مەسىلە يۈرتداش، مىللەتداش، قانداش زاتنىڭ ھۆكۈمەت رەئىسى بولۇشىدا ئەمەس، مەسىلە 11 ماددىلىق بىتىم ۋە سىياسىي پروگراممىنىڭ ئىجرا قىلىنىشىدا؛ مەسىلە ئومۇميۈزلۈك خەلقپىللىقنى قوللىنىپ، ئۆلكىمىزدە ئەبەدىي تىنچلىقنى ئورنىتىپ، خەلقىمىزنى يۈكسەك بەخت - سائادەتكە ئېرىشتۈرۈشتە؛ كىم بېرىلگەن ھوقۇقنى رەت قىلىدۇ، كىم شېكەرنى ئاچچىق دەيدۇ؟ دەپ يازغان. (4) گېنېرال جاڭ جىجۇڭنىڭ جاۋابىدا: «ئۈچ ۋىلايەتنىڭ پەۋقۇلئاددە ئەھۋالى تېخى يوقالغان ئەمەس» دەپ يېزىلغان. ئەمەلىيەتتە ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى تارقىتىۋېتىلىپ، ئاپپاراتلىرى ئەمەلدىن قالغانىدى. ئۈچ ۋىلايەتتە گومىنداڭنىڭ بايرىقى ئېسىلىپ، ۋىلايەت ئىدارىلىرى ئۆلكىگە بويسۇنۇپ ئىشلەۋاتاتتى. ۋەكىللەرنىڭ خېتىدە بۇ پاكىتلار سۆزلىنىپ، ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى سانىنىڭ ساناقتىن ئۆتمىگەنلىكى، ئۈچ ۋىلايەتكە گومىنداڭ چېگرا ساقچى ئەسكەرلىرىنىڭ بارمىغانلىقى ئەمەلىيەت، لېكىن بۇ مەسىلە جەنۇبىي شىنجاڭدا ئىككى تۈەن مۇسۇلمانلاردىن بولغان ئامانلىق ساقلاش قىسمىنىڭ تەشكىل بولۇشى بىلەن ھەل بولىدىغان مەسىلە؛ بىتىمنى ئىجرا قىلىشقا ئىككى تەرەپ ئوخشاش مەسئۇل بولۇشى لازىم، دەپ كۆرسەتتى. بۇ مەسىلىدە ۋەكىللەر تىنچلىق بىتىمىنىڭ تولۇق ئەمەلگە ئېشىشى ئۈچۈن ئىككى خىزمەت گۇرۇپپىسى تەشكىللىنىپ، ئىككى تەرەپكە ئەۋەتىشنى، بۇ خىزمەت گۇرۇپپىسىغا پەۋقۇلئاددە ھوقۇق بېرىپ، جايلاردىكى تىنچلىق بىتىمىگە ئەمەل قىلىمىغانلارنى بىر تەرەپ قىلىپ، بىتىمنى تولۇق ئىجرا قىلىش

بىلەن ئىشلارنى تاماملاپ قايتسۇن، دەپ تەلەپ قويدى. (5) ئاخىرىدا تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىجرا قىلىنىشىنىڭ مۇھىملىقى تەكىتلىنىپ، ھېچبولمىغاندا گېنېرال جاك جىجۇڭ-نىڭ سايلامغا قەدەر ئۆلكە رەئىسلىك ۋەزىپىسىنى ئۆزى ئۆتەپ تۇرۇشى قايتا تەلەپ قىلىنغان. ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنى گو-مىنداڭ تەرەپنىڭ ئۆز ھاكىمىيىتىنى «دېموكراتىك ھاكىمىيەت» دەۋرلىشىغا بىردىنبىر دەسمايە ئىدى. ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنى-نىڭ ئۆلكە رەئىسلىرىنى سايلاش ھوقۇقى يوق، پەقەت خىزمەت تەكشۈرۈش، خىزمەتلەرگە يىلدەم بېرىش ۋەزىپىسىلا بولغان. دېمەك، گو مىنداڭ ھۆكۈمىتى خەلقنىڭ پىكىر - تەلەپلىرىنى ئاڭلاشقا جۈرئەت قىلالىمىغان.

ۋەكىللەر ئۈرۈمچىدە يىغىننىڭ ئېچىلىشىنى ئىككى ئايغا يېقىن كۈتۈپ ياتقان بولسىمۇ، يىغىن ئېچىش مۇمكىن بولمىغانلىقتىن، ئۆز جايلىرىغا قايتىپ كەتتى. ۋەكىللەر قايتقان مەزگىلدە، قەشقەر ۋەكىللىرىدىن 25 ى، خوتەن ۋەكىللىرىدىن بىرى، قاراشەھەر ۋەكىللىرىدىن بىرى، ئاقسۇ ۋەكىللىرىدىن بىرى، تۇرپان ۋەكىللىرىدىن ئىككىسى، جەمئىي 30 ۋەكىل گو مىنداڭچىلارنىڭ سۈيىقەستىگە ئۇچراپ قېلىشتىن ئېھتىيات قىلىپ، ئۆز جايلىرىغا قايتماي، ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى بىلەن بىللە ئايروپىلانغا ئولتۇرۇپ غۇلجىغا كەتتى (شېڭ شىسەي دەۋ-رىدىكى توختام بويىچە قۇمۇل - ئالمۇتا ئارىلىقىدا قاتنايدىغان نۆۋەتچى ئايروپىلان بار ئىدى). شۇ چاغدا غۇلجىغا ئۆتۈپ كەتكەن ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىرى: قەشقەر ۋىلايىتىدىن سىدىق موسا-يېقى، ئابدۇرېھىم لېتىپ، خەلىپەت سۈزۈك ھاجى، ئەسئەت يا-قۇپ، سوپى سەلەي، ئابلىز نىياز، ئىمىرباقى، ئابدۇكېرىم ھاشىم، مۇسا سايىت، مۇھەممەت تۇرسۇن (قىرغىز)، مۇھەممەت ھەسەن (قىرغىز)، ئىسمائىل ئىبراھىم، ئىبراھىم ئىسمائىل، ئوسمان داموللا، ئابدۇراخمان قارى ھاجى، ئەھمەت

قازى، ئابدۇرېشىت ئەلەم، يۈسۈپ قارى ھاجى، ئەمەت خۇيجاڭ، تۈردى ئابدۇرېھىم، نەمەت ئەشرەپ، روزى ئەييۈپ، سىدىقخان خوجا (تاجىك)، دۆلەت كەلدى (تاجىك)، ئابدۇراخمان روزى (خىزمەتچى)، خوتەندىن ئوسمان تۈردى، ئاقسۇدىن سەمەتخان، قاراشەھەردىن ئوسمان ياقۇپ، تۈرپاندىن سىراجىدىن زەپەر، مۇھەممەت زەئىدى قاتارلىقلار.

غۇلجىغا بارغان يەتتە ۋىلايەت ۋەكىللىرى غۇلجىدا قىزغىن قارشى ئېلىندى ۋە مۇۋاپىق خىزمەتلەرگە ئورۇنلاشتۇرۇلدى. ئۇلارنىڭ بىر قىسمى شىنجاڭ تىنچلىق بىلەن ئازاد بولغاندىن كېيىن، 1949 - يىلىنىڭ ئاخىرلىرى خىزمەت ئۆمىكىگە قاتنىدى. شىپ، مۇزداۋان ئارقىلىق جەنۇبىي شىنجاڭغا قايتىپ، ھەر ساھەلەردە مەسئۇل خىزمەتلەرنى زىمىنىسىگە ئېلىپ ئىشلىدى. بىر قىسمى ئۈرۈمچىگە كېلىپ خىزمەت قىلدى. پەنجاندا مەھسۇلات ئىشلىتىش ئورنىدا خىزمەت قىلدى. ئون بىرىنچى، تىنچلىق بىتىمىنىڭ بۇزۇلۇشى 1947 - يىلى 6 - ئايدا، ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىرىنىڭ يىغىنىنى ئېچىش مۇمكىنچىلىكى بولمىغانلىقتىن، ۋەكىللەر جايىدا لىرىغا قايتىپ كېتىشتى. ئۈرۈمچىدە ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت تەركىبىدە خىزمەت قىلىۋاتقان ئەخمەتجان قاسىمى باشلىق ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى خىزمەت قىلىش ئىمكانىيىتى بولمىغانلىقتىن، 8 - ئايدا غۇلجىغا قايتتى. شۇنىڭ بىلەن بىتىم بۇزۇلۇپ ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەتمۇ مەۋجۇت بولماي قالدى. بىتىم نېمە ئۈچۈن بۇزۇلدى؟ بۇنىڭ بىر قاتارى سەۋەبلىرى بار. تۈپ مەسىلە بىتىم تۈزگۈچىلەرنىڭ ئۆز ئالدىغا مەقسەت مۇددىئالىرى بار ئىدى؛ ئۈچ ۋىلايەت ئۆزىنىڭ ئىنقىلاب مېۋىلىرىنى قوغداپ قېلىش بىلەن تىنچلىق بىتىمى ۋە ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەتنىڭ سىياسىي پروگراممىسى بويىچە يەتتە ۋىلايەت

خەلقنىڭ دېموكراتىك ھوقۇقلاردىن بەھرىمەن بولۇشىنى قولغا كەلتۈرۈپ، گومىنداڭنىڭ زۇلۇمىنى چەكلەشنى مەقسەت قىلغان، گومىنداڭ تەرەپ ھەر خىل ئامال - چارىلەر ئارقىلىق ئۈچ ۋىلايەتنى بېسىپ ۋە چەكلەپ، ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئۇنى يوقىتىدۇ ۋە تېتىشىنى مەقسەت قىلغان.

گومىنداڭ تەرەپ ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنى دائىم دېگۈدەك «ئالاھىدە بولۇۋالدىڭلار» دەپ ئەيىبلەشكە ئۇرۇندى. لېكىن گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنىڭ مۇستەقىللىق دەۋاسى قىلمايدىغانلىقىنى بىلمەيدۇ ئەمەس، شىنجاڭنىڭ جۇڭگودىن ئايرىلىپ كەتمەيدىغانلىقىنىڭ خەلقئارا كاپالەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى مۇبىلىدۇ.

گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتى بىلەن ئۈچ ۋىلايەت خەلق ۋەكىللىرىنىڭ تىنچلىق سۆھبىتى باشلانغان دەسلەپكى سۆھبەتلەردىلا، گېنېرال جاك جىجۇڭ ئەپەندى ئەخمەتجان قاسىمنىڭ تەلەپلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، «ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنىڭ تەلەپلىرىنىڭ مۇستەقىللىق ئەمەس، ئاپتونومىيە ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ»^① دېگەن. 1946 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا نەنجىڭدا گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتى مىللىي قۇرۇلتاي ئاچقاندىمۇ، يىغىنغا قاتناشقان ۋەكىللەر شىنجاڭنىڭ ئاپتونومىيە ھوقۇقى بولۇشىنى تەلەپ قىلغان. گومىنداڭ تەرەپ بۇ ئەھۋالنى بىلىپ تۇرسىمۇ، يەنە يوق يەردىن پۇتاق چىقىرىپ، ھەدىسىلا زۇلۇمغا قارشى پىكىر - تەلەپ قويغان، تىنچلىق بىتىمىنىڭ توغرا ئىجرا قىلىنىشىنى تەلەپ قىلغانلارنى «شەرقىي تۈركىستانچى» دەپ ئەيىبلىدى.

گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتى ئەسلىدە تىنچلىق بىتىمى ئىمزالاش ۋاقتىدىلا سەمىمىي بولغان ئەمەس. پەقەت ۋاقىتنى

① جاك جىجۇڭنىڭ «ئۈرۈمچى سۆھبىتىدىن شىنجاڭ تىنچ ئازاد بولغانغا قەدەر» دېگەن ئەسلىمىسىدىن.

قولغا كەلتۈرۈشنىلا مەقسەت قىلغان. شۇ چاغدا، ئۈرۈمچىدە گومىنداڭ ئارمىيىسى يوق دېيەرلىك بولۇپ، گەنسۇدىن يۆتكەلگەن ما بۇفاڭنىڭ 5 - ئاتلىق جۈنى تېخى شىنجاڭغا يېتىپ كېلەلمىگەن، ئۈرۈمچىدىكى گومىنداڭچىلار ساراسىمىگە چۈشۈپ قالغان ۋاقىت ئىدى.

تىنچلىق بىتىمى ئىمزالانغاندىن كېيىن، گومىنداڭ تەرەپ ئىزچىل ھالدا تىنچلىق بىتىمىگە خىلاپلىق قىلدى، بۇ ھەقتە پاكىت ناھايىتى كۆپ بولسىمۇ، تۆۋەندىكى بىرنەچچە پاكىتلارنى قىسقىچە ئېيتىپ ئۆتمەكچىمەن:

(1) تىنچلىق بىتىمىنىڭ 11 - ماددىسىدا، ئەينى ۋاقىتتا ھەر ئىككى تەرەپتىن قولغا ئېلىنىپ قاماقتا تۇتۇپ تۇرۇلۇۋاتقانلارنى، بىتىم ئىمزالىنىپ ئون كۈن ئىچىدە، بىرلا ۋاقىتتا تەڭ قويۇپ بېرىش ۋە ئۇلارنىڭ بېسىمغا ئۇچرىماسلىقىغا كاپالەتلىك قىلىش بەلگىلەنگەن. ئەمەلىيەتتە گومىنداڭ تەرەپ بۇ ماددىنى پۈتۈنلەي ئىجرا قىلمىدى، مەھبۇسلارنى قويۇپ بېرىش ۋە بېسىمغا ئۇچراتماسلىق ئۇياقتا تۇرسۇن، ھەتتا قورالنى تاشلاپ يۇرتىغا قايتقانلارنىمۇ ئۆلتۈردى. دېمەك، بىتىم ئىمزالىنىپ، تېخى ئۇنىڭ سىياھى قۇرۇماي تۇرۇپلا تىنچلىق بىتىمى گومىنداڭ تەرىپىدىن دەپسەندە قىلىندى.

(2) تىنچلىق بىتىمىنىڭ 1 - ماددىسىدا شىنجاڭ خەلقىنىڭ ئۆزلىرى ئىشەنگەن يەرلىك كىشىلەردىن مەمۇرىي خادىملارنى سايلاش ھوقۇقى بولىدىغانلىقى كۆرسىتىلگەن. بىراق گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى خەلقنىڭ دېموكراتىك ئاساستا سايلام ئۆتكۈزۈشىگە ھەر خىل ئۇسۇللار بىلەن قارشىلىق كۆرسىتىپ، سايلامغا بۇزغۇنچىلىق قىلدى. جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ بەزى جايلىرىدا سايلام باشلىنىشتىن ئىلگىرىلا گومىنداڭچىلار ئۆزلىرىنىڭ ئادەملىرىنى، جاسۇسلىرىنى ناھىيىلىك ھۆكۈمەتكە، ساقچى ئورۇنلىرىغا مەقسەتلىك ئورۇنلاشتۇرغان. ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت تە-

رېپىدىن ھەرقايسى ۋىلايەتلەرگە ئەۋەتىلگەن سايلام ھەيئىتىنىڭ
 ئەزالىرى سايلام خىزمىتى ئېلىپ بارغاندا، يەرلىك گومىنداڭ
 ئەمەلدارلىرى ساقچى، جاسۇسلىرىنى، بەگ، بوجاڭ، لۈكچەك-
 لەرنى ئىشقا سېلىپ، دېموكراتىك سايلام ئۆتكۈزۈش ھەققىدە
 تەشۋىقات ئېلىپ بارغانلارنى ئۇرغان، ئۇلارغا تەھدىت سالغان؛
 بولۇپمۇ ئەكسىيەتچىلەر تەشكىللىگەن چوماقچىلار گۇرۇپپىلىرى
 ئۇلارنى كالتەكلەپ ئۇرۇپ ئاكار قىلغان، بەزىلىرىنى ئۆلتۈر-
 گەن. خوتەن، كۇچا قاتارلىق جايلاردا گومىنداڭ قوراللىق كۈچ-
 لىرى سايلام تەشۋىقات يىغىنلىرىنى ئوققا تۇتۇپ ئادەم ئۆلتۈر-
 گەن. 1946 - يىلى 11 - ئاينىڭ 19 - كۈنى كۇچاننىڭ ھۇرۇد-
 باغ مەيدانىدا ئېچىلغان ئاممىۋى يىغىننى ئوققا تۇتۇپ، نەق
 مەيداندىلا ئۈچ كىشىنى ئۆلتۈرۈپ، تۆت كىشىنى يارىلاندىرغان
 ھەم ئەزىز يۈسۈپ باشلىق ئون نەچچە كىشىنى تۇتقۇن قىلغان.
 بەزى جايلاردا خەلق ئاممىسى ئۆزلىرى ياققۇرغان كىشىلەرنى
 ھاكىملىققا سايلىغاندا، گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ھەر خىل
 رەزىل ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ، بېسىم ئىشلىتىپ، تەھدىت سال-
 غان، شۇڭا بەزى ناھىيە ھاكىملىرى قېچىپ كېتىشكە مەجبۇر
 بولغان.

يەكەن ۋىلايىتىدە بىتىمنى قوغدىغان، دېموكراتىك سايلامنى
 تەشۋىق قىلغان نۇرغۇن كىشى گومىنداڭ تەرىپىدىن قامالغان.
 يەكەن ۋالىيسى جۇ فاڭگاڭ ئۆز دائىرىسىدىكى خەلقنى خالىغانچە
 قاماش، ئۆلتۈرۈش بىلەنلا قالماستىن، ھەتتا ئۈرۈمچىدىن خىزمەت
 مەن مۇناسىۋىتى بىلەن يەكەنگە بارغان مائارىپ تەپتىش خادىمى
 ئەنۋەر يۈسۈپنى قولغا ئېلىپ، ئىز-دېرەكسىز يوقىتىۋەتكەن.
 شۇ كۈنلەردە يەكەندىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ئىلغار زىيالىي ياش
 ئىمىن ئىسلاممۇ جۇ فاڭگاڭ تەرىپىدىن تۈرمىگە قامىلىپ،
 ئىز-دېرەكسىز يوقالغان. ئۇ ئۆلكىلىك سايلام ھەيئىتىنىڭ
 ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن يېزىلاردا سايلام تەشۋىقاتى ئېلىپ بېرىد-

ۋاتقانلاردىن تۇرسۇن ھەسەن، مەھمۇت نۇر، ئابدۇقادىر قارى، توختى نىياز، مۇھەممەت ئۆمەرئەلى، مەمتىمىن توختى قاتارلىق بىر تۈركۈم كىشىلەرنى تۇتۇپ، تۈرمىگە تاشلاپ، ئۇلارغا «تاش-يول ياساشقا قارشى چىققانلار» دېگەن قالدېقىنى كىيىدۈرگەن. ھەر خىل بەتنامىلار بىلەن قولغا ئېلىنغان ئادەملەرمۇ ئاز ئەمەس.

(3) گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى 1947 - يىلى «25 - فېۋرال قانلىق ۋەقەسى» نى پەيدا قىلدى. ئەسلىدە ئۈرۈمچىدە 200 چە كىشى نامايىش قىلىپ، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت ئالدىغا بېرىپ، جىۋچۈەندىكى قاتناش ۋەقەسىدە ئۆلگەن بىر ئۇيغۇر ئىش-چىنىڭ جەستىنى ئۈرۈمچىگە ئالدۇرۇپ كېلىشنى تەلەپ قىلدى، بۇ ۋەقەدىن كېيىنلا 2 - ئاينىڭ 22 - كۈنى ئابلەھەت مەخسۇم باشلىغان بىرنەچچە مىڭ كىشى تىنچلىق بىتىمىنىڭ تولۇق ئىجرا قىلىنىشىنى تەلەپ قىلىش مەقسىتىدە نامايىش قىلىپ، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتكە 50 نەچچە خىل تەلەپنى ئوتتۇرىغا قويدى. گومىنداڭ تەرەپ بۇ نامايىشنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ تەشكىللىگەن، بىزمۇ «نامايىشقا نامايىش ئارقىلىق جاۋاب قايتۇردىمىز» دەپ، يىغىن ئېچىپ قارار قىلىش ئارقىلىق بىر قېتىملىق «كەڭ كۆلەملىك نامايىش» ئۇيۇشتۇردى. ئەسلىدە ئابلەھەت مەخسۇمنىڭ نامايىشى خەلق ئۆزى تەشكىللىگەن نامايىش ئىدى. گومىنداڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ باش كاتىپى ليۇ مېڭچۈن گومىنداڭ پىرقىسى مەسئۇللىرىنى يىغىپ، «25 - فېۋرال نامايىشى» نى تەشكىللىدى. شۇ كۈنكى نامايىشتا، ئۇلار ئەخمەتجان قاسىمى قاتارلىق ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىرىنى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت بىناسىدا قورشاۋغا ئېلىپ، ئۇلارغا تەھدىت سالدى. نامايىشتا بىرنەچچە كىشى ئۆلتۈرۈلۈپ، قانلىق ۋەقە كېلىپ چىقىپ ۋەزىيەت جىددىيلىشىپ كەتتى. 2 - ئاينىڭ 25 - كۈنىدىكى بۇ نامايىشچى قوشۇن ئىچىدە پۇقراچە كىيىنگەن، قوينغا قورال يوشۇرۇۋالغان گومىنداڭ ھەربىيلىرى، ساقچىلى-

رى، جاسۇسلىرى بار بولۇپ، ئاتالمىش بۇ نامايىشچىلارنىڭ توۋلىغان شوئارلىرى ئالدىن تەييارلاپ بېرىلگەن «گومىنداڭنى ھىمايە قىلىمىز!» «ئۈچ ۋىلايەتنىڭ ئالاھىدە بولۇۋېلىشىغا يول قويمايمىز!» دېگەندەك يامان غەرەزلىك شوئارلار ئىدى.

(4) بىتىم ئىمزالانغاندىن باشلاپ گومىنداڭ تەرەپ ئۈچ ۋىلايەت تەرەپكە داۋاملىق ئىشپىيون، جاسۇسلارنى ئەۋەتتى. ئە. ۋەتلىگەن جاسۇسلاردىن 90 نەچچىسى ئاشكارىلاندى. بۇلارنىڭ كۆپىنچىسى ئويغىنىپ، ئۆزىنى ئۆزى مەلۇم قىلغانلار ئىدى. گومىنداڭ ئەۋەتكەن جاسۇسلار ئالتاي، ساۋەن، قوبۇقسار قاتارلىق جايلاردىن ئۆزلىرىگە مۇناسىپ ئادەملەرنى تېپىپ ئۇلارنى قورال - ياراغ ۋە باشقا لازىمەتلىكلەر بىلەن تەمىنلىدى، بۇ باندىتلار تېگىشلىك دەككىسىنى يەپ مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى رايونلارغا قېچىپ بېرىۋالدى.

(5) 11 ماددىلىق بىتىمنىڭ 10 - ماددىسىدا ۋە قوشۇمچە ھۆججەتتە كۆرسىتىلگەن ھەربىي ئىشلار مەسلىسىدە ئۈچ ۋىلايەت ئارمىيىسى 12 مىڭ كىشى بولىدىغانلىقى ھەققىدىكى مەزمۇنلار ئەمەلىيەتتە ئىجرا قىلىندى. جەنۇبىي شىنجاڭدا مۇسۇلمانلاردىن ئىككى ئامانلىق ساقلاش تۈەنى تەشكىل قىلىش ھەققىدىكى مەزى مۇن گومىنداڭ تەرەپتىن ئىجرا قىلىنىمىدى. بۇنداق ۋەزىيەتتە، ئۈچ ۋىلايەت تەرەپمۇ گومىنداڭنىڭ چېگرا ساقلىغۇچى قىسىملىرىنى ئۈچ ۋىلايەت رايونلىرىغا بېرىپ ۋەزىپە ئۆتەشكە يول قويايلىمايتتى. ساقلىغۇچىلار تەرىپى رايونلىرىدا ۋەزىپە ئۆتەشكە يول قويايلىمايتتى.

(6) تىنچلىق بىتىمى ئىمزالانغاندىن كېيىن، ئۈچ ۋىلايەتنىڭ بارلىق كىرىم - چىقىملىرىغا گومىنداڭ تەرەپ مەسئۇل بولۇشى كېرەك ئىدى. ئەمما گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئۈچ ۋىلايەتنىڭ مەمۇرىي، مائارىپ راسخوتىنى، ھەتتا ھەربىي قىسىملىرىنىڭ تەمىناتىنى بېرىشتىن باش تارتتى. ئۈچ ۋىلايەتنىڭ مۇنا. سىۋەتلىك خادىملىرى گومىنداڭ تەرەپتىن راسخوت تەلەپ قىل

لىپ، ئۈرۈمچىدىكى مالىيە نازارىتىنىڭ ئىشىكى ئالدىدا ئايلاپ - ئايلاپ ياتتى. ئامال بولمىغان شارائىتتا راسخوتنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئاساسەن ئۆزى ھەل قىلدى.

يۇقىرىدا ئېيتىلغان مەسىلىلەر بىتىمنىڭ ئىجرا قىلىنىشىغا دائىر ئاساسىي مەسىلىلەردىن ئىبارەت. ئۈچ ۋىلايەت تەرەپتە بىتىمگە خىلاپ كېلىدىغان تۆۋەندىكى ئىككى ئىشنىڭ بولغانلىقى ھەممىگە مەلۇم. بىرى، 1947 - يىلى ئالتاي سايلام ھەيئىتىنىڭ مۇدىرى تۈركىستان (خەنزۇچە ئىسمى تۇدزى) دۆربىلىجىگە بارغاندا، كەچتە كىنوخاندا ئۈرۈمچىدىن تەييارلاپ ئېلىپ بارغان تەشۋىقات ۋە رەقلىرىنى تارقاتقان، كىنوخانىدىكى ئامما تەشۋىقات ۋە رىقى تارقىتىشقا قارشى تۇرغان، نەتىجىدە پەيدا بولغان ماجىرادا ئامما تۈركىستاننى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويغان. ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ - مۇ بۇ خاتالىقنى تەكشۈرۈپ بىر تەرەپ قىلىشقا قوشۇلغان. يەنە بىرى، 1945 - يىلى چۆچەك ئازاد بولۇش ھارپىسىدا، چۆچەك - تىكى گومىنداڭ ھەربىي - مەمۇرىي، ساقچى ئەمەلدارلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرى بولۇپ 1400 دەك كىشى سوۋېت ئىتتىپاقىغا قېچىپ كەتكەن، بىتىم ئىمزالانغاندىن كېيىن ئۇلار قايتىپ كېلىپ، چۆچەك ئارقىلىق ئۈرۈمچىگە ماڭغاندا، چۆچەك خەلقى ئۆز ۋاقتىدىكى گومىنداڭ ھەربىي - ساقچىلىرىدىن «ئۈچ ئالىمىز» دەپ، 30 نەچچە كىشىنى قوغلاپ، ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويغان. بۇ مەسىلىنىمۇ ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىرى بۇ خاتالىقنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، بۇ مەسىلىنى بىر تەرەپ قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرگەن.

گومىنداڭ تەرەپ يۇقىرىقىلاردىن سىرت ئالتايدا ئوسمان ئىسلامنى كۈشكۈرتۈپ، ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى سالىدىۇ، لېكىن ئۈچ ۋىلايەت بىلەن ھېچقانداق ئالاقىسى بولمىغان تۇرپان قوزغىلىڭىنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ قوزغىدى دەپ، بىتىمنىڭ بۇزۇلۇشىدا نى ئۈچ ۋىلايەتكە دۆڭگەپ قويدى.

ئوسمان ئىسلام ئەسلىدە ئالتاي تاغلىرىدا ھەرىكەت قىلىپ يۈرگەن كىچىك قوراللىق گۇرۇھ ئىدى. 1943 - يىلى يازدا تاشقى موڭغۇلىيىدىن بىر قىسىم قورال ۋە قالقاي قاتارلىق تۆت مەسلىھەتچى كەلگەندىن كېيىن، گومىنداڭغا قارشى كۈرەش باشلىغان. شۇنىڭدىن كېيىن ئوسمان ئىسلام بىلەن دەلىلقان سۇگۇربايوف پارتىزانلىرى بىرلىكتە ئالتايدا گومىنداڭغا قارشى ئۇرۇش قىلغان. 1944 - يىلى ئىنقىلاب ئىلىدا غەلىبىگە ئېرىشكەندىن كېيىن، ئىلىدىن ئەۋەتىلگەن مىللىي ئارمىيە قىسىملىرى ئوسمان ئىسلام، دەلىلقان سۇگۇربايوف پارتىزانلىرى بىلەن بىرلىكتە 1945 - يىلى 9 - ئاينىڭ باشلىرىدا گومىنداڭ كۈچلىرىنى ئالتايدىن قوغلاپ چىقارغان ۋە ئالتايدا ئۈچ ۋىلايەت ھاكىمىيىتى تەشكىل قىلىنغاندا، ئوسمان ئىسلام ئالتايغا ۋالىي، دەلىلقان سۇگۇربايوف مۇئاۋىن ۋالىي ھەم قوشۇمچە ئالتاي ھەربىي قىسىملىرىنىڭ مەسئۇلى قىلىنغان. لېكىن ئوسمان ئىسلام ئىش ئورنىغا كەلمىگەن. بىرنەچچە قېتىم تەكلىپ قىلىنغاندا سارسۇمبە (ئالتاي) گە كېلىپ، ئاز ۋاقىت شەھەردە تۇرغان بولسىمۇ، يەنە يامانلاپ ئۆز يۇرتىغا بېرىۋالغان، شۇنداقلا ئۈرۈمچىدىكى گومىنداڭ ھۆكۈمىتى بىلەن ئالاقە باغلاشقا كىرىشكەن. ئوسمان نېمە ئۈچۈن گومىنداڭ تەرەپكە ئېغىپ ئاساسلىق قىلىدۇ؟

ئوسمان ئىسلام ساۋاتسىز كىشى بولۇپ، ئالتاينى ئىگىلەپ، چەكسىز ھۆكۈمران بولۇشنى، ئۆز ئالدىغا خان بولۇشنى ئارزۇ قىلغان. ئۇنىڭ قازاق خەلقىنىڭ قەدىمكى ئۆرپى - ئادىتى بويىچە، ئاق كىگىزگە ئولتۇرۇپ، خانلىققا ئولتۇرۇش رەسمىيىتى بېجىرگەنلىكى ئۇنىڭ مۇددىئاسىغا ئىسپات بولالايدۇ. ئوسمان ئىسلامنىڭ دىنىي جەھەتتە بىلىمى بولمىسىمۇ، قاتتىق ئىسلام مۇرتى بولغاچقا، خۇراپاتلىقلارغا قاتتىق ئىشەنگەن، ئۇ ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن ئوتتۇرىغا چىققان «كوممۇنىستلار دىنى

يوقتىدۇ... ئاياللارنى ئومۇمىنىڭ قىلىدۇ...» دېگەن سۆزلەرگە قاتتىق ئىشەنگەن، چۈنكى، ئۇنىڭ ئەتراپىدا 1930 - يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە سوۋېت ئىتتىپاقىدىن قېچىپ كەلگەن قاپاس موللىدەك ئىشەنچلىك مەسلىھەتچىلىرى بولغان. شۇڭا ئۇ «ئۈچ ۋىلايەت قىزىللىشىپ كەتتى...» ئۇلار دىننى يوقتىدۇ» دېگەن. ئوسمان ئىسلام ئالتايدا ۋالىيلىققا تەيىنلىنىپ، ئالتايدا بىرنەچچە ھەپتە تۇرغاندا، ئاياللارنىڭ ئىدارە - جەمئىيەتلەردە خىزمەت قىلىشىغا قارشى تۇرۇپ، «ئاياللار ئائىلە ئىشلىرىنى قىلىشى كېرەك»، «كىنو قويۇلمىسۇن، ئۇ دېگەن جىن - شەيتانلارنىڭ ئىشى» دېگەن. ھەتتا روزا تۇتمىغان، ناماز ئوقۇمىغان، ھاراق ئىچكەنلەرنى شەرىئەت ھۆكۈمى بويىچە دەرىجە بىلەن ئۇرۇش ھەققىدە ئۇقتۇرۇش تارقىتىشنى تەلەپ قىلغان، ئوسمان ئىسلامنىڭ بۇنداق ھەرىكەتلىرىگە ئۈچ ۋىلايەتنىڭ يول قويۇشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. خەلق ئاممىسىنىڭمۇ بۇ خىل تەلەپلەرگە قوشۇلماسلىقى تەبىئىي ئىدى. ئوسمان ئىسلامنىڭ خالىغانچە ھۆكۈمرانلىق قىلىشقا ئۇرۇنۇشى ئاقىمىغاندىن كېيىن، ئۇ ئۆز تەبىئىتى بويىچە گومىنداڭنىڭ قوينىغا ئۆزىنى ئاتتى. دىننى دەستەك قىلىۋېلىپ ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى تۇرۇپ، گومىنداڭغا تايىنىپ ئالتاينى ئىگەلەپ، ئالتاينى ئۆزى بىلگەنچە باشقۇرۇش خام خىيالدا بولدى. گومىنداڭ ئۈچۈن ئېيتقاندا ئوسماننى تېپىۋېلىش خۇددى گۆھەر تېپىۋالغاندەك ئىش ئىدى، شۇڭا ئۇلار ئوسماننى قوللاپ، ئۇنىڭغا ياردەم بېرىپ، ئۈچ ۋىلايەتكە ھۇجۇم قىلدۇردى.

ئوسمان ئىسلام ۋالىيلىقىنى تاشلاپ ئۆز ئاۋۇلىغا قايتقاندىن كېيىن، 1945 - يىلىنىڭ ئاخىرى، 1946 - يىلىنىڭ باشلىرىدا ھەرىكەتكە كېلىپ، بىر تەرەپتىن ئۆزىنىڭ يېقىنلىرى، كونا قەدىناسلىرى بىلەن ئالاقە باغلاپ، مەخپىي ھالدا ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى ھەرىكەتلەرنى تەشكىللىدى، يەنە بىر تەرەپتىن، ئۈرۈمچىگە ئادەم ئەۋەتىپ، گومىنداڭ تەرەپ بىلەن ئالاقە باغلىدى.

گومىنداڭ تەرەپمۇ ئۈرۈمچىدىن ئوسمانغا ئالاقىچى، رادىست گۈرۈپپىسى ئەۋەتكەن، ئاز - تولا قورال، گەزمال، چاي، شېبە كەر قاتارلىق نەرسىلەرنى ئەۋەتكەن. 1947 - يىلى 1 - ئاينىڭ 17 - كۈنى ئوسمان ئىسلام ئۈرۈمچىگە لاتىق باشچىلىقىدىكى ۋەكىللەر گۈرۈپپىسىنى ئەۋەتىپ، گومىنداڭدىن ھەربىي ياردەم سورىغان. گومىنداڭ تەرەپ بۇ قېتىم ئۇنى دەرھال 200 تۈگىگە ئارتىلغان 400 دانە مىلتىق، 30 پىلىموت، بىر قىسىم ئوق بىلەن تەمىنلىگەن، شۇنداقلا ئاسىلبەك بىلەن قابدۇشنى ئىككى پەي پىلىموتچى ئەسكەر بىلەن، مائىتەنفۇنى 200 قوراللىق ئەسكەر بىلەن ئوسمانغا ياردەمگە ئەۋەتكەن. گومىنداڭنىڭ قورال ياردىمىگە ئېرىشكەن ئوسمان ئىسلام 1947 - يىلى باھاردا ئىسپان كۆتۈردى. دەلىلقان ئاتلىق تۈەنى ئوسماننى تارمار قىلدى. ئوسمان بەيتىك (تاشقى موڭغۇلىيە چېگرىسى) تەرەپكە قېچىپ بېرىپ، تاشقى موڭغۇلىيە چېگرا قىسىملىرى بىلەن توقۇنۇشۇپ «بەيتىك ۋەقەسى» نى تۇغدۇرۇپ، دۇنيانىڭ دىققىتىنى قوزغىدى. يەنە شۇ كۈنلەردە ئۈرۈمچىدە تۇرۇۋاتقان ئوسماننىڭ ئادەملىرى قونانباي بىلەن قۇرمان گېنېرال سۇڭ شىليەن ۋە ئامېرىكا كىنىڭ ئۈرۈمچىدىكى كونسۇلى ماكنان بىلەن كۆرۈشتى ۋە ماكنان بىلەن ئۇنىڭ تەرجىمانى مىجىتلەرنى بەيتىككە باشلاپ باردى. ماكنان بەيتىككە تۆت كۈن تۇرۇپ قايتتى. يۇقىرىقىلار گومىنداڭ تەرەپنىڭ بىرلەشمە ھۆكۈمەت مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتقان كۈنلەردە تىنچلىق بىتىمىگە قارشى ئېلىپ بارغان ھەرىكەتلەرنىڭ بىر قىسمى.

ئوسمان ئىسلام ئۈچ ۋىلايەت تەرىپىدىن مەغلۇپ قىلىنىپ، بەيتىككە قاچقاندىن كېيىنمۇ، ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى ھەرىكەتلەردىن توختاتمىدى. 1948 - يىلى 8 - ئايدا گومىنداڭنىڭ ياردىمى بىلەن ئالتايغا يەنە 800 ئاتلىق ئەسكەر بىلەن كەڭ كۆلەملىك ھۇجۇم قىلدى، بىر قىسىم قەبىلە باشلىقلىرىمۇ ئۇنىڭغا قوشۇلدى.

دى. بۇنداق ئەھۋالدا دەلىللىق سۇگۇر بايوق نەچچە يۈز ھەربىي-مەمۇرىي خادىمىنى باشلاپ، ئالتايدىن چېكىنىپ سوۋېت ئىتتىپاقى ئارقىلىق چۆچەككە كەتتى. ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئىلى بىلەن چۆچەكتىن 2000 دىن ئارتۇق ئەسكەر تەييارلاپ، ئالتايغا ھۇجۇم قىلىپ، بىر ئايغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە سارسۇمبىنى ئالدى، كەينىدىنلا پۈتۈن ئالتاي ۋىلايىتىنى قايتۇرۇۋالدى.

ئوسمان ئىسلام ئالتايدا سارسۇمبىنى ئىگىلىۋالغان ۋاقىتتا، كەڭ تۈردە بۇلاڭ - تالاڭ ۋە ئۇرۇپ - چېقىش ئىشلىرىنى ئېلىپ باردى. ئۇ مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، يەنە گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى رايونلارغا بېرىپ جان ساقلىدى. گومىنداڭ ھۆكۈمىتى گۇچۇڭدا ئوسمان ئۈچۈن ئالتاي ۋالىي مەھكىمىسى قۇرۇپ بېرىپ، ئوسمان بىلەن ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىنى تەمىنلىدى، ئوسمانغا 1000 كىشىنى ئەسكەرلىككە تۇتۇشقا رۇخسەت قىلدى ھەمدە يېڭى ئەسكەرلەرگە تەلىم - تەربىيە بېرىش نامى بىلەن گۇچۇڭغا 40 ئوفىتسېر ئەۋەتتى. ئوسماننى ئۈرۈمچىگە تەكلىپ قىلىپ زىياپەت بېرىپ، ئۇنى كۆككە كۆتۈرۈپ ماختىدى. ئوسمان يەنە گومىنداڭ تەرەپنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن ئۈرۈمچىدە تۇرۇشلۇق ئامېرىكا كونسۇلى بىلەن كۆرۈشۈپ، دوست تارتىشتى. ئوسمان گۇچۇڭدا تۇرغان كۈنلىرىدە ئالتايغا ئادەم ئەۋەتىپ، داۋاملىق ئىغۋاگەرچىلىك قىلدى.

ئون ئىككىنچى، تۇرپان خەلق قوزغىلىڭى

گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئۆزى تىنچلىق بىتىمىگە قارشى نۇرغۇن ھەرىكەتلەرنى قىلىپ تۇرۇپ، «تىنچلىق بىتىمىنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ بۇزدى» دېمەكچى بولدى، ھەتتا «تۇرپان قوزغىلىڭى بىتىمىنىڭ بۇزۇلۇشىدا ئاساسىي سەۋەب بولدى» دەپ كۆرسىتىشكە ئۇرۇندى.

1947 - يىلى 7 - ئاينىڭ باشلىرىدا تۇرپان، پىچان، توقمۇن خەلقى گومىنداڭغا قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈردى. قوزغىلاڭ مەغلۇپ بولۇپ، قوزغىلاڭچىلارنىڭ بىر قىسمى ئابدۇراخمان مۇھىتىنىڭ باشچىلىقىدا يۇلتۇز ئارقىلىق ئىلىغا ئۆتۈپ كەتتى. شۇ قوزغىلاڭ مۇناسىۋىتى بىلەن بۇ ئۈچ ناھىيىدىن 300 دەك كىشى قۇربان بولدى. شۇ چاغدا گومىنداڭ ئۆلكىلىك ھەربىي گارنىزونىنىڭ قوماندانى بولغان سۇڭ شىليەنمۇ ئازادلىقتىن كېيىن يازغان ئەسلىمىسىدە («شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 3 - ساندا) «تۇرپان قوزغىلىڭىنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ قوزغىغان»، «ئۈچ ۋىلايەت ياشلار تەشكىلاتى كادىر ئەۋەتكەن... بۇنى ئەسەرگە چۈشكەنلەر ئىقرار قىلدى» دېگەندەك ئويدۇرما سۆزلەرنى قىلغان. گومىنداڭچىلارنىڭ ئۆزى خالىغانچە پاكىتلارنى بۇر-مىلايدىغانلىقىنى، شۇنداقلا ئىقرار قىلدۇرۇش ئۈچۈن ھەرقانداق ۋەھشىي جازا ئۇسۇللىرىنى قوللىنىشتىن يانمايدىغانلىقىنى ھەممە ئادەم بىلىدۇ.

ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ تىنچلىق بىتىمىگە ئەمەل قىلىپ، بىتتىمىنى توغرا ئىجرا قىلىش ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتقان مەزگىلدە، تۇرپان قاتارلىق ئۈچ ناھىيىنى قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشكە ھەرىكەتلەندۈرۈشى مۇمكىن ئەمەس، ھەربىر ئەقىل ئىگىسى ئەينى ۋاقىتتا قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشكە تەشەببۇس قىلىشنىڭ ئۆزى خەلقنى قىرغىنچىلىققا تۈتۈپ بېرىش ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. تۇرپان قاتارلىق ئۈچ ناھىيە خەلقى ئىچىدە، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ تەسىرىنىڭ كۈچلۈك بولغانلىقى ئەمەلىيەتتە گومىنداڭ تەرەپنىڭ تىنچلىق بىتىمىگە خىلاپ قىلمىشلىرىنى كۆرگەن خەلق تىنچلىق بىتىمىنىڭ ئىجرا قىلىنىشىدىن گۇمانلانغان. خەلق ئىچىدە بىرەر تال قورالغا ئىگە بولۇش ئارزۇسىدا بولغانلار گومىنداڭ ھەربىيلىرىدىن مىلتىق، تاپانچا، ئوق دېگەندەك نەرسىلەرنى مەخپىي سېتىۋالغان. بىر تال ئاپتوماتىنى مەھەللىدىكى تۆمۈرچى

ئۇستا ياسىغان. يەنە ئون نەچچە تال قورالنى قوزغىلاڭغا قاتناش-
قان ساقچىلار كۆتۈرۈپ چىققان، مەسىلەن، تۇرپان شەھەر غەر-
بىي دەرۋازا ساقچىخانا باشلىقى ئابدۇجېلىل ئون نەچچە قوراللىق
ساقچىنى باشلاپ، قوزغىلاڭچىلار سېپىگە قوشۇلغان. ئابدۇجې-
لىل توقسۇندىكى بىر جەڭدە گومىنداڭنىڭ قولىغا ئەسىرگە چۈ-
شۈپ قالغاندا، گومىنداڭ جاللاتلىرى ئۇنىڭ بېشىنى كېسىپ
ئېلىپ، توقسۇن بازىرىغا ئېسىپ قويغان. ئابدۇجېلىل ئەسلى
ئۇچتۇرپانلىق يىگىت بولۇپ، ئۇنىڭ چىرايى سېرىق، كۆزى
كۆك بولغاچقا، گومىنداڭچىلار ئۇنى ئۈچ ۋىلايەت ئەۋەتكەن رۇس
قىلىپ كۆرسەتمەكچى بولغان. مەلۇم بولۇشىچە، شۇ چاغدىكى
تۇرپان ناھىيىسىدىكى قوزغىلاڭچىلارنىڭ قولىدا تۈرلۈك قورال-
لاردىن 105 تال (بۇنىڭ ئىچىدە ئىككىسى ئاپتومات) بار ئىكەن.
تۆتىنچى قىسىمدا دېگەن جايدىكى بىر ماجىرادا گومىنداڭ ھەربىيلى-
رى ئۆز تەرەپدارلىرىغا بىرنەچچە تال قورال تارقاتقان. بۇنى
كۆرگەن ياڭخىلىق ئىمىن ئاخۇن (ئىمىن شياڭجاڭ) بىرنەچچە
قوراللىق ئادەم باشلاپ كېلىپ، ئۇلارنى قورشىۋېلىپ، ئۇلارنىڭ
قوراللىرىنى تارتىۋالغان. گومىنداڭچىلار تۇرپان ھاكىمى ئابدۇ-
راخمان مۇھىتىنى قەستلەپ يوقاتماقچى بولغان. بۇ ئەھۋالدىن
خەۋەر تاپقان ئابدۇراخمان مۇھىتى مۇئاۋىن ھاكىم باۋۇدۇن يۈ-
سۈپ بىلەن كېچىدە شەھەر سېپىلىدىن ئارغامچا بىلەن سىيرىلىپ
چۈشۈپ، پاقابۇلاق تەرەپكە قېچىپ بارغان. ئۇلار گومىنداڭنىڭ
ئاستانا يېزا ساقچىخانا باشلىقى رەجەپ توختىغا خەۋەر بەرگەن.
ئاستانىدا قوراللىق ھەم قورالسىز 1000 دىك كىشى سىڭگىم
ئېغىزىدىكى گومىنداڭ ئەسكەرلىرىنىڭ پوتەيلىرىگە ھۇجۇم قىل-
غان. پىچان قوزغىلاڭچىلىرىمۇ كېلىپ ئۇلارغا ياردەملەشكەن،
لېكىن قوزغىلاڭچىلار قورال - ياراغنىڭ كەملىكى ۋە ناچارلىقى،
جەڭ تەجرىبىسىنىڭ ھەم تەشكىل - ئىنتىزامىنىڭ بولمىغانلىقىدىن
بىر مەغلۇپ بولغان. ئەسلىدە ئابدۇراخمان مۇھىتى بىرلەشمە

ھۆكۈمەتتىكى ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىرىنىڭ تەلىپى بويىچە تىنچ-لىق بىتىمىنى قاتتىق قوغداپ كەلگەن. قوزغىلاڭ كۆتۈرۈش نىيىتىدە بولۇۋاتقانلارنى نەسەت بىلەن توسقان، قوزغىلاڭنى توسۇپ قېلىش يولىدا تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن.

توسۇپ قېلىش يولىدا تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن.

ئون ئۈچىنچى، «ئىتتىپاق» تەشكىلاتى

توسۇپ قېلىش يولىدا تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن.

گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ بۇزغۇنچىلىقلىرى تۈپەيلىدىن، تىنچلىق بىتىمى ۋە بىتىم ئاساسىدا قۇرۇلغان بىرلەشمە ھۆكۈمەت مەۋجۇت بولۇپ تۇرالماي، بىرلەشمە ھۆكۈمەت تەركىبىدە تۇرۇپ، بىللە ئىشلەش ئىمكانىيىتى قالمىغان ئەھۋالدا، ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى غۇلجىغا قايتتى. يەتتە ۋىلايەتتىن كەلگەن كۆپلىگەن كېڭەش ئەزالىرى ۋە ھەرقايسى جايلاردىن ئۈچ ۋىلايەتنى قوللىغان ئىلغار كىشىلەر ۋە ياشلار غۇلجىغا توپلاندى. بىتىم بۇزۇلۇپ بىر يىل ئۆتكەندىن كېيىن، يەنى خەلق ئازادلىق ئۇرۇشىنىڭ غەلبىسى يېتىپ كېلىش ئالدىدا، ئۈچ ۋىلايەتنىڭ ئىچكى ئىشلىرىنى تەرتىپكە سېلىپ، ئىشلەپچىقىرىشنى ئىلگىرى سۈرۈپ، ئىنقىلاب مېۋىلىرىنى قوغداش، شۇ ۋاقىتتا مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان ھەر خىل پارتىيە تەشكىلاتلىرىنى بىر مەركەزگە ئۇيۇشتۇرۇش، ھەر مىللەت خەلقىنى تېخىمۇ ئىتتىپاقلاشتۇرۇپ، خەلق ئازادلىق ئارمىيىسىنىڭ شىنجاڭغا كىرىشىنى قارشى ئېلىشقا ئىددىيە جەھەتتىن تەييارلىق كۆرۈش ئۈچۈن، 1948 - يىلى 8 - ئاينىڭ 1 - كۈنىدە غۇلجىدا «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىللىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» تەسىس قىلىندى. «ئىتتىپاق» تەسىس قىلىش يىغىنىغا يەنە شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن كەلگەن، ۋەكىللىك خاراكتېرىغا ئىگە كېڭەش ئەزالىرى، تەرەققىيپەرۋەر ھەر مىللەت مۇنتەزەللىرىمۇ قاتناشتى. يىغىندا «ئىتتىپاق» نىڭ پروگرامما خاراكتېرلىك مۇزا-جىئەتنامىسى ماقۇللىنىپ، ئەخمەتجان قاسىمى قاتارلىقلاردىن تەركىب تاپقان رەھبەرلىك قاتلىمى سايلاپ چىقىلدى. رەھبەرلىك

تەركىبىگە ئۈچ ۋىلايەت مەسئۇل كادىرلىرى، ھەر مىللەت، ھەر تەبىقە ۋەكىللىرى كىرگۈزۈلدى، «خ ئى پ» ئۆز ئىشىنى توختىتىپ «ئىتتىپاق» قا قوشۇلدى، «ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى» مۇئەسسەسە قىلىپ، «ئىتتىپاق» نىڭ ياشلار بۆلۈمى قىلىپ ئۆزگەرتىلدى.

تۆۋەندىكى ئاساسىي قاتلاملاردا «ئىتتىپاق» نىڭ يەرلىك تەشكىلاتلىرى قۇرۇلدى.

«ئىتتىپاق» باش ئىجرائىيە كومىتېتى رەئىسلىكىنى ئۆلدى. كىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى ئەخمەتجان قاسىمى ئۈستىگە ئالدى. ۋىلايەت، ناھىيىلەردە ۋالىي، ھاكىملار قوشۇمچە «ئىتتىپاق» رەئىسى بولدى. ھەر مىللەت، ھەر ساھەدىن بولۇپ، «ئىتتىپاق» قا ئەزا بولغانلارنىڭ سانى 77 مىڭدىن ئاشتى. «ئىتتىپاق» تەشكىلى ئۆز نىزامنامىسىدە، ئۆزىنى سىياسىي ۋە ئاممىۋى تەشكىلات دەپ ئاتىغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئادەتتىكى ئاممىۋى تەشكىلاتلاردىن پەرقى شۇكى، غۇلجىدىكى بۇ «ئىتتىپاق» تەشكىلاتىدا ھەممىگە رەھبەرلىك قىلىش ھوقۇقى بار ئىدى. چۈنكى تىنچلىق بىتىمى بۇزۇلۇپ، ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى ئۈرۈمچىدىن غۇلجىغا قايتقاندىن كېيىن، ئۈچ ۋىلايەتكە قارىتا بىر تۇتاش رەھبەرلىك قىلىش مەمۇرىي ئورگىنىنى تەشكىللىش بىتىمىگە خىلاپ ھېسابلانغاچقا، ئەخمەتجان قاسىمى ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى نامىدا رەھبەرلىك قىلغان. 1948 - يىلى 8 - ئايدا، «ئىتتىپاق» تەشكىل بولغاندىن كېيىنمۇ، ئەخمەتجان قاسىمى ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى ھەم «ئىتتىپاق» نىڭ رەئىسى نامىدا رەھبەرلىك قىلغان.

ئازادلىقتىن كېيىن 1950 - يىلى «ئىتتىپاق» مەركىزىي كومىتېتى غۇلجىدىن ئۈرۈمچىگە كۆچۈپ كېلىپ، پۈتۈن شىنجاڭ بويىچە «ئىتتىپاق» تەشكىلى قۇرۇلدى. «ئىتتىپاق» نىڭ نامىمۇ «شىنجاڭ خەلق دېموكراتىيە ئىتتىپاقى» قىلىپ ئۆزگەرتىلدى. «ئىتتىپاق» نىڭ باش ئىجرائىيە ھەيئىتى تەشكىللىنىپ،

كۆتۈردى، بۇ قوزغىلاڭنىڭ شىددەتلىك تەسىرى شىنجاڭنىڭ ھەممە جايلىرىغا تارقىلىشقا باشلىدى.

1933 - يىلى 4 - ئايدا، جاللات شېڭ شىسەي ئالدامچىلىق بىلەن پۇرسەتنى قولغا كەلتۈرۈپ، ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىۋالدى، ئۇ ھاكىمىيەتنى قولغا ئالغان دەسلەپكى چاغلاردا، ئىچكى - تاشقى ۋەزىيەتنىڭ تەقەززاسى بىلەن بىر مەزگىلگىچە مەلۇم ئىلغار سىياسەتلەرنى ئېلان قىلىشقا مەجبۇر بولدى، شۇنىڭ بىلەن شىنجاڭدا بىرقاتار ئىلغار سىياسەتلەر يۈرگۈزۈلۈپ، ھەتتا ماركسىزم - لېنىنىزم پەلسەپىلىرى تەشۋىق قىلىنىشقا باشلىدى.

ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى ئۇرۇش پارتلىغاندىن كېيىن، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ تىرىشچانلىق كۆرسىتىشى نەتىجىسىدە، ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى مىللىي بىرلىك سەپ ۋۇجۇدقا كەلدى. جۈملىدىن جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى شىنجاڭدىمۇ شېڭ شىسەي ھۆكۈمىتى بىلەن ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى مىللىي بىرلىك سەپ مۇناسىۋىتى ئورناتتى، يەنئەندىن بىر تۈركۈم كومپارتىيە ئەزالىرى كېلىپ ھەرقايسى ساھەلەردە خىزمەت ئىشلىدى، ئۈرۈمچىدە «8 - ئارمىيىنىڭ ئىش بېجىرىش ئورنى» قۇرۇلدى.

1937 - يىلى 4 - ئايلاردا، جۇڭگو قىزىل ئارمىيىسىنىڭ غەربكە يۈرۈش قىلغان قىسىملىرى ئۈرۈمچىگە كېلىپ ئورۇنلاشتى. دېڭىز، چىن تەنچىۋ قاتارلىق يولداشلارمۇ ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ شىنجاڭغا كېلىپ خىزمەت ئىشلىدى. شۇنىڭدىن كېيىن شېڭ شىسەينىڭ تەكلىپى بىلەن ماۋ زېمىن، لىن جىلۇ قاتارلىق 100 دىن ئارتۇق كوممۇنىستلار يەنئەندىن شىنجاڭغا كېلىپ ھەرقايسى ساھەلەرگە خىزمەتكە ئورۇنلاشتۇرۇلدى. ئۇلار «شىنجاڭ گېزىتى» ۋە باشقا گېزىت - ژۇرناللاردا ماركسىزم - لېنىنىزم، ماۋ زېدۇڭ ئىدىيىسى، ئىنقىلاب يولى.

رى، ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى مىللىي بىرلىك سەپنىڭ ۋەزىدىسى توغرىسىدا كەڭ كۆلەملىك تەشۋىقات ئېلىپ بېرىپ، شىندجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقلەرنى ياپون جاھانگىرلىكىگە قارشى كۈرەش قىلىشقا چاقىردى. بۇنداق ئۈنۈملۈك تەشۋىقات - تەربىيەلەر ۋە كوممۇنىستلارنىڭ نەمۇنىلىك ئىش - پائالىيەتلىرى شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنى ئويغىتىپ، ئۇلارنىڭ سىياسىي سېي ئاڭ سەۋىيىسىنى ئۆستۈردى، خەلقىمىزنى كوممۇنىستىك پارتىيىگە ۋە سوتسىيالىزمغا نىسبەتەن توغرا چۈشەنچە ھاسىل قىلىشقا يېتەكلىدى. مانا شۇنداق بىر تارىخىي شارائىتتا، شىندجاڭدىكى ھەر مىللەت ياشلىرىنىڭ سىياسىي ئاڭ سەۋىيىسى يۈقىرى كۆتۈرۈلۈپ، روھىي قىياپىتىدە يېڭى كەيپىياتلار بارلىققا كېلىشكە باشلىدى. يولداش ئابدۇكېرىم ئابباسوف ئەنە شۇ دەۋردە ئۈچتۈرپاندىن ئۈرۈمچىگە كېلىپ، 1 - ئوتتۇرا مەكتەپكە ئوقۇشقا كىردى.

يەنئەندىن كەلگەن كوممۇنىستلار ئىچىدە لى يۈنلياڭ (يەنە بىر ئىسمى لى زىلياڭ) 1938 - يىلى ئۈرۈمچى 1 - ئوتتۇرا مەكتەپكە مۇدىر بولۇپ كەلگەندىن كېيىن، مەكتەپ تەربىيىسى ئالاھىدە ياخشىلاندى، ئوقۇغۇچىلار ئىچىدە ماركسىزىملىق پەلسەپە ۋە سىياسىي ئىقتىسادتىن دەرسلەر سۆزلەندى، ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى تۇرۇپ ۋەتەننى قۇتقۇزۇش مەركەز قىلىنغان تەشۋىقات پائالىيەتلىرى تېخىمۇ جانلىق ئېلىپ بېرىلدى. 1 - ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى بۇ پائالىيەتلەردە كۆرۈنەرلىك دەرىجىدە باشلامچىلىق رول ئويناپ، دەرىستىن سىرتقى ۋاقىتلاردا كىچىك ئويۇنلىرى تەييارلاپ، كوچىلارغا چىقىپ ئويۇن قوياتتى، تام گېزىتلىرىنى چىقىرىپ، دېكلاماتسىيە يىغىلىشلىرىنى ئۇيۇشتۇراتتى. مۇشۇ پائالىيەتلەردە تەشەببۇسكارلىق بىلەن ئاكتىپ رول ئويناۋاتقان بىر ياش ئوقۇغۇچى ئۆزىنىڭ زېرەكلىكى، تېتىملىكى، روھىي كەيپىياتىنىڭ جۈشقۇنلۇقى، كىشىلەر بىلەن بولغان

مۇئامىلىسىنىڭ ئوچۇق - يورۇقلۇقى ۋە سەمىمىيلىكى بىلەن باشقىلارنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە جەلپ قىلاتتى. بۇ بولسا دەل يولداش ئابدۇكېرىم ئابباسوف ئىدى. بىلەن ئابباسوف ئىدى. بىلەن ئابباسوف ئىدى. بىلەن ئابباسوف ئىدى.

لى زىلياڭ قاتارلىق كوممۇنىستلارنىڭ تەربىيىسى ۋە تەسىرى ئارقىسىدا ياش ئوقۇغۇچى ئابدۇكېرىم ئابباسوفتىمۇ باشقا ھەر مىللەت ياشلىرىغا ئوخشاش كوممۇنىستىك ئىدىيە بىخ تارتتى. 1938 - يىلى ئۇ ئۈرۈمچى 1 - ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتتۈرۈپ شىنجاڭ ئىنىستىتۇتىغا ئوقۇشقا كىرگەندە، يولداش لىن جىلۇ ئىنىستىتۇتتا ئىلمىي مۇدىر ئىدى. ئابدۇكېرىم ئابباسوف بۇ مەكتەپتە يولداش لىن جىلۇنىڭ بىۋاسىتە تەربىيىسى ئارقىلىق پەن-ئىلىم بىلىملەرنى، بولۇپمۇ ماركسىزىمچە پەلسەپە، سىياسىي ئىقتىساد قاتارلىق دەرىجىلەرنى كۆڭۈل قويۇپ ئۆگىنىش نەتىجىسىدە، خەلقنىڭ پەقەت كوممۇنىستىك پارتىيە رەھبەرلىكىدىلا، ئاندىن ئازادلىققا ئېرىشەلەيدىغانلىقى، سوتسىيالىزم يولىلا خەلقنى زۇلۇمدىن قۇتقۇزالايدىغانلىقى توغرىسىدىكى ئىلمىي ھەقىقەتلەرنى بىر قەدەر چوڭقۇر ئۆزلەشتۈردى، بۇ ئارقىلىق ئۇ خەلقنىڭ ئازادلىقى ۋە سوتسىيالىزم ئۈچۈن ئاخىرغىچە كۈرەش قىلىش ئىرادىسىنى تىكلەپ، جاھانگىرلىككە قارشى ئىنقىلابىي كۈرەشلەردە ئۆزىنى بېغىشلىغانىدى. - 1941 - يىلى ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى پارتلاپ، غەربتە گىتلىبېر فاشىزىمى سوۋېت ئىتتىپاقىغا تاجاۋۇز قىلىپ موسكۋا ئەتراپىغىچە بېسىپ كىردى، شەرقتە ياپون باسقۇنچىلىرى تىنچ ئوكيان ئۇرۇشىنى قوزغىدى. جۇڭگودا بولسا، جياڭ جىيېشى «جەنۇبىي ئەنخۇي ۋە قەسى» نى تۇغدۇرۇپ، كوممۇنىستلارنى پا-جىئەلىك قىرغىن قىلىشقا باشلىدى. ئىچكى - تاشقى ۋەزىيەتتەكى مۇنداق ئەھۋال ئاستىدا، پۇرسەتپەرەس شېڭ شىسەي ئۆز ھاكىمىيىتىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ئىنقىلابقا، كوممۇنىستىك پارتىيىگە، خەلققە قارشى چىقىپ ئۆزىنى جياڭ جىيېشىنىڭ قويدى.

نىغا ئاتتى. بۇ چاغدا جياڭ جېيشى ئۆز يېقىنلىرى ۋە ئەمەلدارلىرىنى شىنجاڭغا كەينى - كەينىدىن ئەۋەتىپ، شېڭ شىسەي بىلەن سىياسىي سودا قىلىپ، ئۇنىڭغا بىرقانچە چوڭ مەنەپلەرنى كۆرسەتتى.

1942 - يىلىنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە، شېڭ شىسەي جياڭ جېيشىنىڭ ئىشەنچسىز يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن يالغان دېلو ياساپ چىقىپ، شىنجاڭدا ئىشلەۋاتقان 100 دىن ئارتۇق كوممۇنىستىنىڭ ھەممىسىنى قولغا ئالدى، شۇ قاتاردا ھەر مىللەت خەلقىدىن ئىلغار زىيالىيلارنى، ئوقۇغۇچىلارنى ۋە تەرەققىيپەرۋەر زاتلارنىمۇ كۆپلەپ قولغا ئېلىپ تۈرمىگە تاشلىدى، ئۇلارنىڭ بىرىمۇ ئۆلتۈرۈۋەتتى، شىنجاڭنىڭ ھەممە يېرىنى ئاق تېررورلۇق قاپلاپ كەتتى. شۇ چاغلاردا شېڭ شىسەي پەيدا قىلغان پاجىئەلىك ۋەقەلەر ئىنسانىيەت تارىخىدا ھەقىقەتەن ناھايىتى ئاز ئۇچرايتتى.

شېڭ شىسەي قولغا ئالغان كىشىلەرنىڭ بالا - چاقىلىرىنى «خائىنلارنىڭ ئائىلە تەۋەسى» دەپ، چەت جايلارغا سۈرگۈن قىلدى. شۇ قاتاردا ئابدۇكېرىم ئابباسوفنىمۇ ساۋەنگە سۈرگۈن قىلغانىدى. چۈنكى ئۇنىڭ دادىسى ئەينى يىللاردا بىرقەدەر تەرەققىيپەرۋەر كىشى بولۇپ، 30 - يىللاردىكى دېھقانلار قوزغىلىڭىنى ئاكتىپ قوللىغۇچىلاردىن ئىدى. شۇ سەۋەبتىن شېڭ شىسەي ئۇنىڭ دادىسىنىمۇ قولغا ئېلىپ تۈرمىگە تاشلىغانىدى.

ئابدۇكېرىم ئابباسوف ساۋەندە باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇتقۇچىسى بولۇپ ئىشلىدى، ئۇ بىر تەرەپتىن ئوقۇتقۇچىلىق قىلىپ، يەنە بىر تەرەپتىن مەكتەپتىكى خەنزۇ ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ياردىمى بىلەن خەنزۇچە ئۆگىنىپ، ئۆزىنىڭ زېرەكلىكى ۋە تىرىشچانلىقى ئارقىسىدا قىسقا مەزگىل ئىچىدىلا ئۆزىگە خەنزۇچە تىل ۋە يېزىق جەھەتلەردە پۇختا ئاساس سېلىۋالدى. ئابدۇكېرىم ئابباسوف گومىنداڭ شىنجاڭغا كىرگەندىن

كېيىن شېك شىسەينىڭ شىنجاڭدىن چىقىپ كېتىشى، گومىنداڭنىڭ شىنجاڭ ھۆكۈمىتىنى تاپشۇرۇۋېلىش ئارىلىقىدىكى پۈر-مەتتىن پايدىلىنىپ ئائىلىسىگە قايتىپ بېرىۋالدى، ئۇ چاغدا، ئۇنىڭ ئائىلىسى غۇلجىدا ئىدى.

گومىنداڭ كېلىپ شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا بىرقە تەشكىلاتلىرىنى قۇرۇشقا كىرىشتى، 1943 - يىلى ئىلىدا گو-مىنداڭنىڭ پىرقىسى قۇرۇلدى. بۇ پىرقە ئىلىدىكى نەنجىڭگە قاراشلىق ھاۋا ئارمىيە مەكتىپىنى بازى قىلىپ، ئۆزىگە كۈچ توپلىماقچى بولدى. ۋىلايەت بويىچە باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇتقۇ-چىلىرىنى يىغىۋېلىپ، كۇرس ئېچىش ئۇسۇلى بىلەن مېڭە تازىلاش ئېلىپ باردى. غۇلجىدىكى ماركسىزم - لېنىنىزم كلاس-سىك ئەسەرلىرى ۋە مەكتەپ دەرسلىكلىرى سېتىلىدىغان خەلقئارا كىتابخانغىمۇ پايلاقچى قويۇپ، ئۇنى نازارەت ئاستىغا ئالدى ۋە كىتابخانغا كەلگەن كىشىلەرنى تەقىب قىلدى. شۇ يىلى يازدا «چەت ئەل كىتابلىرى كۈتۈپخانىسى» ئېچىش باھانىسى بىلەن ئوقۇتقۇچىلارنىڭ قوللىرىدىكى چەت ئەل كىتابلىرىنى، بولۇپمۇ سوۋېت ئىتتىپاقىدا نەشر قىلىنغان كىتاب ۋە دەرسلىكلەرنىڭ ھەممىسىنى يىغىۋالدى، شۇنىڭ بىلەن مەكتەپلەرنى پالچ ھالەتكە چۈشۈرۈپ قويدى.

شېك شىسەينىڭ خائىنلىقى ئارقىسىدا گومىنداڭنىڭ شىن-جاڭغا كېلىشى يەرلىك ھەر مىللەت خەلقلەرنىڭ كۈچلۈك نارى-زىلىقىنى قوزغىدى، بولۇپمۇ يۇقىرىدا ئېيتىلغان ھاۋا ئارمىيە مەكتىپىنىڭ ئادەملىرى ھەددىدىن ئېشىپ، خەلقنىڭ جېنىغا تەگ-دى، ئۇلار ئاممىۋى سورۇنلاردا، كۈلۈبلاردا خەلقنى بوزەك قىل-غانلىقتىن، ئۇلار بىلەن خەلق ئوتتۇرىسىدا ئۇدا بىرقانچە قېتىم ماجىرالار چىقتى. گومىنداڭ خەلققە تەھدىت سېلىش، تەقىب قىلىش، قاماققا ئېلىش قاتارلىق ئىشلارنى كۈچەيتتى، ئالۋان - ياساقنى كۆپەيتىپ خەلقنى جېنىدىن جاق تويدۇردى.

ئۇنىڭ ئۈستىگە گومىنداڭ ھۆكۈمىتى چارۋىچىلىق رايونلىرىغا ئات سېلىقى سېلىپ، چارۋىچى خەلقنىڭ غەزىپىنى تېخىمۇ قوزغىدى، بۇ قوزغىلاڭ ئوتىنى تۇتاشتۇرىدىغان پىلتە بولدى.

1944 - يىللىرى ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى ۋەزىيىتىدە تۈپكى بۇرۇلۇش ھاسىل بولۇپ، گېتلىر گېرمانىيىسى مەغلۇب. يەتكە قاراپ يۈزلەندى، شەرقتە ياپون جاھانگىرلىكىنىڭ مەغلۇپ بولۇشىمۇ كۆزگە كۆرۈنۈپ قالدى، شىنجاڭدىمۇ گومىنداڭ ئەك. سىيەتچىلىرىگە قارشى كۈرەش قىلىشنىڭ شەرت - شارائىتلىرى پىشپ - قالغانىدى. مۇنداق پايدىلىق شەرت - شارائىت ئاستىدا «غۇلجا ئازادلىق تەشكىلاتى» قۇرۇلدى. شۇ چاغدىكى كۈرەشنىڭ ئېھتىياجى ۋە تارىخىي شارائىتنىڭ چەكلىمىسى تۈپەيلىدىن «غۇلجا ئازادلىق تەشكىلاتى» رەھبەرلىكى تەركىبىدە يۇقىرى تەبىقەدىكى كىشىلەر گەرچە كۆپ ساننى تەشكىل قىلىشمۇ، لېكىن ئابدۇكېرىم ئابباسوف ۋە كىلىلىكىدىكى ياش ئىلغار كۈچلەرمۇ بار ئىدى. بۇ تەشكىلاتنىڭ غۇلجا شەھىرىدىكى خىزمىتىگە رەھبەرلىك قىلغۇچىلار ئىچىدە، ئابدۇكېرىم ئابباسوف ماركسىزم - لېنىنىزم، ماۋ زېدۇڭ ئىدىيىسىنى بىرقەدەر ياخشى ئۆگەنگەن ھەم ئۆزىدە مەلۇم ئاساس ياراتقان بولغاچقا، بۇ جەمئىيەتنىڭ خىزمىتىنى توغرا يولغا سېلىش، مىللىي باراۋەرلىكتە چىڭ تۇرۇپ، ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئىتتىپاقلىقىنى ئۈزلۈكسىز مۇستەھكەملەش، شەھەر خەلقىنى قوزغىتىش، تەشكىللەش ۋە قوراللىق ئۇرۇشتا ئۇنىڭ تۆھپىسى چوڭ بولدى.

1944 - يىلى 9 - ئايدا، نىلقا تاغلىرىدا گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلدى، گومىنداڭچىلار قوزغىلاڭ باشلىغان ئالتە كىشىنى «ئالتە ئوغرى» دەپ سۈندۈرۈپ، ناھايىتى چاپمان يوقىتىپ تاشلايمىز دەپ داۋراڭ سالىدى. ئەمما ھەر مىللەت خەلق ئاممىسى ئۇلارنى «ئالتە باتۇر» دەپ ھۆرمەت بىلەن تىلغا ئالاتتى ۋە ئۇلارنى سۆيەتتى. ئۇلارنىڭ

قەھرىمانلىق ئىش ئىزلىرى خەلق ئارىسىدا ئېغىزدىن - ئېغىزغا مەدھىيىلىنىپ، خەلقنىڭ گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى كۈرەش قىلىش روھىغا مەدەت بولاتتى. نىلقا تاغلىرىدا قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلگەندىن كېيىن، گومىنداڭچىلارنىڭ غۇلجا شەھىرىدىكى نازارىتى ۋە تۇتقۇن قەملىشلىرى ئىلگىرىكىگە قارىغاندا تېخىمۇ كۈچەيدى. بۇنداق ئەھۋال ئاستىدا، ئابدۇكېرىم ئابباسوفنىڭ شەھەردە تۇرۇپ ئىشلىشى خەتەرلىك بولۇپ قالغانىدى، شۇڭا ئۇ شەھەردىن ۋاقىتلىق ئايرىلىپ، تاغدىكى قوزغىلاڭچىلارنىڭ غۇلجا شەھىرىنى ئازاد قىلىش ئۇرۇشىغا ماسلىشىشنىڭ ھەرخىل تەييارلىق خىزمەتلىرىنى ئىشلىدى.

1944 - يىلى 11 - ئاينىڭ 7 - كۈنى تاڭ سەھەردە نىلقىدىكى قوزغىلاڭچى قوشۇن شەھەرنىڭ غەربىي جەنۇب تەرىپىدىن ھۇجۇمغا ئۆتتى، بۇ چاغدا ئابدۇكېرىم ئابباسوف باشلىغان قوراللىق كۈچلەر شەھەرنىڭ شەرقىي شىمال تەرىپىدىن ھۇجۇم باشلىدى، ئىككى تەرەپتىن قىلىنغان ھۇجۇم نەتىجىسىدە 11 - ئاينىڭ 11 - كۈنى غۇلجا شەھىرى تولۇق ئازاد قىلىندى، ئەتىسى 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت قۇرۇلغانلىقى جاكارلاندى. شۇنىڭدىن باشلاپ خەلق قوراللىق كۈچلىرى كۈندىن - كۈنگە كۈچىيىپ، 1945 - يىلىنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا غىچە ئىلى، تارباغاتاي، ئالتاي ۋىلايەتلىرىدىكى گومىنداڭچىلارنى تەلتۆكۈس تازىلاپ بولدى. 1945 - يىلى يازدا ئۈچ ۋىلايەتتىكى ھەر مىللەت ياشلىرىنى تەشكىللەپ، ئۇلارنىڭ گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە ۋە جاھانزادىلىققا قارشى كۈرەش قىلىش ئاڭلىقلىقىنى ئۆستۈرۈش، ئازادلىق ئۇرۇشىنىڭ مېۋىلىرىنى ساقلاش ۋە مۇستەھكەملەش ئۈچۈن، ئابدۇكېرىم ئابباسوف «ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى» قۇرۇش زۆرۈرلۈكىنى ئوتتۇرىغا قويدى. شۇنىڭ بىلەن

1945 - يىلى 11 - ئايدا غۇلجىدا 1 - قېتىملىق ياشلار ۋەكىللىرى يىغىنى چاقىرىلىپ، «ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى» رەسمىي قۇرۇلدى. يىغىندا ئابدۇكېرىم ئابباسوف بۇ تەشكىلاتنىڭ رەئىسلىكىگە سايلاندى. شۇنىڭدىن كېيىن ئالتاي - تارباغاتاي ۋىلايەت، ناھىيىلىرىدىمۇ بۇ تەشكىلاتنىڭ ھەر دەرىجىلىك كومىتېتلىرى ۋە ئاساسىي قاتلام تەشكىلاتلىرى ئارقىمۇ ئارقا قۇرۇلدى. 1946 - يىلى ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلۇپ، ئابدۇكېرىم ئابباسوفنىڭ خىزمىتى ئۈرۈمچىگە يۆتكەلگەنگە قەدەر ئۇ ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىدا مەسئۇل بولۇپ ئىشلىدى. بۇ ئارىلىقتا مەنمۇ شۇ تەشكىلاتتا بولۇپ، ئابدۇكېرىم ئابباسوف بىلەن بىرگە ئىشلىگەندىم.

ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتى ئابدۇكېرىم ئابباسوفنىڭ رەھبەرلىكىدە «كۈرەش» ناملىق ژۇرنال نەشر قىلىپ، بۇ ئارقىلىق ياشلارغا ئىلغار ئىدىيىلەرنى سىغدۇرۇپ، ئۇلارنى ئىنقىلابىي روھ بىلەن تەربىيەلەپ، گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى كۈرەشكە سەپەرۋەر قىلغانىدى. ئابدۇكېرىم ئابباسوف ياشلارغا قارىتا سىياسىي - ئىدىيىۋى تەربىيىنى كۈچەيتىشكە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرەتتى، ياشلارغا خەلقئارا ۋەزىيەت، جۇڭگونىڭ ئازادلىق ئۇرۇش ۋەزىيىتى توغرىدا سىدا ئۆزى بىۋاسىتە دوكلات بېرەتتى. ئابدۇكېرىم ئابباسوفنىڭ روشەن ئالاھىدىلىكلىرىدىن بىرى، ئۆزىنىڭ ئۆگىنىشىنى ناھايىتى چىڭ تۇتاتتى، خىزمەتنىڭ شۇنچە ئالدىراشلىقىغا قارىماي ھەر كۈنى ۋاقىت چىقىرىپ كىتاب ئوقۇيتتى، ماتېرىيال كۆرەتتى ۋە خاتىرە يازاتتى. ئابدۇكېرىم ئابباسوفنىڭ مۇنداق بىر ئادىتى زادى ئېسىمدىن چىقمايدۇ: ئۇ چاغلاردا يەنئەن بىلەن غۇلجىنىڭ ئارىلىقى يىراق بولغاچقا، شىنجاڭدا خۇا ئاگېنتلىقىنىڭ رادىئو خەۋەرلىرى بىزگە ئاڭلانمايتتى، شۇنىڭغا، ئابدۇكېرىم ئابباسوف شىنجاڭغا قوشنا بولغان بىر قانچە

دۆلەتلەرنىڭ خەنزۇچە رادىئو ئاڭلىتىشىلىرىدىن بىرقەدەر ئويىپىك-
تىپ دەپ تونۇلغان ئىستانسىلارنىڭ كۈندىلىك خەۋەرلىرىنى ئاڭ-
لاپ، رەتلەپ، بىزنى تەمىنلىگەندىن تاشقىرى شۇ خەۋەرلەردىن
پايدىلىنىپ، ئومۇمىي ۋەزىيەتنى تەھلىل قىلغان ئاساستا ياشلارغا
بېرىدىغان دوكلاتلارنى تەييارلاپ چىقاتتى. ئابدۇكېرىم ئابباسوف
يالغۇز يەرلىكتىكى ياشلارنىڭ ئاڭ سەۋىيىسىنى يۇقىرى كۆتۈ-
رۈشكە ئەھمىيەت بېرىپلا قالماستىن، بەلكى ئارمىيە ئىچىدىكى
ياشلارنىڭ تەشكىللىنىشى ۋە ئۇلارنىڭ ئاڭ سەۋىيىسىنى يۇقىرى
كۆتۈرۈشكۈمۇ ئەھمىيەت بېرەتتى.

1948 - يىلى ئابدۇكېرىم ئابباسوف مىللىي ئارمىيىنىڭ

ئوتتۇرا فرونتىغا كېلىپ، قىسىملاردىكى كوماندىر - جەڭچىلەر-
گە سىياسىي دەرس ئۆتۈپ، مەخسۇس تېمىلاردا دوكلات بەرگەند-
دى. بۇنىڭدا ئاساسەن جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسىنىڭ
قولغا كەلتۈرگەن غەلىبىلىرى سۆزلەنگەنىدى.

ئابدۇكېرىم ئابباسوفنىڭ ماھىر تەشۋىقاتچى ۋە ئىقتىدارلىق
تەشكىلاتچى ئىكەنلىكىنى ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ گو-
مىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى كۈرەشلەردە ئوينىغان رولى
ئەمەلىي پاكىتلار بىلەن تولۇق ئىسپاتلىدى. ھەر قېتىم مىللىي
ئارمىيىگە جەڭچى تولۇقلاش توغرا كەلسە، ئىنقىلابچىل ياشلار
تەشكىلاتىنىڭ ئەزالىرى ئالدى بىلەن ئۆزىنى تىزىمغا ئالدۇرۇپ
قىسىملارغا كىرەتتى. بىرەر جىددىي ئەھۋال يۈز بەرسە، شۇئان
ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ ئەزالىرى سەپەرۋەر قىلىنىپ
قوراللاندۇرۇلاتتى. مەسىلەن، ئالتايدا گومىنداڭچىلار ۋە باندەت-
لار ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى قوراللىق ۋەقە تۇغدۇرغاندا، چۆچەكتە-
كى ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ ئەزالىرى دەرھال سەپەرۋەر
قىلىنىپ قوراللاندۇرۇلغانىدى. قىسقىسى، ئىدارە، جەمئىيەت،
مەكتەپ، زاۋۇت، كان - كارخانا ۋە يېزىلاردا ئىنقىلابچىل ياشلار
تەشكىلاتىنىڭ ئاساسىي قاتلام تەشكىلاتلىرى كەڭ كۆلەمدە

قۇرۇلغانلىقتىن، بۇ تەشكىلاتلار ياشلارنى تەربىيەلەش، ياشلارنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇپ دۈشمەنگە قارشى كۈرەش قىلىشقا ئاتلاندۇ. رۇش، شۇنداقلا ئۈچ ۋىلايەت دائىرىسىدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئىدىيىۋى تونۇشىنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ، ئۇلارنىڭ سىياسى ئالگى سېزىمىنى ئۆستۈرۈشتە كۆرۈنەرلىك رول ئوينىدى. دەپمەك، ياشلارنىڭ ئىنقىلابىي تەشكىلاتىنى قۇرۇش ۋە ئۇنىڭغا رەھبەرلىك قىلىشتا ئابدۇكېرىم ئابباسوفنىڭ رولى ئالاھىدە چوڭ بولدى.

ئابدۇكېرىم ئابباسوف 1946-يىلى 8-ئايلاردا جەنۇبقا يۈرۈش قىلىپ (سوپاخۇن پولكوۋنىڭ تۈەنى بىلەن)، مۇزداۋان ئارقىلىق ئاقسۇغا چۈشۈپ گومىنداڭ قىسىملىرىغا قارىشى بولغان جەڭلەرگە رەھبەرلىك قىلدى.

ئابدۇكېرىم ئابباسوف يۇقىرىدا ئېيتقانداك ماھىر تەشۋىقاتچى، ئىقتىدارلىق تەشكىلاتچى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۆزىنىڭ زېرەكلىكى، ھوشيارلىقى ۋە ئالدىن كۆرۈرمەنلىكى بىلەن يولداشلارنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر ئىدى.

ئۈچ ۋىلايەت بىلەن گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئوتتۇرىسىدا «11-بىتىم» ئىمزالىنىپ، ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلغان يېڭى ئەھۋال ئاستىدا، گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ ئىنقىلابقا، كوممۇنىستىك پارتىيىگە، خەلققە قارشى ئەكسىيەتچىل مەيداننىڭ زادىلا ئۆزگەرمەيدىغانلىقىنى، بۇنىڭدىن كېيىن گومىنداڭغا قارشى كۈرەش قىلىشتا ئىككى قوللۇق تەييارلىق كۆرۈشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ئالدىنلا تولۇق مۆلچەرلىگەن ئابدۇكېرىم ئابباسوف، شىنجاڭ بويىچە ھەر مىللەت ئىلغار كۈچلىرىنى گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى كۈرەش قىلىشقا تەشكىللەپ تېخىمۇ زور غەلىبىلەرنى قولغا كەلتۈرۈش مەقسىتىدە، بىر مەخپىي پارتىيە قۇرۇشنى تەشەببۇس قىلدى. ئابدۇكېرىم ئابباسوفنىڭ بۇ تەشەببۇسى مۇناسىۋەتلىك يولداشلارنىڭ مۇزاكىرىسىدا

دە ماقۇل كۆرۈلگەندىن كېيىن، 1946 - يىلى باھاردا «خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى» قۇرۇلدى. ئابدۇكېرىم ئابباسوف جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ يېڭى دېموكراتىك ئىنقىلاب توغرىدا سىدىكى پروگراممىسى ۋە نىزامنامىسىدىن پايدىلىنىپ، ئۆزىدىكى مەزنىنىڭ يېڭى ئەھۋالغا بىرلەشتۈرگەن ئاساستا، پارتىيىنىڭ پروگراممىسى ۋە نىزامنامە لايىھىسىنى ئۆز قولى بىلەن تەييارلاپ چىقتى. پارتىيە پروگراممىسىنى تەييارلاشتا شىنجاڭنىڭ مەسىلىسى ئاخىرى قانداق بولىدۇ، دېگەن مەسىلە مۇزاكىرە قىلىنغاندا، ئابدۇكېرىم ئابباسوف ناھايىتى ئېنىق قىلىپ: «قەتئىي سوتسىيالىزمغا ماڭمىز، سوتسىيالىزم قۇرۇشتا كوممۇنىستىك پارتىيە رەھبەرلىكى بولۇش لازىم» دەپ كۆرسەتتى ھەمدە ھازىرقى قى ئوبىيېكتىپ ئەھۋالدا ئۇنداق ئوچۇق يېزىشنىڭ پايدىسىز ئىكەنلىكىنى، بۇ مەسىلىنى گومىنداڭ ئاغدۇرۇلۇپ شىنجاڭ تولىق ئازاد بولغاندىن كېيىن، ھەر مىللەت خەلقلەرنىڭ ئورتاق مۇزاكىرىسى بويىچە بىر تەرەپ قىلىش لازىم، دېگەن مەزمۇندىكى پىكىرنى بەردى، بۇ پىكىرنى ھەممە بىر ئېغىزدىن قوبۇل قىلدى. «خەلق ئىنقىلابىي پارتىيىسى» (قىسقارتىپ «خ ئى پ».) دەپ بېكىتىلدى، يىغىندا «خ ئى پ» نىڭ نىزامنامىسى ماقۇللاندى. ئابدۇكېرىم ئابباسوف «خ ئى پ» نىڭ رەئىسلىكىگە سايلاندى ھەمدە ئۇنىڭ تەكلىپى بىلەن ئۈچ ۋىلايەتتىكى ئىنقىلابچىل ياشلار تەشكىلاتىنىڭ رەھبەرلىك ئورگىنى «خ ئى پ» نىڭ ياشلار بۆلۈمى بولىدىغانلىقى قارارلاشتۇرۇلدى. پارتىيىنىڭ مەخپىيەتلىك نىساقلاشقا قاتتىق دىققەت قىلىش توغرىسىدا ئالاھىدە توختىلىپ، خەت - ئالاقىلەردە ھەرگىزمۇ ئۆزىنىڭ ئەسلى ئىسمىنى يېزىشقا بولمايدىغانلىقى، ئۆزگەرتكەن ئىسىم قوللىنىش لازىملىقى تەكىتلەندى.

بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلۇپ ئابدۇكېرىم ئابباسوفنىڭ خىزمىتى ئۈرۈمچىگە يۆتكەلگەندىن كېيىن، ئۇ ئۆزىنىڭ قانۇنلۇق

سالاھىيىتىدىن پايدىلىنىپ، گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى يەتتە ۋىلايەتنىڭ بەزى مۇھىم جايلىرىدا پارتىيە گۇرۇپپىلىرىنى تەشكىل قىلدى. ئۇ چاغدا، يەتتە ۋىلايەتتىكى پارتىيە گۇرۇپپىلىرىنىڭ ئاساسىي ۋەزىپىسى گومىنداڭنى بىتتىمىنى تولۇق ئىجرا قىلىشقا مەجبۇرلاش، ئۇلارنىڭ بىتتىمىگە بۇزغۇنچىلىق قىلىشىغا يول قويماسلىق ئىدى.

1946 - يىلى 6 - ئاينىڭ ئاخىرلىرىدا جياڭ جىيېشى ئاتالمىش «مىللىي قۇرۇلتاي» چاقىرىش توغرىسىدا بۇيرۇق چىقاردى، ئۇنىڭ ئاتالمىش «مىللىي قۇرۇلتاي» چاقىرىش دېگىنى 1945 - يىلى 1 - ئايدا چاقىرىلغان ھەرقايسى دېموكراتىك پارتىيە - گۇرۇھلارنىڭ ۋەكىللىرى ۋە جەمئىيەتتىكى مۇتەۋەر زاتلار قاتناشقان سىياسىي كېڭەش يىغىنىنىڭ روھى ۋە پرىنسىپلىرىغا خىلاپ بولغاچقا، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى ۋە باشقا دېموكراتىك پارتىيە - گۇرۇھلار بۇ ئاتالمىش قۇرۇلتاينى قاتنىشىشنى رەت قىلدى. لېكىن، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ ۋەكىلى سۈپىتىدە بىرلەشمە ھۆكۈمەتكە قاتناشقان ئەخمەتجان قاسىمى بىلەن ئابدۇكېرىم ئابباسوف گومىنداڭنىڭ كۈتمىگەن يېرىدىن چىقىپ، ئاتالمىش قۇرۇلتاينى قاتناشماقچى بولدى. چۈنكى ئۇ چاغدا، شىنجاڭدا 11 بىتتىمنىڭ ئىمزالىنىشى بىلەن بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلغان بولغاچقا، ئۇلار قۇرۇلتاينى قاتناشماستىنلا سا گومىنداڭنىڭ بىتتىمىنى بۇزۇشىغا باھانە بولۇپ قالاتتى. يەنە بىر تەرەپتىن، شۇ چاغلاردا گومىنداڭنىڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتى تۇرۇۋاتقان نەتىجىدا جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ ۋەكىلىلەر ئۆمىكى بار ئىدى. دېمەك، ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى مەقسەتلىك ھالدا شىنجاڭ بىرلەشمە ھۆكۈمىتىنىڭ باشقا ۋەكىللىرى بىلەن بىرلىكتە نەتىجىغا باردى.

قورچاق قۇرۇلتاينى شىنجاڭدىن بارغان ۋەكىللەر 1947 - يىلى 1 - ئايدا ئۈرۈمچىگە قايتىپ كەلدى، ئابدۇكېرىم ئابباسوف

ئۈرۈمچىگە قايتىپ كېلىپ بىرنەچچە كۈن ئۆتمەيلا «خ ئى پ»
 نىڭ ھەيئەت ئەزالىرى يىغىنىنى چاقىردى. مەن شۇ چاغدا ئەس-
 ئەت ئىسھاقوپ بىلەن بىرگە غۇلجىدىن ئۈرۈمچىگە كەلدىم.
 يىغىندا ئابدۇكېرىم ئابباسوف نەنجىڭغا بارغاندىن كېيىنكى ئەھ-
 ۋاللارنى، ئۆزىنىڭ يولداش دۆڭ بىۋۇ بىلەن كۆرۈشۈپ مۇناسى-
 ۋەت ئورناتقانلىقىنى، دۆڭ بىۋۇنىڭ مۇھىم يوليورۇق بەرگەنلى-
 كىنى سۆزلەپ بەردى ھەمدە ئۈرۈمچىدىكى ئىلغار خەنزۇ زىيالىي-
 لىرىدىن تەشكىللەنگەن «شىنجاڭ كوممۇنىزمچىلار ئىتتىپاقى»
 نىڭ ئەزالىرىنىمۇ «خ ئى پ» گە قاتناشتۇرۇشنى مۇزاكىرىگە
 قويدى ۋە مۇنداق بىرلىشىشنى ئېلىپ بارغاندا «خ ئى پ» نىڭ
 كۈچىنى تېخىمۇ ئۇلغايىقىلى بولىدۇ دەپ تەكىلىپ بەردى. شۇنىڭ
 بىلەن «كوممۇنىزمچىلار ئىتتىپاقى» نىڭ مەسئۇللىرىدىن لى تەي-
 يۇ، چېن شىخۇا، لوجىلار يىغىنىغا قاتناشتى، بۇ يىغىندا «خ
 ئى پ» نىڭ رەھبەرلىكى تولۇقلاپ سايلاندى. بۇ يىغىندا
 رەھبەرلىك تولۇقلانغاندىن كېيىن، ئابدۇكېرىم ئابباسوف
 بۇ قېتىم ئەخمەتجان قاسىمى بىلەن نەنجىڭغا بارغاندا، قورچاق
 قۇرۇلتايغا شەكلىن قاتنىشىپ قويۇپلا كۆپىنچە ۋاقىتلاردا نەنجىڭ-
 دىكى ئاسار ئەتىقىلەرنى ۋە باشقا مەنزىرىلەرنى كۆرۈپ يۈرگەچ
 جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ تۇرغان
 جايىنى ئىزدەپ تاپقانلىقىنى، يولداش دۆڭ بىۋۇ بىلەن كۆرۈش-
 كەنلىكىنى، يولداش دۆڭ بىۋۇغا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ
 ئاساسىي ئەھۋاللىرى، گومىنداڭ بىلەن پىتىم تۈزۈپ بىرلەشمە
 ھۆكۈمەت تەشكىل قىلغانلىقى، «خ ئى پ» نىڭ قۇرۇلۇش جەريانى-
 نى ۋە ئۇنىڭ رەھبەرلىك تەركىبى، نۆۋەتتە جۇڭگو كوممۇنىستىك
 پارتىيىسى بىلەن ئالاقە ئورنىتىشقا جىددىي موھتاج بولۇۋاتقانلىقى
 قاتارلىق مەسىلىلەرنى دوكلات قىلغانلىقىنى يەتكۈزدى. دۆڭ
 بىۋۇ مەركىزىي كومىتېتنىڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى مۇئەييەن
 لەشتۈرگەنلىكىنى، شۇنىڭدەك مەركىزىي كومىتېتنىڭ مۇنىڭ

دىن كېيىنكى خىزمەتلەر توغرىسىدا مۇھىم يوليورۇق بەرگەندە.
 كىنى، قايتىدىغان چاغدا يولداش دۇك بىۋۇ ئالاقە قىلىپ تۇرۇش
 ئۈچۈن پېك گونەنى (ئۆزگەرتىلگەن ئىسمى ۋاك نەندى، ئازاد-
 لىقتىن كېيىن بىر مەزگىل پوچتا - تېلېگراف ئىدارىسىگە مۇئا-
 ۋىن باشلىق بولغان) ئابدۇكېرىم ئابباسوفقا قوشۇپ شىنجاڭغا
 ئەۋەتكەنلىكىنى سۆزلەپ بەردى. ۱۹۴۷ - يىلى جياڭ جېشى ئەكسىيەتچىلىرى ئۈستۈن
 ئەسكىرىي كۈچ توپلاپ يەنئەنگە ھۇجۇم قوزغىدى، پارتىيە مەركەزى
 كومىتېتى يەنئەندىن ۋاقىتلىق چېكىندى، بۇ چاغدا گومىن-
 داك ئەكسىيەتچىلىرى كۆرەڭلەپ شىنجاڭدا بىتىمگە بۇزغۇنچىلىق
 قىلىشقا باشلىدى، بىتىمدە بەلگىلەنگەن خەلقنىڭ دېموكراتىك
 سايلام ھوقۇقىغا ھەرخىل ۋاسىتىلەر ئارقىلىق چاڭ سېلىپ،
 ۋەقە تۇغدۇردى. بىتىم مەسئۇلىرىدىن «شىنجاڭ خەلقىگە دە-
 موكراتىك سايلام ھوقۇقى بېرىلىدۇ، ھەرقايسى ناھىيىلەرنىڭ
 كېڭەشلىرىنى خەلق بىۋاسىتە سايلاپ چىقىدۇ، كېڭەشچىلەر شۇ
 ناھىيىنىڭ ھاكىملىرىنى سايلاپ چىقىدۇ، ۋىلايەتلەرنىڭ ۋالىيلىرى-
 نى خەلق كۆرسىتىدۇ، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت تەكشۈرۈپ بېكىت-
 ىدۇ (ئاساسىي مەزمۇنى)» دېگەنگە ئوخشاش مەزمۇنلار ناھا-
 يىتى ئېنىق كۆرسىتىلگەن بولسىمۇ، لېكىن شىنجاڭنىڭ كۆپ
 جايلىرىدا گومىنداڭ ھەربىيلىرى ۋە ساقچىلىرى ئاشكارا ئوتتۇ-
 رىغا چىقىپ، سۈيىقەست ۋە ھىيلە ئىشلىتىپ، ئۆزلىرىنىڭ
 غەربىنى خەلققە مەجبۇرىي تېڭىپ، سايلامغا ئېغىر ھالدا بۇزغۇن-
 چىلىق قىلدى. سايلامدا مەقسىتىگە يېتەلمەي قالسا خەلق سايلاپ
 چىققان ھاكىملارغا خىلمۇخىل بەتناملارنى چاپلاپ قولغا ئېلىپ،
 تۈرمىلەرگە تاشلىدى. بەزى جايلاردا سايلام مەيدانىنى قوراللىق
 قورشاشقا ئالدى، ھەتتا كۇچا ناھىيىسىدە سايلىغۇچىلارغا ئوق
 ئېتىپ، خەلقلەرنى يارىدار قىلدى ۋە ئۆلتۈردى. بىرقانچە ۋىلا-
 يەتنىڭ ۋالىيلىرىنى خەلقنىڭ نارازى بولۇشىغا قارىماستىن ئۆز

ئالدىغا خىزمەتكە تەيىن قىلدى. خەلق ئۈرۈمچى ۋە باشقا بىر قىسىم جايلاردا ئاممىۋى نامايىش ئۆتكۈزۈپ، گومىنداڭنىڭ بەتتىكىگە بۇزغۇنچىلىق قىلغان جىنايى قىلمىشلىرىغا نارازىلىق بىلدۈردى. گومىنداڭ دائىرىلىرى بەزى ئەكسىيەتچىلەرنى قولغا كەلتۈرۈپ، ياساكا ئاتلىق 5 - جۈننىڭ ئەسكەرلىرىنى پۇقراچە ياسايدۇرۇپ «نامايىش» قىلدۇردى، ئۇلار گومىنداڭ ئىشپىيونلىرىنىڭ قوماندانلىقى ئاستىدا ئۈچ ۋىلايەتكە قارشى شوئارلارنى توۋلاپ قانلىق ۋەقە تۇغدۇردى. ئەخمەتجان قاسىمنىڭ ئىشخانىسىغا باستۇرۇپ كىردى (بۇ چاغدا ئابدۇكېرىم ئابباسوف، سەيپىدىن ئەزىزى قاتارلىق يولداشلار تۈرلۈك چارە - ئاماللارنى ئىزدەپ ئەخمەتجان قاسىمنىڭ ئامانلىقىنى ساقلاپ قالغان)، يەنە بىر تەرەپتىن، بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلۇپ ئۈچ ۋىلايەت بىلەن ئۈرۈمچى ئوتتۇرىسىدىكى قاتناش ئەسلىگە كەلگەندىن كېيىنكى ئوڭۇشلۇق شارائىتلاردىن پايدىلىنىپ، ئۈچ ۋىلايەت تەرەپكە ئىشپىيون ئەۋەتتى. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابغا سۇقۇنۇپ كىرىۋالغان ئوسمان ئىسلام قاتارلىق كىشىلەر بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، ئۇلارغا قورال - ياراغ، ئوق - دوزا، پۇل - پۇچەك بېرىپ، ئۇلارنى ئالتايدا توپىلاڭ كۆتۈرۈپ باندىتلىق قىلىشقا كۈشكۈرتۈپ، ئۈچ ۋىلايەت بازىسىنىڭ ئارقا سېپىنى بۇزغۇنچىلىققا ئۈچ - چارتماقچى بولدى، گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى گەرچە بېتىمگە ئىمزا قويغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ بېتىمگە خىلاپلىق قىلىش ئىشلىرى كۈندىن - كۈنگە مانا مەن دەپ ئاشكارىلىنىشقا باشلىدى. 1947 - يىلى 5 - ئايدا بىرلەشمە ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسى جاك جىجۇڭ ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرىنىڭ پىكرىنى ئالمايلا ئۆزىنىڭ رەئىسلىك ۋەزىپىسىدىن ئىستىپا بەرگەنلىكىنى، ئۆزىنىڭ ئورنىغا مەسئۇدنىڭ رەئىسلىككە تەيىنلەنگەنلىكىنى ئېلان قىلدى، بۇنداق قىلىش بېتىمنىڭ روھىغا خىلاپ ئىدى. شۇڭا

بۇنىڭغا نارازى بولغان ھەر مىللەت خەلقلەرى ئۈرۈمچى، غۇلجا، قەشقەر قاتارلىق جايلاردا ئاممىۋى نامايىشلارنى ئۆتكۈزۈپ نارازىلىق بىلدۈردى. شۇ چاغلاردا ئۈرۈمچىدە يىغىن ئېچىشقا كەلگەن يېڭىدىن سايلانغان ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىرى بار ئىدى، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى كۆپچىلىك ۋەكىللەرمۇ مەسئۇدنىڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتكە رەئىس بولغانلىقىغا نارازىلىق پىكىرلىرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. لېكىن گومىنداڭ تەرەپ كېڭەش ئەزالىرىنىڭ پىكىر بېرىشىنى چەكلەپ قويغانلىقتىن، ئاخىرى ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنىنى ئېچىشقا مۇمكىن بولمىدى. نەتىجىدە ۋەكىللەر يىغىن ئاچالماي تارقىلىپ كەتتى، ۋەكىللەرنىڭ كۆپ قىسمى ئىلى تەرەپكە ئۆتۈپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن بىرلەشمە ھۆكۈمەت تەركىبىدىكى ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى ئۆز خىزمىتىنى داۋاملاشتۇرالايمىز، ئەخمەتجان قاسىمى باشلىق ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى غۇلجاغا قايتىپ كەتتى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ بىلەن گومىنداڭ ئوتتۇرىسىدا ماناس دەرياسىنى چېگرا قىلغان بىر يېرىگە قارىمۇقارشى ئىستىھكام ئەكسىگە كەلدى، ئۈرۈمچى بىلەن ئۈچ ۋىلايەت ئوتتۇرىسىدىكى قاتناش ئۈزۈلدى.

1948 - يىلىنىڭ باشلىرىدا جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسى رەھبەرلىكىدىكى خەلق ئازادلىق ئۇرۇشى ئىستراتېگىيىلىك قايتۇرما ھۇجۇم باسقۇچىغا ئۆتۈپ، ئۇلۇغ غەلبىلەرنى قولغا كەلتۈردى، ۋەزىيەتتىكى ئۇلۇغ بۇرۇلۇش ئۈچ ۋىلايەت خەلقىگە غايەت زور ئىلھام بولدى. ئۈچ ۋىلايەتتە ھەر مىللەت خەلقلەرى ۋە ھەر ساھە زاتلىرى ئىتتىپاقلاشتۇرۇلۇپ، جاھانگىرلىككە ۋە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى كەڭ دائىرىلىك بىرلىك سەپ قۇرۇلدى. 1948 - يىلى 8 - ئايدا «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقپىللىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» قۇرۇلدى، بۇ «ئىتتىپاق» قۇرۇلغاندىن كېيىن «خىيىپ» نىڭ ئىشىنى توختىتىپ «ئىتتىپاق» قا قوشۇۋېتىش لايىق تېپىلدى.

«ئىتتىپاق» قۇرۇلغاندىن كېيىن ئابدۇكېرىم ئابباسوف تەشۋىقات تارماقلىرىنىڭ خىزمىتىگە مەسئۇل بولدى، پېڭ گوئەن بىزگە شىنخۇا ئاگېنتلىقىنىڭ ئىچكىرىدىكى ئۇرۇش ئەھۋالىدىن بەرگەن خەۋەرلىرىنى ئېلىپ ئاڭلىتىپ تۇردى، غۇلجىدىكى گېزىتلەر شىنخۇا ئاگېنتلىقىنىڭ خەۋەرلىرىنى ئۈزۈلدۈرمەستىن بېسىپ، جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسىنىڭ غەلبە خەۋەرلىرىنى ئۈچ ۋىلايەت خەلقلىرىگە يەتكۈزۈپ تۇردى. بىتىم بۇزۇلغاندىن كېيىن، ئىلىدا ۋەزىيەت جىددىيلىشىپ خەلق ئىچىدە غۇلجىلار كۆپىيىشكە باشلىدى، ئابدۇكېرىم ئابباسوف پېڭ گوئەننىڭ خىزمىتىنى ئوڭۇشلۇق ئىشلىشىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئۇنى مەن بىلەن بىر قورۇغا ئورۇنلاشتۇرۇپ قويدى ھەمدە ماڭا قورۇغا قالايمىقان ئادەملەرنى كىرگۈزمەسلىكىنى، ئەتە - ئاخشامدا دىققەت قىلىشىمنى تاپىلدى. بۇ مەزگىللەردە ئۈچ ۋىلايەت دائىرىسىدىكى گېزىت - ژۇرناللار ئازادلىق ئۇرۇشىنىڭ غەلبە خەۋەرلىرىنى كەڭ كۆلەمدە تەشۋىق قىلىپ، گو مىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ ھىيلە - نەيرەڭلىرىنى ئېچىپ تاشلاپ، خەلقنىڭ ئازادلىققا بولغان ئىشەنچىنى مۇقىملاشتۇرۇش، خەلقنىڭ كەيپىياتىنى تۇراقلاشتۇرۇشتا ناھايىتى مۇھىم رول ئوينىدى. ئابدۇكېرىم ئابباسوف مەتبۇئاتلاردا يەنە ماركسىزم، لېنىنىزم ۋە ماۋ زېدۇڭ ئەسەرلىرىگە دائىر ماقالە - نۇتۇقلارنى ئېلان قىلدۇرۇپ تۇراتتى. ئۇ رەئىس ماۋ زېدۇڭنىڭ ئەسەرلىرىدىكى ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىپ، خەلق تەشۋىق قىلىشتا زور تىرىشچانلىق كۆرسەتتى، شۇ قاتاردا رەئىس ماۋ زېدۇڭنىڭ «يېشىل دېموكراتىزم ھەققىدە» دېگەن ئەسىرىنىڭ ئۇيغۇرچە قوليازىمىنى تەييارلىدى، مەن بۇ ئەسەرنى تۇنجى قېتىم ئابدۇكېرىم ئابباسوفنىڭ قولىدىن ئېلىپ كۆرگەندىم. جاھانگىرلىككە ۋە گو مىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى بىرلىك سەپ خاراكتېرىنى ئالغان «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىل»

لىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» نىڭ رەھبەرلىرى ھەر دەرىجىدە لىك ھاكىمىيەت ئورگانلىرى بىلەن ھەرقايسى ئاممىۋى تەشكىلاتلارغا بىر تۇتاش رەھبەرلىك قىلىپ، ھەر ساھەدىكى خىزمەتلەرنى يولغا قويۇپ، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىي بازىسىنى ئۈزلۈكسىز مۇستەھكەملەپ، جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسىنىڭ شىنجاڭنى ئازاد قىلىش كۈرىشىگە يېقىندىن ماسلاشتى.

پارتىيە مەركىزىي كومىتېتى ۋە رەئىس ماۋ زېدۇڭ شىنجاڭ خەلقىنىڭ ئازادلىق كۈرىشىگە ئىنتايىن كۆڭۈل بۆلۈپ، شىنجاڭنى بالدۇرراق ئازاد قىلىش ئۈچۈن دېڭ لىنچۈننى سوۋېت ئىتتىپاقى ئارقىلىق غۇلجىغا ئەۋەتتى. دېڭ لىنچۈن 1949 - يىلى 8 - ئايدا غۇلجىغا يېتىپ كېلىپ، «لىچۈن راتىبىسى» نى قۇردى. شۇنىڭدىن باشلاپ ئۈچ ۋىلايەت بىلەن پارتىيە مەركىزىي كومىتېتى ئوتتۇرىسىدا ئالاقە ئورنىتىلدى. ئەخمەتجان قاسىمى، ئابدۇكېرىم ئابباسوف قاتارلىق يولداشلار يولداش دېڭ لىنچۈننى قىزغىن قارشى ئالدى، ئۇنىڭغا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ پۈتۈن ئەھۋاللىرىنى تەپسىلىي تونۇشتۇردى. پارتىيە مەركىزىي كومىتېتىنىڭ تەكلىپىگە بىنائەن ئەخمەتجان قاسىمى، ئىسھاقبېك مۇنۇنوف، ئابدۇكېرىم ئابباسوف، دەلىلقان سۈگۈربايوف، لو جى قاتارلىق بەش كىشى (يولداش لو جى ئۈرۈمچىدە بولۇپ، يولغا چىقىش ئالدىدا غۇلجىغا يېتىپ كەلگەن) جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلۇش ھارپىسىدا چاقىرىلغان مەملىكەتلىك يېڭى سىياسىي مەسئۇلىيەت كېڭىشىنىڭ يىغىنىغا قاتنىشىش ئۈچۈن 1949 - يىلى 8 - ئاينىڭ 22 - كۈنى سوۋېت ئىتتىپاقى ئارقىلىق ئايروپىلان بىلەن يولغا چىقتى. كىشىنى قاتتىق ئېچىندە دۇرىدىغىنى شۇكى، شۇنچە يىل قان - تەر ئاققۇزۇپ، شۇنچە زور قۇربانلارنى بېرىپ ئېلىپ بارغان ئازادلىق كۈرىشىنىڭ غەلبەسىنى - جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتىنىڭ دۇنياغا كەلگەنلىكىنى تەنتەنە قىلىش ئالدىدا تۇرغان شۇنداق ئۇلۇغ كۈنلەردە ئۇلار

ئۇشتۇمتۇت ئايروپىلان ھادىسىسىگە ئۇچراپ، بىز بىلەن مەڭگۈ-
گە ۋىدالاشتى، بۇ شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئۈچۈن،
شۇنداقلا پارتىيىمىز ئۈچۈن غايەت زور يوقىتىش ئىدى. ئارىدىن
ئۇزۇن ئۆتمەي رەئىس ماۋ زېدۇڭ ئۈچ ۋىلايەتكە: «... يولداش
ئەخمەتجان باشلىق بەش نەپەر يولداش ھايات ۋاقتىدا شىنجاڭ
خەلقىنىڭ ئازادلىق ئىشلىرى ئۈچۈن باتۇرانه كۈرەش قىلىپ،
ئەڭ ئاخىرىدا جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتىنى قۇرۇش يولىدا ئۆز
ھاياتىنى تەقدىم قىلدى، بۇ پۈتۈن مەملىكەت خەلقىنىڭ مەڭگۈ
خاتىرىلىشىگە ئەرزىيدۇ. يولداش ئەخمەتجان قاسىمى، يولداش
ئىسھاقبېك مۇنونوف، يولداش ئابدۇكېرىم ئابباسوف، يولداش
دەلىلقان سۈگۈربايوف ۋە يولداش لوجى مەڭگۈ ھايات» دېگەن
مەزمۇندا تەزىيە تېلېگراممىسى ئەۋەتتى.

بۇ قايغۇلۇق ۋەقەدىن خەۋەر تاپقان شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت
خەلقى ئىنتايىن ئېغىر قايغۇغا چۆمدى، 1949 - يىلى
11 - ئاينىڭ 1 - كۈنى غۇلجىدا مىللىي ئارمىيىنىڭ بارلىق
كوماندىر - جەڭچىلىرى، «ئىتتىپاق» نىڭ بارلىق ئەزالىرى،
زاۋۇت - كان ئىشچىلىرى، دېھقانلار، ئىدارە - جەمئىيەت كا-
دىرلىرى ۋە مەكتەپلەردىكى ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلار، شەھەر
ئاهالىلىرى بولۇپ نەچچە مىڭلىغان ئادەم قاتتىق سۈكۈت ئىچىدە
قايغۇلۇق ماتەم مۇراسىمى ئۆتكۈزۈپ، خەلقىنىڭ ئازادلىقى ئۈچۈن
جاھانگىرلىككە ۋە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى ئى-
گىلمەي - سۈنماي كۈرەش قىلغان قەھرىمانلارغا چوڭقۇر تەزىيە
بىلدۈردى.

ئابدۇكېرىم ئابباسوف ناھايىتى قىسقا ياشىغان بولسىمۇ لې-
كىن ئىنتايىن مەنىلىك ياشىدى، ئابدۇكېرىم ئابباسوفنىڭ ئى-
قىلاب يولىغا قەدەم قويغاندىن كېيىنكى قىسقىغىنە ھاياتى
ماركسىزم - لېنىنىزم، ماۋ زېدۇڭ ئىدىيىسىنى قېتىرقىنىپ
ئۆگەنگەن ۋە ئاكتىپ تەشۋىق قىلغان تىرىشچان ھايات؛ جاھان-

شىنجاڭ تارىخى توغرىسىدا

سۆھبەت

(ئۇنئالغۇغا ئېلىنغان سۆز ۋە سۆھبەت خاتىرىسىگە)

ئاساسەن رەتلەنگەن)

ئىلاۋە:

1986 - يىلى 10 - ئاينىڭ 7 - كۈنى چۈشتىن بۇرۇن، ئالدىن كېلىشكىنىمىز بويىچە، بىز ئاپتونوم رايون - لۇق خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن مۇ - دىرى يولداش سەيدۇللا سەيپۇللايوفنىڭ ئىشخانىسىغا كەل - دۇق. بېشى يەتمىشكە كېلىپ قالغان بۇ پېشقەدەمنىڭ رو - ھى تېتىك، مەجەزى يېقىملىق بولۇپ، بىزنىڭ زىيارەتكە كەلگەنلىكىمىزنى ناھايىتى قىزغىنلىق بىلەن قارشى ئالدى. ئۇ، شىنجاڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا قاتناشقان پېشقەدەم يولداش بولۇپ، شىنجاڭنىڭ تارىخىنى پىششىق بىلىدۇ. ئۇنىڭ زېھنىنىڭ ئۆتكۈرلۈكى، سۆزگە ماھىرلىقى، يەنە كېلىپ خەنزۇچە سۆزنى راۋان سۆزلىيەلەيدىغانلىقى سۆھبەت - تېمىمىزنىڭ ھەم يېقىملىق، ھەم كەڭ - كۈشادە ئۆتۈشىگە زور ئوڭايلىق يارىتىپ بەردى. سۆزلىشىدىغان مەسىلىلەر - نىڭ مەركەزلىك بولۇشى ئۈچۈن، مەسىلەپ تىلىشىش ئارقى - دىن ئىشلىق، سۆھبىتىمىزنى سوئال - جاۋاب شەكلىدە ئېلىپ بارىدۇق. يولداش سەيدۇللا سەيپۇللايوف قۇمۇل ۋاڭى، ئىس - لام دىنىنىڭ قۇمۇلغا تارقىلىپ كىرىشى، 1931 - يىلىدە -

كى قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭى ھەمدە شىنجاڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى مەزگىلىدىكى دىنىي سوت قاتارلىق شىنجاڭ تارىخىغا دائىر مەسىلىلەر ئۈستىدە ئۆز پىكىرىنى بايان قىلدى. تۆۋەندە بىز بۇ قېتىمقى سۆھبەتتىمىزنىڭ مەزمۇنىنى ئۇنئالغۇغا ئېلىنغان سۆز ۋە سۆھبەت خاتىرىسىگە ئاساسەن، مەسىلىلەر بويىچە رەتلەپ چىقىپ، كىتابخانلىرىمىزغا تەقدىم قىلماقچىمىز.

زىيارەت قىلغۇچىلار: شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى دىن تەتقىقات ئىنىستىتۇتىدىن ما پىنيەن، جاۋ ئېنرۇ؛ ماتېرىيالنى رەتلىگۈچى: جاۋ ئېنرۇ.

قۇمۇل ئۇيغۇر ۋاڭلىرىنىڭ ئەجدادى توغرىسىدا

مېنىڭ بىلىشىمچە، قۇمۇل ئۇيغۇرلىرىنىڭ تۇنجى قېتىمقى ۋاڭى ئەبەيدۇللا (چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى ھۆججەتلەردە «额贝都拉» ياكى «额贝杜拉» دەپ يېزىلغان) تۆۋەندە تىرناق (人) ئىچىگە ئېلىنغان سۆزلەرنىڭ ھەممىسى رەتلىگۈچى تەرىپىدىن يېزىلغان (ئىزاھات). شىنجاڭ ئۇيغۇرلىرىنىڭ فېئودال ۋاڭ - گۇڭ ئاقسۆڭەكلىرىدىن چىڭ سۇلالىسىگە ئەڭ بۇرۇن بەيئەت قىلغىنى ئەبەيدۇللا. ئۇ بەيئەت قىلغاندىن كېيىن، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى ئۇنىڭغا ناھايىتى ئېتىبار بىلەن قارىپ، قۇمۇلنى ئۇنىڭ ئىدارە قىلىشىغا تاپشۇرغان. چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى نېمە ئۈچۈن ئەبەيدۇللاغا مەنسەپ ۋە ئۇنۋان بېرىپ، قۇمۇلنى ئىدارە قىلىشتەك بۇنداق چوڭ ھوقۇقنى ئۇنىڭغا تۇتقۇزىدۇ؟ (كاڭشىنىڭ 35 - يىلى، يەنى مىلادىيە 1696 - يىلى، ئەبەيدۇللا چىڭ سۇلالىسىگە بەيئەت قىلغان؛ ياندۇرقى يىلى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى ئۇنىڭغا «قۇمۇل ئۆي - خورلىرى» (回部) نىڭ بىرىنچى دەرىجىلىك جاساق تارخانى»

دېگەن ئۇنۋاننى بېرىدۇ، يەنى ئۇنى ۋارىسلىق فېئودال قىلىپ بېكىتىپ، قۇمۇلنى باشقۇرۇشقا مەسئۇل قىلىدۇ؛ كېيىنكى يىلى، يەنى كاڭشىنىڭ 37 - يىلى، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى يەنە قۇمۇلغا ئەمەلدار ئەۋەتىپ، ھەربىي قوشۇن تەشكىللەيدۇ، شۇنىڭ بىلەن قۇمۇل چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ شىنجاڭدا رەسمىي ئەمەلدار قىلىدىغان تۇنجى جايى بولۇپ قالىدۇ. (ئەبەيدۇل-لا جۇڭغار خانى غالداننىڭ ئوغلى سېيدان بالجۇرنى قولغا چۈشۈرۈپ، ئۇنى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىگە تاپشۇرۇپ بېرىدۇ. ئەبەيدۇللانىڭ بۇ ھەرىكىتى جۇڭغار ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ ئىسيانچىلىقىغا ئېغىر زەربە بولۇپ، ئويىپكىتىپ جەھەتتە دۆلەتنىڭ بىرلىكىنى قوغداشتا تارىخىي رول ئوينىغان. شىنجاڭدا قۇمۇل ۋاڭلىرىنىڭ ئەجدادى توغرىسىدا، مەن قۇمۇلدىكى چېغىمدا كىشىلەردىن سوراپ كۆرگەندىم، قۇمۇل ناھىيىسىنىڭ شەھەر ئىچى رايونى (ھازىرقى قۇمۇل شەھىرىنىڭ خۇيچېڭ يېزىسى) دىكى ياشانغان كىشىلەرنىڭ ھەممىسى قۇمۇل ۋاڭلىرىنى چىڭگىزخاننىڭ ئەۋلادى، دېيىشىدۇ. بۇ سۆزگە مەن شۇ چاغدا گۇمان بىلەن قارىدىم. چۈنكى ئۇنداق بولدىغان بولسا، قۇمۇلدا ئىلگىرى يەرلىك ئادەملەر يوقىمىدى؟ شۇڭا مەن ئۇلارغا: ياق، ئۇنداق ئەمەس، دېدىم. چىڭگىزخان 700 — 800 يىل ئىلگىرى چۆللۈكنىڭ شىمالىدا باش كۆتۈرۈپ چىقىپ، كۈچلۈك موڭغۇل ئىمپېرىيىسىنى قۇردى. ئۇ «بىر دەۋرنىڭ ھۆكۈمرانى» بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئۇنىڭ تەسىر كۈچى قۇمۇلغىمۇ يېتىپ كەلگەن، ئەلۋەتتە. لېكىن، ئۇزاق زامانلاردىن بۇيان قۇمۇل رايونىدا ئىنسانلارنىڭ پائالىيىتى بولۇپ كەلگەن. يېقىنقى يىللاردا، ئارخېئولوگىيە خادىملىرى قۇمۇلنىڭ قارادۆۋە سۇ ئامبىرىدىن 3000 يىلدىن ئىلگىرىكى جەسەتنى قېزىپ چىققانلىقىدىن قارىغاندا، بۇ زېمىندا 3000 — 4000 يىلدىن بۇرۇنلا ئادەملەر ياشىغان. شۇڭا، چىڭگىزخاننى قۇمۇل ۋاڭلىرىنىڭ ئەجدادى دېيىش ئاساس.

سىز، ئەمدى، ياشانغان كىشىلەر نېمە ئۈچۈن چىڭگىزخاننى قۇمۇل ۋاڭلىرىنىڭ ئەجدادى، دەيدۇ؟ ھەتتا يەنە بەزىلەر، قۇمۇل ئۇيغۇرلىرىمۇ موڭغۇللارنىڭ ئەۋلادى، دېيىشىدۇ؟ مېنىڭ قارىشىمچە، چىڭگىزخان ئۆز دەۋرىدە ئوتتۇرا ئاسىيا رايونلىرىغا ھۆكۈمرانلىق قىلغان ئەڭ چوڭ ھەم ئەڭ قۇدرەتلىك خان بولۇپ، كېيىن ئوغۇللىرىغا سۈيۈرغاللىق زېمىن ئايرىپ بەرگەن. ئۇلارمۇ ئۆزلىرىنى خان ئاتىغان بولغاچقا، ئۇزاقتىن بۇيان پۇقرا-لارنىڭ نەزىرىدە مۇنداق بىر تۇيغۇ — گويا پەقەت چىڭگىزخان ئەۋلادلىرىلا ھەقىقىي خان (ئاقسۆڭەك) بولالايدۇ، ئۇنداق بولمىسا ئۇ يالغان، دەيدىغان قاراش شەكىللەنگەن. شۇڭا، قۇمۇل ۋاڭلىرىمۇ ئۆزلىرىنى چىڭگىزخاننىڭ ئەۋلادى، دەۋالغان. ئۇنىڭغا ئەگىشىپ، پۇقرالارمۇ ئۆزلىرىنى: بىزمۇ موڭغۇللارنىڭ ئەۋلادى بولساق كېرەك، دەپ قارىغان بولۇشى مۇمكىن. ئەلۋەتتە، قۇمۇل ۋاڭلىرىنىڭ تېگى — تەكتى مەسىلىسىنى يەنىمۇ ئوبدانراق تەتقىق قىلىپ كۆرۈشكە توغرا كېلىدۇ.

ئىسلام دىنىنىڭ قۇمۇلغا تارقىلىپ كىرىشى توغرىدا

ئىسلام دىنىنىڭ قۇمۇلغا تارقىلىپ كىرىشى توغرىسىدا مەن مۇنداق ئىككى خىل گەپنى ئاڭلىدىم: ئېيتىلىشتا، ئىسلام دىنى ئەڭ دەسلەپتە قۇمۇل ناھىيىسىنىڭ ئاستانا يېزىسى كۆك گۈمبەز كەنتى (ھازىرقى قۇمۇل شەھىرى ئاستانا يېزىسىنىڭ كۆك گۈمبەز دېگەن يېرى) گە كىرگەن، دېيىلىدۇ. بۇنى مەن ئاستانىگە بارغاندا كىشىلەردىن ئاڭلىغان. رىۋايەت قىلىنىشىچە، ئەرەبىستاندىنمۇ ياكى باشقا بىر جايدىنمۇ، ئىشقىلىپ غەربتىن شەرققە يۈرۈپ قۇمۇلغا كېلىپ ئىسلام دىنىنى تارقاتقان بىر كىشى بولغان. نىمىش، ئۇنىڭ ئىسمى ئابدۇرېھىم تۈركىستان ئىكەنلىكى، ئۇ

ئالدى بىلەن ئاستانىدىكى كۆك گۈمبەزدە ئولتۇراقلىشىپ ماكاندا-
لىشىۋالغاندىن كېيىن، ئاندىن ئەتراپتىكى جايلارغا بېرىپ دىن
تارقاتقانمىش. يەنە بىر خىل ئېيتىلىشتا، 50 نەپەر خوجا غەرب-
تىن شەرققە كېلىپ، ئالدى بىلەن قۇمۇل ناھىيىسىنىڭ قارادۆۋە
دېگەن يېرى (ھازىرقى قۇمۇل شەھىرىنىڭ قارادۆۋە يېزىسى) دە
ئىسلام دىنىنى تارقاتقان، كېيىن ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئىلگىرى-
كېيىن بولۇپ قازا قىلىپ، مۇشۇ يەرگە دەپنە قىلىنغان، دېيىلىدۇ.
ھازىر قارادۆۋىنىڭ شەرقىي جەنۇب تەرىپىدە بىر پارچە
زاراتىگاھلىق — 50 خوجا مازىرى بولۇپ، بۇ ئەنە شۇ 50 نەپەر
دىن تارقاتقۇچى كىشىنىڭ ئاخىرەتلىك جايى ئىمىش. بۈگۈنكى
كۈندىمۇ مۇسۇلمانلار بۇ مازارغا كېلىپ تاۋاپ قىلىپ تۇرىدۇ.
ئۇلارنىڭ قاچان، قەيەردىن قۇمۇلغا كېلىپ دىن تارقاتقانلىقى
ئېنىق ئەمەس.

قۇمۇل ۋاڭلىرى بىلەن مۇسۇلمانلارنىڭ مۇناسىۋىتى توغرىسىدا

قۇمۇل ۋاڭلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى 200 يىلدىن ئارتۇق
داۋام قىلدى. يېقىنقى زامانغا كەلگەندە، ھۆكۈمرانلىق قىلغان
ۋاقتى بىرقەدەر ئۇزۇن بولغىنى شاھ مەخسۇت چىنۋاڭ. ئۇ
ئۆلگەندىن كېيىن (ئۇ 1930 - يىلى ئۆلگەن)، ئۇنىڭ ئوغلى
نەزەرنىڭ ۋاڭلىق تەختكە ۋارىسلىق قىلىش مەسئەلىسى شۇ چاغدى-
كى شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت تەرىپىدىن ئېتىراپ قىلىنىمى-
دى، شۇ ۋەجىدىن ئۇ ئۈرۈمچىگە كېلىپ، ئۆلكە رەئىسى جىن
شۈرېندىن ئۆزىنىڭ ۋاڭلىق تەختكە ۋارىسلىق قىلىشىغا رۇخسەت
قىلىشىنى ئۆتۈندى. ئۇ يېرىم يىل كۈتۈپ ياتتى، لېكىن جىن
شۈرېن ئۇنى تەستىقلىمايلا قالماستىن، ئەكسىچە ئۇنى ئۆلكىلىك
ھۆكۈمەتنىڭ مەسئەلە تېجىلىكىگە تەيىنلەپ، ۋاڭلىق ئۈنۋانىنى ئې-

لىپ تاشلاپ، مەمۇرىي باشقۇرۇش تۈزۈمىنى يولغا قويدى. قۇمۇل رايونىدا قۇمۇل، يەتتە قۇدۇق، ئاراتۇرۇكتىن ئىبارەت ئۈچ ناھىيە تەسىس قىلىپ، ھاكىم (ئامبال) تەيىنلەپ ئەۋەتتى، بۇنىڭدىن مەقسەت، قۇمۇل ۋاڭىنىڭ مال - مۈلكى ۋە ھوقۇقىنى تارقىتىپ، ئاجىزلاشتۇرۇپ، تارتىۋېلىش ئىدى. گەرچە نەزەر ۋە ئۇنىڭ ئوغلى كىچىك بېشىر (قۇمۇل ۋاڭىنىڭ 7 - ئەۋلادى بېشىر بولۇپ، نەزەرنىڭ ئوغلى بېشىرنى ئۇنىڭدىن پەرقلەندۈرۈش ئۈچۈن، تارىختا ئىلگىرىكى ۋاڭنى چوڭ بېشىر دەپ، نەزەرنىڭ ئوغلىنى كىچىك بېشىر دەپ ئاتىغان) ۋاڭلىق تەختىگە رەسمىي ۋارىسلىق قىلالمىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار ۋاڭ ئەۋلادى بولغانلىقى ئۈچۈن، پۇقرالارنىڭ تەسىراتىدا ئۇلار يەنىلا قۇمۇل ۋاڭىنىڭ تەخت ۋارىسى، ئۇلار يەنىلا ۋاڭ غوجام، ئۇلاردا ھوقۇق بولۇشى كېرەك، دېگەن قاراش بولغان. كېيىنكى چاغلاردا ئاراتۇرۇك بىلەن يەتتە قۇدۇقتا ئايرىم - ئايرىم ناھىيە تەسىس قىلىنغانىمۇ، كىچىك بېشىر ۋاڭ بولۇش نىيىتىدىن ۋاز كەچمەي، ۋاڭلىق ئورنىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى تەلپ قىلغان، ئۇنىڭ بۇ تەلپىگە يول قويۇلماسلىقى تەبىئىي ئىدى، ئەلۋەتتە. قۇمۇل ۋاڭلىرى بىر نەچچە يۈز يىل ھۆكۈم سۈرۈش جەريانىدا، ئۇلار دىنىي زاتلارنى ۋە كەڭ مۇسۇلمانلار ئاممىسىنى قانداق ئىدارە قىلغانىدى؟ قۇمۇل ۋاڭلىرى شىنجاڭنىڭ باشقا جايلاردا بىردىكى ۋاڭلارغا ئوخشاشمايتتى. ئۇلار چىنۋاڭ (شاھزادە) ئىدى. كېيىنكى چاغلاردا قوش چىنۋاڭ بولغان، شۇڭا ئۇلارنىڭ ئورنى ئالاھىدە بولۇپ، تاكى 20 - ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىغا قەدەر ھۆكۈم سۈرگەن، شاھ مەخسۇت ۋاپات بولغانغا قەدەر قۇمۇلدىكى پۇقرالار ۋاڭ تەرىپىدىن ئىدارە قىلىنىپ كەلگەن. شۇنىڭدىن كېيىن، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت مەمۇرىي تۈزۈم بويىچە باشقۇرۇشنى يولغا قويۇپ، ۋاڭلىق ئىمتىيازلىرىنى بىكار قىلىپ، ھوقۇقىنى يەرلىك ھۆكۈمەتكە ئۆتكۈزۈپ بەرگەن. ۋاڭلىق

ئىمتىيازلىرى بىكار قىلىنىشتىن ئىلگىرى، دىن قانۇنغا ئارىلىدە شاتتى. بارلىق ئىشلار ئىسلام دىنىنىڭ قانۇنى (شەرىئەت) بويىدە چە بىر تەرەپ قىلىناتتى، يەرلىك ھۆكۈمەتتە ئۇنى سۈرۈشتە قىلىش ھوقۇقى يوق ئىدى. شېڭ شىسەي ۋە گومىنداڭ ھۆكۈمەت رانلىق قىلغان دەۋردىمۇ شۇنداق بولغانىدى، مىراس ماجىرالدىرى، نىكاھ، دەپنە (ئۆلۈم - يېتىم، نەزىر - چىراغ) ئىشلىرىدىكى ئەھمىيىتىنى ئاخۇنلار مەسئۇل بولۇپ بىر تەرەپ قىلاتتى. پەقەت ئازادلىقتىن كېيىنلا دىنىي ئىمتىياز بىكار قىلىندى. لېكىن ئەنئەنىۋى ئۆرپ - ئادەت سۈپىتىدە بەزى ئىشلار ھازىرغىچە ساقلىنىپ كېلىۋاتىدۇ، مەسىلەن، ئەر - ئاياللار توي قىلىشتا، ھۆكۈمەتنىڭ ئالاقىدار تارماقلىرىغا بېرىپ نىكاھ رەسمىيىتىنى ئورۇندىغاندىن سىرت، يەنە ئاخۇن تەكلىپ قىلىپ نىكاھ ئوقۇتىدۇ، بۇ ئۆتمۈشتە ئاخۇن تەكلىپ قىلىپ نىكاھ ئوقۇتۇش بىلەن شەكىل جەھەتتە ئوخشاشسىمۇ، لېكىن ماھىيەتتە تۈپتىن ئۆزگىرىش بولدى. بۇ شەكىل ئورۇنداشقا تېگىشلىك قانۇنىي رەسمىيەتلىكتىن قېلىپ، بىر خىل ئۆرپ - ئادەتكە ئايلاندى.

بۇ ئىشلارنىڭ ئىچىدە نىكاھ رەسمىيەتلىكى ئىنتايىن مۇھىم بولدى. ئاخۇنلارنىڭ قۇمۇل ۋاڭلىرى ۋاڭلىرى ھۆكۈمرانلىق قىلغان دەۋرلەردە، ۋاڭنىڭ ئاستىدا مەخسۇس بىر چوڭ ئاخۇن بولاتتى. ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈش نۇقتىسىدىن ئالغاندا، ئۇ، ۋاڭنىڭ دىنىي ئىشلار ۋەزىرى ياكى دىنىي ئىشلار ياردەمچىسىگە تەڭ بولۇپ، مەسلىھەتچىلىك رولىنى ئوينايتتى. ۋاڭ دىنىي جەھەتتە قىيىن مەسلىھەتلەرگە دۇچ كەلگەندە، ئاخۇندىن پىكىر ئالاتتى، ئاخۇن «قۇرئان كەرىم» ياكى باشقا دىنىي كىتابلاردىن ئاساس تاپقاندىن كېيىن، ۋاڭ غوجا ئاخۇن تېپىپ بەرگەن ئاساس بويىچە ھۆكۈم چىقىراتتى. چوڭ ئاخۇن پۈتۈن قۇمۇل رايونىدىكى ئاخۇنلارنى باشقۇراتتى. ئاخۇن يەنىلا ئالىي سەردار - ۋاڭ غوجىغا بويسۇناتتى، ئەلۋەتتە. ئۇنداق بولسا، ۋاڭ ئۆز تەۋەسىدىكى پۇقرالارنى قانداق باش-

قۇراتتى؟ شاھ مەخسۇت ھۆكۈمرانلىق قىلىپ تۇرغان مەزگىللەر. دە (1882 — 1930)، قۇمۇل 13 رايونغا بۆلۈنگەن (ئۇيغۇرلار ئولتۇراقلاشقان رايونلارنى كۆرسىتىدۇ، بارىكۆل بۇنىڭ سىرتىدا) بولۇپ، ھەربىر رايونغا بىردىن دورغا (يېزا باشلىقىغا بارا-ۋەر) قويۇلغان، دورغىلار ئاساسلىقى ۋاڭ ئوردىسى ئۈچۈن ئىجا-رە - باج يىغىش، ھاشار - سەيسى سۈيلەش، تۈرلۈك ئالۋان - سېلىق چېچىش قاتارلىق ئىشلارنى بېجىرىش ئۈچۈن ئىجا-لارغا قارىغاندا، شۇ چاغلاردا ۋاڭ ئوردىسىنىڭ ئىلكىدە 40 مىڭ مو تېرىلغۇ يەر بولغان، لېكىن ۋاڭ قۇمۇلدىكى بارلىق تېرىلغۇ يەر، چۆل - جەزىرە، يايلاق، تاغ، ئورمان، كان بايلىقلىرىنىڭ ھەممىسى مېنىڭ ئىلكىمدە بولۇشى كېرەك، دەپ ھېسابلىغان، شۇڭا پۇقرالار ئۇنىڭدىن ئىختىيارىي پايدىلىنالمىغان. مەسىلەن، دېھقانلار كارىز كولىماقچى بولسا، ۋاڭ ئوردىسىنىڭ تەستىقىسىز كولىمالمىغان. ۋاڭ ئوردىسى بىر قىسىم يەر ۋە چارۋىلارنى دېھقان - چارۋىچىلارغا ئىجارىگە بېرىپ، ھەر يىلى ئىجارە ھەققى ئالغان. چارۋىچىلارنىڭ ئىجارە ھەققى تۆلىشىنى ئېلىپ ئېيتى-ساق، ۋاڭ ئوردىسى مۇنداق بەلگىلىگەن: شۇ يىلى چارۋىچىلارغا قانچىلىك چارۋىنى باققىلى بەرگەن بولسا، قەرەلى توشقاندا ئەس-لىي بەلگىلىگەن ئىجارە ۋە باج مىقدارى بويىچە ۋاڭ ئوردىسىغا ئىجارە ۋە باج تاپشۇرۇشى شەرت، كەم تاپشۇرۇشقا بولمايدۇ، بولمىسا تاختايغا مىخلاپ قويۇلىدۇ، ئۇنى تاپشۇرماي مۇمكىن ئەمەس، شۇڭا بۇ «تۆمۈر چارۋا» دەپ ئاتالغان، بېقىشقا تاپشۇر-غىنى قوي بولسا «تۆمۈر قوي» دېيىلگەن، يەنە «تۆمۈر كالا»، «تۆمۈر ئات»، «تۆمۈر تۆگە» لەرمۇ بار. ۋاڭ ئوردىسى بۇ «تۆمۈر چارۋىلار» نى زادى قانداق شەرت بىلەن چارۋىچىلارغا بېقىشقا تاپشۇرغان؟ بۇ مەسىلە ھەققىدە تۈرلۈك ئېيتىشلار بار، ئۇنىڭ زادى قايسىسى توغرا، بۇنى مۇئەييەنلەشتۈرۈش تەس. ئۇيغۇر دېھقانلىرى ۋاڭ ئوردىسىغا يەر ئىجارىسى تاپشۇرغاندا

دىن باشقا، يەنە ھەر بىر ئائىلىنىڭ ھەر ئايدا ۋاڭ ئوردىسىغا ئۈچ كۈن ھەقسىز ئەمگەك قىلىشى بەلگىلەنگەن، كېيىن ئۇ بەش كۈنگە كۆپەيتىلگەن، شۇڭا پۇقرالارنىڭ نارازىلىقى قوزغىلىپ، 1907 - يىلىدىكى دېھقانلار قوزغىلىڭى يۈز بەرگەن، دېھقانلار قوزغىلاڭ ئارقىلىق ئۇيغۇر ۋاڭىنىڭ ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىشىغا قارشىلىق كۆرسەتكەن. شۇ چاغدا ياك زېڭشىن شىنجاڭغا دۇدۇ بولۇپ گەنسۇدىن كېلىۋاتقاندا، قۇمۇلدىن ئۆتۈۋېتىپ مۇشۇ ۋەقە-نى بىر ياقلىق قىلغان. مەمۇرىي تۈزۈم يولغا قويۇلۇشتىن ئىلگىرى قۇمۇل ۋاڭى ۋە ئۇنىڭ ئىدارە قىلىش دائىرىسىدىكى ئۇيغۇرلار ھۆكۈمەتكە مەجبۇرىيەت ئۆتمەيتتى، يەنى ئىجارە ھەققىمۇ، باجمۇ تۆلىمەيتتى، ئۇيغۇر ۋاڭلىقى ئېلىپ تاشلانغاندىن كېيىن ئاندىن يەرلىك ھۆكۈمەتكە باج تۆلەيدىغان بولغانىدى.

مۇسۇلمانلاردا يەنە ئۆشرە - زاكات بېرىش مەجبۇرىيىتى بولغانلىقتىن، دېھقانلار ۋاڭ ئوردىسىغا يەر ئىجارىسى تۆلىگەندىن سىرت، مەيلى قانچىلىك ئاشلىق قالسۇن، ئۆزلىرى يەيدىغان ئاشلىقنى يەتسۇن - يەتمسۇن، ئاشلىقنىڭ ئوندىن بىر قىسمىنى ئۆشرە قىلىپ بېرىشى شەرت ئىدى. مۇسۇلمانلار يەنە يىللىق كىرىمىنىڭ قىرىقتىن بىر قىسمىنى زاكات ئۈچۈن تاپشۇراتتى. ئۆشرە - زاكاتنىڭ بىر قىسمى تۇرمۇشتا قىيىنچىلىقى بار نامرات كىشىلەرنى، تۇل خوتۇن، يېتىم - يېسىرلەرنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئىشلىتىلەتتى، بىر قىسمى مەسچىتلەرگە تاپشۇرۇلاتتى، بىر قىسمى ئاخۇنلارنىڭ سەرپ قىلىشىغا بېرىلەتتى. مۇسۇلمانلار مانا مۇشۇنداق قىلغاندا، ئاندىن ئۆزىنىڭ دىنىي مەجبۇرىيىتىنى ئادا قىلغان بولاتتى. شېڭ شىسەي ھۆكۈمرانلىق قىلغاندىن كېيىن، ئۆشرە - زاكات «ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسى» غا بىر تۇتاش تاپشۇرۇلۇپ، ئىجتىمائىي پاراۋانلىق ۋە مەدەنىيەت - مائارىپ ئەسلىھەلىرى ئۈچۈن ئىشلىتىلىدىغان بولدى، بۇ ئەھۋال 1953 - يىلى ئاياغلاشتى. ئۇيغۇر ۋاڭىمۇ ئۆشرە - زاكات تاپشۇراتتى،

خان. نومدىكى زىندانغا ئۈزۈن مۇددەت سولنىدىغان گۇناھكارلار
 سولانغان. قۇمۇل شەھەر ئىچىنىڭ جەنۇبىدىن راھەتباغچىچە بارىد
 دىغان يول بويىدىكى سايلىقتا بىر كىچىك زىندان بولۇپ، ئادەتتە
 تىكى چاغلاردا قاماش مۇددىتى قىسقا بولغان يەتتە - سەككىزلا
 گۇناھكارنى سولغىلى بولىدىكەن، بۇنىڭدىن مەقسەت گۇناھكار
 لارنى ئۆيلىرىگە قايتۇرماي، سايلىقتا ۋاڭ ئوردىسى ئۈچۈن ئەمە
 گەك قىلدۇرۇش ئىكەن. كېيىن يەر تەۋرەش يۈز بېرىپ، بۇ
 كىچىك زىندان بۇزۇلۇپ كەتكەنلىكتىن، نومدىكى زىندان بىنا
 قىلىنغانىكەن. شەھەر ئىچىدىكى جامەدە يەنە دىنىي مەكتەپ تەسىس قىلىند
 ىغان، ئەمما سىنىپلارغا ئايرىلمىغان، ئاخۇن، موللىلار دەرس
 ئۆتەتتى. ۋاقتى قىسقا بولغانلىرىدا بىر - ئىككى ياكى ئۈچ -
 تۆت يىل، ئۈزۈن بولغانلىرىدا يەتتە - سەككىز يىل ھەتتا ئون
 يىل ئوقۇلاتتى. دەرس جەھەتتە، ئىسلام دىنىغا دائىر بىلىملەرنى
 ئۆگەنگەندىن سىرت، ئاساسلىقى ئەرەب تىلى ۋە ئەرەب ئەدەبىياتى
 ئۆگىنىلەتتى. ئۇ چاغلاردا قۇمۇلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ نوپۇسى ئاز -
 راق بولغاچقا، ئوقۇغۇچىلارنىڭ سانىمۇ كۆپ ئەمەس ئىدى.

1931 - يىلىدىكى قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭى توغرا
 قۇمۇلدا يۈز بەرگەن بىرنەچچە قېتىملىق دېھقانلار قوزغىلىڭى
 ئىچىنى زۇلۇم ۋە ئېكسپىلاتاتسىيە كەلتۈرۈپ چىقارغان. 1931 -
 يىلىدىكى قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ يۈز بېرىشىدە مۇنداق
 بىرنەچچە سەۋەب بار: بىرىنچى، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ قۇمۇلدا
 تۇرۇشلۇق ھەربىي قوشۇنى پۇقرالارنىڭ مال - مۈلۈكلىرىنى،
 مەسىلەن، ئاشلىق، چارۋا، مېۋە قاتارلىق نەرسىلىرىنى بۇلغان
 ھەمدە دېھقانلارنى ئوت - چۆپ، يەم - خەشەك تاپشۇرۇشقا

مەجبۇرلىغان. تاشۋېلىق (چىڭ سۇلالىسى ۋاقتىدىكى ھۆججەت-
 لەردە تارناشنى « 塔尔纳心 » ياكى تالناچىن « 塔勒纳沁 »
 دەپ يېزىلغان، ھازىرقى قۇمۇل شەھىرىنىڭ تاشۋېلىق يېزىسى)
 نىڭ شوپۇل دېگەن كەنتىدە سالى ئىسىملىك بىر دورغا بولۇپ،
 ئۇ ئۆلكە ھەربىي قوشۇنى تۇرۇشلۇق جايغا ئوت - چۆپ، يەم-
 خەشەكلەرنى ئۆز ۋاقتىدا يەتكۈزۈپ بېرەلمىگەنلىكتىن، ئۇلار
 ئۇنى بىرنەچچە كۈن قاماپ قويغان ھەمدە شوپۇلدىكى باج نازارەت-
 چىسى ئۇنى قامچىلاپ ئۇرغان. سالى بۇنى كۆڭلىگە پۈكۈپ
 قويۇپ، پەيتى كەلگەندە ئۆچ ئالماقچى بولغان، كىشىلەر ئۇنىڭغا
 ھېسداشلىق قىلغان. ئىككىنچى، 1930 - يىلى شاھ مەخسۇت
 قوش چىنۋاڭ ئۆلگەندىن كېيىن، قۇمۇلدا مەمۇرىي باشقۇرۇش
 يولغا قويۇلۇپ، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت ئۇيغۇر ۋاڭخىنىڭ بۇرۇن
 ئىگىلىۋالغان يەرلىرىنى دېھقانلارنىڭ تېرىشىغا بۆلۈپ بېرىش،
 لېكىن يەر گۇۋاھنامىسى، يەنى يەر خېتى ئېلىش رەسمىيىتىنى
 ئۆتەشنى؛ يەنە بوز يەر تەقسىم قىلىۋالغان دېھقانلاردىن ئۈچ
 يىلغىچە يەر بېجى ئالماسلىقىنى بەلگىلىگەن. لېكىن، بۇ ئىشنى
 كونكرېت بېجىرگۈچى ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى بۇ بەلگىلىمىنى
 ئادىل ئىجرا قىلماي، پەقەت خەنزۇ دېھقانلار ئىچىدىلا ئىجرا
 قىلغان (بۇ يەردە دېيىلگەن خەنزۇ دېھقانلار، گەنسۇدىن كەلگەن
 ئاپتەكە ئۇچرىغان خەلق بولۇشى كېرەك)، ئۇنىڭ ئەكسىچە، بوز
 يەر - ئەمەلىيەتتە بىرنەچچە يىل تېرىلغان يەر - تەقسىم قىلد-
 ۋالغان ئۇيغۇر دېھقانلىرىدىن ئۈچ يىللىق يەر بېجىنى تولۇقلاپ
 تاپشۇرۇش تەلپ قىلىنغان. بەزى دېھقانلار ئۈچ يىللىق يەر
 بېجىنى تاپشۇرۇشقا ماجالى يەتمىگەنلىكتىن، يەرلىرىنى قايتۇ-
 رۇپ بەرگەن، ئەمەلدارلار بۇ يەرلەرنى يەنە ئاشۇ ئاپتەكە ئۇچرىغان
 خەلقلەرگە تەقسىم قىلىپ بەرگەن، بۇ يەرلەر يەنە ھېلىقى بەلگى-
 لىمە بويىچە ئۈچ يىل باج ئېلىنمايدىغان يەرگە ئايلىنىپ قالغان.
 بۇ ئەھۋال يەرلىك دېھقانلارنىڭ قاتتىق غەزەپىنى قوزغىغان. شۇ

چاغدا، شوپۇلدىكى دېھقانلاردىن نەچچە يۈز كىشى سالى دورغدا-
 نىڭ باشچىلىقىدا تاغقا چىقىۋېلىپ قارشىلىق كۆرسەتكەن. بۇ
 ۋەقەنى ماڭا، شوپۇلدىكى 62 ياشلىق ساۋۇر ئىمام دېگەن
 كىشى 1962 - يىلى ئېيتىپ بەرگەن. شېڭ شىسەي تەختكە
 چىققاندىن كېيىن، گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتىگە يوللىغان
 دوكلاتىدا، شۇ چاغدا قۇمۇل ۋاڭىنىڭ يەرلىرى پۈتۈنلەي دېھقان-
 لارغا تەقسىم قىلىپ بېرىلگەنىكەن، بىراق جىن شۇرېننىڭ ئىشقا
 قويغان ئادەملىرى ناباب بولغانلىقتىن چاتاق چىقىپ، 1931 -
 يىلى دېھقانلار قوزغىلىڭى يۈز بەرگەن، دېيىلگەن. بۇ، ئەمەلىي
 پاكىتقا ئۇيغۇن ئەمەس، ئۇ چاغدا دېھقانلارنىڭ ھەممىسىگىلا يەر
 تەقسىم قىلىپ بېرىلگەن ئەمەس، شۇنىڭدەك ئۇلار ئەمەلىي مەن-
 پەئەتكىمۇ ئېرىشەلمىگەن ئەمەس. ئۈچىنچى، قۇمۇل تاغلىرىدىكى
 چوڭ ئائىلىلەردە مۇنداق بىر ئادەت بار: ئۇلار كۆز پەسلى سۇنىڭ
 كۆپ بولۇشىدىن پايدىلىنىپ، پۈتۈن قىش بويى يەتكۈدەك ئۇن
 تارتىپ تەييارلىۋالىدۇ، شۇڭا تارتقان ئۇننىڭ مىقدارى ناھايىتى
 كۆپ بولىدۇ. ئاراتۇرۇكلۇك سالى دورغا بىرنەچچە ئادەم بىلەن
 ئۇن تارتىپ كېلىۋاتقاندا، شۇ يەردە تۇرۇشلۇق ھەربىي قوشۇن
 ئۇنى بۇنچىۋالا جىق ئۇننى تارتىپ تاشقى موڭغۇل تەرەپ (ھازىر-
 قى موڭغۇلىيە خەلق جۇمھۇرىيىتى) كە قاچماقچى، دەپ تۇتقۇن
 قىلىپ، ئۇنىڭ ئۇنلىرىنى مۇسادىرە قىلىش بىلەن يەنە جەزىمانە
 قويغان. نەتىجىدە ھەربىي قوشۇن ئەمەلدارلىرى بىلەن يەرلىك
 پۇقرالار ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت ئۈزلۈكسىز چوڭقۇرلىشىپ،
 كۈرەش بارغانسېرى كەسكىنلەشكەن. تۆتىنچى، ئاخىردا خەنزۇ
 ئوفىتسېرنىڭ بىر ئۇيغۇر قىزىنى زورلۇق بىلەن ئۆز نىكاھىغا
 ئېلىش ۋەقەسى يۈز بېرىپ، بۇ ۋەقە قوزغىلاڭنىڭ پارتلىشىغا
 تۈتۈرۈك بولغان (ئۇيغۇر قىزىنى زورلۇق بىلەن نىكاھىغا ئېلىش
 ۋەقەسى مۇنداق بولغان: شوپۇلنىڭ تۇخۇلۇ چازىسىدا تۇرۇشلۇق
 ئوفىتسېر جالڭ گوخۇنىڭ بىر ئۇيغۇر قىزىغا كۆزى چۈشۈپ،

ئۇنى زورلۇق بىلەن ئۆز نىكاھىغا ئالماقچى بولىدۇ. قىزنىڭ ئاتا - ئانىسى ئائىلاچ يالغاندىن ماقۇل بولىدۇ، تويىنى مىنگونىڭ 20 - يىلى [1931 - يىلى] 4 - ئاينىڭ 4 - كۈنى قىلىشقا بەكىتىدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن، قىزنىڭ ئاتىسى يۇرتداشلىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، توي بولىدىغان كۈنى بىرلىكتە قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشكە كېلىشىدۇ. توي بولىدىغان كۈنى، قىز قىياپىتىدە ياسانغان يىگىت ۋە توي كۆچۈرگۈچىلەر قىياپىتىدە ياسانغان دېھقانلار بىردىنلا ھەرىكەتكە كېلىپ، جاڭ گوخۇنى ۋە ئۇ باشلاپ كەلگەن 32 ئەسكەرنى بىراقلا ئۆلتۈرۈپ، ئۇلارنىڭ مىلىتىقلىرى بىلەن ئۆزىنى قوراللىنىدۇ - دە، شۇنىڭ بىلەن قوزغىلاڭ پارتلايدۇ.

بۇ قېتىمقى قوزغىلاڭغا رەھبەرلىك قىلغۇچىلارنىڭ بىرى - خوجىنىياز ھاجى. ئۇنىڭ توغرىسىدا ئۆزۈم بىلىدىغان بەزى ئەھ- ۋاللارنى سۆزلەپ ئۆتەي: خوجىنىياز ھاجى ئىلگىرى تۆمۈرخە- لىپە رەھبەرلىك قىلغان 1912 - يىلىدىكى قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىغا قاتناشقان، قوزغىلاڭ مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، ئۇ بىرنەچچە يىل سىرتتا مۇساپىر بولۇپ يۈرۈپ، كېيىن يەنە قۇمۇلغا قايتىپ كەلگەن ھەمدە قۇمۇل ۋالى ئوردىسىنىڭ مۇھاپىد- زەتچى ئەترەت باشلىقى بولغان. خوجىنىياز جەڭ قىلىشقا بىرقە- دەر ماھىر ھەم داڭلىق مەرگەن، ئەمما بىلىم ساۋاتى ئانچە يوق. ئۇ 1931 - يىلىدىكى قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىغا قاتنىشىپ، خەلقنىڭ جىن شۇرپىن ھۆكۈمىتىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى تۇرۇش كۈرىشىگە رەھبەرلىك قىلغان ھەمدە سوۋېت ئىتتىپاقىد- نىڭ قوللىشىغا تايىنىپ، خەلق ئۈچۈن بىرمۇنچە ياخشى ئىشلار- نى قىلغان. كېيىن ئۇنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭغا بېرىشىدىكى ئەھ- ۋال توغرىسىدىمۇ ئاڭلىغانلىرىم بار. 1961 - يىلى، ئاپتونوم رايوندىن ئىجتىمائىي پەن تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغۇچى ئىككى نەپەر يولداش 1931 - يىلىدىكى دېھقانلار قوزغىلىڭىغا دائىر

ئەھۋاللارنى ئۇقۇش ئۈچۈن قۇمۇلغا كەلگەندى. شۇ چاغدا، ئۆز
 زامانىدا خوجىنىياز ھاجى قوزغىلىڭغا قاتناشقان ئون نەچچە نەپەر
 60 — 70 ياشلىق قېرى كىشىنى تەكلىپ قىلىپ كېلىپ،
 قۇمۇل ۋىلايەتلىك مېھمانخانىدا سۆھبەت ئۆتكۈزگەن. ئۇلار بىر-
 لىكتە شۇ قېتىمقى قوزغىلاڭنىڭ ئۆتمۈشىنى ئەسلەشتى. خوجى-
 نىياز ھاجى ھەققىدىكى ئەھۋاللارنى مەن شۇ قېتىمقى سۆھبەتتە
 ئاڭلىغانىدىم. خوجىنىياز ھاجى قۇمۇلدىن جەنۇبىي شىنجاڭغا
 بارغاندا، سابىت داموللا قۇرغان «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلا-
 لىيەت جۇمھۇرىيىتى» ھۆكۈمىتىگە قاتناشقان. قاتناشمىغانلىق
 مەسىلىسى ھەققىدە كۆپچىلىك مۇنداق دېيىشتى: سابىت داموللا
 ئۇ ھۆكۈمەتنى تەشكىللەۋاتقاندا، خوجىنىياز ھاجىنىڭ ئۆزى
 قەشقەردە ئەمەس، ئاقسۇدا ئىدى، لېكىن ئۇنىڭ ئىسمى شۇ
 ھۆكۈمەت تەركىبىنىڭ ئىسمىلىكىگە كىرگۈزۈلگەنىكەن. ئۇزۇن
 ئۆتمەي، خوجىنىياز ھاجى ئاقسۇدىن چىقىپ ئۇرۇش قىلغان،
 قەشقەر كونا شەھەرگە يېتىپ بېرىپ بىرنەچچە كۈندىن كېيىنلا،
 چېگرىغا بېرىپ سوۋېت ئىتتىپاقىدىن قورال سورىغان. ئېيتىش-
 لارغا قارىغاندا، سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپ: شىنجاڭ بولسا شېڭ
 شىسەي رەھبەرلىكىدىكى رايون، بىز پەقەت شېڭ شىسەينىلا
 ئېتىراپ قىلىمىز. قورال بېرىدىغان بولساق بىر تۇتاشلا شېڭ
 شىسەيگە بېرىمىز، دەپ جاۋاب بەرگەن. بۇ، بىرىنچىسى، ئىك-
 كىنچىسى، سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپ يەنە خوجىنىياز ھاجىغا:
 سابىت داموللا قۇرغان «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت
 جۇمھۇرىيىتى» ياخشى ئەمەس، ئۇ جاھانگىرلارنىڭ قىلىۋاتقان
 ئىشى، دېگەن ھەمدە خوجىنىياز ھاجىنىڭ ئۇنىڭغا قارشى تۇرۇ-
 شىنى تەلەپ قىلغان. قېرىلارنىڭ ئېيتىشىچە، خوجىنىياز ھاجى
 «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» نى ئېتىراپ
 قىلمىغان، گەرچە ئۇ نام جەھەتتە قاتناشقان بولسىمۇ، ئەمەلىيەت-
 تە ئۇ ھۆكۈمەتنىڭ پائالىيەتلىرىگە قاتناشمىغان، بەلكى ئۇنىڭ

ئەكسىچە، شېك شىسەينىڭ بۇيرۇقىغا بىنائەن، سابىت داموللا قاتارلىق كىشىلەرنى تۇتۇپ ئۈرۈمچىگە ئەۋەتىپ بەرگەن. كېيىن، 1937-يىلى كۈزدە، خوجىنىياز ھاجىنى شېك شىسەي قولىغا ئېلىپ تۈرمىگە تاشلىغان ھەم ئۆلتۈرۈۋەتكەن. سابىت داموللا قەشقەردە «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» قۇرۇشتىن ئاۋۋال، ئۇ مۇھەممەتئىمىن بىلەن خوتەندە يەنە بىر ئاتالمىش «ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» دېگەن بىر نېمىنى قۇرغان. ئۇ چاغدا تۆمۈرئەلى (تۆمۈر شىجاڭ) قەشقەرنى ئىگىلەپ تۇرغانىدى. ئۇزۇن ئۆتمەي، خوتەندىكى سابىت داموللا، مۇھەممەتئىمىن ۋە ئۇنىڭ ئىنىسى شاھ مەنسۇر قاتارلىقلار قەشقەرگە كېلىپ، تۆمۈر شىجاڭ بىلەن بىرلەشمەكچى بولىدۇ. لېكىن ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدا زىددىيەت تۇغۇلۇپ، تۆمۈر شىجاڭ سابىت داموللا ۋە شاھ مەنسۇر قاتارلىقلارنى قولىغا ئېلىپ قاماپ قويدۇ. ئۇ چاغدا قەشقەردە گۇرۇھلار ناھايىتى كۆپ بولۇپ، ئەھۋال مۇرەككەپ ئىدى. سابىت داموللا قويۇپ بېرىلگەندىن كېيىن، قەشقەردە، ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» نى قۇراشتۇرۇپ چىقىدۇ. بۇ ھۆكۈمەتنىڭ «باش مىنىستىرى» بولغان سابىت داموللا، ئىلگىرى چەت ئەللەرگە چىققان بولۇپ، دىنىي، سىياسىي ئىشلار، خەلقئارا ۋەزىيەت جەھەتلەردىن ئاز-تولا خەۋىرى بار ئىكەن. «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» يېمىرىلگەندىن كېيىن، مۇھەممەتئىمىن ئافغانىستانغا قېچىپ كەتكەن. سابىت داموللا قاتارلىقلارنىڭ خوجىنىياز ھاجىنى نامدا «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» نىڭ پىرىنسىپىدە، يەنى زۇڭتۇڭنى قىلىپ تىكلەپ قويۇش ھەمدە قەشقەردە ئۇنى چاچاڭ قىلىپ قارشى ئېلىشتىكى مەقسىتى، مېنىڭچە، ئۇنىڭ كەڭ ئۇيغۇر خەلقى ئارىسىدىكى ئىناۋەت - ئابىرۇيىدىن پايدىلىنىش ئىدى. ھازىر بەزى تارىخ تەتقىقاتچىلىرىنىڭ خوجىنىياز

ياز ھاجى ھەققىدىكى قاراشلىرى ئوخشاش ئەمەس، بەزىلىرى ئۇنى ئىجابىي شەخس دەپ، بەزىلىرى سەلبىي شەخس دەپ قارىماقتا. مېنىڭ قارىشىمچە، ئەمەلىي پاكىت قانداق بولسا شۇنداق قاراش كېرەك. قىسقىسى، خوجىنىياز ھاجىغا ئويىپىكتىپ ۋە تارىخىي يوسۇندا قاراپ، ئۇنىڭغا ئومۇم ئېتىراپ قىلىدىغان، ئادىل، توغرا باھا بېرىش كېرەك بولۇپ قالدى.

ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى مەزگىلىدىكى مەھكىمە شەرىئىي توغرىسىدا

شىنجاڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى مەزگىلىدە دىنىي نازارەت تەسىس قىلىنغان، مەھكىمە شەرىئىي يەنىلا مەسچىتلەردە قۇرۇلغان. دىنىي نازارەت ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتىنىڭ قارىمىقىدىكى بىر ئورۇن بولۇپ، ئۇنىڭغا نوپۇزلۇق دىنىي زاتلار رەھبەرلىك قىلاتتى، ئۇلارنىڭ ئاساسىي ۋەزىپىسى دىنىي ئىشلارغا نازارەت قىلىش، دىنىي زاتلارنى خىزمەتكە تەيىنلەش قاتارلىق ئىشلار ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، ھۆكۈمەت قارىمىقىدا يەنە سوت ئورگىنىمۇ بار ئىدى. دىنىي نازارەت قانداق قىلىپ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىي ھۆكۈمىتىنىڭ بىر تەشكىلىي ئاپپاراتى بولۇپ قالغان؟ قارىماققا بۇ مەسىلىنى چۈشىنىش قىيىن. لېكىن بۇ مەسىلىگە شۇ چاغدىكى ئەمەلىي ئەھۋالنى نەزەردە تۇتۇپ قارىغاندا، چۈشەنمىش تەسىمۇ ئەمەس. ئۇ چاغلاردا دىنغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرمىگەندە، ناھايىتى چوڭ زىددىيەت كېلىپ چىقاتتى، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ غەلبە قازىنىشىمۇ قىيىن بولاتتى. چۈنكى بەزى مەسىلىلەرنى، مەسىلەن، «ئۈچ تالاق» مەسىلىسىنى سوت بىر تەرەپ قىلالمايدۇ، بۇنى پەقەت دىنىي ئادەت بويىچە ئاخۇنلار ھەل قىلىدۇ. مىراس مەسىلىلىرىنىمۇ ئومۇمەن ئاخۇنلار ھەل قىلىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، شۇ چاغدىكى جەڭچىلەر ئىسلام دىنىغا

ئېتىقاد قىلىدىغان بولغاچقا، جەڭچىلەر جەڭدە قۇربان بولسا، ئۇنىڭغا ئاخۇن تەكلىپ قىلىپ نامىزنى چۈشۈرۈپ دەپنە قىلىشقا توغرا كېلەتتى، ئەگەر ئۇنداق قىلىنمىسا، ئەسكەر بولۇپ جەڭگە بېرىشقا ھېچكىم ئۇنىمايتتى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئۈچ ۋىلايەت ھەربىي قوشۇنىنى گومىنداڭغا قارشى جەڭگە ئاتالاندۇرۇشتىمۇ دىنىي جەھەتتە تەشۋىقات ئېلىپ بېرىشقا توغرا كەلگەنلىكتىن، شۇ چاغلاردا ھەربىر تۈەندە بىردىن باش ئاخۇن، يىڭ، ليەنلەردە بىردىن ئاخۇن ياكى ئىمام قويۇلغان. پەي (ۋىزۋەت)، بەن (ئوتدېلېنىيە) لەرگە شتاتلىق ئاخۇن ياكى ئىمام قويۇلدىغان، پەي، ليەنلەر ئايرىم ھەرىكەت قىلغان (جەڭ ياكى باشقا ۋەزىپە ئۆتەش ئۈچۈن چىققان) چاغلاردا ناماز ئۆتەش توغرا كەلگەندە، كۆپچىلىك ئۆز ئىچىدىن دىنىي ساۋاتى بارلاردىن بىرنى ۋاقىتلىق ئىماملىققا سايلاپ ناماز ئۆتەيتتى، لېكىن، ناماز ئۆتەشكە مەجبۇر قىلالمايتتى، شۇڭا جەڭچى - ئوفىتسىرلەر ئىچىدە ناماز ئۆتكۈچىلەر كۆپ ئەمەس ئىدى. كوماندىرلار ئىچىدە بىر تۈركۈم ئىلغار زىيالىيلار بولۇپ، ئۇلار دىنىي پائالىيەتلەرگە قىزىقمايتتى، قىسىملاردىكى ئاخۇنلارمۇ دىنىي نازارەت تەرىپىدىن باشقۇرۇلمايتتى.

مەھكىمە شەرتى بىلەن ئەدلىيە سوتى خىزمەت تەقسىم قىلىۋالغان. ئىسلام دىنىغا دائىر مەسىلىلەر، مەسىلەن، مىراس دەۋاسى، نىكاھ ئىشلىرى قاتارلىق مەسىلىلەرنى مەھكىمە شەرتى بىر تەرەپ قىلاتتى، باشقا ئىشلارنى ئەدلىيە سوتى بىر تەرەپ قىلاتتى. ئەگەر دەۋالاشقۇچى ئىككى تەرەپ دىنىي سوتنىڭ كېسەللىكىگە رازى بولمىسا، ئەدلىيە سوت مەھكىمىسىگە ئەرز قىلىشقا مۇبالاتتى. ئۇ چاغلاردا دىنىي جەھەتتىكى ئىشلار خېلى مۇرەككەپ كېپ ئىدى، بەزى ئىشلارنىڭ شۇ چاغدا ھوقۇق تۇتقانلار ئىچىدە، كى دىنىي زاتلارنىڭ تەشەببۇسى ۋە رولى بىلەن مەلۇم دەرىجىدە مۇناسىۋىتى بارلىقىنىمۇ نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدۇ.

ۋېت ئىتتىپاقى بىلەن بىرلەشسەك بويىنىمىزغا تۆمۈر زەنجىر باغلانغانغا باراۋەر. ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇش مۇمكىن ئەمەس، گومىنداڭ بىلەن بىرلەشسەك، بويىنىمىزغا كەندىر ئاغامچا باغلانغانغا باراۋەر، ۋاقتى كەلگەندە ئۇنى ئۈزۈپ تاشلاپ قۇتۇلۇپ كەتكىلى بولىدۇ» دېيىشكەن. بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەسكى، مەسىد ئۇد قاتارلىقلار ماھىيەتتە تامامەن ئەكسىيەتچىلەر بولۇپ، ئۇلار ئۆمۈر بويى كوممۇنىزمغا، سوتسىيالىزمغا قارشى تۇرۇپ، ئەكسىيەتچىلەر ئۈچۈن كەتمەن چاپقان ئۇنسۇرلاردۇر. ئۇلار ئۆمۈر بويى خەلققە، ۋەتەننىڭ بىرلىكىگە پايدىلىق بىرەر مۇ ياخشى ئىش قىلمىغان تۇرسا، ئۇلاردا قانداقمۇ ۋەتەنپەرۋەرلىك ئىدىيىسى بولسۇن؟

خەنزۇچە رەتلەنگەن خاتىرىگە ئاساسەن تەرجىمە قىلىندى

ئەزىز يۈسۈپ تەرجىمىسى

(شىنجاڭدىن تەتقىقات ماتېرىياللىرى) 1987 - يىلى 1 - تۈپلامدىن
 رېسۇل ئېلىندى) شۇ يىلى يازدا مەن بىر قېتىم «رېسۇل ئېلىنىش»
 ئاتىدىغان بىر كىتابنى ئوقۇدىم. بۇ كىتابنىڭ ئىسمى «رېسۇل ئېلىنىش»
 ئىكەنلىكىنى بىلىشكەن ئىكەنمەن. بۇ كىتابنىڭ ئىسمىنى بىلىشكەن ئىكەنمەن.
 ئۇ كىتابنىڭ ئىسمىنى بىلىشكەن ئىكەنمەن. ئۇ كىتابنىڭ ئىسمىنى بىلىشكەن ئىكەنمەن.
 ئۇ كىتابنىڭ ئىسمىنى بىلىشكەن ئىكەنمەن. ئۇ كىتابنىڭ ئىسمىنى بىلىشكەن ئىكەنمەن.
 ئۇ كىتابنىڭ ئىسمىنى بىلىشكەن ئىكەنمەن. ئۇ كىتابنىڭ ئىسمىنى بىلىشكەن ئىكەنمەن.
 ئۇ كىتابنىڭ ئىسمىنى بىلىشكەن ئىكەنمەن. ئۇ كىتابنىڭ ئىسمىنى بىلىشكەن ئىكەنمەن.
 ئۇ كىتابنىڭ ئىسمىنى بىلىشكەن ئىكەنمەن. ئۇ كىتابنىڭ ئىسمىنى بىلىشكەن ئىكەنمەن.
 ئۇ كىتابنىڭ ئىسمىنى بىلىشكەن ئىكەنمەن. ئۇ كىتابنىڭ ئىسمىنى بىلىشكەن ئىكەنمەن.

بۇ ماقالىنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ. ئەگەر بۇ ماقالىنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ، ئەگەر بۇ ماقالىنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ، ئەگەر بۇ ماقالىنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ.

«ما جۇڭخېڭنىڭ ئۆلۈمى» ناملىق

ما جۇڭخېڭنىڭ ئۆلۈمى ئۈچۈن بۇ ماقالىنى ئوقۇغاندىن كېيىن، بۇ ماقالىنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ. ئەگەر بۇ ماقالىنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ، ئەگەر بۇ ماقالىنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ.

«شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى» ژۇرنىلىنىڭ 1999 - يىللىق 1 - سانغا شاكەرم ئەكرەمنىڭ «ما جۇڭخېڭنىڭ ئۆلۈمى» ناملىق ماقالىسى بېسىلدى. بۇ شىنجاڭنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىدا بولۇپ ئۆتكەن ئىشلار يېزىلغان، ھەممە كىشى قىزىقىدىغان تېمىدىكى ماقالى بولغاچقا، ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئىلگىرىكى ئېلىشتى، بۇ ماقالىنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ. ئەگەر بۇ ماقالىنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ، ئەگەر بۇ ماقالىنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ.

ئۇرۇش مالىمانچىلىقى بىلەن تولغان 30 - يىللار شىنجاڭنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىدىكى ئاجايىپ يىللاردۇر. خەلقىمىز ئىچىدە «گاسىلىك» دەپ ئاتالغان ما جۇڭخېڭ ئەنە شۇ يىللاردا بىر قىسىم پۇقرالارنى قىرغىن قىلىپ، پۈتۈن شىنجاڭنىڭ ۋەزىيىتىنى قالايمىقان قىلغان، ئاخىرىدا ھېچ بىر ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقىرالماي چەت ئەلگە چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولۇپ خەلقنىڭ نەپرەتىگە قالغان بىر شەخس بولغاچقا، 60 ياشتىن ئاشقان بوۋايىلاردىن ئۇنىڭ قىلمىش - ئەتمىشلىرىنى كۆرمىگەن، ئاڭلىمىغانلار ئاز بولسا كېرەك. يېقىنقى يىللاردا مەتبۇئاتلاردا ما جۇڭخېڭ ھەققىدە بىز مۇنچە ماقالىلەر ئېلان قىلىندى. مەن بۇ ماقالىدە يولداش شاكەرم ئەكرەمنىڭ «ما جۇڭخېڭنىڭ ئۆلۈمى» ناملىق ماقالىسىدىن يول قويۇلغان، ئوقۇرمەنلەرنى قايىمۇقتۇرىدىغان بەزى خاتالىقلار ئۈستىدە ئۆز قاراشلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، تۈزىتىپ قويۇشنى لايىق تاپتىم. بۇ ماقالىنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ. ئەگەر بۇ ماقالىنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ، ئەگەر بۇ ماقالىنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ.

«قۇمۇلدا» جىن شۇرېننىڭ بىر لۇي ئەسەر.

پېزىش» ئۇسۇلى بىلەن ئۆزىنىڭ قۇمۇلدىن «ئەھۋال يەتكۈزۈش ئۈچۈن نەنجىڭگە ماڭغان» لىقىنى، «ئەنشىگە كەلگەندە ما جۇڭ-يىڭ بىلەن ئۇچرىشىپ قېلىپ، ما جۇڭيىڭنىڭ تەكلىپى بىلەن نەنجىڭگە بارماي، ما جۇڭيىڭ بىلەن بىرلىشىپ شىنجاڭغا بېرىپ، ئەكسىيەتچى جىن شۇرېن ھاكىمىيەتتىگە قارشى كۈرەشكە قاتنىشىدىغان بولغان» لىقىنى يازغان. يولۋاس قۇمۇلدىن ئەنشىگە (ما جۇڭيىڭنىڭ قېشىغا) قېچىپ بارغانلىقىنى قانداقتۇر ئۆزىنىڭ گومىنداڭغا سادىق ئىكەنلىكىگە پاكىت قىلماقچى بولغان. ② 1932 - يىلى 12 - ئاينىڭ ئاخىرى تۇرپاندا ما شىمىڭ بىر پەي ئەسكەر بىلەن پىچانغا چىقىپ «خوجىنىياز ھاجى كېلىناتىدۇ... قوزغىلايلى» دەپ خەلقنى قوزغىلاشقا باشلايدۇ. نەتىجىدە ما شىمىڭ (ما شىمىڭ ما جۇڭيىڭنىڭ قۇمۇلدا قالدۇرغان ئادىمى ئىدى)، مەھمۇت مۇھىتىلار باشچىلىقىدا ئۈچ ناھىيىدە قوزغىلاش بولۇپ، چوڭ غەلىبىلەر قولغا كەلتۈرۈلىدۇ. بىراق چوڭ كۈچ بىلەن قۇمۇلغا بېرىپ قوزغىلاشنى ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچراتقان شېڭ شىسەي ئەسكەرلىرى 1933 - يىلى 3 - ئايدا تۇرپانغا كېلىدۇ. ما شىمىڭ، مەھمۇت مۇھىتىلار قاراشەھەرگە چېكىنىدۇ. تۇرپان قوزغىلاشچىلىرى تۇرپاندىن مەخسۇت مۇھىتى باشلىق بىر تۈركۈم ئادەمنى خوجىنىياز ھاجىنى باشلاپ چىقىشقا قۇمۇلغا ئەۋەتىدۇ. قاراشەھەرگە چېكىنىپ بارغانلار ما شىمىڭنىڭ تەكلىپى بىلەن مۇسۇلباي، تاھىربەك، ۋاڭ نىياز (تۇرپاندا لىق خۇيزۇ) قاتارلىقلارنى چۆل يولى ئارقىلىق ما جۇڭيىڭنى تەكلىپ قىلىپ شىنجاڭغا ئاچقىشقا ئەنشىگە ۋەكىل قىلىپ ئەۋەتىدۇ. مۇسۇلباي قاتارلىقلار 4 - ئاينىڭ بېشىدا ئەنشى ئەتراپىغا يېتىپ بارىدۇ. ما جۇڭيىڭ شۇ كۈنلەردە شىنجاڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر ئېلىشنى پىلانلاپ جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ ئەھۋالى (ئاساسەن ما شىمىڭنىڭ ئەھۋالى) نى بىلىپ كېلىشكە 30 ئەسكەر بىلەن يولۋاسنى چۆل يولى ئارقىلىق شىنجاڭغا يولغا سالغانىدى. يول

ۋاس يولغا چىقىپ ئىككىنچى كۈنىلا يولدا مۇسۇلبايلار ئۇچرايدۇ. شۇنىڭ بىلەن شىنجاڭغا بېرىپ ئەھۋال ئىگىلەشنىڭ زۆرۈر-رىيىتى قالمايدۇ. يولۋاس مۇسۇلباي قاتارلىقلارنى باشلاپ، ما جۇڭيىڭنىڭ يېنىغا قايتىدۇ. ما جۇڭيىڭ شىنجاڭنىڭ ئەھۋالىدىن رىئى ئىگىلىگەندىن كېيىن، تېزدىن ئىككىنچى قېتىم شىنجاڭغا قاراپ ئاتلىنىدۇ. بۇ كۈنلەردە، ما شىمىڭ، خوجىنىياز ھاجى، مەھمۇت شىجاڭلار تۇرپان تەرەپتە ئىدى. شۇڭا ئۇلارنىڭ قۇمۇلدا ما جۇڭيىڭنى قارشى ئېلىشى مۇمكىن ئەمەس، شۇنداقلا ھېچكىمە مۇ ما جۇڭيىڭنى قارشى ئېلىپ مېھمان قىلمىغان. ماقالىدە يەنە «كامال، خۇاڭ نىڭخۇېن ئەپەندىلەر خەلق ئارەبىدا كەڭ تەشۋىقات ئېلىپ بارغان... شەرپىقان باشلىق ئالتاي، تارباغاتاي قازاقلارغا مۇراجىئەتنامە ئەۋەتكەن. مۇراجىئەتنامىدە ياپونىيە بىلەن تۈركىيە قوللاۋاتقان ما جۇڭيىڭنىڭ 36 - شىسىنىڭ شىنجاڭغا كەلگەنلىكى، 36 - شى شىنجاڭدا (شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتى، نى قۇرماقچى ئىكەنلىكى بايان قىلىنغان. ئىدىن كېيىن، شىنجاڭدا ياشاۋاتقان بارلىق تۈركىي قېرىنداشلار بۇ ئىشنى قىزغىن قوللاپ، يېقىندىن يارغىن يۆلەكتە بولۇشقا چاقىرىلغانىدى» دېيىلگەن.

1933 - يىلىنىڭ باشلىرىدا شىنجاڭدا مەتبەئە ئەمەس، شاپىگرېمۇ يوق. «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن سۆزنى ئاڭلاپمۇ كۆرمىگەن. ما جۇڭيىڭنىڭ شىنجاڭدا «شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتى» قۇرۇشى مۇمكىن ئەمەس. ئۇنىڭ ئۆزىنى «ياپونىيە بىلەن تۈركىيە قوللىغان» دېيىشى تېخىمۇ مۇمكىن ئەمەس. خۇاڭ نىڭخۇېن بىلەن كامال ئەپەندىنىڭ بىرلىكتە مۇشۇنداق بىر مۇراجىئەتنامىنى يېزىشى ئەقىلگە سىغمايدۇ. ئەينى ۋاقىتتىكى شىنجاڭ ئەھۋالىدىن خەۋەردار كىشىلەر بۇنداق گەپلەرگە ئىشەنەلمىگەن. كېيىنكى نەقىش نەقىشلىرىدە (۴)

ئالدىنقى ماقالىدە «ئايەتتە رەھبەرلىكىدە بارىكۆل قازاقلارنىڭ

بىر ئاتلىق تۈەنى قۇرۇلغان، ما جۇڭيىڭ تۈەنى، خوجىنىياز ھاجى تۈەنى، ئايەمبەت تۈەنى بىرلىكتە بارىكۆل ناھىيە بازىرىنى مۇھاسىرىگە ئالغان... بارىكۆل ئەسكەرلىرىدىن ئېلىنغان غەنىيە-مەتلەر كېلىشىم بويىچە تەڭ تەقسىم قىلىنىمىغانلىقى... بارىكۆل ئېلىنغاندىن كېيىن ياخشى تەييارلىق كۆرۈلۈپ، قۇمۇلغا يۈرۈش قىلىنغان» دېيىلگەن. ئەمەس، بارىكۆلدە بولغان جەڭ ما جۇڭيىڭ بىرىنچى قېتىم قۇمۇلغا چىققاندا بولغان، بۇ يەردە قازاقلاردىن تەشكىللەنگەن تۈەن، خوجىنىياز ھاجىنىڭ تۈەنى دېگەنلەر مەۋ-جۇت ئەمەس، بۇنداق گەپ يوق. ما جۇڭيىڭنىڭ بىر قىسىم ئەسكەرلىرى ما خەيىڭ باشچىلىقىدا بارىكۆلگە بارغان. بارىكۆل-نى ئالغاندىن كېيىن، بارىكۆلدە ئازراق ئەسكىرنى قالدۇرۇپ، قۇمۇلغا قايتقان. بارىكۆلدە غەنىيەت ئېلىنغان ھەممە قورالنى ما جۇڭيىڭ ئالغان. باشقىلارغا بىرەر تال مىللىتىمۇ بېرىلمىگەن. ماقالىدە يەنە «قۇمۇل گازارىمىسىدىن غەنىيەت ئېلىنغان 500 چە مىللىتىق ئۇيغۇر، قازاق، تۇڭگان ئەسكەرلىرى ئارىسىدا تەڭ تەقسىم قىلىنغان» دېيىلگەن. بارىكۆل ئۇيغۇر-قازاق تۈەنلىرىدە 500 دىن ئەسكەر بولغانلىقى، كېيىن ما جۇڭيىڭنىڭ ئىككى تۈەن، خوجىنىياز ھاجى بىر تۈەن، ئايەمبەت بىر تۈەن بولۇپ جەمئىي تۆت تۈەن ئەسكەر مورىغا يۈرۈش قىلغانلىقى بايان قىلىنغان. بۇ يەردە تۈزۈتىشكە تېگىشلىك مۇنداق نۇقتىلار بار: (1) قۇمۇل گازارىمىسىدا 500 دانە قورال قولغا چۈشۈپ ئۇيغۇر، قازاق ئەسكەرلەرگە تەقسىم قىلىنغان، ئىش مەۋجۇت ئەمەس. خوجىنىياز ھاجى ۋە ئايەمبەتلەرنىڭ 500 دىن ئەسكىرىدە مۇ بولغان ئەمەس. (2) بارىكۆلدىن مورىغا ماڭغان پەقەت ما جۇڭيىڭنىڭ ئەس-كەرلىرىدىن ئىبارەت. ما جۇڭيىڭ قۇمۇلدىن مورىغا ماڭغاندا

خوجىنىياز ھاجى تۇرپان تەرەپتە بولۇپ، قۇمۇلدىن مورغا ما
 جۇڭيىڭ بىلەن بىللە ماڭغان ئىش يوق. ئايەمبەتنىڭ ئاتالمىش
 500 قازاق ئەسكىرىمۇ ما جۇڭيىڭ بىلەن بىرگە مورغا يۈرۈش
 قىلغان ئەمەس. *ئۇنىڭ ئالدىدا ھەممەت قىلىنغان*
 ما جۇڭيىڭ ئىككىنچى قېتىم شىنجاڭغا چىققاندا، ئەنشىدە
 تۇرۇۋاتقان يولۋاس ما جۇڭيىڭ بىلەن بىللە شىنجاڭغا قايتىپ
 كەلگەن. يولۋاستا بىرنەچچە مۇھاپىزەتچى ئەسكەرلا بولغان. يول-
 ۋاس تۇرپاندا تۇرۇپ، ما جۇڭيىڭ قىسىملىرى ئۈچۈن ئارقا سەپ
 خىزمىتىنى ئىشلەپ، خەلقنى يېمەك - ئىچمەك ۋە يەم -
 خەشەك يىغىش، دېھقان ياشلىرىنى ما جۇڭيىڭغا ئەسكەرلىككە
 تۇتۇپ بېرىش ئىشلىرىنى قىلغان. بېشىرۋاڭ قۇمۇلدىن ئالغان
 بىر لايەن ئاتلىق ئەسكەر بىلەن تۇرپاندا «جىڭغاڭ سىلىڭ» نامىدا
 تۇرۇپ، يولۋاسنىڭ خەلقنى سېلىق يىغىش ئىشلىرىغا ياردەم
 لەشكەن. كېيىن ما جۇڭيىڭ جەنۇبىي شىنجاڭغا قاچقاندا، يول-
 ۋاس جەنۇبقا بارماي قۇمۇلغا قېچىپ بېرىۋالغان. *بۇنىڭ ئارقىسىدا*
 ئاپتور يەنە «مالىك ئەپەندى بىلەن شېڭ شىلەينىڭ ما
 جۇڭيىڭ بىلەن خوجىنىياز ھاجىغا يازغان خەتلەرنى بۇرھان
 ئەپەندى بىلەن ھۈسەين باي ئەكەلگەندى» دەپ يازغان. *بۇ ھەقتە*
 شېڭ شىلەينى بىلەن مالىك ئەپەندىنىڭ ما جۇڭيىڭ ۋە خوجى-
 نىياز ھاجىغا خەت، ئادەم ئەۋەتىشى 1933 - يىلى 5 - ئايدىكى
 ئىش رىپوزىت ئىتتىپاقىلىق مالىك ئەپەندى ئۇ كۈنلەردە شىنجاڭ-
 غا تېخى كەلمىگەن دەپ بىلىمەن. *بۇ مەزمۇننىڭ ئارقىسىدا*
 بۇرھان ئەپەندى بىلەن ھۈسەين باي لوچىتەيدىكى ما جۇڭ-
 يىڭ بىلەن خوجىنىياز ھاجى ئۆتكۈزۈۋاتقان مەرىكىگە قاتناشقان-
 دى. بۇ يەرگە يىغىلغان تۇڭگان زىيالىيلىرى بىلەن ئاقساقاللىرى
 ما جۇڭيىڭغا XXX پىكىر بەرگەنلىكى يېزىلغان. *بۇ ھەقتە*
 خوجىنىياز ھاجى تۇرپان تەرەپتىن مورغا كېلىپ، قۇمۇل
 تەرەپتىن مورغا كەلگەن ھاجى جۇڭيىڭ بىلەن بىرلىشىپ قېتىم

كۆرۈشكەن، شۇ يەردە ما جۇڭيىڭ ئۆزىنىڭ گۇچۇڭغا ھۇجۇم قىلىدىغانلىقىنى، خوجىنىياز ھاجىنىڭ جىمىسارغا ھۇجۇم قىلىدىغانلىقىنى ئېيتقان. خوجىنىياز ھاجى جىمىسارنى مۇھاسىرىگە ئېلىپ، جىمىساردىكى دۈشمەنلەرنى قورال تاپشۇرۇشقا قىستىغاندا، ما جۇڭيىڭنىڭ ئادەملىرى كېچىدە مەخپىي كېلىپ جىمىساردىكى قوراللارنى ئەكەتكەچكە، خوجىنىياز ھاجى ما جۇڭيىڭدىن رەنجىپ ما جۇڭيىڭ بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى ئۈزگەن. دېمەك، مورىدىن چىققاندىن كېيىن، خوجىنىياز ھاجى ما جۇڭيىڭ بىلەن كۆرۈشكەن ئەمەس. بۇ يەردە ما جۇڭيىڭ بىلەن خوجىنىياز ھاجى قانداقسىغا مەرىكە ئۆتكۈزىدۇ؟ بىلەن ئېيتىپ باقايلى.

ئالما ماقالىدە يېزىلىشىچە، ما جۇڭيىڭنىڭ يېنىدىكى خۇاڭ نىڭ-ۋېن (ياپونىيىلىك) بىلەن كامال ئەپەندى (تۈركىيىلىك) ئىككى دۆلەتنىڭ شىنجاڭدا «شەرقىي تۈركىستان» قۇرۇش پىلانى بويىدە چەتئەۋەتلىگەن ئادەملەر. ما جۇڭيىڭ «شەرقىي تۈركىستان» ئەمەس «ئىسلام ھۆكۈمىتى» قۇرماقچى بولغاچقا، بۇ ئىككى ئەپەندى بىلەن ما جۇڭيىڭنىڭ مۇناسىۋىتى ناچارلاشقان.

ھازىرغىچە ما جۇڭيىڭ «شەرقىي تۈركىستان» قۇرماقچى دېگەن سۆزنى ئاڭلىمىغانمىز. ئەمما ما جۇڭيىڭنىڭ مورايدا (1933 - يىلى 5 - ئايدا) خوجىنىياز ھاجى بىلەن بىرىنچى قېتىم كۆرۈشكەندىلا «شىنجاڭنى ئازاد قىلىپ، 500 مىڭ ئەسكەر ئېلىپ، قوشنا مۇسۇلمان ئەللىرىنىمۇ ئازاد قىلىمەن» دەپ سۆزلىگەنلىكى ئەمەلىيەت مەن ياش ۋاقتلىرىمدا تۇرپاندا ما جۇڭيىڭ يېڭىشەھەردە زەپەر ھاجى مەسچىتىدە بىر جۈمە نامىزىغا كېلىپ، نامازدىن كېيىن، ئۇنىڭ خەلققە «ھىندىستاندىكى، روم-سىيىدىكى بارلىق مۇسۇلمانلارنى ئازاد قىلىمەن» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغانىدىم.

ئالما ماقالىدە «خوجىنىياز ھاجى باشچىلىقىدىكى ئۇيغۇر» قازاق قوشۇنلىرى مالىكىنىڭ تەكلىپى بويىچە بوغداننىڭ تېرەكلىك داۋىد

نى ئارقىلىق تۇرپانغا چۈشكەن. خۇاڭ نىڭخۇين ۋە كامال ئەپەندىلەر خوجىنىياز ھاجىغا ئەگىشىپ تۇرپانغا بارغان، مەھمۇت شىبكاڭ ئۇلارنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىپ، ئۇلارنى ئۆز قوشۇنىغا قوشۇۋالغان. ئۇلارنىڭ ئىككىلىسىدە راتسىيە بولغاچقا، بۇ ياقتا بولۇۋاتقان ئۆزگىرىشلەرنى ئۆز دۆلەتلىرىگە مەلۇم قىلىپ تۇرغان» دېيىلىدۇ.

ئەھۋالنىڭ ئۇنداق بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. (1) خوجىنىياز ھاجى 1933 - يىلى 6 - ئايدا شىبكاڭ

شىسەي بىلەن تۈزۈلگەن «فوكاڭ ئەھدىنامىسى» بويىچە «يوغاز-تېرەك» ئارقىلىق تەڭرىتاغنى كېسىپ ئۆتۈپ توقسۇن ئارقىلىق جەنۇبىي شىنجاڭغا ماڭغان. شىبكاڭ ئەھدىنامىسىدە مەلۇم قىلىنغان

(2) خوجىنىياز ھاجى، مەھمۇت شىبكاڭلارنىڭ يېنىدا قا-

زاق ئەسكەر يوق. خوجىنىياز ھاجى جەنۇبقا ماڭغاندا ما جۇڭيىڭ بىلەن مۇناسىۋىتى ئۆزۈلگەن، تۇرپاندا ما جۇڭيىڭ قىسىملىرى بولغانلىقتىن، ئۇنىڭ تۇرپانغا بېرىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

(3) خۇاڭ نىڭخۇين بىلەن كامال ئەپەندىنىڭ خوجىنىياز ھاجى قىسىملىرى ئارقىسىدىن تۇرپانغا بارغانلىقى ھەمدە راتسىيە توغرىسىدىكى كەڭلەر پۈتۈنلەي ئىپادىلەنمىگەن شۇنداقلا «مەھمۇت

مۇھىتى ئۇلارنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىپ ئۆزىگە قوشۇۋالدى» دېيىلگەن بۇ يۇق كەڭلەر 1933 - يىلى 6 - ئايدا خوجىنىياز ھاجى،

مەھمۇت شىبكاڭلار جەنۇبقا ماڭغاندىن كېيىن، ما جۇڭيىڭ تۈزۈم پان قاتارلىق ئۇچماھلىيىنى ئۆزىگە ئارقا كېسىپ قىلىپ، ئۈرۈمچى تەزەپ بىلەن (شىبكاڭ شىسەي بىلەن) چەكلىنىلغان ئىدى. ئەنە شۇ

كۈنلەردە كامال ئەپەندىنىڭ تۇرپاندا ما جۇڭيىڭنىڭ رەھبىي باشقۇرۇشىدا ئىشلەۋاتقانلىقىنى ھەممە كىشى بىلىدۇ. كامال ئەپەندى ياپونىيە يېمىلىك خۇاڭ نىڭخۇيننى شىبكاڭ شىسەيگە ۋەكىل قىلىپ ئەۋەتكەندە،

ئۇنىڭ ئۈرۈمچىدە قالغانلىقى مەلۇم. ئۇنىڭ نىڭخۇين بىلەن كامال ئەپەندىنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىپ جەنۇبىي شىنجاڭغا

كەتكەنلىكى ئەمەلىيەتتە بولمىغان بىر توقۇلمىدىنلا ئىبارەت. «خوجىنىياز ھاجى قوشۇنلىرى تۇرپانغا كەلگەندە، ماللىك ئەپەندى ئۇلارنى يېڭىدىن تۇرپانغا ھاكىم بولۇپ كەلگەن بۇرھان شەھىدى بىلەن بىرلىكتە قارشى ئالغان. ماللىك ئەپەندى ھاكىم بۇرھان شەھىدى، سوۋېت ئىتتىپاقىدىن كەلگەن مەنسۇر ئەپەندى، خوجىنىياز ھاجى، مەھمۇت شىجاڭ، ئايەمبەت تۈەنجاڭ. لارنى ئۆز ئىشخانىسىدا قوبۇل قىلغان...» دېيىلگەن. بۇ يەردە ئاپتور بىزنى چەخاتالىققا يول قويغان: (1) يۇقىرىدا ئېيتىلغاندەك 1933 - يىلى 6 - ئايدا خوجىنىياز ھاجى جەنۇبقا ماڭغاندا تۇرپانغا بارمىغان. تۇرپاندا ما جۇڭ-يىڭ تۇرسا، ئۇ يەردە ماللىك ئەپەندى نېمە قىلسۇن؟ شۇنداقلا ما جۇڭيىڭ قولىدىكى تۇرپانغا بۇرھان شەھىدى قانداقسىغا ھاكىم بولالايدۇ؟ بۇرھان شەھىدىنىڭ بىرەر قېتىم «تۇرپانغا ھاكىم بولدۇم» دەپ يازغىنىنىمۇ بىلمەيمىز. 1934 - يىلى ما جۇڭيىڭ مەغلۇپ بولۇپ، جەنۇبىي شىنجاڭغا قاچقاندىن كېيىن، شىياڭ شىسەي تۇرپانغا ئەكبەر خەلىپى (ئۈرۈمچىدە خەنزۇچە ئوقۇغان) نى بىرىنچى قېتىم ھاكىم قىلغان. (2) ماللىك ئەپەندى ۋە مەنسۇر ئەپەندىلەر ئۇ ۋاقىتتا سوۋېت ئىتتىپاقىدىن تېخى كەلمىگەن. (3) ئايەمبەت تۈەنجاڭ كەتكەن. ئۇلارغا ئەگىشىپ كەلگەن يولۋاسىمۇ ئۆز ئەسكەرلىرىنى باشلاپ قۇمۇلغا قايتقان. دېگەن گەپكە كەلسەك، قىسقىچە ئېيتقاندا، گۇچۇڭ ئەتراپىدا خوجىنىياز ھاجى قىسىملىرى بىلەن قانداقتۇر قازاق قىسىملىرىنىڭ بولغانلىقىنى ھېچكىم يازمىغان. يولۋاسنى قۇمۇلغا قايتتى دېگەن توغرا ئەمەس. خوجىنىياز ھاجى جەنۇبىي شىنجاڭغا ماڭغاندا، يولۋاس ما جۇڭيىڭ قىسىملىرى بىلەن تۇرپانغا كېلىپ، ما جۇڭيىڭنىڭ ئارقا سەپ خىزمىتىنى ئىشلىگەن. ما جۇڭيىڭ 1934 - يىلى باھاردا جەنۇبىي شىنجاڭغا

قاچقاندا، يولۋاس جەنۇبقا قاچماي، تۇرپاندىن قۇمۇلغا قاچقان، يولۋاستا بىرنەچچە مۇھاپىزەتچى ئەسكەرلار بار ئىدى. يۇقىرىدا ئېيتىلغاندەك قۇمۇلدىن ئەسكەرلىككە ئېلىنغان 100 ئۇيغۇر بى- شىرۋاڭ باشچىلىقىدا تۇرپاندا تۇرغان ھەمدە يولۋاسقا ئوخشاش قۇمۇلغا قاچقان. «...»

ئاپتور مالىك ئەپەندى موسكۋادا ما جۇڭخىيىنى قوبۇل قىلغاندا، ئىلى ھەققىدە توختىلىپ تۆۋەندىكىلەرنى يازىدۇ: «... ئۇنىڭ ياپونىيە ۋە تۈركىيە ئىشپىيونلىرىنى شىنجاڭغا باشلاپ، ئۇلارنىڭ مەسلىھەتى بىلەن شىنجاڭدا شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتى قۇرماقچى بولغانلىقىنى... قەشقەرگە كەلگەندىن كېيىن بولسا سايبىت داموللا خوجىنىياز ھاجى بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ قەشقەردە شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتىنى قۇرۇپ، سوۋېت ئىتتىپاقىغا ئاشكارا قارشى چىققانلىقى... شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتى ئاغدۇرۇلغاندىن كېيىن خۇاڭ نىڭۋېن، كامال ئەپەندىلەرنىڭ مەھمۇت شىجاڭ بىلەن بىرلىكتە ياپونىيىگە قېچىپ كەتكەنلىكىنى ئاساس قىلغانىدى...» دەيدۇ. بۇ يەردە مەن مالىك ئەپەندى ما جۇڭخىيىنىڭ بىلەن سۆزلەشكەنمۇ، يوق؟ دېگەن مەسىلە ئۈستىدە سۆزلىمەكچى ئەمەس. بۇ يەردە مۇنۇ ئىككى نۇقتىنىڭ پۈتۈنلەي ئويدۇرما ئىكەنلىكىنىلا ئېيتىپ ئۆتەي. بىرى ما جۇڭخىيىنىڭ قەشقەرگە قېچىپ بېرىپ، سايبىت داموللا، خوجىنىياز ھاجى بىلەن بىرلىكتە شىنجاڭ «شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتى» قۇردى دېگەن گەپ ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن ئەمەس. ما جۇڭخىيىنىڭ قەشقەرگە بارغاندا (1933-يىلى 7-ئاي) «شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتى» ئاللىقاچان ئاغدۇرۇلغان. 1933 - يىلى 1 - ئاينىڭ ئاخىرىدا مالىفۇيۈن قىسىملىرى قەشقەرگە بارغاندا خوجىنىياز ھاجى قىسىملىرى سايبىت داموللا ھۆكۈمىتى قەشقەرنى تاشلاپ چىققان خوجىنىياز ھاجى 1933 - يىلى 4 - ئايدا سوۋېت ئىتتىپاقى چېگراسى (ئەزەركەشتام) غا قورال ئېلىپ بېرىپ قايتقاندىن

كېيىن، يەكەندە سابىت داموللا ۋە ئۇنىڭ بىرنەچچە مىنىستىرىنى قولغا ئالغان، بىرنەچچە مىنىستىرى قېچىپ كەتكەن. يەنە بىرى، «شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتى» ئاغدۇرۇلغاندىن كېيىن خۇاڭ نىڭخۇېن، كامال ئەپەندىلەر مەھمۇت شىجاڭ بىلەن بىرلىكتە ياپونىيىگە قېچىپ كەتكەن... دېگەن گەپلەرمۇ پەرەزدىن باشقا نەرسە ئەمەس. چۈنكى «شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتى» ئاغدۇرۇلغاندىن كېيىن، 1933 - يىلى 7 - ئايدىن باشلاپ 1937 - يىلى 4 - ئايغىچە مەھمۇت مۇھىتى جەنۇبىي شىنجاڭ مۇئاۋىن قوماندانى، 6 - شىنجاڭ شىجاڭ بولۇپ قەشقەردە تۇردى. 1937 - يىلى 4 - ئايدا خۇاڭ نىڭخۇېن، كامال ئەپەندىلەر قەشقەردە نېمە قىلسۇن؟ مەھمۇت مۇھىتى بىر ياپوندىيىلىك، بىر تۈرك ئىشپىيونىنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىپ تۆت يىل ساقلىغانمۇ؟ بۇ بىز بىمەنە گەپ: ... شىنجاڭ شىجاڭ مۇئاۋىن قوماندانى يۇقۇرىدا «خۇاڭ نىڭخۇېن بىلەن كامال ئەپەندىنى ئىسمىنى ئۆزگەرتىپ مەھمۇت مۇھىتى ئەسكەرلىرىگە قوشۇلۇپ جەنۇبىي شىنجاڭغا كەتتى» دېگەنلىكى ئۈچۈن، بۇ يەردە ئۇنى ئىلىگە پاتلاش ئۈچۈنلا ئۇلارنى «مەھمۇت مۇھىتى بىلەن ياپونىيىگە قاچتى» دېگەن بولسا كېرەك. ... شىنجاڭ شىجاڭ مۇئاۋىن قوماندانى خۇاڭ نىڭخۇېننىڭ قېچىپ كېتىشىنى بايان قىلغاندا دېگەن: «... ئالدىنقى سەپكە بارماي...» دېيىلگەن بولسىمۇ، ئەمما 400 نەچچە ئەسكەرنىڭ 350 نى تارقىتىۋېتىپ، قالغان 50 ئەدەمنى ئۆزى بىلەن 40 قېچىشنى قوغداپ مېڭىشقا قالدۇرغان. «قوللىدىكى قورال، يەر ئاغلارنى يەرلىك تۇتقان، خەنزۇلارغا سېتىۋەتتى» دېگەنلىكىنىڭ 1 - رايى - ۴۴۰۱. ... شىنجاڭ شىجاڭ مۇئاۋىن قوماندانى ئەمەلىيەتتە ماخسۇس جەنۇبىي شىنجاڭدا 1937 - يىلى 4 - ئايدا ئابدۇنىياز بىلەن (ئەسلىي مەھمۇت شىجاڭنىڭ قالدۇق قىسمى) بىرلىكتە شىنجاڭ شىنجاڭ قارشى چوڭ قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن شىنجاڭ شىنجاڭ سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ قوراللىق كۈچلىرى.

نىڭ ياردىمىدە قوزغىلاڭنى پۈتۈنلەي تارمار قىلغان. ما خۇسەن قىسىملىرىدىن ئاز بىر قىسىملا چەرچەن يولى بىلەن دۇنخۋاڭ تەرەپكە قېچىپ كېتەلىگەن. قالغان ئەسكىرى يوقىتىلغان. ما خۇسەن ئۆزى 40 قېچىر ئالتۇن - كۈمۈش ۋە قىممەتلىك ماللار بىلەن ئۆز يېقىنلىرىنى ئېلىپ ھىندىستان تەرەپكە قېچىپ كەت- كەن. بۇنداق شارائىتتا ما خۇسەن نەدىكى خەنزۇ، خۇيزۇلارغا قورال ساتالىسۇن؟ ياكى قايسى پۇقرا قورال سېتىۋالسۇن؟ يۇقىرىقىلار مېنىڭ بىلگەنلىرىم ياكى قاراشلىرىم، توغرا بولمىغان جايلىرى بولسا، تۈزىتىپ قويۇشىڭىزلارنى سورايمەن.

(«شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى» ژۇرنىلى 1999 - يىل 3 - ساندىن ئېلىندى)

ھەممە - ۸ قىلىنىشىمەن ۋە ۹ قىلىنىشىمەن - ۱۰ قىلىنىشىمەن - ۱۱ قىلىنىشىمەن - ۱۲ قىلىنىشىمەن - ۱۳ قىلىنىشىمەن - ۱۴ قىلىنىشىمەن - ۱۵ قىلىنىشىمەن - ۱۶ قىلىنىشىمەن - ۱۷ قىلىنىشىمەن - ۱۸ قىلىنىشىمەن - ۱۹ قىلىنىشىمەن - ۲۰ قىلىنىشىمەن - ۲۱ قىلىنىشىمەن - ۲۲ قىلىنىشىمەن - ۲۳ قىلىنىشىمەن - ۲۴ قىلىنىشىمەن - ۲۵ قىلىنىشىمەن - ۲۶ قىلىنىشىمەن - ۲۷ قىلىنىشىمەن - ۲۸ قىلىنىشىمەن - ۲۹ قىلىنىشىمەن - ۳۰ قىلىنىشىمەن - ۳۱ قىلىنىشىمەن - ۳۲ قىلىنىشىمەن - ۳۳ قىلىنىشىمەن - ۳۴ قىلىنىشىمەن - ۳۵ قىلىنىشىمەن - ۳۶ قىلىنىشىمەن - ۳۷ قىلىنىشىمەن - ۳۸ قىلىنىشىمەن - ۳۹ قىلىنىشىمەن - ۴۰ قىلىنىشىمەن - ۴۱ قىلىنىشىمەن - ۴۲ قىلىنىشىمەن - ۴۳ قىلىنىشىمەن - ۴۴ قىلىنىشىمەن - ۴۵ قىلىنىشىمەن - ۴۶ قىلىنىشىمەن - ۴۷ قىلىنىشىمەن - ۴۸ قىلىنىشىمەن - ۴۹ قىلىنىشىمەن - ۵۰ قىلىنىشىمەن - ۵۱ قىلىنىشىمەن - ۵۲ قىلىنىشىمەن - ۵۳ قىلىنىشىمەن - ۵۴ قىلىنىشىمەن - ۵۵ قىلىنىشىمەن - ۵۶ قىلىنىشىمەن - ۵۷ قىلىنىشىمەن - ۵۸ قىلىنىشىمەن - ۵۹ قىلىنىشىمەن - ۶۰ قىلىنىشىمەن - ۶۱ قىلىنىشىمەن - ۶۲ قىلىنىشىمەن - ۶۳ قىلىنىشىمەن - ۶۴ قىلىنىشىمەن - ۶۵ قىلىنىشىمەن - ۶۶ قىلىنىشىمەن - ۶۷ قىلىنىشىمەن - ۶۸ قىلىنىشىمەن - ۶۹ قىلىنىشىمەن - ۷۰ قىلىنىشىمەن - ۷۱ قىلىنىشىمەن - ۷۲ قىلىنىشىمەن - ۷۳ قىلىنىشىمەن - ۷۴ قىلىنىشىمەن - ۷۵ قىلىنىشىمەن - ۷۶ قىلىنىشىمەن - ۷۷ قىلىنىشىمەن - ۷۸ قىلىنىشىمەن - ۷۹ قىلىنىشىمەن - ۸۰ قىلىنىشىمەن - ۸۱ قىلىنىشىمەن - ۸۲ قىلىنىشىمەن - ۸۳ قىلىنىشىمەن - ۸۴ قىلىنىشىمەن - ۸۵ قىلىنىشىمەن - ۸۶ قىلىنىشىمەن - ۸۷ قىلىنىشىمەن - ۸۸ قىلىنىشىمەن - ۸۹ قىلىنىشىمەن - ۹۰ قىلىنىشىمەن - ۹۱ قىلىنىشىمەن - ۹۲ قىلىنىشىمەن - ۹۳ قىلىنىشىمەن - ۹۴ قىلىنىشىمەن - ۹۵ قىلىنىشىمەن - ۹۶ قىلىنىشىمەن - ۹۷ قىلىنىشىمەن - ۹۸ قىلىنىشىمەن - ۹۹ قىلىنىشىمەن - ۱۰۰ قىلىنىشىمەن

نەسىتە لىم سىلغىنى بىلەن رەزىدېنتىمىزنىڭ رەھبەرلىكىدە ۱۹۸۱-يىلى ۳-ئاي 3-كۈنى
 ئاھالىسىمۇ ئىشلىتىش رايونىمىزدا ئىشلىتىش رايونىمىزدا ئىشلىتىش رايونىمىزدا
 ھەقىقەتەن ئىشلىتىش رايونىمىزدا ئىشلىتىش رايونىمىزدا ئىشلىتىش رايونىمىزدا
 پرىنسىپىدا چىڭ تۇرۇپ، تارىخىي ماتېرىياللار خىزمىتىنى تېخىمۇ ياخشى ئىشلەيلى

— «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 30 سان چىقىرىلغانلىقى مۇناسىۋىتى بىلەن

پارتىيە 11 - نۆۋەتلىك مەركىزىي كومىتېتىنىڭ 3 - ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىن، ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ تارىخىي ماتېرىياللار خىزمىتى خۇددى باشقا ساھەدىكى خىزمەتلەرگە ئوخشاشلا ناھايىتى زور تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى. شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق سىياسىي مەسلىھەت كېڭىشىنىڭ تارىخىي ماتېرىياللار كومىتېتى 1981 - يىلىدىن بۇيان ئۇيغۇرچە «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نى 30 سان نەشر قىلىپ، بىزنى ناھايىتى نۇرغۇن تارىخىي ماتېرىياللار بىلەن تونۇشۇش، شىنجاڭ تارىخىي تېخىمۇ چوڭقۇر چۈشىنىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلدى. بولۇپمۇ ئۇنىڭ ئۇيغۇر تىلىدا نەشر قىلىنغانلىقى ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ تارىخ ۋە مەدەنىيەت ساھەسىدىكى چوڭ بىر خىزمەت ھېسابلىنىدۇ. بۇ ئاپتونوم رايونلۇق پارتكوم، خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ توغرا رەھبەرلىكىنىڭ ۋە زور كۈچ بىلەن قوللاپ - قۇۋۋەتلىگەنلىكىنىڭ، ھەر مىللەت كادىرلىرى ۋە خەلق ئاممىسىنىڭ يېقىندىن ماسلىشىپ ياردەم قىلغانلىقىنىڭ، شۇنداقلا تارىخ ماتېرىياللىرىنى توپلاش، رەتلەش، تەتقىق قىلىش، تەرجىمە - نەشر قىلىش

خىزمىتى بىلەن بىۋاسىتە شۇغۇللىنىۋاتقان يولداشلارنىڭ خىلمۇ خىل قىيىنچىلىقلارنى يېڭىپ، جاپالىق ئەمگەك سىڭدۈرۈپ، قېتىرقىنىپ ئىشلىگەنلىكىنىڭ نەتىجىسىدۇر. بۇ مۇناسىۋەت بىلەن مەن تارىخىي ماتېرىياللار خىزمىتى بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان ھەر مىللەت خادىملىرىغا ھۆرمەت بىلدۈرىمەن، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نى تېخىمۇ ياخشى چىقىرىش ئۈچۈن داۋاملىق تىرىشچانلىق كۆرسىتىشىنى ئۈمىد قىلىمەن. ھەممىمىزگە مەلۇمكى، تارىخىي ماتېرىياللارنى توپلاش، رەتلەش، تەتقىق قىلىش ۋە نەشر قىلىشتىكى مەقسەت خەلقىمىزنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىدا ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلارنىڭ ۋە جاھانگىرلارنىڭ زۇلۇملىرىغا قارشى ئېلىپ بارغان پىداكارانە كۈرەشلىرى ئاساسىي مەزمۇن قىلىنغان تارىخ بىلىملىرى ئارقىلىق كەڭ ئاممىغا، بولۇپمۇ ياشلارغا ۋە تەنپەرۋەرلىك ۋە ئىنقىلابىي ئەنئەنە تەربىيىسى ئېلىپ بېرىپ، ئۇلارنى زامانىۋى قۇدرەتلىك دۆلەت قۇرۇش يولىدىكى كۈرەشكە تېخىمۇ زور قىزغىنلىق بىلەن ئاتلىنىشقا سەپەرۋەر قىلىشتىن ئىبارەت. ۋە تەنپەرۋەرلىك — بىر دۆلەتكە، بىر مىللەتكە ھەتتا بىر شەخسكە نىسبەتەن ئېيتقاندا كەم بولسا بولمايدىغان مەنىۋى تېرەك؛ ۋە تەنپەرۋەرلىك — دۆلەتنىڭ، مىللەتنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىدا، شەخسنىڭ ھەر جەھەتتىن ئالغا ئىلگىرىلىشىدە ئاساسىي ئامىل ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا ھەرقانداق دۆلەت، ھەرقانداق مىللەت ئۆز خەلقىگە ئۆز تارىخىغا دائىر بىلىملەرنى تونۇشقا تۇرۇپ ۋە تەشۋىق قىلىپ، ئۇلارنى ۋەتەنگە، خەلققە سادىق، ۋەتەننى، خەلقنى سۆيىدىغان، ۋەتەن ئۈچۈن، خەلق ئۈچۈن جان كۆيدۈرۈپ ئۆگىنىدىغان ۋە ئىشلەيدىغان ئالىيجاناب كىشىلەردىن بولۇشقا يېتەكلەيدۇ. يولداش ماۋ زېدۇڭ ھەر بىر كىشىنىڭ ئاز — تولا تارىخ ئۆگىنىشى لازىملىقىنى تەشەببۇس قىلغاندىن سىرت، «ئۆز مىللىتىنىڭ تارىخىنى بىلمەسلىك — نومۇس»

دېگەندى. شۇڭلاشقا تارىخىي ماتېرىياللارنى توپلاش، تەتقىق قىلىش ۋە نەشر قىلىش خىزمىتىنى ياخشى ئىشلەش مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلارنىڭ ۋەزىپىسى بولسا، ئۇنى ئۆگىنىپ، ئۆزىنىڭ تارىخىي بىلىمىنى بېيىتىپ، ئۆز - ئۆزىنى تەربىيىلەپ، ۋەتەنپەر-ۋەرلىك روھىنى ئۇرغۇتۇش، شۇ ئارقىلىق ئۆزىنى پارتىيىنىڭ مىللەتلەر سىياسىتىنى توغرا ئىجرا قىلىپ، مىللەتلەر ئىتتىپاق-لىقىنى كۈچەيتىپ، باراۋەرلىك، ئىتتىپاقلىق، ھەمكارلىق ئاساسىدىكى سوتسىيالىستىك مىللەتلەر مۇناسىۋىتىنى يەنىمۇ را-ۋاجلاندۇرۇپ، ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ ئورتاق روناق تېپىشى، ئورتاق گۈللىنىشىنى ئىشقا ئاشۇرۇش يولىدىكى ئۇلۇغۋار ئىش-لارغا بېغىشلەش ھەربىر كىشىنىڭ باش تارتىپ بولمايدىغان بۇر-چىدۇر. ئەنە شۇ تەلەپ ۋە ئېھتىياجغا ئاساسەن، ئون يىلدىن بۇيان «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» دا شىنجاڭنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىغا ئائىت بىر قىسىم تارىخىي ماتېرىياللار ۋە ئەسلى-مىلەر ئېلان قىلىندى. مەملىكەتلىك سىياسىي كېڭەش تارىخىي ماتېرىياللار كومىتېتىنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىي ماتېرىياللىرى-نى توپلاش، نەشر قىلىشتا ئەپپۇن ئۇرۇشىدىن تارتىپ «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» غىچە بولغان دەۋرنى ئاساس قىلىش لازىم، دېگەن تەلىپى بويىچە، «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» دا ئېلان قىلىنغان ئەسلىمە ۋە تارىخىي ماتېرىياللار ئىچىدە 1932 - يىلىدىكى قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىغا، شېڭ شىسەي دەۋرىگە ۋە 1944 - يىلىدىكى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا دائىر تارىخىي ماتېرىياللار ۋە ئەسلىمىلەرمۇ خېلى كۆپ سالماقنى ئىگىلىدى. «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» دا ئېلان قىلىنغان تارىخىي ماتې-رىياللار ۋە ئەسلىمىلەر ھەربىي، سىياسىي، مەدەنىيەت، مائا-رىپ، ئىقتىساد ۋە تارىخىي شەخسلەرنى تونۇشتۇرۇش قاتارلىق مەزمۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، ئۇنىڭ مەزمۇنى تەدرىجىي بېيىپ باردى، ئۇنى كۆرگۈچىلەرمۇ بارغانسېرى كۆپىيىشكە باش-

بۇ كىتابنىڭ ئىسمى «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى»
 خىزمىتىنى تېخىمۇ ياخشىلاش
 توغرىسىدا بىر قانچە پىكىر

1981 - يىلى «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» ئۇيغۇر تىلىدا

دا نەشر قىلىنىشقا باشلاپ، مەدەنىيەت ساھەسىدە زور خۇشاللىق
 غا ئىرىشكەن بولغانىدى. ئون يىل جەريانىدا بۇ ژۇرنال جەمئىي
 30 سان نەشر قىلىندى؛ نۇرغۇنلىغان تارىخ ماتېرىياللىرى ئېلان
 قىلىنىپ، خەلقنى ئۆز تارىخى بىلەن تونۇشۇش ۋە تەربىيىلىنىش
 ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىش جەھەتتە غايەت چوڭ رول ئوينىدى.
 بۇ نۇقتىدىن قارىغاندا، «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نى بۇنىڭدىن
 بىر كېيىن تېخىمۇ مەزمۇنلۇق ۋە سۈپەتلىك نەشر قىلىش زۆرۈر
 بولۇپلا قالماي، بەلكى تارىخنى قۇتقۇزۇپ قېلىش، ئەڭ مۇھىمى
 خەلقنى، بولۇپمۇ ياشلارنى تەربىيىلەشتە غايەت زور تەربىيىۋى
 ئەھمىيەتكە ئىگە.

بۇ خىزمەت بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان يولداشلار ئون يىللىق
 خىزمەت ئەمەلىيىتى جەريانىدا خېلى نۇرغۇن ياخشى تەجرىبىلەر-
 نى ھاسىل قىلدى. ئۇلارنىڭ تەجرىبىلەرنى ئۈزلۈكسىز يەكۈنلەش
 ئاساسىدا، بۇنىڭدىن كېيىنكى خىزمەتلەرنى تېخىمۇ ياخشى ئىش-
 لەپ كېتىدىغانلىقىغا تامامەن ئىشىنىمەن. شۇنداق بولسىمۇ،
 «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نى نەشر قىلىش خىزمىتى بىلەن
 شۇغۇللىنىۋاتقان يولداشلارنىڭ پايدىلىنىشىنى نەزەردە تۇتۇپ،
 بىر كىتابخان سۈپىتىدە ھېس قىلغان بەزى پىكىرلىرىمنى ئوتتۇ-
 رغا قويماقچىمەن.

تارىخىي ماتېرىياللارنى توپلاش خىزمىتىگە يۈكسەك دەرىجىدە ئەھمىيەت بېرىش ھەمدە ئۇنى داۋاملىق چىڭ تۇتۇپ ياخشى ئىشلەش كېرەك.

تارىخىي ماتېرىياللار خىزمىتىنى ياخشى ئىشلەش، «شىندى جاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نى تېخىمۇ مول مەزمۇنلۇق ۋە سۈپەتلىك نەشر قىلىش ئۈچۈن، ئالدى بىلەن شىنجاڭ تارىخىغا ئائىت ماتېرىياللارنى توپلاش خىزمىتىگە يۈكسەك دەرىجىدە ئەھمىيەت بېرىش ھەمدە ئۇنى زور كۈچ سەرپ قىلىپ، داۋاملىق چىڭ تۇتۇپ ياخشى ئىشلەش كېرەك. شۇنى چۈشىنىش لازىمكى، تارىخىي ماتېرىياللارنى كەڭ كۆلەمدە ئەتراپلىق توپلىغاندىلا، ئاندىن ئۇنى رەتلەش، تەتقىق قىلىش ۋە نەشر قىلىشقا ئىمكانىيەت ياراتقىلى بولىدۇ.

ھەممىمىزگە مەلۇمكى، تارىخنى خەلق يارىتىدۇ، شۇنداقلا تارىخنى ئاخىرقى ھېسابتا يەنىلا خەلق يازىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن تارىخىي ماتېرىياللارنى توپلاشتا، تارىخىي دەۋرلەردىكى ئەكسىيەتچى ھۆكۈمران سىنىپلار يېزىپ قالدۇرغان ھۆججەت - ماتېرىياللارنى توپلاپ تەتقىق قىلىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، خەلق ئارىسىدا ساقلنىۋاتقان تارىخىي ماتېرىياللار ۋە ھۆججەتلەرنى، شۇ دەۋردە تارىخىي ۋەقەلەرگە بىۋاسىتە قاتناشقان گۇۋاھچىلارنىڭ ئەسلىمىلىرىنى، تارىخىي ۋەقەلەرگە دائىر تەپسىلىي ئەھۋاللاردىن خەۋەردار كىشىلەر يازغان ماتېرىياللارنى ھەمدە شۇلار ئاغزاكى سۆزلەپ بەرگەن ئەھۋاللارنى توپلاشقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىش، شۇ ئارقىلىق تارىخىي ماتېرىياللارنى ئەتراپلىق، تولۇق ۋە ھەقىقىي توپلاشنى قولغا كەلتۈرۈش لازىم.

شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى باشقا خەلقلەرگە ئوخشاشلا ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلارغا قارشى ئېگىلمەي - سۈنماي كۈرەش قىلىدىغان شانلىق ئەنئەنىگە ئىگە. ئازادلىقتىن بۇرۇن شىنجاڭدا

ئەكسىيەتچى ھۆكۈمران سىنىپقا قارشى كۆپ قېتىم قوراللىق قوزغىلاڭ ۋە ھايات - ماماتلىق ئىنقىلابىي كۈرەشلەر بولۇپ ئۆتكەن، بولۇپمۇ مۇشۇ ئەسىرنىڭ 30 - ۋە 40 - يىللىرىدا شىنجاڭدا بولۇپ ئۆتكەن تارىخىي ۋەقەلەر ئاز ئەمەس. 30 - يىللاردا قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭى باشلانغاندىن كېيىن شىنجاڭنىڭ كۆپ جايلىرىدا قوراللىق قوزغىلاڭلار كۆتۈرۈلگەن بولسىمۇ، لېكىن بۇ ھەقتە يېزىلغان ماتېرىياللار كۆپ ئەمەس. ئازادلىقتىن بۇرۇن خەلق ئاممىسى ئىچىدىكى نۇرغۇن ئەھۋاللارنى ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلار بىلەلمىگەندەك، ئەكسىيەتچى ھاكىمىيەتنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى نۇرغۇن ئەھۋاللاردىنمۇ كەڭ خەلق ئاممىسى خەۋەردار بولالمايتتى، بولۇپمۇ يەرلىك ئاز سانلىق مىللەت خەلقلەرنىڭ خەۋەردار بولۇشى تېخىمۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇلار تارىخىي دەۋرلەردىكىلا ئەمەس، ھەتتا يېقىنقى يىللاردىكى، مەسىلەن، ياك زېڭشىن، جىن شۇرېن، شېڭ شى-سەي، گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىق قىلغان مەزگىللەردىكى ئىچكى ئەھۋاللارنىڭ كۆپ تەرەپلىرىدىنمۇ خەۋەرسىز. شۇنىڭدەك ئەينى يىللاردا شىنجاڭدا ئون نەچچە مىللەت ياشىغانلىقتىن، ھەرقايسى مىللەتلەر ئىچىدىمۇ ئۆزىگە خاس ئىش ۋە سەرگۈزەشتىلەر، تارىخىي ۋەقەلەرمۇ ئاز ئەمەس. دېمەك، ھەر مىللەت خەلقى ئىچىدە توپلاشقا تېگىشلىك تارىخىي ماتېرىياللار ئىنتايىن كۆپ. بۇنىڭ ئاچقۇچى تارىخىي ماتېرىياللارنى توپلاش خىزمىتىگە كۆڭۈل قويۇپ، ئەستايىدىل ياخشى ئىشلەشتە. بۇنىڭ ئۈچۈن، بىرىنچىدىن، تۈرلۈك شەكىل، خىلمۇخىل ئۇسۇللارنى قوللىنىپ، تەشۋىقات خىزمىتىنى كۈچەيتىپ، تارىخىي ماتېرىياللارنى توپلاش خىزمىتىنىڭ مۇھىم ئەھمىيىتىنى، تارىخىي ماتېرىياللارنى ساقلاۋاتقان، تارىخىي ۋەقەلەرنى باشتىن كەچۈرگەن ياكى تارىخىي ۋەقەلەردىن خەۋەردار كىشىلەرنىڭ ئۆزى ساقلاۋاتقان تارىخىي ماتېرىياللارنى ۋە ئۆزى بىلىدىغان ئەھۋاللاردىن يېزىلغان خاتىرە

ۋە تارىخىي ماتېرىياللارنى ئوتتۇرىغا چىقىرىش بىلەن تارىخىي ماتېرىياللارنى توپلاش خىزمىتىگە يېقىندىن ياردەم بېرىش مەسئۇلىيىتى بارلىقىنى ھەممە ئادەمگە تونۇتۇش؛ شۇ ئارقىلىق ھەممە ئادەم تارىخىي ماتېرىياللارنى توپلاش خىزمىتىگە كۆڭۈل بۆلىدىغان، ئۇنى قوللايدىغان ۋە ئۇنىڭغا ئاكتىپ قاتنىشىدىغان بىر خىل ئىجتىمائىي كەپپىياتنى شەكىللەندۈرۈش لازىم. ئىككىنچىدىن، نۇقتىلىق كىشىلەرگە بولغان سىياسىي - ئىدىيىۋى خىزمەتنى ياخشى ئىشلەپ، ئۇلار بىلەن قايتا - قايتا سۆھبەتلىشىش، ئۇلارغا ئىلھام بېرىش ئارقىلىق، ئۇلارنىڭ ئىدىيىۋى ئەندىشىلەرنى تۈگىتىشىگە، چېكىدىن ئاشقان «سول» چىل ئىدىيىنىڭ تەسىرىدىن قۇتۇلۇشىغا ياردەم بېرىش لازىم. ئۇلارغا نېمە بولسا شۇنى يېزىپ بېرىشنى، قانچىلىك بولسا شۇنچىلىك يېزىپ بېرىشنى، بىلگەنلىرىنى قالدۇرماي يېزىپ بېرىشنى، ئەينەن يېزىپ بېرىشنى تەشەببۇس قىلىش كېرەك. ئۆزى يېزىشتا قىيىنچىلىقى بارلارغا ھەر تەرەپلىمە ياردەم بېرىش، ھەتتا ئۇلارنى سۆزلىتىپ ۋاكالىتەن يېزىپ بېرىش ئۇسۇلىنى قوللىنىش لازىم. ئازادلىقتىن بۇرۇن، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقلەرنىڭ ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا قاتنىشىش، ھاكىمىيەت ئىشلىرىنى مۇھاپىزەت قىلىش ھوقۇقىدىن ئېغىز ئېچىش زادىلا مۇمكىن ئەمەس ئىدى. شۇ سەۋەبتىن، خەلق ئىچىدىكى ئەھۋاللارنىڭ شۇ چاغدىكى ھۆكۈمرانلار گۇرۇھىنىڭ تارىخىي ماتېرىياللىرىدا ياكى ھۆكۈمران شەخسلەرنىڭ ئەسلىمىلىرىدە ئەينەن ئەكس ئەتتىشى زادىلا مۇمكىن ئەمەس، ئەلۋەتتە. شۇڭا، بۇ جەھەتتىكى ئەھۋاللاردىن خەۋىرى بار كىشىلەردىن ماتېرىيال توپلاشقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىش، ئۇلار تەمىنلىگەن ماتېرىياللارنىڭ پەقەت ئاز - تولا ئەھمىيىتى بولسىلا ئۇنى توپلاش، بۇ ماتېرىياللارنىڭ مەڭگۈلۈك يوقىلىپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش كېرەك. ئۈچىنچىدىن، كەسپىي تايانچلارنى سەپلەشكە ۋە تەربىيەلەپ يېتىشتۈرۈشكە ئەھ-

مەيەت بېرىپ، تارىخىي ماتېرىياللارنى توپلاش خىزمىتىنىڭ ئو-
 ئۇشلۇق داۋاملىشىشىنى كاپالەتلەندۈرۈش لازىم. تۆتىنچىدىن،
 توپلانغان تارىخىي ماتېرىياللارنى تەرجىمە قىلىش خىزمىتىنى
 كۈچەيتىش، يەنى مىللىي ئاپتورلار يازغان تارىخىي ماتېرىياللارنى
 خەنزۇچىغا، خەنزۇ ئاپتورلار يازغان تارىخىي ماتېرىياللارنى ئۇي-
 غۇرچىغا تەرجىمە قىلىش ئارقىلىق ئۆزئارا تولۇقلاش، سېلىشتۇ-
 رۇش ۋە دەلىللەشنى ئىشقا ئاشۇرۇپ، تارىخىي ماتېرىياللارنى
 ئەتراپلىق توپلاپ، ئەتراپلىق چوڭقۇر تەھلىل قىلىپ، توغرا
 يەكۈن چىقىرىشقا ئىمكانىيەت يارىتىش لازىم. سېلىشتۇرۇش
 بولۇپمۇ ئۆزئارا تەرجىمە قىلىش، سېلىشتۇرۇش ۋە دەلىل-
 لەشنىڭ ئەھمىيىتى بەك زور. چۈنكى، بەزى تارىخىي مەسىلىلەر
 توغرىسىدا خەلق ئىچىدىكى ماتېرىياللار بىلەن ئەسلىمە ماتېرىيال-
 لار ئوتتۇرىسىدا ئوخشاشماسلىقلار بار. ئەگەر ئۆزئارا تەرجىمە
 قىلىپ، سېلىشتۇرۇپ تەتقىق قىلىنمايدىغان بولسا، بىر قىسىم
 مەسىلىلەر توغرا بايان قىلىنماي قالدۇ. بۇ ھەقتە تۆۋەندىكى
 مىساللارنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ:

1933 - يىلى تۇرپان دېھقانلار قوزغىلىڭى بولغاندا، قۇمۇل
 تەرەپتىن ما شىمىڭ 30 نەچچە ئەسكەر بىلەن پىچانغا چىقىپ:
 «خوجىنىياز ھاجى قۇمۇلدىن چىقتى» دەپ يالغان خەۋەر تارقا-
 قانلىقتىن، ئۈچ ناھىيە خەلقى قوزغىلىپ كەتكەن: ما شىمىڭ،
 مەھمۇت مۇھىتى باشلىق ئۈچ ناھىيە خەلقى ئۆلكە ئەسكەرلىرىگە
 قارشى جەڭ قىلغان بولسىمۇ، لېكىن بۇلار (شېڭ شىسەي)
 ئەسكەرلىرىدىن مەغلۇپ بولۇپ قاراشەھەرگە چېكىنىپ كەتكەن
 تارىخىي رېئاللىق بار. ئەمما، بۇ جەرياننى بىر تارىختا: «...»
 ما شىمىڭ، مەھمۇت مۇھىتىلار مەغلۇپ بولۇپ قۇمۇل تەرەپكە
 يۆتكىلىپ، شەرقتىن كېلىۋاتقان خوجىنىياز ھاجى بىلەن ئۈچ-
 راشتى» دەپ يازغان. بۇنداق ئىش زادى بولمىغان. يەنە
 بىر تارىختا: «... ما شىمىڭ پىچاندا يولۇۋاس، خوجىنىياز

ھاجىلار بىلەن كۆرۈشتى... ما شىمىڭ پىچاندا يولۋاس، خوجىد-
نىياز ھاجىلار بىلەن بىرلىشىپ ئۇرۇش قىلىپ، يەرلىك خەلقنى
ھەرىكەتلەندۈرۈپ، شەھەرگە ھۇجۇم قىلىپ جايلارنى ئىگىلەپ،
كۆپ قېتىم غەلبە قازاندى...» دەپ يازىدۇ. بۇنداق ئىشمۇ زادى
بولمىغان؛ ما شىمىڭ پىچانغا چىققاندا يولۋاس، خوجىنىياز ھا-
جىلار قۇمۇلدىن تۇرپان تەرەپكە چىققان ئەمەس، قانداقتۇر بىر-
لەشمە قوماندانلىق شتابى قۇرۇپ بىرلىكتە جەڭ قىلغان ئىشمۇ
مەۋجۇت ئەمەس.

يەنە بىر مىسال: بەزى تارىخىي ماتېرىياللاردا «1933 -
يىلى جىن شۇرېن ھۆكۈمىتى چەت ئەلدىن سېتىۋالغان 2000
تال ئونئاتار مىلتىق ۋە $\times\times\times$ ساندۇق ئوق - دورىنى خوتەن
قوزغىلاڭچىلىرى يول توسۇپ قولغا چۈشۈرۈۋالدى...» دەپ يازىدۇ.
ئەمما، يەرلىك خەلق ۋە مىللىي ئاپتورلار بۇ ھەقتە ھېچقانداق
ئۇچۇر بەرمەيدۇ، ھەتتا ھېچ نەرسە بىلمەيدۇ. ئەمەلىيەتتە
1933 - يىلى جەڭلەرگە قاتناشقان خوتەن پىدائىيلىرىنىڭ قولىدا
ئونئاتار مىلتىقلار يوق دېيەرلىك ئىدى. ئۇلاردا قارا مىلتىق
(پالۋان مىلتىقى)، بەردەنگە قاتارلىق مىلتىقلار بولغاندىن باش-
قا، تولىسى قىلىچ، چوماق، نەيزىلەر بىلەن قوراللانغان. بۇ
مىسال شۇنى چۈشەندۈرىدۇكى، «ئوردا ماتېرىياللىرى» نى بىر-
دىنبىر توغرا ماتېرىيال، دەپ قارىماي، ئىمكانقەدەر خەلق ئىچىد-
دىكى ماتېرىياللارنى توپلاشقا، تەتقىق قىلىشقا كۆڭۈل بۆلۈش
مۇھىم. شۇنداق قىلغاندىلا، ئاندىن ئۆزئارا تولۇقلاش، سېلىش-
تۇرۇش، دەلىللەشنى ئىشقا ئاشۇرۇپ، تارىخىي ماتېرىياللاردىن
توغرا يەكۈن چىقىرىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولغىلى بولىدۇ.
خەلق ئىچىدىن توپلانغان ماتېرىياللار ياكى ئەسلىمىلەر بولسۇن،
ھەممىسىنى تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلماستىنلا، توغرا دەپ قاراش
مۇمكىن ئەمەس، ئەلۋەتتە. ئەسلىمە تارىخ ئەمەس، تارىخىي ماتې-
رىيال بولالايدۇ، دېگەنلىكنىڭ ئۆزىمۇ ئەسلىمىلەرنى تەكشۈرۈپ

تەتقىق قىلىش لازىملىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. بەزى ئەسلىمە-
 لەر ئېلان قىلىنغاندا، جەمئىيەتتە «ئەسلىمە يېزىش ئۆزىنى
 كۆرسىتىش ئۈچۈن ئىكەن» دېگەندەك گەپ - سۆزلەر پەيدا
 بولدى. ئەمەلىيەتتە، بۇنداق ئەھۋالنى يوق دەپ ئېيتالمايمىز،
 مەسلەن، يولۋاس 1950 - يىلى شىنجاڭدىن قېچىپ تەيۋەنگە
 بېرىۋېلىپ، كېيىنكى كۈنلەردە بىر پارچە ئەسلىمە يازغانلىقى
 مەلۇم. ئەسلىمىدە يولۋاس ئۆزىنى «قۇمۇلدىن نەنجىڭگە ئەھۋال
 دوكلات قىلىشقا مېڭىپ»، گەنسۇدا ما جۇڭيىڭغا ئۇچرىشىپ،
 مەسلىھەت بويىچە نەنجىڭگە بارماي، ما جۇڭيىڭ بىلەن شىنجاڭغا
 قايتىپ چىققانلىقى يېزىلغان. ئەمەلىيەت ھەرگىز ئۇنداق ئە-
 مەس. ئەينى ۋاقىتتىكى ئەھۋالدىن خەۋەردار كىشىلەر مەسلىگە
 ئۇنداق قارىمايدۇ. ئەينى ۋاقىتتىكى قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىدا
 خوجىنىياز ھاجىنىڭ ئىناۋىتى كۆتۈرۈلۈپ، قوزغىلاڭچىلارنىڭ
 ئاساسلىق رەھبىرى بولۇپ قالغانلىقى تۈپەيلىدىن، يولۋاس ئۆز
 شاپاھەتچىسى ما جۇڭيىڭنى چاقىرىپ چىقىش ئۈچۈن ئەنشىگە
 بارغان، لېكىن ما جۇڭيىڭ شىنجاڭ ۋەزىيىتىنى بىلمىگەنلىك-
 تىن، شىنجاڭغا چىقىشقا جۈرئەت قىلالماي، يولۋاسقا 30 ئەس-
 كەر قوشۇپ، جەنۇبىي شىنجاڭ ئەھۋالىنى ئىگىلەپ خەۋەر ئەكب-
 لىشكە بۇيرۇغان. دەل شۇ چاغدا قاراشەھەر تەرەپتىن مۇسۇلباي
 باشلىق ئۈچ كىشى ما شىمىڭ ۋە مەھمۇت مۇھىتى نامىدىن ما
 جۇڭيىڭنى تەكلىپ قىلىپ چىقىشقا گەنسۇغا بارغان. يولۋاس
 بۇلار بىلەن يول ئۈستىدە ئۇچرىشىپ، ئۆزىنىڭ شىنجاڭغا كېلىپ
 ئەھۋال ئىگىلەش ۋەزىپىسىنىڭ ھاجىتى قالمىغانلىقىدىن، ئۇلار
 بىلەن بىللە ما جۇڭيىڭنىڭ يېنىغا قايتىپ كەتكەن. پاكىت شۇند-
 اق ئىكەن، ئۇ نېمە ئۈچۈن نەنجىڭگە ئەھۋال دوكلات قىلىش
 ئۈچۈن ماڭدىم دەپ يازىدۇ. چۈنكى، يولۋاس بۇ ئەسلىمىنى

تەيۋەندە يازغانلىقتىن، ئۆزىنىڭ نەنجىڭ ھۆكۈمىتىگە ئەزەلدىن سادىق ئىكەنلىكىنى يەنە بىر قېتىم نامايان قىلىش، يەنى ئۆزىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن شۇنداق يازغان. يولۋاسنىڭ ئەسلىمىسىدە مۇنداق يالغانچىلىقلار، «ئۆزىنى كۆرسىتىش» تەك ئەھۋاللار ئاز بولمىسا كېرەك. بۇنىڭدىن باشقا، ئايرىم ئەسلىمىلەردىمۇ ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن بولمىغان ھالدا ئۆزىنى گەۋدىلەندۈرۈش ياكى ئۆزىنى «ئالدىن كۆرەر» قىلىپ كۆرسىتىشتەك ناچار خاھىشلار مەۋجۇت، بۇ ھەقتە بەزەن ئىنكاسلارمۇ يوق ئەمەس. ئەسلىمىدە «ئۆزىنى گەۋدىلەندۈرۈش» ياخشى ئىستىل ئەمەس، شۇنداقلا «ئۆزىنى گەۋدىلەندۈرۈش» بولۇپ قالامدىكىن دەپ، ئەمەلىي ئەھۋالنى يازماسلىقمۇ توغرا ئەمەس. پاكىتقا ھۆرمەت قىلىنىپ ئەمەلىي ئەھۋال ئەينەن يېزىلسا، كەڭ خەلق ئاممىسى ئۇنى توغرا چۈشىنىۋېلىدۇ.

شۇنىمۇ تەكىتلەپ قويۇش زۆرۈركى، تارىخ ماتېرىياللىرىنى توپلاشتا ناھىيىلىك سىياسىي كېڭەشلەرنىڭ رولى چوڭ بولىدۇ. بىرقانچە يىلدىن بۇيان ناھىيىلىك، شەھەرلىك سىياسىي كېڭەشلەردە قۇرۇلغان تارىخىي ماتېرىياللار ئىشخانىلىرى ئۆز جايلىرىدىكى تارىخىي ماتېرىياللىرىنى توپلاش، رەتلەش، تەتقىق قىلىش ۋە ئېلان قىلىش جەھەتتە نۇرغۇن خىزمەتلەرنى ئىشلىدى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى «تارىخ ماتېرىياللىرى» دىن بىرقانچە سان نەشر قىلىپ، باشقىلارنىڭ ئالدىدا ماڭدى. قالغان جايلارمۇ شۇلاردىن ئۆگىنىپ، بۇ جەھەتتىكى خىزمەتلەرنى چىڭراق تۇتۇپ ياخشى ئىشلىشى لازىم. بۇمۇ شىنجاڭنىڭ تارىخىي ماتېرىياللىرىنى توپلاشتا كەم بولسا بولمايدىغان بىر مۇھىم تەرەپ ھېسابلىنىدۇ.

تارىخىي ماتېرىياللار خىزمىتىدە ھەقىقەتنى ئەمەل-
يەتتىن ئىزدەش پىرىنسىپىدا چىڭ تۇرۇش كېرەك

تارىخىي ماتېرىياللار خىزمىتىدە راستچىل بولۇش ئەڭ مۇ-
ھىم مەسىلە. زۇڭلى جۇ ئېنلەي تارىخىي ماتېرىياللار خىزمىتى
توغرىسىدا: «راست بولۇش، ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدەش
كېرەك» دەپ يوليورۇق بەرگەندى. راست بولۇش - پاكىتقا
سادىق بولۇش دېگەنلىك، ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدەشمۇ پا-
كىتقا ھۆرمەت قىلىش ۋە سادىق بولۇش دېگەنلىك بولىدۇ. ھەر-
قانداق تارىخىي ماتېرىيالنى ۋە ئەسلىمىنى يېزىش ۋە ئېلان قى-
لىشتا، پاكىتقا سادىق بولۇش، پاكىتقا ھۆرمەت قىلىش پىرىنسىپى-
سىغا خىلاپلىق قىلىشقا بولمايدۇ. بۇ پىرىنسىپقا خىلاپلىق قىلغان-
لىق ماھىيەتتە تارىخىي بۇرمىلىغانلىق بولىدۇ. پاكىتقا سادىق
بولۇش، پاكىتقا ھۆرمەت قىلىشتىن، يەنى ھەقىقەتنى ئەمەلىيەت-
تىن ئىزدەش پىرىنسىپىدىن چەتلەپ يېزىلغان ھەرقانداق تارىخ-
نىڭ ياكى ئۇنىڭدىن چىقىرىلغان تارىخىي يەكۈننىڭ ھېچقانداق
تەربىيىۋى ئەھمىيىتى بولمايدۇ، ئۇ قاچانلا بولمىسۇن بىر كۈنى
ھامان ئاغدۇرۇلۇپ كېتىدۇ. تارىخىي ماتېرىياللار خىزمىتىدە بۇ
نۇقتىنى ھەرگىزمۇ ئەستىن چىقىرىپ قويماسلىق كېرەك.

ھازىرقى تارىخىي ماتېرىياللارنىڭ ئاساسى بولغان ئەسلىمە
ماتېرىياللار ئادەتتە ئەينى زاماندىكى تارىخىي ۋەقەلەرنىڭ گۇۋاھ-
چىلىرى بولغان پېشقەدەم يولداشلارنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى، كۆر-
گەنلىرى ياكى ئاڭلىغانلىرى ئاساسىدا يېزىلىدىغان بولغاچقا، بىر
كىشىنىڭ بىلىدىغانلىرى ھامان چەكلىك بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن
بىرگە، ئادەملەر ياشىغانسىمۇ ئۇنىڭ ئەستە قالدۇرۇش ئىقتىدا-
رىمۇ تۆۋەنلەپ كېتىدۇ. شۇڭلاشقا، يېزىلغان ئەسلىمىلەرنىڭ
ھەممىسىنىلا پاكىتقا ئۇيغۇن، توغرا دەپ كەتكىلى بولمايدۇ.
بۇنىڭدىن باشقا، تارىخىي ماتېرىياللارنى تەتقىق قىلىش ۋە ئۇنىڭ-

دىن يەكۈن چىقىرىشتا ئوخشاش بولمىغان كۆز قاراشلار مەۋجۇت بولىدۇ. ئىلمىي مۇھاكىمىگە ياتىدىغان مەسىلىلەردە ئوخشاش بولمىغان كۆز قاراشلارنى ئوتتۇرىغا قويۇش، پاكىت كۆرسىتىپ داۋلى سۆزلەش، مۇنازىرىلىشىش ئارقىلىق تونۇشنى بىرلىككە كەلتۈرۈش لازىم. لېكىن، بەزى ئاپتورلار ئۆز مەيدانىنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچراپ، ئەسلىمە يېزىش بىلەن پاكىتنى، تارىخنى بۇرمىلاشقا ئۇرۇنسا، ئەلۋەتتە توغرا بولمايدۇ؛ توغرا بولمىغاندىكىن، پىكىر بېرىش ۋە تۈزىتىشكە توغرا كېلىدۇ. «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نى نەشر قىلىش جەريانىدا، تەھرىر بۆلۈمىدىكى يولداشلار شەيئىلەرگە بىرنىڭ ئىككىگە بۆلۈنۈشى بويىچە مۇئامىلە قىلىش، تارىخ تەتقىقاتىغا دائىر مەسىلىلەردە ئوخشاش بولمىغان كۆز قاراشلارنىڭ مەۋجۇت بولۇشىغا، ئىلمىي ئاساستا مۇھاكىمە ئېلىپ بېرىشقا يول قويۇشتەك ياخشى ئىستىللارنى جارى قىلدۇرۇپ كەلدى. ئەمما، ئون يىلدىن بۇيان ئېلان قىلىنغان ئەسلىمىلەرنىڭ بىرەرىدىمۇ مەسىلە يوق، ئۇنىڭ ھەممىسى تارىخقا، پاكىتقا ئۇيغۇن دەپ كەتكىلىمۇ بولمايدۇ. مەسىلەن، 1947 - يىلى 7 - ئايلاردا تۇرپان، پىچان ۋە توقسۇن ئۈچ ناھىيە خەلقلىرىنىڭ گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرگەنلىكىدىن ئىبارەت تارىخىي ۋەقە توغرىسىدا بىرقانچە ئەسلىمە ۋە ماقالىلەر يېزىلدى. بەزەن ماقالىلەر توغرىسىدا غۇلغۇلا ۋە پىكىرلەرمۇ پەيدا بولدى. تا ھازىرمۇ بىرەر سورۇندا بۇ ھەقتە گەپ - سۆز بولۇپ قالسا، ئاشۇ قوراللىق قوزغىلاڭغا قاتناشقان ياكى شۇ چاغدىكى ئەھۋاللاردىن خەۋىرى بار كىشىلەرنىڭ ھەممىسىلا بەزەن ئەسلىمىلەرنىڭ توغرا يېزىلمىغانلىقىنى، ئاشۇ قوراللىق قوزغىلاڭنىڭ يۈز بېرىشى توغرىسىدىكى بەزەن ئەھۋاللارنىڭ بايان قىلىنىشى پاكىتقا ئۇيغۇن ئەمەسلىكىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈۋاتىدۇ. ئۈچ ناھىيە ئىنقىلابىنى «ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ بىر قىسمى» دېگەنلىك ھېچ ۋاقىتتا،

ئۈچ ناھىيە قوزغىلىڭىنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ تەشكىللىدى ۋە رەھبەرلىك قىلدى، دېگەنلىك ئەمەس. تۇرپان قاتارلىق ئۈچ ناھىيىدىكى بەزەن ياشلارنىڭ قوزغىلاڭ كۆتۈرۈش توغرىسىدا تەلەپ قويۇپ ئۈرۈمچىگە بىرقانچە قېتىم كەلگەنلىكى راست، ئەمما ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئۇلارغا «11 ماددىلىق بىتىم» بويىچە ئىش قىلىش كېرەكلىكى توغرىسىدا خىزمەت ئىشلەپ، ئۇلارنى توسۇغانىدى. شۇنىڭدەك، تۇرپاندىمۇ بىر قىسىم ياشلار تەشكىللىنىپ بىرقانچە قېتىم قوزغىلاڭ كۆتۈرمەكچى بولغاندا، تۇرپان ھاكىمى ئابدۇراخمان مۇھىتى ئۇلارنى توسۇپ تەنقىد قىلغان. ھەتتا بىر قېتىم قوراللىق بىرقانچە ياش «ئۈرۈمچىدىن ئىنقىلاب قىلغىلى كەلدۇق» دەپ تاغ تەرەپتە ھەرىكەت باشلىغاندا، تۇرپان ھاكىمى ئابدۇراخمان مۇھىتى ئۇلارنى تۇرپانغا كەلتۈرمەي توسۇپ، ھەسەن كېرىم باشلىق بىرقانچە قوراللىق ساقچىلارنى تاغقا چىقارغان. ئىككى ئوتتۇرىدا ئوق چىقىرىش يۈز بېرىپ، «ئىنقىلابچىلار» دىن غېنى ۋە مۇساقا-ۋاش قاتارلىق كىشىلەر ئوق تېگىپ ئۆلگەن. گومىنداڭ ئىشىپ-يوللىرى بۇ ۋەقەدىن پايدىلىنىپ ئىغۋاگەرچىلىك قىلىش بىلەن، ئىككى جەسەتنى كۆتۈرۈپ تۇرپان شەھىرىدە نامايىش قىلىپ، «ئىنقىلابچى» ياشلارنى ئۆلتۈرگەن ئەبەيدۇللا ۋە ھەسەن كېرىم-لارنى «جازالاش» نى تەلەپ قىلىپ، ئىلغار كىشىلەرگە زەربە بەرمەكچى بولغان.

شۇنى كېسىپ ئېيتىشقا بولىدۇكى، 1947 - يىلى 7 - ئايلاردا تۇرپان خەلقىنى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشكە تەشەببۇس قىلغانلىق دەل تۇرپان خەلقىنى گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ قىر-غىنىچىلىقىغا تۇتۇپ بەرگەنلىك بولاتتى. ئەگەر شۇ كۈنلەردە ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ تۇرپان قاتارلىق ئۈچ ناھىيە خەلقىنى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشكە تەشكىللىگەن بولسا، ئۇ تولىمۇ ئەقىلسىزلىق قىلغان بولاتتى. ئەمەلىيەتتە، تۇرپان قاتارلىق ئۈچ ناھىيە قوزغىلىڭىنى

ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ تەشكىللىگەن ۋە قوزغىغان ئەمەس، ئۇ زۇلۇم - ئىستىبداتلىققا، ئادالەتسىزلىككە قارشى قوزغالغان ئىنقىلابىي ھەرىكەت. ئەينى ۋاقىتتا ئەكسىيەتچىلەر «تۇرپان قوزغىلىڭىنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ قوزغىغان» دەپ كۈچەپ تەشۋىق قىلغانىدى، ئۇلارنىڭ بۇنداق قىلىشتىكى مەقسىتى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنى «11 بىتىمغا بۇزغۇنچىلىق قىلىۋاتىدۇ... مۇستەقىللىق ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتىدۇ» دەپ ئەيىبلەشكە «پاكت» ئويدۇ-رۇپ چىقارماقتىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى.

بەزى ئەسلىمىلەردە: «پارتىزانلار ئىچىدە ئىلىدىن ئەۋەتىلگەنلەر كۆپ ئىدى» دەپ يېزىلغان. شۇنىڭدەك «ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ قوزغىلاڭ قىلدۇردى» دېگەن سۆزنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن، ئەسىرگە چۈشكەن «پارتىزان $\times \times \times$ ئۆزىنىڭ ئۈچ ۋىلايەت تەرەپتىن ئەۋەتىلگەنلىكىنى ئىقرار قىلدى» دەپ يازغان. بۇنداق سۆزلەرگە ئىشىنىپ قالىدىغان كىشىلەر بولمىسا كېرەك. چۈنكى، تۆھمەتچىگە «پاكت» كېرەك بولۇپ قالغاندا، «ئويدۇرۇپ چىقىش»، «ئالداش» ۋە «قىيناش» قاتارلىق ھۈنەرلىرىنى ئىشقا سالىدىغانلىقى، ھەتتا بەزى ئادەملەرنىڭ بۇ جەھەتتە يۇقىرى ماھا-رەتكە ئىگە ئىكەنلىكى ھەممىگە مەلۇم.

بۇ مەسىلىنى يورۇتۇش ئۈچۈن، مۇنداق بىر - ئىككى پاكت كۆرسەتمە كېچىمىز:

(1) سىڭگىم ئۇرۇشى قوزغالغان كۈنى قوزغىلاڭغا مەسئۇل بولغان رەجەپ توختى (ئاپتونوم رايونلۇق خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىنىڭ ئەزاسى) : «تۇرپان قوزغىلىڭىنى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ قوزغاتتى دېگىنى بىكار گەپ» دەپ پۈتۈنلەي رەت قىلىدۇ. ئەمەلىيەتتىمۇ، تۇرپان ھاكىمى ئابدۇراخمان مۇھىتى بىلەن مۇئاۋىن ھاكىم باۋۇدۇن يۈسۈپلەر گومىنداڭ ئەكسىيەتچى-لىرى نەزەرىدە قىلىشقا باشلىغاندا، كېچىسى ئارغامچا بىلەن سېپىلدىن سېرىلىپ چىقىپ قاچىدۇ؛ ئەھۋالىنى رەجەپ توختىغا

خەت يېزىپ مەلۇم قىلىپ، ئەمدى قوزغالماي بولمايدىغانلىقىنى ئۇقتۇرىدۇ.

(2) لۈكچۈن يېزىسىدىكى قوراللىق قوزغىلاڭنىڭ مەسئۇلىلىرىدىن بىرى ئەھمەت نىياز داۋۇت (ئاپتونوم رايونلۇق كۈتۈپخانا ئىدىن دەم ئېلىشقا چىققان كادىر) بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «بىزنى گومىنداڭنىڭ ساقچىلىرى تۇتماقچى بولغاندا، بىز تۈيۈپ قېلىپ قوزغىلىپ چىقىپ كەتتۇق. ئەگەر بىز شۇ كۈنى قوزغال- مىغان بولساق، گومىنداڭ ساقچىلىرى بىزنى تۈتۈپ ئۆلتۈرۈۋې- تەتتى. بىزگە ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ قوزغىلاڭ كۆتۈرۈڭلار دەپ يوليورۇق بەرگىنى يوق، گومىنداڭنىڭ زۇلىمى بىزنى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشكە مەجبۇرلىدى...»

شۇ چاغدىكى قوزغىلاڭنىڭ باشلىنىش ئەھۋالىدىن قارىغاندا، گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى تۇرپان قاتارلىق ئۈچ ناھىيە خەلقى- رىنىڭ گومىنداڭغا قارشى نارازىلىق كەيپىياتىنىڭ ئەۋج ئېلىۋات- قانلىقىنى بىلگەچكە، ئۆزلىرىنى ئەندىشىدىن خالىي قىلىش ئۈ- چۈن، مەقسەتلىك، پىلانلىق ھالدا ئىغۋاگەرچىلىك قىلىپ، ئۇ- لارنى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشكە مەجبۇرلاپ، ئاندىن «قوزغىلاڭنى تىنچلاندۇرۇش» باھانىسىدە خەلقنى قاتتىق باستۇرماقچى بول- ىغان. كېيىنكى ئەمەلىيەتمۇ گومىنداڭنىڭ شۇ خىلدىكى ياۋۇز نىيىتىنى تولۇق ئىسپاتلىدىغۇ؟ يەنى تۇرپان قاتارلىق ئۈچ ناھىيە خەلقى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ چىققاندىن كېيىن، گومىنداڭ ئەكسى- يەتچىلىرى نەچچە باراۋەر ئۈستۈن كۈچىنى ھەرىكەتكە كەلتۈ- رۈپ، كەڭ كۆلەمدە قانلىق قىرغىن يۈرگۈزۈپ، يۈزلىگەن ياش- لار ۋە يۈزلىگەن بىگۇناھ پۇقرالارنى قىرىپ تاشلىدى، مۇشۇ ئەمەلىي پاكىتنىڭ ئۆزىلا گومىنداڭنىڭ ياۋۇز نىيىتىنى تولۇق ئىسپاتلاپ بېرەلەيدۇ. ئەھمەت نىياز داۋۇت قانداق دەيدۇ؟ «قوزغىلاڭ كۆتۈرۈش» باھانىسىدە تۇرپان قاتارلىق ئۈچ ناھىيە خەلقىنىڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلا- بىدىن ئىلھاملانغانلىقى، قوراللىق كۈرەشكە تايىنىپ ئۆزلىرىنى

زۇلۇمدىن قۇتقۇزۇش ئارزۇسىدا بولۇپ، قوراللىق ئىنقىلابىي ھەرىكەت قىلغانلىقى شەرەپلىك ئىش. لېكىن، «ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئۇلارنى تەشكىللىدى» دېيىش ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن ئەمەس. تۇرپان قوزغىلىڭىنىڭ مەسئۇللىرىدىن بىرەرمۇ ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ بىزنى قوزغىلاڭ قىلىشقا تەشكىللىدى ياكى قوزغىلىشقا ئۇقتۇرۇش قىلدى دېگەننى بىلمەيدۇ. شۇنىڭدەك، پارتىزانلار ئىچىدە ئىلى تەرەپ ئەۋەتكەن ئادەم بارلىقىنى بىلمەيدۇ، ئەكسىچە ئۇلار قوزغالغان كۈندىكى جىددىي ئەھۋالنى، يەنى قوزغىلىپ چىقىمسا گومىنداڭ قولىدا ھالاك بولىدىغانلىقىنىلا بىلىدۇ. ئەي-نى يىللاردا ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئۆز ۋاقتىدا «11 بىتىمنى ئىجرا قىلىمىدى» دەيدىغان مەسئۇلىيەتتىن ئېھتىيات قىلىش يۈزىسىدىن تۇرپان قوزغىلىڭى بىلەن مۇناسىۋىتى بارلىقىنى ئېتىراپ قىلىمىغان دېگەن تەقدىردىمۇ، بۈگۈنكى كۈندە ئۆزئارا مۇناسىۋىتىنى رەت قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق. بۇ يەردىكى تۈپ مەسىلە پاكىتقا ھۆرمەت قىلىش، ئەمەلىيەتنى ئاساس قىلىشتىن ئىبارەت. بەزى ئەسلىمىلەردە ۋەقەلىكلەر ۋە سانلارمۇ توغرا يېزىلمىغان، مەسىلەن: «تۇرپان ۋىلايەت تەرەپ تەشكىللىدى» دېيىش.

«لەمچىن ساقچىخانىسىغا 100 دىن ئارتۇق قوراللىق ئادەم ھۇجۇم قىلىپ مۇھاسىرىگە ئالدى. ئەسكەر - كادىرلارنى پۈتۈندۈرۈپ يوقىتىپ، قورال - ئاتلارنى غەنىيمەت ئالدى» دەپ يېزىلغان.

«لەمچىن ساقچىخانىسىغا 100 دىن ئارتۇق ئادەم ھۇجۇم قىلىپ خانىلىقى راست، ئەمما ھۇجۇم قىلغۇچى 100 دىن ئارتۇق ئادەمنىڭ قولىدا بىرنەچچە تال ئەسكى مىلتىقلا بولغان. بىر بەن ساقچى ئەسكەرمۇ يوقىتىلمىغان، ئۇلار پەقەت تەسلىم بولغان. شۇنىڭدەك، يەنە بىر ئەسلىمدە: «ياڭخۇدا 200 كىشى ساقچىخانىغا ھۇجۇم قىلدى»، «20 دىن ئارتۇق ئېغىز - يېنىك پىلىد-موت، 500 - 600 مىلتىق بىلەن قوراللانغان قوزغىلاڭچىلار

سىڭگىم ئېغىزغا ھۇجۇم قىلدى»، «10 مىڭ دادەن ئاشلىقنى بۇلاپ كەتتى...» دېگەندەك سۆزلەرمۇ يېزىلغان. ئەمەلىيەت شۇنداقمۇ؟ ياق! ئېنىق مەلۇماتلارغا قارىغاندا، سىڭگىم ئېغىزغا ھۇجۇم قىلغۇچى خەلق قوزغىلاڭچىلىرى قولىدا كونا - يېڭى بولۇپ 105 تال قورال بولغانلىقى راست. كونا قوراللار دېگىنىمىز، قارا مىلتىق ۋە يالاڭئاتار بەردەنگە قاتارلىق مىلتىقلار؛ يېڭى قوراللار دېگىنىمىز، گومىنداڭ ھەربىيلىرىدىن سېتىۋېلىنغان بەشئاتار مىلتىقلاردىن ئىبارەت. ئومۇمىي سانى ھەرگىز 500 — 600 تال ئەمەس، 20 دىن ئارتۇق ئېغىر - يېنىك پىلىموت دېگىنىمۇ يالغان. تۆت تال ئاپتومات، بىر پىلە-موت بولغان، بۇلارمۇ گومىنداڭ ئوفىتسېرلىرىدىن سېتىۋېلىندىغان، ئاپتوماتنىڭ ئىككىسىنى بىر يەرلىك تۆمۈرچى ئۇستا ياسىغان (تۇرپان، پىچان ئىككى ناھىيە پارتىزانلىرى كۆكياردا جەم بولغاندا تىزىملانغان قورال 156 تال). «10 مىڭ دادەن ئاشلىقنى بۇلاپ كەتتى» دېگەن مەسىلىگە كەلسەك، 440 مىڭ جىڭدىن ئارتۇق ئاشلىقنى بىرقانچە يۈز كىشى بىر ئىككى كۈن ئىچىدە «بۇلاپ» نەگىمۇ بېسىقتۇرۇپ ئۈلگۈرگەندۇ؟ ئەگەر يۇرت خەلقىگە تارقىتىپ بېرىلگەن بولسا، يۇرت خەلقى بىلگەن بولاتتىغۇ؟! ئەگەر شۇنچە كۆپ ئاشلىق راستىن بۇلاڭ - تالاڭغا كېتىپ يوقالغان بولسا، بۇ ئاشلىقنى گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئۆزلىرى بۇلاپ كېتىپ، مەسئۇلە-يەتنى پارتىزانلارغا يۈكلەپ، يۇقىرىغا ساختا دوكلات يازغاندىن باشقا نەرسە ئەمەس! «بۇ ئاشلىقنى بۇلاپ كەتتى» دېگەن مەسىلىگە بىر ئەسلىمىدە يەنە، تۇرپان پارتىزانلىرى ئۆزلىرىنى «شەر-قىي تۈركىستان پارتىزانلىرى» دەپ ئاتىدى، «ئاق بايراق كۆتۈرۈپ چىقتى» دەپ يېزىلغان. مىڭ ئېغىز قۇرۇق سۆزدىن بىر جۈملە پاكىت ئەلا دېگەندەك، تۇرپان پارتىزانلىرى ھېچقانداق بايراق كۆتۈرۈپ چىقمىغان، شۇنداقلا ئۆزلىرىنى تۇرپان پارتىزان-

لىرى دەپلا ئاتىغان. ئەگەر ئىسپاتلاش كېرەك بولسا، تۇرپان پارتىزانلىرىغا رەھبەرلىك قىلغۇچىلار ۋە قاتناشقۇچىلارنىڭ بىر-مۇنچىسى ھازىرمۇ ھايات تۇرۇپتۇ، بېرىپ شۇلاردىن سورالسا ئېنىقلىنىدۇ.

تۇرپان، پىچان، توقسۇن ئۈچ ناھىيە ئىنقىلابى توغرىسىدا كىشىلەرنىڭ ئەسلىمىلىرىدە قانداق ئېيتىلىشىدىن قەتئىينەزەر تۇرپان، پىچان، توقسۇندىن ئىبارەت ئۈچ ناھىيە خەلقىنىڭ كۈرەش رىشى گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى قوراللىق ئىنقىلابىي كۈرەشتىن ئىبارەت. بۇ ئىنقىلابىي كۈرەشنى قانداقتۇر «شەرقىي تۈركىستانچى»، «ۋەتەن بىرلىكىنى بۇزغۇچى»، «خەنزۇلارغا قارشى» دېگەندەك سۆزلەر بىلەن قارىلاش مەڭگۈ ئاقمايدۇ.

مەن بۇ يەردە ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدەش، پاكىتقا ھۆرمەت قىلىش مەسلىسىدە بەزى ئەسلىمىلەردىن بىرنەچچە مىڭ سال ئالدىم. مەن ئوتتۇرىغا قويغان بەزى پاكىتلارنى باشقىلارنىڭ يازغانلىرى ياكى ئېيتقانلىرىدىن ئىبارەت دېسىمۇ بولىدۇ.

تۇرپان شەھەرلىك سىياسىي كېڭەش تارىخىي ماتېرىياللار ئىشخانىسى 1947 - يىلىدىكى تۇرپان قوزغىلىڭىغا قاتناشقان كىشىلەردىن كەڭ پىكىر ئالغان ھالدا تەتقىق قىلىپ يېزىپ چىققان بولسىدى، ئۇ چاغدا مۇنىڭدىن 40 نەچچە يىل بۇرۇن ئۆتكەن بۇ تارىخىي ۋەقەلىكتىن توغرا خۇلاسە چىقىرىپ، تونۇشنى بىرلىككە كەلتۈرۈش بىلەن تارىخىي توغرا بايان قىلىشقا ئوبدان ئاساس بولاتتى.

تارىخىي شەخسلەرنى تونۇشتۇرۇش مەسلىسى

«شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» دا تارىخىي شەخسلەرنى تونۇشتۇرۇش يېڭىدىن باشلاندى. بۇ تارىخىي ماتېرىياللار خىزمەتتىن ئىبارەت مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمى. تارىخىي شەخس دېگەندەك مەنىدە، يېقىنقى زامان تارىخىدا جەمئىيەتكە مەلۇم تەسىر كۆر-

قوزغىلىڭغا باشلامچىلىق قىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۆزىنى «پا-
 دشاھ» دەپ جاكارلىغان، ئاخىرى مەغلۇپ بولغان. روسىيە
 دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ داھىيسى پوگاچېننىڭ ئەھۋالىمۇ خۇڭ
 شيۇچۈەننىڭ ئەھۋالىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. مەيلى خۇڭ شيۇچۈەن،
 مەيلى پوگاچېن بولسۇن، ئۇلارنىڭ پادشاھنىڭ زۇلۇم - ئىس-
 تىبادىغا قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈرگەنلىكى ئاساسىي ئېقىم. شۇ-
 ئا، ئۇلار ئىجابىي شەخس بولۇپ، قەھرىمان دەپ مەدھىيلىنىپ
 كېلىۋاتىدۇ. ئەمما بىز ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنى «پادشاھ» دەپ
 ئېلان قىلغانلىقىنى مەدھىيلىمەيمىز. لېكىن بىز ئۇنى ئەينى
 ۋاقىتتىكى تارىخىي شارائىت بىلەن بىرلەشتۈرۈپ توغرا چۈش-
 ىنىش لازىملىقىنىمۇ بىلىمىز. يېقىنقى زامان تارىخىدىن ئالساق،
 1911 - يىلى بولۇپ ئۆتكەن جۇڭگو بۇرژۇئا دېموكراتىك ئىنقىلا-
 بىنىڭ ئاساسىي ئېقىمى توغرا بولغانلىقتىن، بىز ئۇنىڭغا يۇقىرى
 باھا بېرىپ كەلمەكتىمىز. مانا بۇلارنى تارىخىي شەخسلەرگە تار-
 خى ماتېرىيالنىمۇ نۇقتىسىدىن قاراپ باھا بېرىشنىڭ نەمۇنىسى
 دېيىشكە بولىدۇ.

تارىخىي شەخسلەرنى تونۇشتۇرۇشتا دىققەت قىلىشقا تېگىش-
 لىك يەنە بىر مەسىلە شۇكى، تارىخىي شەخسلەرگە ئالاقىدار
 ماتېرىيال، دەلىل - ئىسپاتلارنى تولۇق توپلىماي ۋە تەپسىلىي
 تەتقىق قىلماي تۇرۇپ، ئۇلارغا سىياسىي قالىپ كىيىدۈرۈپ قو-
 يۇشتىن ساقلىنىش كېرەك. تارىخىي شەخسلەرنى تونۇشتۇرۇش
 ياكى تارىخىي ئەسلىمە يېزىشتا بولسۇن، شەخسىي غەزەزنى
 ئارىلاشتۇرماسلىق، بەزىلەرنى تولۇق تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلمايلا
 تونۇشتۇرىدىغان، بەزىلەرنى تولۇق تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلمايلا
 ئورۇنسىز مەدھىيىلەپ كۆككە كۆتۈرىدىغان، يەنە بەزىلەرنى ئو-
 رۇنسىز قارغاپ يەرگە ئۇرىدىغان ئەھۋاللاردىن ساقلىنىش كې-
 رەك. 1933 - يىلى قەشقەردە يۈز بەرگەن ۋەقەلەر تونۇشتۇرۇل-
 غان بەزى ئەسلىمىلەر ياكى ئايرىم تارىخىي ماتېرىياللاردا بىر -

بىرىگە ئوخشاش بولمىغان بايانلار كۆرۈلدى، مەسىلەن، بىر ماتېرىيالدا: «ما جۇڭيىڭ جەنۇبىي شىنجاڭغا قېچىپ بېرىپ، شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى، نى تارمار قىلدى» دېيىلگەن. ما جۇڭيىڭ شۇ چاغدا جەنۇبىي شىنجاڭغا قېچىپ بارغانمۇ ياكى ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» نى تارمار قىلغىلى بارغانمۇ؟ يەنە: «ئۆلكە قىسىملىرى قەشقەرگە كىرىپ، سابىت داموللىنى قولغا ئېلىپ، خوجىنىياز ھاجىنى تەسلىم قىلدى» دەپ يېزىلغان. ئەمەلىيەتتە

بۇنداق ئىش زادى بولمىغان. بۇنى چۈشىنىش ئۈچۈن تۆۋەندىكى پاكىتلارنى كۆرۈپ باقايلى: (1) ما جۇڭيىڭ 1933 - يىلى 5 - ئايدا ئىككىنچى قېتىم شىنجاڭغا چىقىپ، گۇچۇڭ سوقۇشىدىن كېيىنلا ئۆزىنىڭ بۇلاڭچىلىق ئەپىت - بەشىرىسىنى ئاشكارىلاپ، شىنجاڭدىكى ھەرىمىلەت خەلقىنىڭ ئورتاق دۈشمىنى بولۇپ قالدى. شۇ سەۋەبتىن، خوجىنىياز ھاجى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن ما جۇڭيىڭ بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى ئۈزۈپ، شېڭ شىسەي ھۆكۈمىتى بىلەن بىرلىشىپ، «فۇكاڭ ئەھدىنامىسى» گە ئىمزا قويدى.

(2) ما جۇڭيىڭ زىننەتچۈنلەر ئۇرۇشىدا شېڭ شىسەيدىن مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، قايتا كۈچ توپلاپ ئۈرۈمچىگە قورشاپ ھۇجۇم قوزغىدى. شېڭ شىسەي ھۆكۈمىتى ئۈرۈمچىنى - ئۆز ھاكىمىيىتىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، سوۋېت ئىتتىپاقىدىن ياردەم تەلەپ قىلدى. تەلەپكە بىنائەن، سوۋېت ئىتتىپاقى قىزىل ئارمىيىسى «ئالتايسىكى»، «تارباغاتايسىكى» نام بىلەن شىنجاڭغا كېلىپ ما جۇڭيىڭ قىسىملىرىغا قۇرۇقلۇق ۋە ھاۋادىن شىددەتلىك ھۇجۇم قوزغاپ، ئۇلارنى ئۈرۈمچى ئەتراپىدىن چېكىندۈرۈپ، جەنۇبىي شىنجاڭ تەرەپكە قوغلاپ ماڭدى. (3) قەشقەرگە جۇغلانغان خوجىنىياز ھاجى قوماندانلىقىدا

كى قوراللىق كۈچلەر «فۇكاڭ ئەھدىنامىسى» گە ئاساسەن، يەنىلا ئۈرۈمچى ھۆكۈمىتى سوستاۋىدىكى ھۆكۈمەت ئارمىيىسى بولدى، ئۇلارنىڭمۇ ما جۇڭيىڭ قىسىملىرىغا ئەجەللىك زەربە بېرىش ۋەزىپىسى بار ئىدى. شۇڭا ئۇلار قەشقەر يېڭىشەھەردە مۇھاسىرە ئىچىدە قالغان ما جۇڭيىڭ قىسىملىرى (ما جەنساڭ - چولاق زىخۇي) غا قاتتىق ھۇجۇم قىلدى. مەشھۇر 17 كۈنلۈك بارىن ئۇرۇشى شۇ چاغدا بولغان. دەل شۇ كۈنلەردە، ئاقسۇدىكى ما فۇيۈەن (ما جۇڭيىڭنىڭ خوجىنىياز ھاجىنى يوقىتىشقا ئەۋەتكەن ئالدىنقى قىسمى) قىسمى بىلەن ئۈرۈمچى ئەتراپىدىن قوغلاندى بولغان ماجۇڭيىڭ قىسىملىرى ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ قەشقەر - گە كەلدى. خوجىنىياز ھاجى بىر قىسىم ئەسكەرنى باشلاپ پەيزىد - ۋات چوكانىياردىن ئازراق سوقۇش قىلىپلا، ئاتۇش - ئاغۇ تەرەپكە كەتتى. مامۇت شىجاڭ مەكت - يەكەن تەرەپكە، خوتەن قىسىملىرى يېڭىسارغا چېكىنىپ كەتتى. دېمەك، قەشقەر شەھىرىدە ھېچقانداق ئۇرۇش بولغىنى يوق.

(4) سابىت داموللا ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» نى 1933 - يىلى 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى قۇرغان ۋە شۇ كۈنلەردە ئاقسۇدا تۇرۇۋاتقان خوجىنىياز ھاجىنى سىرتىدىن مەزكۇر ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسى دەپ ئېلان قىلىۋەرگەن. 1933 - يىلى 11 - ئايدا ھاپىلا - شاپىلا قۇراشتۇرۇلغان ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» 1934 - يىلى 2 - ئايدا تۈزۈپ كەتتى. ئاران ئۈچ ئايغا يېقىن جان تالاشتى.

(5) ئۆلكە ئەسكەرلىرى سابىت داموللانى قەشقەردە قولغا ئالدى، بەلكى خوجىنىياز ھاجى يەكەندە قولغا ئېلىپ، ئاقسۇغا كەلگەندىن كېيىن شېڭ شىسەي ھۆكۈمىتىگە تاپشۇرۇپ بەردى، سابىت داموللا شېڭ شىسەي تۈرمىسىدە كېيىنكى يىللاردا ئۆلتۈرۈلدى. يۇقىرىقى ئەمەلىي پاكىتلاردىن شۇنى چۈشىنىشكە بولىدۇ.

دۇكى، ما جۇڭيىڭ قەشقەرگە قانداقتۇر «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» دېگەن بىرنېمىنى تارمار قىلىش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى سوۋېت ئىتتىپاقى قىزىل ئارمىيىسىنىڭ زەربىسىگە بەرداشلىق بىرەلمەي، جان قايغۇسىدا قېچىپ بارغان. دېمەك، جان قايغۇسىدا قەشقەرگە قېچىپ بارغان ما جۇڭيىڭنى قانداقتۇر «ئىستىقلالچىلار» نى تارمار قىلدى، ۋەتەن بىرلىكىنى قوغداپ قالدى، تۆھپىسى بار، دەپ كۆككە كۆتۈرۈش ئەمەلىيەت بولمايدۇ. ما جۇڭيىڭغا قارشى جەڭ قىلىۋاتقان يېڭى ھۆكۈمەت سوستاۋىدىكى جەنۇبىي شىنجاڭ گارنىزون قوماندانى (باۋئەن زۇڭسىلىڭى) خوجىنىياز ھاجى باشچىلىقىدىكى ھۆكۈمەت ئەس-كەرلىرىنى قانداقتۇر دۈشمەن ھېسابلاپ، ھەتتا قەشقەرگە بارمىغان ئۆلكە ئەسكەرلىرىنى «خوجىنىياز ھاجىنى تەسلىم قىلدى» دېيىش قانداقمۇ ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن بولسۇن؟

تېخىمۇ كونا كىتابقا ئىيتقاندا، 1930 - يىللاردا شىنجاڭدا مەشھۇر بولۇپ ئۆتكەن تارىخىي شەخسلەردىن خوجىنىياز ھاجى ۋە ما جۇڭيىڭلار توغرىسىدا يېزىلغان بەزى ئەسلىمە ياكى ماقالىلەردە ھەر خىل كۆز قاراشلار ئوتتۇرىغا قويۇلماقتا.

ئايرىم كىشىلەر ما جۇڭيىڭنى «ئىجابىي شەخس» قاتارىدا ئوتتۇرىغا چىقىرىپ، ئۇنى مەدھىيەلەش خىيالىدا: ما جۇڭيىڭ قەشقەرگە بېرىپ سابىت داموللا قۇرغان «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» نى تارمار قىلدى دېسە، يەنە بەزىلەر ما جۇڭيىڭنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقىغا كەتكەنلىكىنى قانداقتۇر «ئىلغار» لىق دەپ تونۇشتۇرماقچى بولدى. ما جۇڭيىڭنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقىغا كەتكەنلىكىنى قانداقتۇر «ئىلغارلىق»، «تەرەققىيپەرۋەرلىك» دەپ قاراشقا بولامدۇ؟

تارىخىي ئەمەلىيەت شۇكى: ① ما جۇڭيىڭ ئەسلىدە قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن چىققان ئەمەس، بەلكى شۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ شىنجاڭدا ھاكىمىيەت تارتىۋې-

لىپ، ئۆزى ھۆكۈمرانلىق قىلىدىغان بۆلۈنمە ھاكىمىيەت قۇرۇش ئۈچۈن چىققان. ② ما جۇڭخېيىڭ قىسقىغىنە بىر يىل ئىچىدە (1933 - يىلى 5 - ئايدىن 1934 - يىلى 5 - ئايغىچە) شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىپ، ئوت قويۇپ، قىرغىن ۋە چاپ - چاپ قىلىشتەك قانلىق پاجىئەلەرنى تۇغدۇرغان ئاپەت؛ شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇ ناھايىتى چاپ - سانلا شىنجاڭدىكى ئۆزىدىن باشقا ھەممە مىللەتنىڭ ئورتاق دۈش - مىنىگە ئايلىنىپ، ئۈرۈمچى ئەتراپىدىن قېچىپ، يول تېپىش ئۈچۈن قەشقەرگە بارغان. بۇ جەرياندا، ئۇ يۇرت - يۇرتتا بۇلاڭ - چىلىق قىلىپ، بىرمۇنچە ئالتۇن، كۈمۈشكە ئىگە بولغان، جۈم - لىدىن قەشقەردىكى «بەيتۈلمال» (خەزىنە مېلى) غا ئىگە بولغان. «بەيتۈلمال» ئەسلىدە تۆمۈر شىنجاڭنىڭ قولىدا ساقلىنىپ تۇراتتى. ما جۇڭخېيىڭنىڭ قەشقەردىكى گۇماشتىسى ما جەنماڭ سۈيىد قەست ئۇيۇشتۇرۇپ، تۆمۈر شىنجاڭنى قەستلەپ ئۆلتۈرۈپ، «بەيتۈلمال» نى قولىغا كىرگۈزۈۋالغانىدى. ما جۇڭخېيىڭ قەشقەرگە بېرىپلا ما جەنماڭدىن بۇ «بەيتۈلمال» نى تاپشۇرۇۋالدى. شۇنداق قىلىپ، ئۇنىڭ قولىغا نەچچە ئون چارەك تىللا، بىرنەچ - چە توننىلاپ زىخچە ئالتۇن (چوكا ئالتۇن) ۋە كۈمۈش جۇغلانغا - ندى. ما جۇڭخېيىڭ بۇ ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى ئېلىپ سوۋېت ئىتتىپاقىغا ئۆتۈپ كېتىش يولىنى تاللىدى. شۇ ۋاقىتتىكى ئەمەلىي ۋەزىيەتتىن قارىغاندا، ما جۇڭخېيىڭغا بۇنىڭدىن باشقا چىقىش يولى يوق ئىدى. ئۇنىڭ شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنى قىرىپ - چېپىپ، بۇلاڭ - تالان قىلىپ توپلىغان ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى ئېلىپ سوۋېت ئىتتىپاقىغا ئۆتۈپ كەتكىنى قانداقمۇ ئىلغارلىق بولسۇن؟! شۇنداقلا، شىنجاڭدا ھاكىمىيەت تارتىۋېلىپ ئۆز ئالدىغا «ئىسلام دۆلىتى» قۇرماقچى بولغان، ئاخىرقى ھېسابتا سوۋېت ئىتتىپاقى قىزىل ئارمىيىسىنىڭ ئەجەللىك زەر - بىسىگە بەرداشلىق بېرىلمەي مەغلۇپ بولۇپ سوۋېت ئىتتىپاقىغا

كېتىشكە مەجبۇر بولغان ئەشەددىي سۈيقەستچى ما جۇڭيىڭ قانداقمۇ «ۋەتەن بىرلىكىنى قوغدىغۇچى» تۆھپىكار بولسۇن؟

ھەتتا بىر ئەسلىمە يازغۇچى: «ما جۇڭيىڭ قەشقەردە سابىت داموللا تەشكىل قىلغان «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» نى تارمار قىلغانلىقتىن، ئۇيغۇر پومېشچىلىرى ئۇنى يامان كۆرىدۇ» دەپ يازدى. ئۇ بۇ يەردە، ئۇنى ئۇيغۇرلار يامان كۆرىدۇ دېمەكچى بولىدۇ، بۇ — بىر بىمەنلىك. شىنجاڭدىكى باشقا مىللەتلەرمۇ ما جۇڭيىڭنى يامان كۆرۈپ قارشى تۇرغانغۇ! بۇنىڭغا قانداق دېيىش كېرەك؟ يەنە شۇنىمۇ سوراپ كۆرەيلى: ما جۇڭيىڭنى سوۋېت ئىتتىپاقىمۇ يامان كۆرگەن، شۇڭا ئەسكەر ئەۋەتىپ تارمار كەلتۈرگەنغۇ! ما جۇڭيىڭنى جۇڭگو كوممۇنىستلىرىمۇ يامان كۆرۈپ يوقاتقانغۇ؟ ئەجەب، ئۇلار قايسى پومېشچىلارنىڭ يامان كۆرگىنىگە قاراپ ما جۇڭيىڭنى يامان كۆرۈپتۇ! بۇنىڭغا قانداق جاۋاب بېرىش كېرەك! بۇ يەردە شۇنى ئوچۇق ئېيتىش لازىمكى، بەزىلەر ما جۇڭيىڭنى ئاقلاش ئۈچۈن ئاغزىغا كەلگەنچە قالايمىقان سۆزلىگەن.

بۈگۈنكى كۈندە، 1930 - يىللاردىكى ئاتاقلىق شەخس خوجىنىياز ھاجىنى بەزىلەر سەلبىي شەخس قىلىپ كۆرسەتسە، بىر قىسىم كىشىلەر 1930 - يىللاردىكى قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ يولباشچىسى — ئىجابىي شەخس دەپ مەدھىيەلەيدۇ.

سەلبىي شەخس دېگۈچىلەر خوجىنىياز ھاجىنى ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» گە رەئىس جۇمھۇر بولغان دەپ ھېسابلايدۇ، ئىجابىي شەخس دەپ مەدھىيەلىگۈچىلەر يۇقىرىقى پىكىرگە قايىل ئەمەس. خوجىنىياز ھاجىنى ئىجابىي شەخس دېگۈچىلەرنىڭ پاكىتى:

(1) خوجىنىياز ھاجى شېڭ شىسەي بىلەن 1933 - يىلى 6 - ئايدا ئىتتىپاق تۈزۈپ، «فۇكاڭ ئەھدىنامىسى» گە ئىمزا قويغاندىن كېيىن، شىنجاڭ بىرلەشمە ھۆكۈمىتىنىڭ تەركىبىدە

جەنۇبىي شىنجاڭ گارنىزون قوماندانى (باۋئەن زۇڭسىلىڭ) بول-
 لۇپ، جەنۇبىي شىنجاڭ تەرەپكە ئۆتتى. بىلەن ۱۹۳۳-يىلى ۱۱-ئاي
 (2) خوجىنىياز ھاجىنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭغا ئۆتكەنلىكى
 ما جۇڭيىڭغا قارشى ئۇرۇش پىلانى ئىچىدىكى تاكتىكىلىق ئورۇن-
 لاشتۇرۇش ئىدى. شۇڭلاشقا، خوجىنىياز ھاجى يول بويى،
 مەسىلەن، توقسۇن، ئۇششاقتال، قاراشەھەر، كۇچا، ئاقسۇقا-
 تارلىق جايلاردا ما جۇڭيىڭ قىسىملىرى بىلەن بىرقانچە قېتىم
 جەڭ قىلدى، قەشقەرگە بارغاندىن كېيىنمۇ، قەشقەر يېڭىشەھەر-
 دىكى ما جەنساڭ بۇلاڭچىلىرىنى مۇھاسىرىگە ئېلىپ قاتتىق جەڭ-
 لەرنى قىلدى. دەپمەك، ئۇنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭ رايونىدا ما
 جۇڭيىڭنىڭ بىر قىسىم كۈچىگە سۆرەپ يۈرۈپ زەربە بەرگەنلىكى
 ما جۇڭيىڭنى يوقىتىش پىلانىنىڭ كەم بولسا بولمايدىغان تەركى-
 بىي قىسمى ئىدى. بىلەن ۱۹۳۳-يىلى ۱۱-ئاي
 (3) قەشقەردە تۆمۈر سىجاڭ سۈيقەست بىلەن ئۆلتۈرۈل-
 گەندىن كېيىن، قەشقەر ۋەزىيىتى مۇرەككەپلىشىپ ھەم قالايمى-
 قانلىشىپ كەتتى. شۇ پۇرسەتتىن پايدىلانغان سابىت داموللا
 يۈسۈپجان قۇربېشى ۋە ئوسمان قىرغىزنىڭ بىر قىسىم كۈچىگە
 تايىنىپ «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» دې-
 گەن بىرنەمىنى قۇراشتۇرۇپ چىقتى، بۇ 1933-يىلى 11-
 ئاينىڭ 12-كۈنى بولغان ئىش. بۇ چاغدا خوجىنىياز ھاجى
 ئاقسۇدا ئىدى. ئەمما، سابىت داموللا قەشقەردە يوق ئادەمنى
 ئۆزى قۇرغان «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيى-
 تى» گە رەئىس جۇمھۇر قىلىپ كىرگۈزۈپ، خوجىنىياز ھاجى-
 نىڭ ئىناۋەتلىك نامىنى سۈيىڭىستېمال قىلدى. خوجىنىياز ھا-
 جى بۇ ئىشلاردىن خەۋەرسىز ئىدى. بىلەن ۱۹۳۴-يىلى 1-ئاينىڭ
 (4) خوجىنىياز ھاجى قەشقەرگە 1934-يىلى 1-ئاينىڭ
 13-كۈنى يېتىپ باردى. بارغان كۈننىڭ ئەتىسىلا پۈتۈن
 كۈچىنى سەپەرۋەر قىلىپ، يېڭىشەھەردىكى ما جۇڭيىڭ قىسىم-

لىرى (ما جەنساڭ) غا قورشاپ ھۇجۇم قوزغىدى. ئۇرۇش ئون نەچچە كۈن داۋام قىلدى. شۇ كۈنلەردە ئاقسۇ تەرەپتىن ما جۇڭ-يېڭىنىڭ ئالدىنقى قىسمى - ما فۇيۈەن قىسمى قەشقەرگە باستۇرۇپ كەلگەنلىكتىن، خوجىنىياز ھاجى ئازراق ئەسكەر بىلەن پەيزىۋات ناھىيىسىگە بېرىپ جەڭ قىلغان بولسىمۇ، ئاخىردا يېڭىلدى ۋە قەشقەردىن چېكىنىپ چىقىپ كەتتى. بۇ 1934 - يىلى 2 - ئاينىڭ 5 - كۈنى بولغان ئىش. مانا شۇ چاغدا قەشقەردىكى ھەر خىل قوراللىق كۈچلەرمۇ چېكىنىپ كەتتى. قورچاق زۇڭلى سابىت داموللا يېڭىسار ئارقىلىق يەكەنگە كەتتى. ئۇنىڭ تەۋەلىكىدىكى ئوسمان قىرغىز، كىچىكئاخۇن تۈەنجاڭ، يۈسۈپجان قۇربېشى دېگەنلەرمۇ ئۆزلىرى خالىغان جايلارغا چېكىنىپ كېتىشتى. نەتىجىدە، «زۇڭلى» نى قوغدايدىغان ئەسكەرمۇ يوق بولۇپ قالغان. «ھۆكۈمەت ئەزاسى» بولغانلارمۇ تارقىلىپ كەتكەندى. بۇ پاكىتلار ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقبالىيەت جۇمھۇرىيىتى» نىڭ ئەمەلىيەتتە قۇرۇق جازا ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ.

خوجىنىياز ھاجىنىڭ قەشقەردە ما جۇڭيېڭىغا قارشى سوقۇش قىلغانلىقى ھېچ ۋاقىت سابىت داموللىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن بولغان ئىش ئەمەس. خوجىنىياز ھاجىنىڭ ئۇرۇشتا يېڭىلىپ ئەرەكەشتمەگەنلىكىنىڭ مەھمۇت شىجاڭلارنىڭ مەكىت تەرەپكە كەتكەنلىكى ۋە سابىت داموللىنىڭ قەشقەردىن قېچىپ يەكەنگە كەتكەنلىكى بىلەن ھېچقانداق ئىچكى باغلىنىشى يوق. مۇنداق تاسادىپىي ئەھۋالغا قاراپلا ما جۇڭيېڭى قەشقەرگە بېرىپلا «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقبالىيەت جۇمھۇرىيىتى» نى تارمار قىلدى، دېيىش ئەمەلىيەتكە قىلچە ئۇيغۇن ئەمەس!

(5) ئاخىرقى ھېسابتا قورچاق «زۇڭلى» ۋە بىرنەچچە «مىنىستىر» لار خوجىنىياز ھاجىنىڭ بۇيرۇقى بويىچە قولغا ئېلىنىپ ئاقسۇغا يالاپ كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن، شېڭ شىمەي

ھۆكۈمىتىگە تاپشۇرۇپ بېرىلدى. دېمەك، سابىت داموللا ۋە بىرنەچچە مىنىستىرنىڭ قولغا ئېلىنىشى، بىرنەچچە مىنىستىرنىڭ قېچىپ كېتىشى بىلەن «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» ئاخىرلاشتى. ئەمەلىيەت شۇنداق بولغان يەردە، خوجىنىياز ھاجى بىلەن سابىت داموللانى قانداقمۇ بىر تايماقتا ھەيدىگىلى بولسۇن؟ شېڭ شىسەي دەۋرىنى باشتىن ئۆتكۈزگەن ھەرقانداق ئادەم «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇردىيىتى» نىڭ زۇڭلىسى سابىت داموللا قولغا ئېلىنىپ تۈرمىگە تاشلانغان يەردە، ئۇنىڭ «رەئىس جۇمھۇرى» بولغۇچى خوجىنىياز ھاجى قانداقمۇ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتكە مۇئاۋىن رەئىس بولۇپ تەيىنلىنەلەيدۇ؟ شۇنداقلا، خوجىنىياز ھاجى ئەگەر سابىت داموللا ھۆكۈمىتىگە ھەقىقىي «زۇڭتۇڭ» بولغان بولسا، 1937 - يىلى خوجىنىياز ھاجىنى قولغا ئالغاندا ئالاھىدە يالغان دېلو ياساپ يۈرمەستىن، «سابىت داموللا ھۆكۈمىتىگە زۇڭتۇڭ بولغان» دەپلا جىنايەت ئارتقان بولمامتى؟ دېگەن سوئالنى قويماي تۇرالمايدۇ ياكى خوجىنىياز ھاجىغا «ئارقىغا قاراپ نەيزە ئۇرۇپ خىزمەت كۆرسەتكەن» دەپ ھىسابلانغان دېيىش مۇمكىنمۇ؟ ياق! ئۇ ۋاقىتتا مۇنداق سىياسەتلەرمۇ يوق.

خوجىنىياز ھاجى ھەققىدە يىغىنچاقلاپ مۇنداق بىرقانچە پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويۇشقا بولىدۇ:

بىرىنچىدىن، ئۇ 1930 - يىللاردىكى شىنجاڭ دېھقانلىرىنىڭ ئەكسىيەتچى ھاكىمىيەتكە، قاتمۇقات زۇلۇم ۋە ئىستىبدانغا قارشى كۆتۈرۈلگەن قوراللىق قوزغىلاڭنىڭ ئامما ئېتىراپ قىلغان يولباشچىسى؛ ئىككىنچىدىن، ئۇ، قوزغىلاڭنىڭ بېشىدىن تارتىپ ئاخىرغىچە تاشقى موڭغۇلىيە ۋە سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتىنىڭ قوللىشى ۋە ياردىمىگە ئىگە بولغان ھەم ئۇنى قوبۇل قىلغان؛ ئۈچىنچىدىن، مەيلى قانداق ۋەزىيەتتە بولۇشىدىن، مەيلى كىمىنىڭ بېسىمى ئاستىدا بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، «شەرقىي

تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» نىڭ زۇڭلىسى ۋە بىر-
 قانچە مىنىستىرنى قولغا ئېلىپ، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتكە تاپشۇ-
 رۇپ بەرگەن؛ تۆتىنچىدىن، خوجىنىياز ھاجى ئۆزىنىڭ مەرگەز-
 لىكى، قورقۇمسىز جەسۇرلۇقى بىلەن شوھرەت قازىنىپ ئوتتۇ-
 رىغا چىققان ئادەم، گەرچە ئۇ سىياسىي ئاڭ سەۋىيە ۋە مەدەنىيەت
 سەۋىيە جەھەتتە تۆۋەن بولسىمۇ، تۈز كۆڭۈل ئاددىي ئادەم.
 ئىككىنچىدىن، خوجىنىياز ھاجى قەشقەرگە بارغاندىن كې-
 يىنكى تۆۋەندىكى بىر قانچە مەسىلىنى ئايدىڭلاشتۇرۇش لازىم:
 (1) خوجىنىياز ھاجىنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭغا بېرىشى، ھەت-
 تا ئاقسۇدىن قەشقەرگە تېز بارغانلىقى ئۆز خاھىشى بىلەن بولغان
 ئىشمۇ ياكى شېڭ شىسەي ۋە سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپنىڭ مەسلى-
 ھەتى بىلەن، قانداقتۇر ئىستراتېگىيىلىك ئورۇنلاشتۇرۇشى بويى-
 چە بولغان ئىشمۇ؟
 (2) «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى»
 1933 - يىلى 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى قۇرۇلدى دەپ ئېلان
 قىلىندى. خوجىنىياز ھاجى بىلەن مەھمۇت شىجاڭلار ئەسكەر
 باشلاپ 1934 - يىلى 1 - ئاينىڭ 13 - كۈنى قەشقەرگە يېتىپ
 باردى. ۋە شۇ يىلى 2 - ئاينىڭ 5 - كۈنى قەشقەردىن چېكىنىپ
 چىقىپ كەتتى. دېمەك، سابىت داموللا ھۆكۈمەت قۇرۇپ 62
 كۈندىن كېيىن قەشقەرگە يېتىپ بارغان خوجىنىياز ھاجى يېڭى-
 شەھەردىكى ما جەنساڭغا قارشى ئۇرۇش قىلدى، ئەسكەرلەر 20
 كۈنگە يېقىن جەڭ قىلدى، لېكىن خوجىنىياز ھاجى قەشقەردە
 ئون نەچچە كۈنلا تۇرۇپ، ئاندىن بىر قىسىم كۈچنى باشلاپ
 پەيزىۋات ناھىيىسىگە بېرىپ ما جۇڭيىڭ قىسىملىرى بىلەن ئۇ-
 رۇش قىلىپ، چېكىنىپ سوۋېت ئىتتىپاقى چېگرىسىغا كەتتى.
 بۇ يەردىكى تۈپ مەسلى خوجىنىياز ھاجى قەشقەردە تۇرغان ئون
 نەچچە كۈن ئىچىدە سابىت داموللا بىلەن ھەقىقىي ھەمكارلىشىپ
 يامان ئىشلارنى قىلىدىمۇ؟ خوجىنىياز ھاجى بىلەن سابىت دامول-

لىنىڭ مۇناسىۋىتى زادى قانداق بولدى؟ نېمە ئىشقا كىلىشىمىز؟

(3) سابىت داموللا خوجىنىياز ھاجىنى «رەئىس جۇمھۇر» دەپ، ئۇنىڭ نامىدا نېمە ئىشلارنى قىلدى؟ نېمە ئىشقا كىلىشىمىز؟

(4) خوجىنىياز ھاجى «رەئىس جۇمھۇر» لۇقىنى رەت قىلىپ بايانات ئېلان قىلمىغان تۇرۇقلۇق، نېمە ئۈچۈن «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» نىڭ زۇڭلى ۋە مىنىستىرلىرىنى قولغا ئېلىپ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتكە تاپشۇرۇپ بېرىدۇ؟ بۇ مەسىلىلەرگە توغرا جاۋاب تېپىش لازىم.

ئاخىردا يەنە شۇنىمۇ ئېيتالايمىزكى، قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ ئاتاقلىق يولباشچىسى بولغان خوجىنىياز ھاجى گەرچە قەشقەر شەھىرىدە سابىت داموللا بىلەن ئون نەچچە كۈن بىللە تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ سابىت داموللا ۋە بىرنەچچە مىنىستىرنى قولغا ئېلىپ ناھايىتى چوڭ خىزمەت كۆرسەتكەن ئادەم ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭ بۇ خىزمىتىنى ئادەتتىكى تەسلىم بولۇپ خىزمەت كۆرسەتكەنلەرگە سېلىشتۇرغىلى بولمايدىغانلىقىنى ئىسپات قىلىشقا مەجبۇرمىز. يۇقىرىقى ئەھۋاللارغا ئاساسەن، خوجىنىياز ھاجىنى «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» نىڭ زۇڭتۇڭى دەپ، سابىت داموللا بىلەن بىر قاتاردا سەلبىي شەخس قىلىشقا بولامدۇ؟

ھازىرغىچە خوجىنىياز ھاجى توغرىسىدا تۆۋەندىكىچە ئۈچ خىل باھا بېرىلىپ كېلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدىم، بۇلار:

(1) بەزىلەر خوجىنىياز ھاجى شېڭ شىسەي بىلەن بىرلىشىپ، سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتىنىڭ گېپىگە كىرىپ، ئاخىر ئۆز بېشىنى يېدى. «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» نى قوللىماي، سابىت داموللىنى تۇتۇپ بېرىپ، مېللەت-كە خائىنلىق قىلدى، دەپ ھاقارەتلەيدۇ.

(2) بىر قىسىم ئەسلىمە ۋە ماقالىلەردە خوجىنىياز ھاجىنى سابىت داموللا بىلەن بىر قاتاردا قويۇپ، «شەرقىي تۈركىستان

ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» نىڭ رەئىس جۇمھۇرى (زۇڭتۇ-
ڭى) بولغان، دەپ سەلبىي شەخس قىلىپ كۆرسىتىدۇ.

(3) خەلق ئىچىدە بىر قىسىم ئاپتورلار: خوجىنىياز ھاجى
دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ داھىيىسى، مىللىي قەھرىمان، دەپ تونۇ-
ماقتا.

ھازىر بىزدە بىرىنچى خىل كۆزقاراشنى ئاشكارا ئوتتۇرىغا
قويدىغانلار تېخى كۆرۈلمىگەن بولسىمۇ، ئىككىنچى، ئۈچىنچى
خىلدىكى پىكىرلەر رەسمىي ئوتتۇرىغا قويۇلماقتا. شۇڭا، خوجى-
نىياز ھاجى توغرىسىدا ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدەش ئاساس-
دا، تارىخىي رېئاللىقتىن چەتنەپ كەتمەي، ئۇنىڭغا ئىلمىي ئا-
ساستا باھا بېرىش، شىنجاڭنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالى ۋە مىللەتلەر
ئىتتىپاقلىقىغا پايدىلىق بولۇشنى نەزەردە تۇتۇپ باھا بېرىش، بۇ
ھەقتىكى تونۇشلارنى بىرلىككە كەلتۈرۈش مۇھىم.

تارىخىي ماتېرىياللارنى توپلاش، رەتلەش، تەتقىق
قىلىش ۋە نەشر قىلىشتا شىنجاڭنىڭ ئالاھىدىلىكىنى
نەزەرگە ئېلىش كېرەك.

بىرىنچى، شىنجاڭنىڭ ئالاھىدىلىكى دېگەندە، شىنجاڭدا 13
مىللەت ياشىغانلىقىدىن ئىبارەت بۇ ئالاھىدىلىكنى ھېسابقا ئالغان-
دىن سىرت، شىنجاڭنىڭ تارىخىي ئەھۋالىنى تەتقىق قىلىشتا يەنە
تۆۋەندىكى كونكرېت ئەھۋاللارنىمۇ نەزەرگە ئېلىش لازىم.

(1) شىنجاڭ — 1930 - يىللارغىچىلىك ئوتتۇرا ئەسىر-
نىڭ قاقلىقىدىن قۇتۇلالىمىغان، خەلقنىڭ 90 پىرسەنتىدىن كۆپ-
رەكى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلغان رايون.

(2) 1930 - يىللارغىچىلىك ھۆكۈمەت تەرەپتىن يەرلىك
خەلق ئۈچۈن بىرەر باشلانغۇچ مەكتەپ قۇرۇپ بېرىلمىگەن ياكى
بىرەر سىنىپمۇ ئېچىپ بېرىلمىگەن، ھەتتا 20 - ئەسىرنىڭ

باشلىرىدا ئايرىم ناھىيىلەردىكى بەزى مەرىپەتپەرۋەر كىشىلەر باشلانغۇچ مەكتەپ ئېچىپ بىر - ئىككى سىنىپ بالا ئوقۇتسا، ئەكسىيەتچىلەرنىڭ چەكلىشىگە ئۇچرىغان، ئۇنىڭ ئورنىغا ھۆكۈمەت شۆتابا (خەنزۇچە مەكتەپ) ئېچىپ، ئۇنىڭغا ئۇيغۇر بالىلاردىنمۇ بىرقانچىنى قوبۇل قىلىپ، ئۆز ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش مەقسىتىدە بولغان بولسىمۇ (1930 - يىللاردا)، خەلق بۇنىڭدىن قاچقان ياكى بايلار ئۆز بالىلىرىنىڭ ئورنىغا كەمبەغەللەرنىڭ بالىلىرىنى سېتىۋېلىپ، شۆتابا تۇتۇپ بېرىشتەك ئىشلار بولغان.

(3) 1930 - يىللارغىچىلىك شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا - ناھىيىلەردە بىر - ئىككى تۇڭچى (تەرجىمان) ياكى بىر - ئىككى باجگىرنىڭ يەرلىك مىللەت كىشىلىرىدىن ئىكەنلىكىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئومۇمەن دۆلەت ئورگانلىرى ياكى كەسپىي ئورۇنلاردا يەرلىك مىللەت خادىملىرى بولمىغان.

(4) 1930 - يىللارغىچىلىك شىنجاڭدا قالاقلق، قاشقا، لىق ئېغىر دەرىجىدە ھۆكۈم سۈرۈش بىلەن بىر ۋاقىتتا، مىللىي زۇلۇمنىڭ ئېغىرلىقىدىن مىللىي ئۆچمەنلىك كېلىپ چىققان، ھەتتا بەزىدە خېلى چوڭقۇرلاشقان. بۇ مەسىلە شىنجاڭنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىنىلا ئەمەس، بەلكى شىنجاڭنىڭ قەدىمكى زامان تارىخىنى تەتقىق قىلىشتىمۇ دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك مەسىلە.

ئىككىنچى، شىنجاڭنىڭ تارىخى ئەھۋاللىرىنى يېزىشتا، كۆپ ھاللاردا ئىلگىرىكى ئەكسىيەتچى ھۆكۈمەتلەر قالدۇرۇپ كەتكەن ئارخىپ ماتېرىياللار ئاساس قىلىنغان. ئۇ ئارخىپلار كۆپىنچە خان يارلىقلىرى، جايلاردىكى يەرلىك ھەربىي - مەمۇرىي ئەمەلدارلارنىڭ يۇقىرىغا يوللىغان دوكلاتلىرى، ئوردا تارىخچىلىرى ياكى بەزى ئەمەلدارلار يېزىپ قالدۇرغان ماتېرىياللاردىن ئىبارەت. شىنجاڭ تارىخىغا ئائىت ماتېرىيال ئارخىپلىرىدا مىللىي يېزىقتا بىرەر ھۆججەت تېپىلمىسا كېرەك. ئومۇمەن

ئالغاندا، پادشاھ - ئەكسىيەتچىلەر ھۆكۈم سۈرگەن جايلاردا خەلقنىڭ ھەقىقىي تارىخى، جۈملىدىن ئېزىلگەن مىللەتلەرنىڭ ھەقىقىي تارىخىنىڭ يېزىلىپ چىقىشىدىن ئۈمىد كۈتكىلى بولمايتتى، شۇڭلاشقا، تارىخ ماتېرىياللىرىنىڭ بىر تەرەپلىملىك بولۇپ قېلىشىدىن ساقلىنىمىز دەيدىغان بولساق، ئۇنداقتا خەلق ئىچىدىكى ماتېرىياللارنى توپلاشقا ئەھمىيەت بېرىشىمىز كېرەك. تارىخىي تارىخىي ماتېرىياللارنى نۇقتىئىنەزىرى بويىچە تەتقىق قىلىغاندىلا، ئاندىن ھەقىقىي خەلق تارىخىنى يېزىپ چىقىلى بولىدۇ.

ئۈچىنچى، «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نى توپلاش، رەتلەش، تەتقىق قىلىش ۋە نەشر قىلىشتا مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئۇيۇشۇش كۈچىنى ئاشۇرۇپ، مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنى تۈپ چىقىش نۇقتىسى قىلىش شەرت. بۇ يالغۇز تارىخ تەتقىقاتىدىلا ئەمەس، بەلكى بارلىق خىزمەتلەردە ئەمەل قىلىشقا تېگىشلىك مۇھىم پرىنسىپ. شۇڭا، بۇ جەھەتتە مۇنداق بىر قانچە نۇقتىغا دىققەت قىلىش لازىم:

(1) ئاز سانلىق مىللەت خەلقى ئۆزلىرىنىڭ تارىخىدىكى مۇتەپەككۈر، ئالىم، ئەدىبلىرىنى، ئازادلىق كۈرەشلىرىدىكى يولباشچىلىرىنى، ئومۇمەن ئېيتقاندا ئۆزلىرىنىڭ ھەقىقىي مەنپەئىتىنى قوغدىغان كىشىلەرنى سۆيىدۇ، ھۆرمەتلەيدۇ. بۇ، يېڭىدىن پەيدا بولغان ئىش بولماستىن، بەلكى مىللەتلەر شەكىللىنىشتىن بۇرۇنقى زامانلاردىلا «قوغدىنىش» چارىلىرى قاتارىدا پەيدا بولغان ئىش بولسا كېرەك. بۇنداق ئەھۋال بىرەر مىللەتتە ئەمەس، ھەممە مىللەتتە مەۋجۇت. ئاز سانلىق مىللەتلەر ئۆزلىرى سۆيىدىغان ۋە ھۆرمەتلەيدىغان كىشىلەرگە ھېچقانداق پاكىتسىزلا قالمايىقان قالپاق كىيدۈرۈشنى خالىمايدۇ. شۇڭا، بۇنداق مەسىلىلەرگە ئېھتىياتچانلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىش لازىم.

(2) ئاز سانلىق مىللەتلەر ئۆزلىرىنىڭ ياخشى ئەنئەنىلىرىدە

نى، ئۆرپ - ئادەتلەرنى قوغدايدۇ، پارتىيە سىياسىتىمۇ بۇنى قوغدايدۇ. مىللىي ئۆرپ - ئادەتلەرنى ئورۇنسىز تەنقىد قىلىشقا، مەسخىرە قىلىشقا بولمايدۇ. «مىللىي ئۆرپ - ئادەت» دېگەندە بەزى ئادەتلەر شۇ مىللەت ئىچىدە ئومۇملاشمىغان ياكى ئايرىم بىرلىك خاراكتېرلىك ئادەتلەر بولىدۇ. ئەگەر ئۆزگەرتىشكە لايىق بولغان ناچار ئۆرپ - ئادەت بولغان ھالەتتىمۇ، شۇ مىللەتنى قايىل قىلىش لازىم، ھەرگىز مەجبۇرلىماسلىق ۋە ئالدىراپ تەنقىد قىلماسلىق لازىم.

(3) مىللىي ھېسسىيات ياكى مىللىي غۇرۇر بىلەن مىللەتچىلىكنىڭ چەك - چېگرىسىنى ئايرىۋېلىش، مىللىي ھېسسىيات ياكى مىللىي غۇرۇرغا توغرا مۇئامىلە قىلىش لازىم.

(4) شىنجاڭدا ئۆتكەن ئەكسىيەتچىلەرنىڭ خەلق ئارىسىغا مىللىي ئۆچمەنلىك ئۇرۇقلىرىنى چاچقانلىقى ھەممىگە مەلۇم، شۇڭا، مىللىي ئازادلىق كۈرەشلەر پارتلاپ چىققان چاغلاردا ئېزىلگەن مىللەتلەر بىر تەرەپ، ھاكىمىيەت ئىگىلىگەن مىللەت بىر تەرەپ بولۇپ ئىككى سەپكە بۆلۈنىدىغان؛ ھەر مىللەت خەلقى ئۆزلىرىنى قوغدايدۇ دەپ ئىشەنچ قىلغان تەرەپكە، يەنى ئۆز مىللىتىنىڭ قوراللىق كۈچلىرى بار تەرەپكە يىغىلىۋالدىغان ھەمدە ئۆز مىللىتىدىن چىققان ئەمەلدارلارنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشىغا بىنائەن قوللىرىغا قورال ئېلىپ قارشى تەرەپ بىلەن جەڭ قىلىدىغان؛ زىددىيەت كەسكىنلەشكەندە مىللەتلەر بىر - بىرىنى قىرغىن قىلىدىغان ئەھۋاللارمۇ يۈز بەرگەن. مۇنداق قىرغىنچىلىقلىق ھاكىمىيەت ئىگىلىگەن مىللەت بىلەن ئېزىلگەن مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىلا ئەمەس، ھەتتا ئېزىلگەن ئاز سانلىق مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىمۇ يۈز بەرگەن. بۇنداق قىرغىنچىلىقلارنى، شۇبھى - سىزكى، شۇ چاغدىكى ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلار كەلتۈرۈپ چىقارغان. شۇنىڭدەك، ھەر قايسى مىللەت خەلقلەرنى ئىچىدە قىرغىنچىلىق يۈز بېرىۋاتقان مەزگىللەردە، يەنە خەلق ئارىسىدا

كى ئوخشاش بولمىغان مىللەت كىشىلىرى بىر - بىرىنى قوغداپ قالغان، بىر - بىرىگە ياردەم بەرگەن ۋە قەلەرمۇ كۆپ بولغان. تارىختىكى مىللىي قىرغىنچىلىقلارنى بۈگۈنكى كۈندە ئېلان قىلىش، يېزىش لازىمۇ؟ قايسى زاماندا كىم كىمنى ئۆلتۈردى؟ قانچىلىك ئۆلتۈردى؟ بۇنى ئېنىق ھېسابلاپ چىقىش مۇمكىن بولمىسا كېرەك. مېنىڭچە بولغاندا، ئۇنى يىپ - يىڭىسىغىچە ھېسابلاپ يۈرۈشىڭمۇ زۆرۈرىيىتى يوق؛ تارىختا يۈز بەرگەن مىللىي قىرغىنچىلىقلارنى قايتا سۆزلەپ يۈرۈشنىڭ ھېچقانداق تەربىيىۋى ئەھمىيىتى يوق، بەلكى زىيانلىق. بۇ مىللىي قىرغىنچىلىقلار توغرىسىدا بىرەر ماتېرىيال ئېلان قىلىنغىنى يوق. ئەمما بەزى ئەسلىمىلەردە ۋە ماقالىلەردە «ئۆلتۈردى»، «قىردى» دېگەن سۆزلەر ئۇچراۋاتىدۇ، بەزىلەر بۇ ئۇنى قىردى دەپ يازسا، يەنە بەزىلەر ئۇنىڭ ئەكسىچە: «ئۇ بۇنى قىردى» دەپ يازدى. تارىختا ئۆتكەن مىللىي قىرغىنچىلىقلارنى زادىلا يازماسلىق تارىخىي چىنلىق ھېسابلانمايدۇ، شۇنداقلا ئۇنى تەكرارلاۋېرىشىڭمۇ ھېچقانداق پايدىسى يوق. ئۇنى يېزىش زۆرۈر بولۇپ قالغاندا، مىللىي قىرغىنچىلىقلارنى ئومۇملاشتۇرۇپ يېزىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، مىللىي ئۆچمەنلىكلەرنىڭ كۈچىيىپ كېتىشىگە، مىللىي قىرغىنچىلىقلارنىڭ يۈز بېرىشىگە ئەكسىيەتچىلەر بىلەن مىللىي زۇلۇم سىياسىتى سەۋەبچى بولغانلىقىنى ئىزاھلاپ، ھېساباتىنى ئەكسىيەتچىلەر ھېساباتىغا يېزىش لازىم.

(5) قالاقلق، قاشاقلىق ۋە مىللىي زۇلۇم ئۇزۇن يىللار ھۆكۈم سۈرگەن شىنجاڭدا، يەرلىك مىللەتلەر ئۆز بېشىغا كەلگەن ئېغىر كۈلپەتلەرنى زالىم ئەمەلدارلاردىن كۆرەتتى؛ شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، شۇ زالىم ئەمەلدارلار تەۋە بولغان مىللەت ۋە خەلقىنىمۇ بىر قاتاردا قويۇپ يامان كۆرىدىغان خاتا ئەھۋاللارمۇ يۈز بەرگەن. شۇڭلاشقا، ئەكسىيەتچى ھاكىمىيەتكە قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلگەن ھامان، خاتا ھالدا بىرەر مىللەتكە قارشى

شوتارلارمۇ ئوتتۇرىغا چىققان ئەھۋاللار بولغان. بۇ خىل شوئار-لارنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشى شۇ مىللەتنى پۈتۈنلەي قىرىپ تۈگىتىدۇ. ۋېتسىنى مەقسەت قىلغان، دەپ ھۆكۈم چىقارغىلى بولمايدۇ. شىنجاڭدا ئەھۋال مۇرەككەپ بولغان ھالەتتە، لېكىن بىر مىللەتنى قىرىپ، ئۆلتۈرۈپ تۈگىتىۋېتىش ئىشى بولغان ئەمەس. 1911 - يىلى شىنخەي ئىنقىلابى دەۋرىدە «دالونى يوقىتىلى» دېگەن شوئار ئوتتۇرىغا چىققان. گەرچە بۇ شوئارنىڭ ئوتتۇرىغا چىققانلىقى خاتا بولسىمۇ، لېكىن مەقسىتى باشقا بىر مىللەتنى قىرىپ تۈگىتىش ئەمەس ئىدى. شۇڭا، تارىخى ۋەقەلەرگە باھا بېرىشتە، ئۇلار سۈيۈشمەل قىلغان بىرەر شوئارغا، بىرەر تارماق ئېقىمغا، يەنى ھادىسىگە قاراپلا ھۆكۈم چىقىرىۋەتمەي، ئۇنىڭ ماھىيىتىگە، ئاساسىي ئېقىمغا ۋە تارىخ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە ئوينىغان رولىغا قاراش، ئۇنى شۇ چاغدىكى ئىجتىمائىي، تارىخىي شارائىت بىلەن بىرلەشتۈرۈپ تەھلىل قىلىش لازىم.

(6) ئىسلام دىنى شىنجاڭدا 1000 يىلدىن بۇيان چوڭقۇر يىلتىز تارتىپ كەلگەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە، شىنجاڭدىكى ئاز سانلىق مىللەت خەلقىنىڭ 90 پىرسەنتىدىن كۆپرەكى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىپ كەلگەنلىكتىن، تارىختا ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلارغا قارشى كۈرەش قىلىشتا دىنىي شوئارلارنى ۋاسىتە قىلىدۇ. خان ئەھۋاللارمۇ كۆرۈلگەن. 1930 - يىللاردا قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭى پارتلىغاندىن كېيىن، شىنجاڭنىڭ باشقا جايلىرىدىمۇ قوراللىق قوزغىلاڭلار بولدى. بۇ قوزغىلاڭچىلارنىڭ بەزىلىرى ھە دەپسلا «ئىسلام ئاچمىز» دەپ ئوتتۇرىغا چىققان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار ئىسلام ئېچىپ نېمە قىلىدىغانلىقىنى، قانداق پروگراممىنى يولغا قويىدىغانلىقىنى ئۆزلىرىمۇ بىلمەيتتى. بۇ قوزغىلاڭلارغا يولباشچى بولغانلاردىن چەت ئەللەردە تەربىيە كۆرۈپ ئىسلام جۇمھۇرىيىتى قۇرۇشقا ھەرىكەت قىلغۇچى سابىت

داموللىدەك ئايرىم ساندىكىلەرنى ھېسابقا ئالمىغاندا، قالغانلىرى زۇلۇمدىن قۇتۇلۇپ ياخشىراق كۈنلەرگە ئىگە بولۇشنىلا مەقسەت قىلغانلار ئىدى. 1944 - يىلى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ دەس-لەپكى كۈنلىرىدە، بىر كىشى خەلققە دىنىي تەشۋىق قىلىپ: «ھەببۇل ۋەتەن، مەنەل ئىمان»، «ئۆلسەڭ شېھىت، قالساڭ غازى» دېگەندەك چاقىرىقلارنى قىلدى. لېكىن بۇ ئايرىم ھادىسەدىنلا ئىبارەت. بۇ شوئار بويىچە بولغاندا، ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ ئىسلام دىنىدا بولمىغان، لېكىن قورال تۇتۇپ گومىنداڭغا قارشى جان پىدالىق بىلەن جەڭ قىلىۋاتقان رۇس، موڭغۇل، شىبە، داغۇر قاتارلىق مىللەتلەرنىمۇ يوقىتىشى لازىم ئىدىغۇ؟ بۇنداق قالمايىقان بىرەر - يېرىم چاقىرىققا قاراپلا، ئۈچ ۋىلايەتنىڭ توغرا يۆنىلىشىدىن گۇمانلىنىش مۇمكىن ئەمەس، ئەلۋەتتە!

«شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نى توپلاش ۋە تەتقىق قىلىشتا، دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك مەسىلىلەردىن يۇقىرىدا كۆرسىتىلگەنلەردىن باشقا ئەھۋاللارمۇ بولۇشى مۇمكىن. ئومۇمەن ئېيتقاندا، «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نى توپلاش، تەتقىق قىلىش ۋە نەشرگە تەييارلاشتا ماركسىزم - لېنىنىزم نەزەرىيەسىنى قىبلىنەما قىلىپ، شىنجاڭنىڭ تارىخىي شارائىتى ۋە ئالاھىدىلىك ئەھۋاللىرىنى نەزەردە تۇتۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا، مىللەتلەر ئارىسىدىكى ئۇيۇشۇش كۈچىنى ئاشۇرۇپ، مىللەتلەرنىڭ ئورتاق روناق تېپىشىنى ئالغا سۈرۈپ، ۋەتەن بىرلىكىنى مۇستەھكەملەشنى مەقسەت قىلىش لازىم.

«شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 32 - سانىدىن ئېلىندى.

图书在版编目(CIP)数据

往事见证/塞都拉·塞甫拉尤夫著. —乌鲁木齐:
新疆青少年出版社, 2005.6
ISBN 7-5371-4818-X

大宛史·现代卷四·维吾尔历史
新疆·乌鲁木齐:新疆青少年出版社
ISBN 7-5371-4818-X

I. 往... II. 塞... III. 新疆—地方史—维吾尔语
(中国少数民族语言) N. K294.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2003)第 121634 号

(维吾尔语) 玉贝集卷

著 塞都拉·塞甫拉尤夫
主编 艾比甫·艾力不洞
尔孜西那·南依斯·阿亚丽提

新疆青少年出版社

(100022 北京 广安门内大街 137 号 新疆维吾尔自治区)

编辑 艾比甫·艾力不洞

发行 艾比甫·艾力不洞

印刷 艾比甫·艾力不洞

0001—1 1 1 1

ISBN 7-5371-4818-X
新疆维吾尔自治区新闻出版局

责任编辑：阿布力孜·克尤木
责任校对：阿布列孜·阿巴斯
封面设计：阿里甫·夏

新疆维吾尔自治区新闻出版局

新疆新华书店发行 新疆新华印刷厂印刷
850×1168毫米 32开本 8.5印张
2005年6月第1版 2005年6月第1次印刷
印数：1—4000

往事见证(维吾尔文)

塞都拉·塞甫拉尤夫

著

阿不力孜·司马义

整理

玛丽亚姆·谢热甫·呼西塔尔

新疆青少年出版社出版

(乌鲁木齐市胜利路100号 邮编：830001)

新疆新华书店发行 新疆新华印刷厂印刷

850×1168毫米 32开本 8.5印张

2005年6月第1版 2005年6月第1次印刷

印数：1—4000

ISBN7-5371-4818-X 定价：14.00元

如有印刷装订问题请直接同出版社调换

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: غالىب شاھ

مەن شاھت بولغان ئەشلەر

ISBN 7-5371-4818-X

9 787537 148184 >

ISBN7-5371-4818-X

(民文) 定价: 14.00 元